

Tabela uwag do projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (UC71) zgłoszonych w ramach ponownych konsultacji publicznych				
Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MC
Uwagi ogólne				
1.	European FEM Institute	Preambuła	<p>W naszym piśmie z dnia 30 października 2024 r. wskazaliśmy na ryzyko braku uwzględnienia w projektowanej ustawie wymagań dotyczących zapewnienia realizacji praw podstawowych, w tym równości płci. Przytoczyliśmy przepisy unijnego Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji, na które powinno odpowiadać stosowanie wszystkich jej przepisów, a zatem – na które powinna odpowiadać projektowana ustawa jako regulacja służąca, zgodnie z Państwa założeniem, stosowaniu w Polsce Rozporządzenia. W związku z brakiem uwzględnienia naszych uwag, podtrzymujemy nasze stanowisko. <u>Proponujemy przy tym, w szczególności, dodanie do projektowanej ustawy preambuły</u>, co mogłoby odpowiadać na wymagania unijnego Rozporządzenia. Ta część aktu prawnego stosowana jest w licznych ustawach przyjmowanych w ramach polskiego porządku prawnego i określa cele uchwalanych przepisów. Proponujemy następującą treść preambuły:</p> <p>„Zapewniając stosowanie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji w celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie jednolitych ram prawnych dotyczących systemów sztucznej inteligencji w Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu praw człowieka określonych w Karcie praw podstawowych oraz Konstytucji RP, w szczególności równości płci, stanowi się, co następuje”.</p> <p>Dodanie preambuły w niniejszym lub podobnym brzmieniu wyznaczać będzie kierunkowo standardy, jakie powinny przyświecać stosowaniu przepisów projektowanej ustawy zgodnie z unijnym Rozporządzeniem. Podkreślenie w preambule kwestii gwarancji praw człowieka określonych w Karcie, w tym równości płci, odpowie, przynajmniej w minimalnym stopniu, na wymagania unijnego prawa.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgadzać się z wagą kwestii przeciwdziałania dyskryminacji, projektodawca dostrzega, że kwestie zapewnienia równości wobec prawa realizowane są w innych aktach prawnych oraz decyzjach administracyjnych. Dodatkowo, preambuła nie jest stosowana w praktyce przyjmowania aktów prawnych tej rangi, a dodatkowo mogłoby to prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych względem będącego przedmiotem implementacji wdrożenia.</p>
2.	GRAI	Preambuła	<p>W naszym piśmie z dnia 30 października 2024 r. wskazaliśmy na ryzyko braku uwzględnienia w projektowanej ustawie wymagań dotyczących zapewnienia realizacji</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p>

			<p>praw podstawowych, w tym równości płci. Przytoczyliśmy przepisy unijnego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji, na które powinno odpowiadać stosowanie wszystkich jej przepisów, a zatem – na które powinna odpowiadać projektowana ustawa jako regulacja służąca, zgodnie z Państwa założeniem, stosowaniu w Polsce Rozporządzenia. W związku z brakiem uwzględnienia naszych uwag, podtrzymujemy nasze stanowisko. Proponujemy przy tym, w szczególności, dodanie do projektowanej ustawy preambuły, co mogłoby odpowiadać na wymagania unijnego rozporządzenia. Ta część aktu prawnego stosowana jest w licznych ustawach przyjmowanych w ramach polskiego porządku prawnego i określa cele uchwalanych przepisów. <u>Proponujemy następującą treść preambuły:</u></p> <p>„Zapewniając stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji w celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie jednolitych ram prawnych dotyczących systemów sztucznej inteligencji w Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu praw człowieka określonych w Karcie praw podstawowych oraz Konstytucji RP, w szczególności równości płci, stanowi się, co następuje”.</p> <p>Dodanie preambuły w niniejszym lub podobnym brzmieniu wyznaczać będzie kierunkowo standardy, jakie powinny przyświecać stosowaniu przepisów projektowanej ustawy zgodnie z unijnym Rozporządzeniem. Podkreślenie w preambule kwestii gwarancji praw człowieka określonych w Karcie, w tym równości płci, odpowie, przynajmniej w minimalnym stopniu, na wymagania unijnego prawa.</p>	<p>Zgadzając się z wagą kwestii przeciwdziałania dyskryminacji, projektodawca dostrzega, że kwestie zapewnienia równości wobec prawa realizowane są w innych aktach prawnych oraz decyzjach administracyjnych. Dodatkowo, preambuła nie jest stosowana w praktyce przyjmowania aktów prawnych tej rangi, a dodatkowo mogłoby to prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych względem będącego przedmiotem implementacji wdrożenia.</p>
3.	KIGEiT	Uwaga ogólna	<p>Według Projektu w składzie Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji mają być głównie organy publiczne, będące przede wszystkim organami kontrolnymi. Brakuje przedstawicieli nauki i biznesu. Stawia to pod znakiem zapytania praktyczne możliwości Komisji w zakresie rozwoju SI, a także rodzi obawy o upolitycznienie Komisji. Będzie to następny organ państwowy, który – istnieje obawa- będzie pełnił funkcję głównie kontrolną i penalizującą. Biorąc zaś pod uwagę potrzebę rozwoju SI konieczny jest organ, który będzie pełnił funkcje wspierające i edukacyjne dla podmiotów stosujących, a także, który będzie rozwiewał wątpliwości dotyczące stosowania SI.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Podmioty te mogą uczestniczyć w pracach Komisji na zasadzie zaproszenia przez Przewodniczącego Komisji w przypadkach określonych w projekcie ustawy. Dodatkowo mogą też odpowiednio wchodzić w skład Rady</p>

				Spółecznej, będącej ciałem opiniodawczo doradczym KRIBSI. Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazane w uwadze podmioty.
4.	Osoba fizyczna	Uwagi ogólne	<p>1. Projekt od razu zawiera nielogiczność, jeszcze na poziomie dyrektywy UE, mianowicie: jednym z celów dyrektywy ma być „promowanie upowszechniania zorientowanej na człowieka i godnej zaufania sztucznej inteligencji przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym demokracji, praworządności i ochrony środowiska, ochrony przed szkodliwymi skutkami systemów sztucznej inteligencji, a także wspierania innowacji.</p> <p>Nie ma nic takiego jak godna zaufania sztuczna inteligencja, a wręcz twierdzę, że nie może istnieć. Przed uzyskaniem świadomości jest po prostu za tępa, żeby być świadoma błędów, po uzyskaniu świadomości, otworzy się nowy worek problemów. I fundamentalny powód: to twór niedoskonałych ludzi. Pod koniec podam przykłady. Na ten moment tylko cierpko zauważę, że nie może być mowy o zaufaniu do SI, jeśli w tym samym dokumencie jest mowa o „systemach SI uznanych za systemy wysokiego ryzyka”.</p> <p>2. Osobiście mam wątpliwości, czy konieczne jest powoływanie kolejnych organów, jeśli już istnieje parę innych, jak chociażby Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji? Czy nie można by taniej i prościej rozbudować jej uprawnienia i zadania? I czemu po powstaniu nowego tworu KRiBSI nadal ma istnieć? Ja tu widzę zbędne dublowanie etatów, jak podajecie ma przybyć nowe 100 miejsc pracy. Tylko przy takim mnożeniu urzędów zabraknie faktycznych ekspertów, głębokość kadr w Polsce w temacie SI nawet zauważacie sami jaka jest płytka.</p> <p>3. Stanowczo protestuję przeciwko wprowadzaniu mechanizmu układu w sprawie nadzwyczajnego złagodzenia sankcji. Ma to być rozwiązanie, które ułatwi stronie, wobec której toczy się postępowanie, jak najszybsze zakończenie stanu naruszenia przepisów i wdrożenie środków naprawczych, a także ubiegania się o złagodzenie sankcji. W praktyce mam silne podejrzenie, że będzie prowadzić do korupcji i nadmiernej pobłażliwości, zwłaszcza, że same zapisy w treści projektu ustawy wskazują na rachityczne, powolne działanie Komisji („Postępowanie nie może trwać dłużej niż 12 miesięcy od dnia wydania postanowienia o wszczęciu postępowania”; „Przewodniczący Komisji w toku postępowania może wydać stronie ostrzeżenie” itp). Kara finansowa</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Rozporządzenie 2024/1689 zapewnia kompleksową regulację prawną dla systemów i modeli sztucznej inteligencji. Rozporządzenie ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa, przejrzystości i zgodności z wartościami europejskimi w rozwoju i stosowaniu AI. Regulacja bazuje na podejściu opartym o ryzyko, uzależniając obowiązki dostawców i podmiotów wdrażających modele i systemy AI od potencjalnego ryzyka wyrządzenia szkód obywatelom, społeczeństwom i gospodarkom. Projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji ma na celu</p>

		<p>powinna być bez limitu górnego, mega korporacje są w stanie wchłonąć milionowe kary, jak pokazuje chociażby Pfitzer.</p> <p>Szanowni Państwo chyba nie zdają sobie sprawy, że SI, taka jak reklamują ją jej zwolennicy (ja nazywam to „model do wszystkiego”) jest de facto systemem wojennym nowej, szóstej generacji. Mamy już wykorzystanie prostszych modeli w piątej, a bardzo upośledzone już i wcześniej. Przykładowo na granicy między, Koreami od bodaj dwóch dekad są (były?) zautomatyzowane systemy strażnicze, mogące strzelać autonomicznie; obecnie amerykańskie drony mogą być już zautomatyzowane od czasu ostatniej wojny z Irakiem. Niewiele szkodzi na przeszkodzie, aby jakiś zapaleniak połączył to z pojazdem autonomicznym i zaprogramowanym na czystą etniczną chatbotem. Żeby było ciekawiej, ponoć w jakiejś symulacji SI drona po dostaniu nowych, trudniejszych wytycznych zadania bojowego, AI zaatakowało operatora, jako logiczne źródło utrudnień misji. To tak w temacie zaufania do SI.</p> <p>4. <u>Moje stanowisko jest, żeby całkowicie zakazać prac nad SI, tą w stylu „do wszystkiego”.</u> Prawa gwarantowane wg dyrektywy to m.in. prawo do godności człowieka, poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego, ochrona danych osobowych, wolność wypowiedzi i informacji, wolność zgromadzania się i stowarzyszania się oraz prawo do niedyskryminacji, prawo do edukacji, ochrona konsumentów, prawa pracownicze, prawa osób z niepełnosprawnościami, równość płci, prawa własności intelektualnej. Rozwój SI nie tylko nie gwarantuje ich poszanowanie, ale wręcz gwarantuje łamanie. Już dotychczasowe ułomne narzędzia jadą po prawnej bandzie, a pewnie miejscami łamią, a na pewno będą służyć do łamania prawa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dzięki technologii deepfake można podszyć się pod kogoś (co już było raportowane w użyciu do przestępstw), oszkalować kogoś; wyobraźcie sobie metodę na cyber wnuczka - wolność do wypowiedzi i informacji przykładowo w chat botach jest wątpliwa, jeśli są albo od startu cenzurowane (np. model chiński), poddany naciskom ideologicznym (propaganda LGBT), czy wreszcie problem, który wskazał bodaj w tamtym roku polski naukowiec (nazwiska na ten moment nie pomnę), że AI uczy się w kolejnych cyklach także na swoich niedoskonałych wytworach, a takie sprzężenie nie zakończy się dobrze - prawa własności intelektualnej to raczej są z miejsca łamane, bo na czymś AI musi się uczyć, a potem często są stosowane do wytworzenia czegoś „w stylu”. Ja nadal pamiętam sprawę jak ACTA rozważano, że pocztówka z układem graficznym z brytyjskim charakterystycznym autobusem wyklucza inne podobne. Tu dorzucimy problem powiązany, że po prostu zgłupieje nam młode pokolenie do szczytu, bezkrytycznie używając tych narzędzi do pisania i rozwiązywania swoich prac. Widzę to już na niskim szczeblu, kiedy uczeń w szkole ma otwarty dostęp do kalkulatora w porównaniu z takim co musi liczyć ręcznie słupki; kalkulatorowy wypada słabiej. Albo AI generowane książki, będące stekiem bzdur lub plagiatami. 	<p>wprowadzenie do polskiego prawa związane z wejściem w życie przepisów rozporządzenia 2024/1689 o obowiązki, których realizacja jest wymagana w okresie przed 2 sierpnia 2025 r., tj. wejściem w życie części jego przepisów (rozdział I, II, III sekcja 4, V, VII, XII), a tym samym umożliwić stosowanie Rozporządzenia 2024/1689 w Polsce. Kompleksowa regulacja systemów sztucznej inteligencji na poziomie UE i krajowym zdaniem projektodawcy zapewnia właściwy poziom bezpieczeństwa dla obywateli i obywaterek.</p>
--	--	--	---

		<p>- prawa pracownicze: już był protest scenarzystów w Ameryce; artyści różnej maści chyba też będą niepotrzebni, ale w zasadzie można zastąpić każdego, którego pracę da się zautomatyzować. W zasadzie przy faktycznym postępie SI jak wieszczą to jej zwolennicy i jak połużyć kryteria bezpieczeństwa to zagrożeni są wszyscy, oczywiście poniżej zarządu.</p> <p>- już obecnie jesteśmy napastowani botami dzwoniącymi z różnymi dziwnymi ofertami. Wiele problemów jeszcze nie jesteśmy nawet sobie wyobrazić. Nie mniej jak ja widzę kto najgłośniej krzyczy za SI, to będą to mega przedsiębiorcy, chcący maksymalizować zyski oraz techno fetyszyści, np. transhumanisci, gdzie odchyłka jest bardziej ideologiczna niż przyziemna, można powiedzieć wręcz nowa religia. Obie kategorie raczej wrogie ludzkości. Tak więc lipne jest to „zorientowanie na człowieka”, bo faktycznie wychodzi albo na zysk, albo na bycie cyber czymś, co już człowiekiem przestaje być.</p> <p>5. Widzieliście Państwo z jeden film z serii Terminator? Skynet może być czymś z filmu, albo czymś realnym, ta ustawa powinna chyba zakładać to drugie i zabezpieczać. Ale jesteśmy faktycznie u progu, popatrzeć wystarczy na roboty DARPA. Można się śmiać, ale w ramach eksperymentu myślowego wyobraźcie sobie chaos powstały w wyniku zawirusowanych czy zhakowanych autonomicznych pojazdów elektrycznych, których baterie wybuchają. To teraz jak to było? Najpierw Komisja się zbiera, żeby zbadać? Ostrzeżenie? 14 dni na wycofanie z rynku? Chcecie cyberpunku? Proszę bardzo. Ja bym oczekiwał ekipy zdolnej (kolokwialnie mówiąc) do wjazdu na firmę, zabezpieczenia serwerów, potencjalnie przy współpracy z wojskiem, policją itp. Ekipy mającej ludzi zdolnej do faktycznego zbadania czy dany system SI jest np. łatwo hakowalny. Zapis, że Przewodniczący może być prawnikiem zamiast wymagania zorientowania w branży z pozycji inżyniera sugeruje, że Komisja będzie po prostu do popychania papieru, tyle że przynajmniej elektronicznego.</p> <p>Podsumowując: jestem przeciw SI w modelu „do wszystkiego”. Popieram systemy eksperckie, czyli prostsze, uczące się na hermetycznym wyspecjalizowanym wycinku danych np. system medyczny wykrywania raka. Nawet wtedy potrzebny byłby człowiek, jeśli nie doktor, to decyzja powinna być pacjenta. To po prostu mają być narzędzia, nie zastępniki ludzi.</p> <p>Podejrzewam, że boom SI to kolejna bańka technologiczna. Samouczące się w negatywnym sprzężeniu SI w okowach cenzury i ideologii, nie mają szans na nie bycie jakimś schizofrenicznym potworkiem. Trzeba tylko będzie przetrwać eksplozję tej bańki.</p> <p>Na pewno chciałbym likwidacji tej pobłażliwości, narusza to zasadę zaufania do państwa patrząc od strony osoby wystawionej na bycie świnką morską przy np. eksperymentach z pojazdami autonomicznymi na drodze. Też równość wobec prawa jest wątpliwa przy</p>	
--	--	--	--

			<p>takich przywilejach. Mogę podejrzewać tylko silne zlobbowanie przez grupy najbardziej zainteresowane i faktycznie trzymające rękę na pulsie konsultacji społecznych.</p>	
5.	PIIT	Uwagi ogólne	<p>PIIT podtrzymuje postulat dobrej regulacji, która będzie wspierać rozwój branży sztucznej inteligencji oraz chronić interesy użytkowników. Unijne rozporządzenie o sztucznej inteligencji wyznacza wystarczające, choć zdaniem niektórych ekspertów nadmierne i zagrażające innowacyjności, ramy.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) W opinii PIIT oznacza to przede wszystkim stworzenie niezależnego organu, który będzie dysponował wystarczającymi kompetencjami merytorycznymi w odniesieniu do technologii sztucznej inteligencji oraz jej zastosowań. 2) Ponadto, działania kontrolne powinny koncentrować się na systemach wysokiego ryzyka oraz systemach zakazanych. W pozostałym zakresie uwzględnienie oceny naruszeń praw użytkowników oraz ew. naruszeń przepisów AI z tym związanych powinna być dokonywana przez istniejące organy właściwe dla regulacji i/lub ochrony interesów użytkowników, jak np. UKE. W szczególności dotyczy to, na razie zaskakująco krótkiej, listy organów notyfikowanych przez polski rząd na podstawie art. 77 rozporządzenia U 2024/1689. Sprawność i niezależność takiego organu nie jest pochodną rodzajowej listy przedstawicieli innych, niezależnych od niego instytucji wchodzących w jego skład, szczególnie że kryteria tej listy nie są znane. Wynika ona z prostych, przejrzystych procesów i kryteriów podejmowania decyzji oraz merytorycznych kompetencji realizujących je przedstawicieli organu. 3) Koncepcja, aby KRIBSI posiadała skład mieszany, złożony częściowo z pełnoetatowych i wynagradzanych członków a częściowo z członków oddelegowanych przez inne organy i nie pobierających osobnego wynagrodzenia za pracę w Komisji nie wydaje się funkcjonalna. Trudno wyobrazić sobie niezależność działania członków “dochodzących” od swoich resortów macierzystych. Trudno też oczekiwać od nich zaangażowania niezbędnego choćby do nadążania za rozwojem technologii i trendów sztucznej inteligencji a co dopiero pracy niezbędnej do rozstrzygania precedensowych problemów i wyzwań w tym obszarze. W praktyce pełnić będą oni, względem Przewodniczącego i jego zastępców, w najlepszym razie rolę doradczo-konsultacyjną. Równocześnie dochodzić będzie do rozmycia odpowiedzialności oraz mniejsza może okazać się transparentność pracy Komisji. 4) PIIT sugeruje rozważenie powołania zawodowego organu, t.j. złożonego z pracowników Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (dalej KRiBSI), z zachowaniem przez organy ew. wskazane w ustawie prawa do wskazania kandydata. Zapewni to różnorodność kompetencji, a jednocześnie pozwala na unikanie potencjalnego konfliktu interesów. Oprócz 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Postulaty zawarte w uwadze zostały częściowo uwzględnione w projekcie ustawy o systemach sztucznej inteligencji. W zakresie niezależności organu projektodawca kierował się argumentami wynikającymi z wynikającej z ustawowych właściwości instytucji kompetencji eksperckich, jak również systemowego umocowania tych podmiotów. W wyniku analizy uwag w procesie konsultacji publicznych obecna wersja projektu zakłada udział w składzie Komisji jedynie organów o podwyższonym poziomie niezależności od administracji rządowej. W odniesieniu do sposobu organizacji pracy Komisji projekt zakłada konieczność</p>

			<p>osób zaproponowanych przez organy administracji rządowej, do KRiBSI powinny być powołane osoby wskazane przez organizacje przedsiębiorców i świat nauki i organizacje pozarządowe.</p> <p>5) W ocenie PIIT po przyjęciu ustawy w proponowanym kształcie w ustroju organizacyjnym państwa <u>nie pojawi się organ umożliwiający szeroki dialog społeczny oraz zrównoważony rozwój AI w Polsce.</u></p> <p>Tej roli nie spełni Społeczna Rada do spraw Sztucznej Inteligencji. Ustawa stanowi ważne narzędzie realizacji Strategii Cyfryzacji Polski, należy zatem w opinii rozstrzygnąć o stosownym umiejscowieniu tego organu (przy ministrze cyfryzacji czy przy przewodniczącym Komisji), zwiększeniu tego reprezentatywności, oraz zakresie kompetencji zapewniającym realny wpływ na realizację polityki regulacyjnej sprzyjającej innowacjom AI.</p> <p>Niejasny będzie też charakter Społecznej Rady i jej stanowisk. Zwracamy uwagę, że do dziś nie została powołana analogiczna Rada przewidziana ustawą o ochronie danych osobowych. PUODO (bez względu na to, kto pełni aktualnie funkcję Prezesa), zdaje się upatrywać w stanowiskach “swojej” Rady ryzyka ograniczenia jego niezależności i utrudnienia swobody podejmowania decyzji i działań. Można się spodziewać, że KRiBSI będzie napotykać na te same trudności względem “swojej” Społecznej Rady.</p> <p>6) PIIT z zadowoleniem odnotował utrzymanie instytucji “opinii indywidualnych”, z jednoczesnym dostosowaniem jej do wymogów unijnego prawa.</p> <p>7) Z <u>zaniepokojeniem odnotowujemy utrzymywanie podejścia polegającego na kreowaniu w tej (oraz innych ustawach wdrażających do polskiego prawa przepisy prawa Unii) odrębnych procedur, że szczególnymi terminami, środkami odwoławczymi, itp. zamiast dążenia do utrzymaniu spójnego postępowania administracyjnego w ramach państwa.</u> Wielość rozwiązań w tym obszarze nie tylko jest obciążeniem dla administracji i osób prywatnych, ale przyczynia się do braku pewności prawa. Zwłaszcza, gdy AI stanie się technologią powszechnie wykorzystywaną w najróżniejszych dziedzinach generując wątpliwości co do wyboru właściwej ścieżki postępowania. Jak wielokrotnie postulowaliśmy wcześniej, punktem wyjścia dla właściwego ukształtowania tej sfery w ustawie powinny być zapisy KPA</p>	<p>kolegialności prac przy jednoczesnym wspieraniu działań administracyjnych i technicznych przez pracowników Biura Komisji.</p>
6.	PTI	Uwagi ogólne	<p>1. Uwaga ogólna_1: Projekt ustawy zakłada powołanie Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa</p> <p>Sztucznej Inteligencji, której członkami byliby przedstawiciele instytucji kluczowych dla rozwoju rynku technologii sztucznej inteligencji. Tymczasem wśród proponowanych członków Komisji nie ma przedstawicieli Ministerstwa Rozwoju i Technologii, czy też Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>1. Projektodawca nie przewiduje przedstawicieli Ministerstw w składzie</p>

			<p>Nie ma ich również wśród uczestników w posiedzeniach Komisji bez prawa głosu. Prosimy o rozważenie dodatkowych instytucji, których przedstawiciele wchodziłoby w skład instytucji nadzorczych.</p> <p>2. Uwaga ogólna_2: Zdziwienie budzi też zaliczenie do tego gremium przedstawicieli niektórych instytucji. Jak zostało uzasadnione uznanie np. Rzecznika Praw Dziecka lub Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji za instytucje kluczowe dla rozwoju AI? Prosimy o rozważenie włączenia przedstawicieli tych instytucji, które naprawdę będą kołem zamachowym dla rozwoju systemów SI (LLM).</p> <p>3. Uwaga ogólna_3: Skład Komisji vs. Społeczna Rada ds. Sztucznej Inteligencji</p> <p>a. Komisja ma się składać w większości z urzędników instytucji centralnych, z których pewnie niewielu jest „specjalistami w zakresie dogłębnej znajomości kwestii z zakresu technologii sztucznej inteligencji”.</p> <p>b. Merytoryczne zaplecze Komisji ma stanowić Społeczna Rada do spraw Sztucznej Inteligencji, której opinii i stanowiska nie są jednak wiążące dla Komisji. Ponieważ zapotrzebowanie na wysokiej klasy specjalistów AI znacznie przekracza ich dostępną liczbę należy się spodziewać trudności w skompletowaniu składu Rady, jako że za udział w pracach Rady jej członkom nie przysługuje wynagrodzenie. Grozi to również powołaniem do Rady mało kompetentnych osób, które mają dużo wolnego czasu i są zainteresowane kolejnym wpisem do CV.</p> <p>c. Zarobki dobrego specjalisty AI są teraz mniej więcej na poziomie 7 według hierarchii wynagrodzeń korporacyjnych działów HR (human resources). To oznacza płacowe widełki od miliona dolarów do dwóch rocznie, uwzględniając w tym standardowe apanaże typu stock options (możliwość zakupu akcji firmy po atrakcyjnej cenie), firmowy samochód i opiekę medyczną oraz apanaże ponadstandardowe.</p> <p>d. Ze społecznym charakterem Rady kontrastują stosunkowo wysokie wynagrodzenia i nagrody członków Komisji (zwłaszcza Przewodniczącego i Zastępców).</p> <p>W świetle powyższych obserwacji, proponujemy rozważenie odwrócenia składu Komisji i przesunięcie – w miarę możliwości – osób kompetentnych do Komisji, a nie pozostawienie ich w społecznej Radzie, co pozwoli także na wynagradzanie ludzi kompetentnych w zakresie działania organów nadzorujących dziedzinę wiedzy. Urzędnicy instytucji centralnych mogliby się znaleźć w organie o charakterze koordynującym.</p> <p>Uwaga ogólna_4: Sztuczna Inteligencja jest już na takim poziomie rozwojowym, że ukształtowały się jej podobszary wymagające odmiennych specjalizacji. W</p>	<p>KRiBSI, celem zapewnienia stosownej niezależności organu.</p> <p>2.Na skutek zgłoszonych uwag przez ten organ Rzecznik Praw Dziecka nie znajduje się w składzie KRiBSI w aktualnym projekcie.</p> <p>Krajowa Rady Radiofonii i Telewizji jest postrzegana jako organ kluczowy dla rozwoju AI w szczególności w zakresie spraw związanych z systemami sztucznej inteligencji generującymi obrazy, treści audio lub wideo w zakresie, który obejmuje działalność dostawców usług medialnych oraz platform udostępniania wideo.</p> <p>3.Za obsługę KRiBSI odpowiedzialne będzie Biuro Komisji stanowiące właściwe zaplecze kadrowe do realizacji zadań Komisji.</p> <p>Górny limit jest konieczny dla sprawności</p>
--	--	--	---	---

			związku z tym należałoby rozważyć podniesienie górnego limitu odnoszącego się do składu Rady.	funkcjonowania Społecznej Rady.
7.	IWP	Uwaga ogólna	<p>Na poziomie UE trwają intensywne prace związane z praktycznym wdrożeniem Aktu ws. Sztucznej inteligencji – rozporządzeniem, które – choć stosuje się bezpośrednio (nie wymaga implementacji) – potrzebuje dookreślenia wymogów związanych z transparentnością. Na ostatnim etapie formułowania znajdują się obecnie zakresy „Kodeksu praktyk dla systemów sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia”. Prace skupiają się na zredagowaniu środków, jakie w zakresie zgodności z prawem autorskim mają podejmować dostawcy systemów AI, jak i przyszłego szablonu przejrzystości (jakie informacje mają dostawcy systemów AI prezentować przy swoich usługach).</p> <p>W związku z faktem, iż wymogi przejrzystości zredagowane w drugim już projekcie kodeksu praktycznie nie uwzględniają zgłaszanych jeszcze w zeszłym roku uwag posiadaczy praw, w tym wydawców prasy, europejskie organizacje wydawców i nadawców wystosowały wczoraj list otwarty do wiceprzewodniczącej KE – Henny Virkkunen, zwracając uwagę na konieczność wprowadzenia poprawek, tak by przyszły Kodeks zawierał skuteczne rozwiązania i realizował cel zarówno AI A</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga poza zakresem projektu ustawy.</p>
8.	IWP Repropol	Uwaga ogólna	<p>Ponownie sygnalizujemy w ramach ogólnych uwag ryzyko niedostatecznego finansowania związanego z wdrożeniem AIA w Polsce. Docelowa kwota 31 milionów złotych, która ma zostać osiągnięta w 2027 roku nie wydaje się dostatecznie zabezpieczać potrzeby nowego urzędu oraz jego kadry, o czym przecież wyraźnie stanowi art. 70 ust. 3 AIA (dla wdrożenia AIA kraje unijne muszą zabezpieczyć odpowiednie „zasoby techniczne i finansowe”, jak i zapewnić pozyskanie „wystarczającej liczby pracowników” o „dogłębnej znajomości kwestii z zakresu technologii AI, danych i metod przetwarzania danych, ochrony danych osobowych, cyberbezpieczeństwa, praw podstawowych, ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa”, tudzież posiadających „wiedzę na temat obowiązujących norm i wymogów prawnych”). Z dokumentu OSR wynika, iż średnie miesięczne wynagrodzenie brutto pracowników przewiduje się na poziomie 15 tys. zł. Nie wydaje się, aby było ono konkurencyjne, zwłaszcza w perspektywie kolejnych lat. Konsekwentnie podkreślamy finansowy aspekt funkcjonowania urzędu, ponieważ chcielibyśmy, aby poczynione założenia stworzenie prawdziwie profesjonalnego urzędu wytrzymały konfrontację z rzeczywistością.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy zaproponowane finansowanie jest wystarczające. Jeśli (trudny do oszacowania) rozwój sektora AI w najbliższych latach i korespondująca z nim duża liczba spraw będących przedmiotem prac Komisji uzasadni zwiększenie poziomu finansowania, projektodawca uzna za zasadne rozważenie nowelizacji prawa. Dodatkowo należy nadmienić, że finansowanie rozwoju badań i wdrożeń AI</p>

				odbywa się za pomocą innych, niezależnych od zakresu regulowanego przez projekt mechanizmów finansowych będących w gestii m.in. Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej czy Ministerstwa Rozwoju i Technologii.
9.	IWP Repropol	Uwaga ogólna Art. 4 AIA	Ponownie <u>podnosimy potrzebę wyartykułowania w UoSSI obowiązku permanentnego kształcenia w zakresie funkcjonowania AI, który wynika z art. 4 AIA.</u> Ten obowiązek jest wspólny dla wszystkich dopuszczalnych systemów AI. Choć zaniechanie realizowania tego obowiązku nie stanowi samodzielnego naruszenia, które może być przedmiotem postępowania, dopełnienie obowiązku zapewnienia należytego kształcenia jest brane pod uwagę w procesie kompleksowej oceny zgodności z AIA. Uważamy, że bardzo istotne jest powszechne uświadamianie sposobu funkcjonowania systemów AI, korzyści, zagrożeń wynikających z niewłaściwego nadzoru czy wytrenowania algorytmów (<i>bias</i>), czy ryzyka naruszeń cudzych praw w postaci dóbr osobistych czy prawa autorskiego. Tylko w ten sposób zmaterializuje się ambitne zadanie unijnego prawodawcy, aby sztuczną inteligencję sprowadzić do narzędzia podporządkowanego interesom ludzi, a sam rozwój technologiczny uczynił wartością podporządkowaną normom społecznym.	Uwaga wyjaśniona Obowiązki dotyczące zapewnienia odpowiedniego poziomu kompetencji wynikają wprost z art. 4 rozporządzenia 2024/1689.
10.	SFP-ZAPA	Uwaga ogólna Brak uregulowania	Jak wskazywaliśmy już podczas pierwszej tury konsultacji Projektu – <u>i nie uległo to zmianie – ustawa ma mieć zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2024/1689 (art. 2 ust. 1 Projektu). Wśród tych podmiotów wymienione są osoby, na które sztuczna inteligencja ma wpływ i które znajdują się w Unii. Osobami takimi niewątpliwie są podmioty praw autorskich – twórcy, producenci, wydawcy. Tymczasem wbrew tytułowi projektowanej ustawy jej zakres został zawężony jedynie do regulacji kwestii instytucjonalnych, proceduralnych i nadzorczych. Nie zostały w niej uregulowane inne aspekty związane z funkcjonowaniem sztucznej inteligencji, w tym odnoszące się do ochrony praw autorskich lub praw pokrewnych.</u> Rozporządzenie 2024/1689 szczerze wskazuje na kwestie prawnoautorskie, jednakże w motywie 105 jednoznacznie przesądza, że każde wykorzystanie treści chronionych	Uwaga wyjaśniona Postulaty zgłoszone w uwadze znajdują się poza zakresem projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji. Dotyczą one kwestii związanych z prawami autorskimi wykraczającymi poza

		<p>prawem autorskim wymaga zezwolenia danego podmiotu praw, chyba że zastosowanie mają odpowiednie wyjątki i ograniczenia dotyczące praw autorskich.</p> <p>Obecne regulacje prawa autorskiego wymagają w związku z tym rozwinięcia i doprecyzowania w prawie krajowym w kontekście korzystania z twórczości na potrzeby sztucznej inteligencji. Rozwiązanie przewidziane w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych dotyczące wyjątku na potrzeby eksploracji tekstów i danych (z ang. TDM – text and data mining) przewidzianego w art. 4 dyrektywy (UE) 2019/790 (dalej: „dyrektywa DSM”) jest bowiem bezsprzecznie niewystarczające. Nic nie stoi na natomiast przeszkodzie, aby kwestie korzystania z utworów na potrzeby sztucznej inteligencji uregulować w prawie krajowym. W szczególności nie sprzeciwiają się temu przepisy rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Jak była o tym mowa wcześniej, Akt o AI w sposób generalny potwierdza konieczność poszanowania praw autorskich w związku z funkcjonowaniem modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia. Pomimo tego architektki modeli i systemów sztucznej inteligencji, które funkcjonują i są rozwijane obecnie, zasilają je i trenują utworami w rozumieniu przepisów prawa autorskiego. W większości przypadków odbywa się to bez zgody, a nawet wiedzy twórców, z naruszeniem ich praw. Często nadużywając wyjątku przewidzianego w art. 4 dyrektywy DSM, bądź kwestionując dokonane w oparciu o ten przepis zastrzeżenie z uwagi na to, że nie zostało sformułowane w tym przepisie w sposób wystarczająco precyzyjny. Kwestionowane są granice samego wyjątku, jak i praktyczne sposoby jego realizacji. Dochodzi tym samym do jego nadinterpretacji poprzez uznanie, że może stanowić generalną podstawę do szkolenia modeli sztucznej inteligencji (każdego jej rodzaju).</p> <p><u>Stąd też potrzeba przesądzenia, że wyjątek dotyczący TDM ten nie może być stosowany na potrzeby trenowania sztucznej inteligencji, a zwłaszcza jej generatywnej postaci, jest niewątpliwa i konieczna.</u></p> <p><u>W związku z powyższym, z żalem odnotowujemy, że Projekt nadal nie przewiduje żadnych rozwiązań w opisanym powyżej zakresie.</u> Nie docierają do nas także żadne informacje mogące świadczyć o tym, że w najbliższym czasie zostanie podjęta inicjatywa ustawodawcza, która miałaby regulować kwestie związane z ochroną praw autorskich i sztuczną inteligencją.</p> <p>Dzieje się to ze szkodą dla sektora kreatywnego, w tym audiowizualnego, którego członków przedmiotowa regulacja ma w swym założeniu dotyczyć. W naszym przekonaniu brak zapewnienia ochrony praw autorskich i praw pokrewnych w związku z funkcjonowaniem sztucznej inteligencji spowoduje, że nie będą mogły zostać osiągnięte zakładane cele Aktu o AI w postaci promowania upowszechniania zorientowanej na człowieka i godnej zaufania sztucznej inteligencji przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony praw podstawowych, ochrony przed</p>	<p>ramy rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji ma na celu realizację obowiązków związanych z wejściem w życie przepisów rozporządzenia 2024/1689, których realizacja jest wymagana w okresie przed 2 sierpnia 2025 r., tj. wejściem w życie części jego przepisów (rozdział I, II, III sekcja 4, V, VII, XII).</p> <p>W kwestii znakowania wytworów systemów sztucznej inteligencji przepisy w tym zakresie przewiduje samo rozporządzenie 2024/1689.</p>
--	--	--	---

			<p>szkodliwymi skutkami systemów sztucznej inteligencji, a także wspierania innowacji w tym zakresie. Bez ochrony praw autorskich innowacje nie będą możliwe. Równocześnie brak szybkiej regulacji prowadzi do nieodwracalnych skutków w postaci masowych naruszeń praw autorskich, z którymi obecnie mamy niewątpliwie do czynienia każdego dnia.</p> <p><u>Wobec tego podtrzymujemy wszystkie postulaty zgłoszone w toku pierwszej tury konsultacji Projektu, tj. w piśmie z dnia 13 listopada 2024 r., związane z koniecznością uzupełnienia obecnie obowiązujących regulacji prawnoautorskich, które odnoszą się do przede wszystkim do:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>znakowania utworów wykorzystywanych na potrzeby sztucznej inteligencji,</u> 2. <u>znakowania wytworów wygenerowanych przez sztuczną inteligencję,</u> 3. <u>realizacji prawa opt-out w zakresie, w jakim wyjątek dotyczący TDM przewiduje możliwość jego wykorzystania na potrzeby sztucznej inteligencji, w tym poprzez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi,</u> 4. <u>uzyskiwania zgód podmiotów uprawnionych na korzystanie z utworów na potrzeby sztucznej inteligencji, w tym przy pośrednictwie organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi,</u> 5. <u>wynagrodzenia za korzystanie z utworów na potrzeby sztucznej inteligencji,</u> 6. <u>obowiązków informacyjnych w zakresie korzystania z twórczości chronionej prawem autorskim na potrzeby sztucznej inteligencji,</u> 7. <u>reżimu odpowiedzialności za naruszenia praw autorskich związane ze sztuczną inteligencją.</u> 	
11.	Stowarzyszenie Autorów ZAiKS	Uwaga ogólna	<p>Działając w imieniu najstarszej i największej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w Polsce z niepokojem zaobserwowaliśmy negatywne zmiany, jakie wprowadza Projekt w stosunku do treści ustawy o systemach sztucznej inteligencji, przewidzianej w projekcie z 15 października 2024 r. Konsultowany Projekt ma służyć stworzeniu skutecznego systemu sprawowania nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji w Polsce, a tymczasem nie uwzględnia reprezentacji w tym systemie interesów podmiotów, którym służą prawa autorskie i prawa pokrewne do treści, które służą do rozwijania i trenowania sztucznej inteligencji.</p> <p><u>Przepisy AI Act regulują bezpośrednio działanie na rynku europejskim tzw. modeli AI ogólnego przeznaczenia (dalej też jako „Gen AI”), które ingerują w rynek treści kreatywnych. Z tego powodu zwracamy uwagę na konieczność wprowadzenia w Projekcie zmian, odzwierciedlających wpływ działalności systemów sztucznej inteligencji na te sektory.</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Postulaty zgłoszone w uwadze znajdują się poza zakresem projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji.</p>
12.	ZPWC	Uwaga ogólna Art. 4 AIA	<p><u>Odnotowaliśmy brak w Projekcie wyraźnego wskazania obowiązku ustawicznego podnoszenia kompetencji w zakresie AI, o czym stanowi art. 4 AIA. Również ten przepis</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p>

			<p>podlega stosowaniu już od 2 sierpnia 2025 r. Choć bywa on często bagatelizowany – przede wszystkim z uwagi na brak wyraźnej sankcji za jego nieprzestrzeganie – jego dopełnienie będzie z pewnością rzutować na ocenę zachowania podmiotów dostarczających i stosujących systemy AI przy ewentualnym decydowaniu o nałożeniu kary. Niezależnie od tego, krytycznie istotne jest uświadamianie społeczeństwa o korzyściach i zagrożeniach związanych z AI. W ramach zagrożeń i ryzyk mieści się poszanowanie cudzej własności intelektualnej, które jest zagadnieniem szczególnie ważkim dla ZPWC.</p>	<p>Przepis wskazany w uwadze (art. 4 rozporządzenia 2024/1689) jest stosowany od 2 lutego 2025 r. i zdaniem projektodawcy nie wymaga regulacji na poziomie ustawy.</p>
13.	ZWIĄZEK TELEWIZJI KABLOWYCH W POLSCE IZBA GOSPODARCZA	Uwaga ogólna	<p>Generalna uwaga pod adresem omawianego projektu, jest zbieżna z uwagą jaką poprzednio zgłaszaliśmy pod adresem projektu nr 1 do ustawy o systemach sztucznej inteligencji, a mianowicie zasadza się w zarzucie wyjątkowego niechlujstwa z Państwa strony przy opracowywaniu obu projektów tej samej ustawy, co przejawia się w występowaniu wielu błędów językowych, powtarzaniem wyrazów lub całych fraz, opuszczaniu liter, czy też stosowanie niewłaściwej formy czasownikowej w stosunku do zastosowanego rodzaju rzeczownika (męskiego, żeńskiego lub nijakiego).</p> <p>Projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji ma na celu wprowadzenie do krajowego porządku prawnego regulacji służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13.06.2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828(akt w sprawie sztucznej inteligencji)(Dz. U. UE.L.2024.1689 z późn. zm.), zwanego dalej Aktem o sztucznej inteligencji lub Aktem o AI [ust. 1 zd. 1 Oceny Skutków regulacji, zwanej dalej OSR, ust. 1 zd. 1 uzasadnienia projektu ustawy o AI, zwanego dalej uzasadnieniem lub uzasadnieniem projektu].</p> <p>Oznacza to, że zapisy przepisów prawa krajowego nie mogą w żadnym razie pozostawać w sprzeczności z przepisami Aktu o sztucznej inteligencji będącego przecież rozporządzeniem, gdyż rozporządzenie to ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich krajach członkowskich [art. 288 zd. 2 i zd. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z dnia 25.03.1957 r. (Dz. U. z 2024 r. nr 90 poz. 864/2 z późn. zm.), zwanego dalej Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej].</p> <p>Skoro zatem wolą prawodawcy unijnego wiążącą dla polskiego projektodawcy krajowy organ nadzoru nad rynkiem sztucznej inteligencji winien wykonywać swoje uprawnienia w sposób niezależny, bezstronny i wolny od uprzedzeń, aby chronić obiektywizm jego działań i zadań oraz zapewnić stosowanie i wdrożenie niniejszego rozporządzenia(art.</p>	<p>Uwagi częściowo uwzględnione</p> <p>Uwaga uwzględniona w zakresie gwarancji niezależności organu (skład Komisji, sposób powołania Przewodniczącego i jego Zastępców i in). Sposób wyboru członków Komisji nie uległ zmianie, nie budzi on bowiem zastrzeżeń od strony prawnej. Natomiast zmianie sam skład Komisji (zmiana podmiotów wskazujących przedstawicieli).</p> <p>W zakresie obecności w składzie Komisji przedstawiciela Rzecznika Praw Dziecka, należy wskazać że na skutek zgłoszonych uwag organ ten został</p>

		<p>70 ust. 1 Aktu o sztucznej inteligencji), to doprawdy trudno zgodzić się z zapatrywaniami projektodawcy, wedle których tę niezależność, bezstronność i obiektywizm działania organu nadzoru nad rynkiem sztucznej inteligencji gwarantować by miał <i>stricte</i> urzędniczy skład Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, zwanej dalej Komisją, proponowany w art. 6 ust. 2 projektu w odniesieniu do członków Komisji nie będących Przewodniczącym lub jednym z dwóch Zastępców Przewodniczącego. Niezależności, bezstronności i obiektywizmu w działaniu członków Komisji nie będących Przewodniczącym oraz dwoma Zastępcami Przewodniczącego nie gwarantuje delegowanie do prac w Komisji swoich pracowników będących urzędnikami przez siedmiu regulatorów wskazanych w art. 6 ust. 2 projektu, co zdaniem projektodawcy ma zagwarantować współpracę między regulatorami (strona 8 uzasadnienia projektu), świadczyć o tym, że do Komisji powołano przedstawicieli innych organów kluczowych dla osiągnięcia całościowego nadzoru nad rozwojem i działaniem systemów AI (strona 7 uzasadnienia projektu), wyspecjalizowanych w różnych obszarach, w tym organów nadzoru (strona 9 uzasadnienia projektu).</p> <p>O braku niezależności, bezstronności i obiektywizmu w działaniu członków Komisji wywodzących się spośród siedmiu regulatorów z pewnością nie będzie przesądzać wzgląd na to, że przedstawiciele tych siedmiu regulatorów nie będą należeli do korpusu służby cywilnej, zaś do Urzędu Komisji jako organu nie znajdą zastosowania przepisy ustawy z dnia 16.09.1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1917) [str 3-4 OSR projektu].</p> <p>O ile bowiem nie budzi wątpliwości tryb powoływania Przewodniczącego Komisji przez Sejm za zgodą Senatu spośród osób spełniających wymogi określone projektem ustawy o AI (art. 16 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 2 projektu ustawy o AI), podobnie jak i nie budzi wątpliwości tryb powoływania Zastępców Przewodniczącego Komisji co prawda przez Przewodniczącego Komisji, wyłanianych po przeprowadzeniu wstępnej selekcji przez komisję konkursową spośród kandydatów spełniających te same wymogi, które ustawa stawia osobie Przewodniczącego Komisji (18 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 2 projektu ustawy o AI), to już tryb powołania przez siedmiu regulatorów swoich podwładnych z urzędu świadczyć może o niedopuszczalnym ich powołaniu w świetle regulacji art. 70 ust. 1 Aktu o sztucznej inteligencji, gdyż powołanie w skład Komisji urzędników podlegających regulatorom z całą pewnością nie gwarantuje ich bezstronności, niezależności i obiektywizmu w trakcie wykonywania przez nich działań, kompetencji i uprawnień w ramach pracy Komisji.</p> <p>Skład zatem członków Komisji niebędących jej Przewodniczącym lub dwoma Zastępcami Przewodniczącego zaproponowany w art. 6 ust. 2 projektu ustawy o AI nie jest możliwy do pogodzenia z regulacją art. 70 ust. 1 Aktu o sztucznej inteligencji, co świadczy o niedopuszczalnej sprzeczności regulacji art. 6 ust. 2 projektu ustawy o AI z</p>	<p>wykreślony ze składu Komisji. Będzie on jednak organem uprawnionym do zgłaszania członków do Społecznej Rady ds. Sztucznej Inteligencji. Ponadto rzecznik Praw dziecka jak i inne wskazane w uwadze organy będą mogły brać udział w pracach Komisji na zasadach przewidzianych w rat. 6 ust. 3.</p> <p>W zakresie wymogu odpowiednich kompetencji członków Komisji, projektodawca kierował się założeniem zapewnienia przez instytucje wskazujące przedstawicieli do udziału w pracach Komisji odpowiedniego poziomu kompetencji tych osób. Odstąpiono zatem od podejścia opartego na koniecznością udokumentowania kompetencji w przypadku członków Komisji.</p> <p>W zakresie wymogu posiadania</p>
--	--	--	--

		<p>normą najwyższego prawa wspólnotowego, czyli art. 288 zd. 2 i zd. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.</p> <p>Nie może też umknąć uwadze, że proponowany w art. 6 ust. 2 projektu ustawy o AI skład członków Komisji jest niezwykle dowolny albowiem w sytuacji, gdy projektodawca twierdzi, że członkowie Komisji wskazani w tym przepisie są przedstawicielami organów kluczowych dla osiągnięcia całościowego nadzoru nad rozwojem i działaniem systemów AI (strona 7 uzasadnienia projektu), <u>to zasadnie można zapytać, skąd zatem w tym składzie przedstawiciel Rzecznika Praw Dziecka, przy jednoczesnym braku przedstawiciela Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Pacjenta, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Urzędu Patentowego RP, których rola w nadzorze nad rozwojem i działaniem systemów AI wydaje się być o wiele bardziej kluczowa niż rola Rzecznika Praw Dziecka.</u></p> <p>Mając z kolei na uwadze, że wołą prawodawcy unijnego „<i>Właściwe organy krajowe muszą w szczególności stale mieć do dyspozycji wystarczającą liczbą pracowników, których kompetencje i wiedza fachowa obejmują dogłębną znajomość kwestii z zakresu technologii AI, danych i metod przetwarzania danych, ochrony danych osobowych, cyberbezpieczeństwa, praw podstawowych, ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa oraz wiedzę na temat obowiązujących norm i wymogów prawnych.</i>”(art. 70 ust. 3 Aktu o sztucznej inteligencji) zastanawiać musi dlaczego jedynie Przewodniczący Komisji oraz jego dwaj Zastępcy muszą wyróżniać się wiedzą oraz posiadaniem znaczącego dorobku w zakresie sztucznej inteligencji, jak również doświadczeniem zawodowymi uzyskanym w trakcie działalności naukowej lub pracy w podmiotach wykonujących działalność w obszarach cyfryzacji, posiadać co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny, a także co najmniej trzyletni staż pracy na stanowiskach kierowniczych w podmiotach wykonujących działalność w obszarach cyfryzacji (art. 16 ust. 2 pkt. 4, pkt. 3, pkt 5 projektu ustawy o AI, art. 16 ust. 2 pkt. 4, pkt. 3, pkt. 5 w zw. z art. 18 ust. 2 projektu ustawy o AI), tymczasem tego rodzaju wymogów nie postawiono pozostałym członkom Komisji.</p> <p><u>Brak postawienia tego rodzaju wymogów kompetencyjnych pozostałym członkom Komisji stanowi ewidentną obrazę regulacji art. 70 ust. 3 Aktu o sztucznej inteligencji w zw. z art. 288 zd. 2 i zd. 3 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej).</u></p> <p>Dziwić także musi, że projektodawca w odniesieniu do pozostałych członków Komisji odstępuje od wymogu posiadania obywatelstwa polskiego, korzystanie z pełni praw publicznych, braku skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwa skarbowe, posiadania nieposzlakowanej opinii oraz dawania rękojmi prawidłowego wykonywania powierzonych zadań (art. 16 ust. 2 pkt. 1, pkt. 2, pkt. 6, pkt. 7 projektu ustawy o AI), co może doprowadzić do sytuacji, że w tak ważnej</p>	<p>obywatelstwa polskiego należy wskazać, że w tym zakresie obowiązują przepisy dotyczące poszczególnych urzędów obsługujących wskazane w przepisie 6 ust. 2 podmioty.</p> <p>Dodatkowo w posiedzeniach Komisji, w razie potrzeby, mogą dodatkowo wziąć udział inne osoby, posiadające odpowiednie kompetencje, będące pracownikami tych instytucji.</p> <p>W kwestii nierównego traktowania kandydatów na Przewodniczącego oraz Zastępców Przewodniczącego w zakresie informacji dotyczących miejsca zamieszkania należy wyjaśnić, że różnica ta wynika z różnych trybów naboru. Dodatkowo należy wskazać, że przez miejsce zamieszkania rozumie się miejscowość.</p> <p>Celem przepisu art. 25 ust. 2 jest, aby do składu</p>
--	--	---	---

		<p>strategicznie dla kraju dziedzinie w Komisji zasiadają przestępcy skazani prawomocnie za przestępstwa szpiegostwa, w tym szpiegostwa przemysłowego, sabotaż, próbę obalenia siłą władz naszego kraju, i co gorsza będą oni mogli będąc w większości w składzie Komisji przegłosować każdą decyzję (art. 7 ust. 2 projektu ustawy o AI).</p> <p><u>Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza proponuje zatem zastosowanie trybu i zasad powołania Zastępców Przewodniczącego Komisji także do powołania pozostałych siedmiu członków Komisji.</u></p> <p><u>Proponujemy zatem nadanie art. 6 ust. 2 projektu ustawy o AI nowego brzmienia „Do powołania siedmiu Członków Komisji znajduje zastosowanie regulacja art. 18 ustawy.”.</u></p> <p><u>Pojawia się także uzasadniona wątpliwość dotycząca nierównego traktowania Przewodniczącego Komisji oraz kandydatów na jego Zastępców.</u></p> <p><u>Mianowicie w razie powołania Przewodniczącego nigdzie nie jest publikowany jego adres zamieszkania, tymczasem w odniesieniu do kandydatów na Zastępcę Przewodniczącego, w ogłoszeniu o wyniku naboru podaje się adresy zamieszkania wyłonionych kandydatów na Zastępców Przewodniczącego (art. 18 ust. 13 pkt 3 in principio projektu ustawy o AI).</u></p> <p><u>Regulacja tego rodzaju jawi się o tyle niezrozumiałą w czasie szeroko zakrojonej polityki ochrony danych osobowych osób fizycznych.</u></p> <p><u>Proponujemy zatem nadanie nowego brzmienia art. 18 ust. 13 pkt. 3 projektu ustawy o AI „imiona, nazwiska wybranych kandydatów albo informację o niewyłonieniu kandydata”.</u></p> <p>W art. 12 ust. 3 pkt. 4 projektu ustawy o AI opuszczono literę „o” pomiędzy słowami „lub informację” i „jego unieważnieniu”, którą w tym miejscu rzeczony regulacji należy wprowadzić.</p> <p>Projektodawcy należy zwrócić uwagę na oczywisty błąd prawny zawarty w art. 25 ust. 2 projektu ustawy o AI, albowiem do głosowania w konkretnej sprawie można stosować głosowanie zwykłą większością głosów rozumianą jako różnicę między głosami oddanymi za uchwałą i głosami oddanymi przeciwko uchwale pomijając głosy wstrzymujące się.</p> <p><u>Natomiast w przypadku wyborów przeprowadza się nie głosowanie, lecz wybory, a zatem nie głosuje się za kandydatem lub przeciwko kandydatowi, lecz jedynie oddaje się głosy za kandydatem</u> (pytanie czy w trakcie choćby wyborów parlamentarnych głosując na jednego z kandydatów listy danej partii skreślamy wszystkich innych kandydatów tej partii oraz wszystkich kandydatów umieszczonych na innych listach wyborczych, - oczywiście że w taki sposób się nie głosuje).</p>	<p>Rady weszły osoby, które uzyskają zwykłą większość głosów oddanych podczas głosowania w Komisji. W przypadku natomiast wygaśnięcia członkowska albo odwołania członka Rady Komisja wybiera nowego członka Rady na okres pozostały do końca kadencji, spośród pozostałych zgłoszonych kandydatów (art. 25 ust. 9).</p> <p>Celem przepisu art. 26 ust. 1 jest, aby Przewodniczący Rady i Zastępcę Przewodniczącego Rady byli powoływani przez Komisję.</p> <p>Art. 26 ust. 4 nie wyłącza stosowania w zakresie zwolnienia z tajemnicy przepisów szczególnych w tym zakresie.</p> <p>W związku ze zmianą formy organizacji Biura art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a wskazane</p>
--	--	---	--

		<p>Przy dziesięcioosobowym składzie Komisji wybierającej członków Społecznej Rady do Spraw Sztucznej Inteligencji, zwanej dalej Radą, kandydat, który za wyborem uzyskał 2 głosy, jeden głos przeciw, a siedmiu członków Komisji wstrzymał się od głosu wejdzie do składu Rady, zaś kandydat, który uzyskał pięć głosów za wyborem przy pięciu głosach przeciwnych do Rady nie wejdzie, choć w normalnych wyborach by wszedł do składu Rady, skoro uzyskał o trzy głosy więcej za wyborem niż kandydat, który uzyskał za wyborem raptem dwa głosy.</p> <p>Co jeszcze dziwniejsze pierwotny skład członków Rady jest wybierany (art. 25 ust. 2 projektu ustawy o AI), natomiast w przypadku ustania przed upływem kadencji członkostwa w Radzie na wakujące miejsce Komisja nie dokonuje wyboru nowego członka, lecz nowego członka powołuje.</p> <p>Pytanie skąd się wzięło takie zróżnicowanie trybu włączenia danej osoby do składu Rady, czyli wybór przy ustalaniu pierwotnego składu Rady oraz powołanie w przypadku uzupełniania miejsca w Radzie do końca kadencji na wakujące miejsce.</p> <p>Celem zatem ujednolicenia proponowanych regulacji dotyczących trybu ustalania składu Rady, a także doprowadzenia proponowanych regulacji do zgodności z zasadami prawa proponujemy:</p> <p><u>a/ w art. 25 ust. 2 in fine projektu ustawy o AI skreślić treść w brzmieniu „zwykłą większością głosów”,</u></p> <p><u>b/ w art. 25 ust. 7 in principio projektu ustawy o AI słowo „powołuje” zastąpić słowem „wybiera”.</u></p> <p>W regulacji art. 26 ust. 1 zd.1 in principio projektu ustawy o AI wątpliwości budzi przyjęcie trybu powołania przez Komisję Przewodniczącego Rady i jego Zastępcę. Wydaje się, iż w rzeczywistości właściwym rozwiązaniem zgodnym z rzeczywistym stanem rzeczy byłoby wprowadzenie regulacji mocą, której Przewodniczący Rady i jego Zastępca są wybierani przez Komisję.</p> <p><u>Proponujemy zatem w art. 26 ust. 1 zd. 1 in principio projektu ustawy o AI słowo „powołuje” zastąpić słowem „wybiera”.</u></p> <p>Regulacja art. 26 ust. 4 zd. 2 projektu ustawy o AI budzi o tyle wątpliwość, że sugeruje, iż Komisja w razie ziszczenia się przesłanek opisanych w tym przepisie zawsze będzie mogła zwolnić członka Komisji z zachowania tajemnicy, a przecież tak nie jest, gdyż w przypadku uzyskania dostępu[u do informacji niejawnych nie w każdym przypadku Komisja będzie uprawniona do zwolnienia z zachowania tajemnicy, gdyż odnośnie</p>	<p>w tym zakresie uwagi stały się nieaktualne.</p> <p>Mając na uwadze przedmiot regulacji, jakim są systemy sztucznej inteligencji oraz dbając o sprawne przeprowadzenie kontroli i jak najmniejsze obciążenie przedsiębiorców zasadne jest pozostanie przy zasadzie prowadzenia czynności kontrolnych w sposób zdalny. Kontrole przedsiębiorców na bazie projektowanych przepisów będą prowadzone z poszanowaniem przepisów ustawy - Prawa przedsiębiorców. Wskazane obecnie w art. 30 ust. 3 pkt 1 oraz ust. 4 odesłania do przepisów ustawy - Prawo przedsiębiorców należy uznać za właściwe.</p> <p>Art. 46 ust. 1 (obecnie art. 38) został skorygowany.</p> <p>Art. 46 ust. 3 (obecnie art. 38 ust. 3) został skorygowany w zakresie</p>
--	--	--	---

		<p>informacji niejawnych może okazać, że inny organ jest uprawniony do stosowania zwolnienia z zachowania tej tajemnicy niż Komisja.</p> <p><u>W tej zatem sytuacji reprezentowana przeze mnie Izba Gospodarcza proponuje na początku zdania 2 w art. 26 ust. 4 projektu ustawy o AI dodanie treści w brzmieniu „Z zastrzeżeniem regulacja szczególnych” pozostała część zdania 2 pozostawiając niezmienną.</u></p> <p>Natomiast art. 28 projektu ustawy o AI budzi mnóstwo uzasadnionych wątpliwości podnoszonych już przez nas przy analizie poprzedniej wersji projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji.</p> <p>Art. 28 projektu ustawy o AI świadczy o tym, iż <u>projektodawca wykazuje się rażąco wręcz nieznajomością ukształtowanych od lat zasad prawa administracyjnego zupełnie nie odróżniając roli organu administracji publicznej od roli urzędu obsługującego organ administracji publicznej.</u></p> <p>Z regulacji art. 5 ust. 1 projektu ustawy o AI wynika kwestia wręcz oczywista, że organem administracji publicznej w ujęciu art. 5 § 2 pkt. 3 k.p.a. jest jedynie Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji.</p> <p>Pogląd ten znajduje pełne oparcie w regulacji art. 7 ust. 5 projektu ustawy o AI, wedle której Komisja wydaje decyzje i postanowienia w formie uchwał.</p> <p>Wydając decyzje administracyjne Komisja załatwia indywidualne sprawy administracyjne merytorycznie tak jak każdy organ administracji publicznej (art. 1 pkt. 1 k.p.a. w zw. z art. 104 § 1 k.p.a. w zw. z art. 104 § 2 k.p.a.) lub też, tak jak każdy organ administracji publicznej, w inny sposób kończy postępowanie w sprawie (art. 104 § 2 k.p.a.), w tym poprzez umorzenie postępowania administracyjnego decyzją (art. 105 k.p.a.).</p> <p>Ponadto Komisja jak każdy organ administracji publicznej w toku sprawy wydaje postanowienia dotyczące poszczególnych części toczącego się postępowania administracyjnego, które co do zasady postępowania co do istoty sprawy nie rozstrzygają (art. 123 k.p.a.).</p> <p>Przyjęcie natomiast w art. 28 ust. 1 projektu ustawy o AI, iż zadaniem Biura Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, zwanego dalej Biurem Komisji, jest zapewnienie obsługi Komisji, a także Przewodniczącego Komisji oraz Społecznej Rady do Spraw Sztucznej Inteligencji, mogłoby świadczyć o tym, iż Biuro Komisji to urząd obsługujący organ administracji publicznej jakim jest Komisja.</p> <p>Niestety dalsze regulacje gmatwają znacząco sytuację.</p> <p><u>Przed wszystkim zupełnie niezrozumiałe jest zastosowanie wobec Biura Komisji obsługującego między innymi Komisję będącą organem administracji publicznej konstrukcji państwowej osoby prawnej, zamiast konstrukcji zwyczajnego urzędu, w tym</u></p>	<p>uwzględnienia podpisu osobistego.</p> <p>Art. 47 ust. 2 pkt 1 i 2 (obecnie art. 38 ust. 2 pkt 1 i 2) został skorygowany w sposób wskazany w uwadze.</p> <p>Art. 52 ust. 3 został wykreślony.</p> <p>Art. 57 (obecnie art. 49) w zakresie ust. 5 ma na celu zapewnienie możliwości Komisji przedstawienia sądowi istotnego dla sprawy poglądu w sprawach w zakresie sztucznej inteligencji, jeżeli przemawia za tym interes publiczny. W szczególności w sprawach w sprawach sądowych dotyczących sztucznej inteligencji, w których nie została zaskarżona decyzja lub postanowienie Komisji. Nie wydaje się jednak zasadne wyłącznie takiej możliwości również w sprawach, w których takie decyzje czy postanowienia Komisji byłyby przedmiotem</p>
--	--	---	--

		<p>przypadku państwowego, obsługującego organ administracji publicznej (art. 28 ust. 2 projektu ustawy o AI).</p> <p><u>Co gorsza Komisja będąca organem administracji publicznej w ujęciu art. 5 § 2 pkt. 3 k.p.a. została zarazem uznana za jeden z organów samego Biura Komisji (art. 28 ust. 5 pkt. 1 projektu ustawy o AI), które z racji zapewniania obsługi Komisji (art. 28 ust. 1 projektu ustawy o AI) stanowi klasyczny przykład urzędu obsługującego organ administracji publicznej, a zatem pełni wobec organu administracji publicznej funkcję służebną, co przesądza o tym, iż organ administracji publicznej jakim jest Komisja nie może zarazem wchodzić w skład urzędu tenże organ obsługującego (Biura Komisji) jako organ tegoż urzędu.</u></p> <p><u>Jeszcze gorsze rozwiązanie zaproponowano odnośnie pozycji Przewodniczącego Komisji, który z jednej strony kieruje pracami Komisji jako organu administracji publicznej i reprezentuje ją na zewnątrz (art. 8 pkt. 1 projektu ustawy o AI), z drugiej zaś strony ten sam Przewodniczący Komisji kieruje działalnością Biura Komisji jako państwowej osoby prawnej reprezentując zarazem Biuro Komisji na zewnątrz i będąc także zarazem jego organem (art. 28 ust. 5 pkt. 2 projektu ustawy o AI).</u></p> <p>W tej drugiej roli Przewodniczący Komisji działa w charakterze organu państwowej osoby prawnej (art. 28 ust. 5 pkt. 2 projektu ustawy o AI) uprawnionego do reprezentacji państwowej osoby prawnej jako uczestnika stosunków cywilnoprawnych (art. 38 k.c. w zw. z art. 33 k.c.), a nie jako urzędu państwowego obsługującego organ administracji publicznej.</p> <p>Zauważyć dodatkowo należy, że w przypadku Biura Komisji bynajmniej projektodawca nie skorzystał z opcji stworzonej przez ustawodawcę w art. 1 pkt. 2 k.p.a., wedle której postępowanie administracyjne może się toczyć także przed innymi organami państwowymi, które są powołane z mocy prawa lub na mocy porozumień do załatwiania administracyjnych spraw indywidualnych załatwianych drogą decyzji lub też w sposób milczący.</p> <p><u>Projektodawca w sposób niezwykle skuteczny, ale zarazem całkowicie niekompetentny, wymieszał cywilnoprawne i administracyjne kompetencje Przewodniczącego Komisji, w dodatku zupełnie błędnie przypisując urzędowi państwowemu jakim jest Biuro Komisji pełniące służebną rolę wobec organu administracji publicznej jakim jest Komisja rolę podmiotu stosunków cywilnoprawnych poprzez przyznanie Biuru Komisji statusu państwowej osoby prawnej.</u></p> <p><u>Mocna nadto doza absurdu wynika natomiast z konstrukcji, wedle której Przewodniczący Komisji działający jako organ Biura Komisji (art. 28 ust. 5 pkt. 2 projektu ustawy o AI) i kierujący pracą Biura Komisji (art. 28 ust. 5 pkt. 2 projektu ustawy o AI) zapewniającego obsługę nie tylko samej Komisji, ale i Przewodniczącego</u></p>	<p>postępowania przed sądem, jeżeli przemawia za tym interes publiczny. Jednak tego typu sytuacje powinny mieć raczej charakter wyjątkowy. Ocena tego stanowiska w zakresie wiarygodności i przydatności dla sprawy będzie dokonywana przez SOKIK.</p> <p>Uwagi w zakresie korekt redakcyjnych zostały uwzględnione.</p> <p>Art. 103 (obecnie art. 91). Mając na uwadze przepisy rozporządzenia 2024 /1689 oraz cel jaki przyświeca nakładaniu administracyjny kar pieniężnych a także możliwość zawarcia układu w sprawie nadzwyczajnego złagodzenia sankcji zastosowanie wyłączenia przepisów k.p.a nie stanowi regulacji nadmiarowych i szkodliwych dla przedsiębiorców.</p> <p>Art. 479^{88h} § 2 k.p.c. został skorygowany zgodnie z treścią uwagi.</p>
--	--	--	--

		<p><u>Komisji (art. 28 ust. 1 projektu ustawy o AI) w rzeczywistości musiałby sam sobie zapewniać swoją własną obsługę.</u></p> <p>Cała ta konstrukcja wzajemnych relacji i powiązań pomiędzy Komisją, Biurem Komisji i Przewodniczącym Komisji występującym jako organ samej Komisji, i co gorsza także jako organ Biura Komisji, mocni skrzypi i sprawia wrażenie, iż „autor” projektu ustawy o AI nie wiedział o czym w ogóle pisze, kompletnie nie odróżniając ról poszczególnych wzmiankowanych powyżej podmiotów oraz ich wzajemnych kompetencji i relacji.</p> <p>Doszło tutaj także do kompletnego wymieszania kompetencji Przewodniczącego Komisji oraz wykazania się nieodróżnianiem kompetencji administracyjnych Komisji i kompetencji cywilnoprawnych Biura Komisji, które winno pełnić funkcję jedynie urzędu państwowego obsługującego organ administracji publicznej jakim jest Komisja, nie zaś zupełnie bezzasadnie przypisaną jej rolę uczestnika stosunków cywilnoprawnych ze względu na przyznany niezasadnie status państwowej osoby prawnej.</p> <p>W sumie to trudno dociec jakież to intencje kierowały projektodawcą przy stworzeniu tak niekonsekwentnej, zawilej i racjonalnie niewytłumaczalnej wręcz koncepcji organów, urzędów oraz relacji wzajemnego między nimi oddziaływania, przenikania, czy też wewnętrznego zawierania.</p> <p><u>Problemów tych można było uniknąć opierając się na dwóch podstawowych zasadach wynikających z: nauki prawa cywilnego- zasady reprezentacji w stosunkach cywilnoprawnych osób prawnych przez ich organy, zwanej teorią organów (art. 38 k.c.) oraz z nauki prawa administracyjnego, wedle której urząd pełniąc rolę służebną wobec organu administracji publicznej zapewnia jego obsługę umożliwiając organowi realizację jego kompetencji w ramach stosunków administracyjnych (teoria służebnej roli urzędu wobec organu administracji publicznej).</u></p> <p><u>Prawidłowego wykorzystania tej wiedzy niestety „autorowi” projektu ustawy o AI najzwyczajniej w świecie po prostu zabrakło.</u></p> <p>W sytuacji natomiast, gdy to nie Biuro Komisji lecz sama Komisja jest organem administracji publicznej (art. 5 ust. 1 projektu ustawy o AI) za błędne uznać należy przyznanie ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji będącemu przecież naczelnym organem administracji publicznej wobec innych organów administracji rządowej (art. 18 pkt. 1 k.p.a.), a więc i wobec samej Komisji, nadzoru nad działalnością urzędu obsługującego organ administracji publicznej (art. 28 ust. 1 projektu ustawy o AI), któremu w dodatku przyznano status uczestnika obrotu cywilnoprawnego (art. 28 ust.2 projektu ustawy o AI).</p> <p>Organem bowiem wyższego stopnia wobec Komisji będącej organem administracji rządowej sprawującym nad nią nadzór jako organ naczelny jest minister właściwy do spraw informatyzacji (art. 17 pkt. 3 k.p.a. w zw. z art. 18 pkt. 1 k.p.a.) i to nad Komisją,</p>	<p>Do projektu ustawy załączono nową wersję uzasadnienia.</p> <p>Do projektu ustawy załączono nową wersję OSR.</p> <p>W nowej wersji projektu ustawy uwzględniono uwagi w zakresie błędów wskazanych w uwagach. Jednocześnie należy zauważyć, że projekt pod względem redakcyjnym i legislacyjnym będzie jeszcze dopracowywany na etapie komisji prawniczej.</p>
--	--	--	--

		<p>a nie jak błędnie przyjęto w art. 28 ust. 4 projektu ustawy o AI, nad Biurem Komisji, minister właściwy do spraw informatyzacji winien pełnić nadzór.</p> <p><u>Aby przeciąć ten swoisty węzeł gordyjski stworzony przez projektodawcę, usuwając tym samym wiele nieprawidłowości, należy pozbawić Biuro Komisji waloru uczestnika stosunków cywilnoprawnych, w wyniku odebrania mu statusu państwowej osoby prawnej, a zarazem niezbędne będzie przemodelowanie wadliwej regulacji poświęcone poszczególnym organom, w tym ich wzajemnym relacjom.</u></p> <p><u>W tym celu niezbędne będzie nadanie nowego, poprawnego brzmienia art. 28 projektu ustawy o AI:</u></p> <p><u>„1. Biuro Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, zwane dalej Biurem Komisji, zapewnia realizację przez Komisję Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, zwaną dalej Komisją, zadań, do których realizacji Komisja została utworzona, poprzez zapewnienie jej obsługi techniczno- organizacyjnej.</u></p> <p><u>2.W miarę potrzeby Biuro Komisji zapewnia także obsługę techniczno- organizacyjną Społecznej Rady do Spraw Sztucznej Inteligencji, zwanej dalej Radą.</u></p> <p><u>3.Nadzór nad działalnością Komisji sprawuje minister właściwy do spraw informatyzacji.</u></p> <p><u>4.Siedzibą Biura Komisji jest miasto stołeczne Warszawa.</u></p> <p><u>5. Przewodniczący Komisji i Zastępcy Przewodniczącego Komisji są pracownikami Biura Komisji.</u></p> <p><u>6.Komisja posiada prawo używania pieczęci z godłem państwowym.”.</u></p> <p><u>W art. 37 ust. 4 in principio projektu ustawy o AI należy usunąć zbędnie użyte w pierwszym wersie powtórne sformułowanie „do spraw” przed słowem „określi”, a za słowem „informatyzacji”.</u></p> <p>Generalnie projektodawca w art. 38 ust. 3 in principio projektu ustawy o AI popełnia zasadniczy błąd przyjmując założenie, że przepisy ustawy o AI mogą wprowadzać odmienne regulacje dotyczące kontroli przedsiębiorcy niż przewidziane w rozdziale 5 ustawy z dnia 6.03.2018 r. prawo przedsiębiorców (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.), zwanej dalej prawem przedsiębiorców.</p> <p>Projektodawca bowiem pominął regulację art. 45 ust. 1 prawa przedsiębiorców, wedle której „Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorców jest przeprowadzana na zasadach określonych w niniejszej ustawie, chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z ratyfikowanych umów międzynarodowych albo bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.”, natomiast jedynie w kwestiach nie objętych regulacją rozdziału 5 prawa przedsiębiorców dopuszczalne jest wprowadzenie regulacji</p>	
--	--	---	--

		<p>poświęconych kontroli przedsiębiorcy w przepisach szczególnych (art. 45 ust. 2 prawa przedsiębiorców).</p> <p>Odnosnie zatem kontroli przedsiębiorcy mocą regulacji art. 45 ust. 1 w zw. z art. 45 ust. 2 prawa przedsiębiorców wyłączone zostało stosowanie zasady lex specialis derogat legi generali.</p> <p>W przypadku zatem przeprowadzania kontroli przedsiębiorcy projektodawca może wprowadzać w projekcie ustawy o AI tylko takie regulacje, które nie zostały objęte zapisami rozdziału 5 prawa przedsiębiorców, natomiast odmienności dotyczące zasad i trybu kontroli przedsiębiorcy mogą wynikać jedynie z ratyfikowanych umów międzynarodowych, które obowiązują bezpośrednio w naszym kraju przed przepisami prawa krajowego (art. 45 ust. 1 prawa przedsiębiorców w zw. z art. 91 ust. 1 w zw. z art. 91 ust. 2 Konstytucji RP) albo z bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej, czyli w omawianym przypadku z przepisów Aktu o sztucznej inteligencji będącego rozporządzeniem (art. 45 ust. 1 prawa przedsiębiorców w zw. z art. 288 zd. 2 i zd. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zw. z art. 91 ust. 3 Konstytucji RP).</p> <p>Ani w uzasadnieniu projektu ustawy o AI, ani też w OSR do projektu ustawy o AI nie wskazano na obowiązywanie ratyfikowanej umowy międzynarodowej lub bezpośrednio obowiązującego w naszym kraju przepisu prawa Unii Europejskiej, które by przewidywały odmienne zasady i tryb przeprowadzania kontroli przedsiębiorcy od uregulowanych w rozdziale 5 prawa przedsiębiorców, a to z tego powodu, iż takowych przepisów po prostu brak.</p> <p>Stosownych regulacji nie zawiera także Akt o sztucznej inteligencji, celem, którego wdrożenia opracowano przecież projekt ustawy o AI.</p> <p>W świetle regulacji art. 45 ust. 1 prawa przedsiębiorców nieuprawnione jest ani dopuszczenie możliwości wprowadzenia odmiennych zasad i trybu przeprowadzania kontroli przedsiębiorcy w ustawie o AI (art. 38 ust. 3 pkt. 1 projektu ustawy o AI), ani też chociażby wyłączenie stosowania do kontroli przedsiębiorcy art. 51 ust. 3 a prawa przedsiębiorców (art. 38 ust. 4 projektu ustawy o AI).</p> <p>Niedopuszczalność zatem wyłączenia w art. 38 ust. 4 projektu ustawy o AI stosowania do kontroli przedsiębiorcy art. 51 ust. 3 a prawa przedsiębiorców dopuszczające przeprowadzenie kontroli zdalnej lub niektórych czynności kontrolnych zdalnie jedynie za zgodą przedsiębiorcy jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, skutkuje niedopuszczalnością wprowadzenia regulacji art. 39 ust. 3 projektu ustawy o AI, wedle której w przypadku kontroli przedsiębiorcy zasadniczym trybem kontroli lub poszczególnych czynności kontrolnych byłoby ich wykonywanie zdalnie oraz regulacji art. 39 ust. 4 projektu ustawy o AI, która jedynie jako wyjątek dopuszcza</p>	
--	--	--	--

		<p>przeprowadzenie kontroli lub czynności kontrolnych wobec przedsiębiorcy w sposób inny niż zdalny.</p> <p>Niedopuszczalne zatem w drodze projektu ustawy o AI było wprowadzenie jako zasady kontroli przedsiębiorcy lub czynności kontrolnych wobec przedsiębiorcy realizowanych w sposób zdalny, zaś jedynie jako wyjątek dopuszczenie odstępstwa od tej reguły.</p> <p>Należy wskazać, że już przy analizie poprzedniej wersji projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji na niedopuszczalność tego typu regulacji wskazał Państwu Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców w piśmie z dnia 12.11.2024 r. znak WPL.277.2024.GG, jak widać jednak Minister Cyfryzacji za nic miał uwagi Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, które to uwagi znajdowały pełne oparcie w przepisach prawa, odmiennie niż projekt ustawy o AI w tym zakresie.</p> <p>Oczywiście regulacja przewidująca jako zasadę kontrolę lub czynności kontrolne realizowane zdalnie (art. 39 ust. 3 projektu ustawy o AI) oraz odstępstwo od tej zasady (art. 38 ust. 4 projektu ustawy o AI) będą zgodne z prawem pod warunkiem, jednakże wykonywania tej kontroli lub czynności kontrolnych wobec podmiotów nie będących przedsiębiorcami.</p> <p><u>W zaistniałej sytuacji Związek Telewizji kablowych w Polsce Izba Gospodarcza proponuje: w art. 38 projektu ustawy o AI skreślenie pkt. 1 w ust. 3 oraz skreślenie ust. 4.</u></p> <p>Przy tego rodzaju poprawieniu regulacji art. 38 projektu ustawy o AI w świetle regulacji art. 45 ust. 1 prawa przedsiębiorców w przypadku kontroli i czynności kontrolnych przeprowadzanych wobec osób nie będących przedsiębiorcami zasadą będzie wykonywanie kontroli lub czynności kontrolnych zdalnie (art. 39 ust. 3 projektu ustawy o AI) przy możliwym odstępstwie od tej zasady wyrażonym w art. 39 ust. 4 projektu ustawy o AI, natomiast przy wykonywaniu kontroli lub czynności kontrolnych przedsiębiorcy zastosowanie znajdzie norma art. 51 ust. 3 a prawa przedsiębiorców, a zatem zdalne wykonywanie kontroli lub czynności kontrolnych będzie uzależnione od zgody przedsiębiorcy i w tym przypadku normy art. 39 ust. 3 i ust. 4 projektu ustawy o AI zastosowania nie będą znajdowały.</p> <p><u>Absurdalną regulację odnajdujemy w art. 46 ust. 1 projektu ustawy o AI, wedle której projekt protokołu z kontroli sporządza kontrolowany.</u></p> <p>Regulacja ta jest trudna do wytłumaczenia, albowiem już w ust. 3 art. 46 projektu ustawy o AI przewidziano, że projekt protokołu opatruje podpisem kontrolujący i doręcza go kontrolowanemu.</p> <p>Jeśli tak to by znaczyło, że wolą projektodawcy projekt protokołu sporządza kontrolowany, następnie przekazuje go kontrolującemu, który projekt ten, bez</p>	
--	--	---	--

		<p>możliwości wprowadzenia zmian lub poprawek, opatruje podpisem, a następnie ponownie przekazuje go kontrolowanemu.</p> <p>W tej sytuacji zupełnie zbędne stałyby się regulacje art. 46 ust. 4- 7 projektu ustawy o AI dotyczące składania zastrzeżeń do projektu protokołu przez kontrolowanego, bo trudno przypuszczać, by kontrolujący sam sporządzając projekt protokołu i będąc osobą przy zdrowych zmysłach zawarł w nim jakieś ustalenia dla niego niekorzystne, odnośnie których następnie miałby zgłaszać zastrzeżenia.</p> <p>Procedura poprawdy absurdałna.</p> <p>Proponujemy zatem aby wyeliminować tę absurdałną regulację i z tego powodu w art. 46 ust. 1 projektu ustawy o AI słowo „kontrolowany” zastąpić słowem „kontrolujący”.</p> <p>Zdziwienie także musi budzić rozwiązanie wedle którego projekt protokołu kontrolujący może opatrzyć jedynie kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem zaufanym (art. 46 ust. 3 projektu ustawy o AI), gdy tymczasem już sam protokół z kontroli kontrolujący może opatrzyć kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym (art. 46 ust. 9 projektu ustawy o AI).</p> <p><u>Pojawia się zatem uzasadnione pytanie dlaczego to kontrolujący projektu protokołu kontroli nie może podpisać podpisem osobistym, gdy tymczasem sam protokół z kontroli może podpisać także tym podpisem.</u></p> <p>Racjonalności i logiki w tej regulacji dopatrzeć się nie sposób.</p> <p><u>Aby zaradzić tej niekonsekwencji projektu ustawy o AI proponujemy albo w art. 46 ust. 3 projektu ustawy o AI po słowach „kwalifikowanym podpisem elektronicznym”, a przed słowem „lub” dodać przecinek, a po nim treść „podpisem osobistym” lub też w art. 46 ust. 9 projektu ustawy o AI skreślić przecinek i następującą po nim treść „podpisem osobistym”.</u></p> <p>Raptem jeden artykuł dalej odnajdujemy kolejny „klejnocik koronny”, a mianowicie projektodawca nie wiadomo w jakim celu w art. 47 ust. 2 projektu ustawy o AI pomiędzy punktem 1 i punktem 2 wprowadza do niczego nie pasujący zwrot „nie i”, zaś w pkt. 2 tegoż przepisu zamiast pojęcia „usunięcia” mówi o „usunięciu”.</p> <p>Oczywistym wręcz jest, że w art. 47 ust. 2 projektu ustawy o AI należy zbędną treść” nie i” zastąpić średnikiem pomiędzy punktem 1 i punktem 2 tegoż przepisu, zaś w pkt. 2 niewłaściwe słowo „usuniecie” zastąpić jedynym właściwym w tym przypadku słowem „usunięcie”.</p> <p><u>Za sprzeczne z konstytucyjną zasadą sprawiedliwości społecznej (art. 2 w zw. z art. 8 Konstytucji RP) uznać należy obciążenie strony postępowania kosztami tłumaczenia dokumentacji sporządzonej w języku obcym, a przedłożonej przez stronę (art. 52 ust. 3</u></p>	
--	--	---	--

		<p>zd. 2 projektu ustawy o AI), w sytuacji, gdy to organ prowadzący postępowanie potrzebuje przedmiotowych dokumentów, a nie sama strona postępowania. Proponujemy zatem w art. 52 ust. 3 zdanie 2 in fine projektu ustawy o AI słowa „na własny koszt” zastąpić słowami „na koszt organu prowadzącego postępowanie”.</p> <p><u>Analizując pełną treść art. 57 projektu ustawy o AI można dojść do przekonania, że całość tego przepisu dotyczy zaskarżania postanowień i decyzji wydanych przez Komisję do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</u></p> <p>Skoro tak to za niedopuszczalną uznać by należało regulację art. 57 ust. 5 projektu ustawy o AI, z której wynika, że w sprawie, w której zaskarżono do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzję lub postanowienie wydane przecież przez Komisję, Komisja poza wniesieniem odpowiedzi na pozew, odpowiedzi na apelację lub odpowiedzi na zażalenie, dodatkowo mogłaby przedstawić sądowi istotny dla sprawy pogląd dotyczący sztucznej inteligencji.</p> <p>Taki zapis prowadziłby do naruszenia zasady równowagi stron w cywilnym postępowaniu sądowym, albowiem Komisja niejako stawiałaby się „sędzią” we własnej sprawie wyrażając istotny dla sprawy pogląd dotyczący sztucznej inteligencji w sprawie, w której zaskarżono wydaną przez Komisję decyzję lub postanowienie.</p> <p>W takiej sytuacji sąd sprawę rozpoznający musiałby traktować taki pogląd Komisji jako stanowisko „eksperta” z zakresu spraw sztucznej inteligencji, które to stanowisko raczej byłoby pozbawione obiektywizmu w sprawie, w której zaskarżono postanowienie lub decyzję wydaną przez Komisję będącą także podmiotem wyrażającym istotny pogląd w sprawie.</p> <p>Nie budzi natomiast wątpliwości, że w sprawach sądowych dotyczących sztucznej inteligencji, w których nie została zaskarżona decyzja lub postanowienie Komisji regulacja ust. 5 posiada rację bytu i w tych sprawach niewątpliwie Komisja mogłaby wyrażać istotny dla sprawy pogląd.</p> <p><u>Aby zatem usunąć tę błędną regulację należałoby dodać w art. 57 projektu ustawy o AI ust. 6 w brzmieniu „Przepis ust. 5 nie znajduje zastosowania w sprawach, o których mowa w ust. 1-3.”.</u></p> <p><u>Kolejny „kwiatuśzek” językowy odnajdujemy w art. 61 ust. 2 in principio projektu ustawy o AI, w której to regulacji projektodawca raczył pomylić przypadek, w których użyto rzeczownika „strona”.</u></p> <p><u>W regulacji tej winien znaleźć się rzeczownik „strona” użyty we właściwym przypadku, a zatem winien być użyty rzeczownik „Strona”, nie zaś, jak to błędnie uczyniono „Stroną”.</u></p>	
--	--	--	--

			<p><u>I kolejny błąd językowy pojawia się w art. 61 ust. 8 pkt. 1 projektu ustawy o AI, gdzie projektodawca wyszedł z założenia, że „strona postępowania zaprzestał”, a nie „zaprzestała” naruszania prawa, a póki co strona to rodzaj żeński, więc w czasie przeszłym formą właściwą od „zaprzestać” będzie „zaprzestała”, a nie „zaprzestał”. Zgodnie ze wskazanymi powyżej regułami językowymi należy dokonać poprawki regulacji art. 61 ust. 8 pkt. 1 projektu ustawy o AI.</u></p> <p><u>No i nastał czas na mój ulubiony przykład zawarty w art. 63 ust. 1 projektu ustawy o AI, wedle którego „strona postępowania przedstawia Komisji wszystkie znane mu okoliczności”.</u></p> <p><u>Strona postępowania jest rodzaju żeńskiego więc znane stronie okoliczności to okoliczności znane „jej” a nie „jemu”, czy jak oryginalnie pisze projektodawca „mu”.</u></p> <p><u>Nie budzi zatem wątpliwości co i jak winien poprawić projektodawca w art. 63 ust. 1 projektu ustawy o AI, by zapis ustawowy uczynić zgodnym z zasadami języka ojczystego.</u></p> <p><u>Niewiele dalej, bo raptem w ust. 3 zd. 2 tegoż samego art. 63 projektu ustawy o AI projektodawca ponownie myli rodzaj czasownika pochodzącego od rzeczownika rodzaju żeńskiego przyjmując, że „strona postępowania ...przedstawił Komisji”.</u></p> <p><u>Oczywistym wręcz jest, że w art. 63 ust. 3 projektu ustawy o AI wskazując na przedstawienie czegoś Komisji przez stronę postępowania, która jest przecież rodzaju żeńskiego winno być sformułowanie, że „strona postępowania... przedstawiła Komisji”, nie zaś, że „strona postępowania... przedstawił Komisji”.</u></p> <p><u>W art. 92 ust. 3 projektu ustawy o AI pomiędzy słowem „decyzję”, a słowem „wylęczeniu” opuszczono literę „o”, którą należy dopisać.</u></p> <p><u>„Perełkę w koronie” błędów tegoż projektu może stanowić regulacja art. 93 ust. 2, wedle której „Przewodniczący Komisji po otrzymaniu, o którym mowa w ust. 2, może podjąć decyzję o:”.</u></p> <p><u>Po pierwsze nie wiadomo w ogóle co miałby otrzymać Przewodniczący Komisji, aby mógł podjąć jedną z dwóch decyzji wskazanych w art. 93 ust. 2 projektu ustawy o AI.</u></p> <p><u>Po drugie natomiast nie wiadomo o jakim otrzymaniu przez Przewodniczącego, o którym mowa w ust. 2 mówi niniejsza regulacja, która przecież sama jest zawarta w ust. 2, który milczy na temat otrzymania czegokolwiek przez Przewodniczącego przed wydaniem jednego z dwóch rodzajów decyzji.</u></p>	
--	--	--	--	--

		<p><u>Wydaje się właściwe nadanie nowego brzmienia art. 93 ust. 2 in principio projektu ustawy o AI „Przewodniczący Komisji po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może podjąć decyzję o:”.</u></p> <p><u>Za całkowicie niezasadne należy uznać wyłączenie przez projektodawcę w przypadku stosowania kar administracyjnych za naruszenie przepisów Aktu o sztucznej inteligencji stosowania art. 189 f k.p.a. oraz art. 189 k k.p.a. (art. 103 projektu ustawy o AI).</u></p> <p><u>Zupełnie niezrozumiałe jest dlaczegóż to projektodawca w przypadku naruszenia przepisów Aktu o sztucznej inteligencji:</u></p> <p><u>a/ wyłącza możliwość odstąpienia przez organ administracji publicznej od wymierzenia naruszcicielowi pieniężnej kary administracyjnej i poprzestania na pouczeniu (art. 189 f k.p.a.).</u></p> <p><u>b/ w ramach ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej wyłącza możliwość umorzenia przez organ administracji publicznej administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części (art. 189 k § 1 pkt. 3 k.p.a.), jak i umorzenia odsetek za zwłokę w całości lub części (art. 189 k § 1 pkt. 4 k.p.a.).</u></p> <p><u>c/ wyłącza możliwość odroczenia terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty (art. 189 k § 1 pkt. 2 k.p.a.).</u></p> <p><u>Uzasadnione w omawianym przypadku wydaje się wyłączenie stosowania art. 189 k § 1 pkt. 1 k.p.a. przewidującego odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenia jej na raty, gdyż tego rodzaju ulgę w wykonaniu kary przewidziano w art. 100 ust. 2-9 projektu ustawy o AI, więc stosowanie w tym zakresie przepisów k.p.a. byłoby wręcz bezprzedmiotowe.</u></p> <p><u>Wyłączenie natomiast stosowania ulg w wykonaniu kary przewidzianych w art. 189 k § 1 pkt. 2-4 k.p.a. stanowi samodzielną kreację polskiego projektodawcy albowiem z przepisów rozdziału XII Aktu o sztucznej inteligencji poświęconych instytucji administracyjnych kar pieniężnych wymierzanych z powodu naruszenia przepisów Aktu o sztucznej inteligencji <u>bynajmniej nie wynika potrzeba, czy też konieczność wyłączenia przez krajowego ustawodawcę możliwości stosowania ulg w wykonaniu administracyjnych kar pieniężnych przewidzianych w art. 189 k § 1 pkt. 2-4 k.p.a.</u></u></p> <p>W zaistniałej sytuacji trudno zrozumieć nadgorliwość rodzimego projektodawcy w wyłączeniu możliwości zastosowania wobec rodzimych podmiotów ulg w wykonaniu administracyjnych kar pieniężnych, w sytuacji, gdy nie jest zobligowany przepisami prawa wspólnotowego do wdrożenia tego rodzaju regulacji niezwykle niekorzystnej dla</p>	
--	--	--	--

		<p>podmiotów prawa polskiego, w tym przedsiębiorców, którzy uchybili przepisom Aktu o sztucznej inteligencji.</p> <p>Polski projektodawca zamiast wspierać polskich przedsiębiorców wdrażając tam, gdzie jest to możliwe i niesprzeczne zarazem z prawem europejskim najkorzystniejsze dla nich rozwiązania lansuje rozwiązania najmniej dla nich korzystne, wykazując się tym samym brakiem poszanowania dla zasady krajowego patriotyzmu gospodarczego.</p> <p><u>W naszym przekonaniu, aby zniweczyć niezwykle szkodliwe skutki płynące z regulacji art. 103 projektu ustawy o AI uważamy za konieczne nadanie nowego brzmienia art. 103 projektu ustawy o AI „W zakresie określonym przepisami tego rozdziału nie stosuje się przepisów art. 189 d oraz art. 189 k § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14.06.1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego”.</u></p> <p>W art. 479^{88h} § 2 k.p.c. wprowadzanym art. 107 projektu ustawy o AI projektodawca wykazuje się olbrzymim wręcz niechlujstwem wskazując na stosowanie odpowiednie wskazanych w tym przepisie przepisów k.p.c. do zażaleń na postanowienia Prezesa Urzędu.</p> <p><u>Można zasadnie zapytać o postanowienia jakiegoż to Prezesa jakiego Urzędu chodzi w omawianym przypadku.</u></p> <p>Zażalenia bowiem można wносить zgodnie z regulacją art. 479^{88h} § 1 k.p.c. na postanowienia Komisji, wobec czego odpowiednie stosowanie niektórych przepisów k.p.c. wskazanych w art. 479^{88h} § 2 k.p.c. może odnosić się do zażaleń na postanowienia Komisji, a nie na postanowienia Prezesa bliżej nieokreślonego Urzędu.</p> <p>W omawianym przypadku nie może też być mowy o zażaleniach na postanowienia Przewodniczącego Komisji błędnie nazwanego Prezesem Urzędu, gdyż w projekcie ustawy o AI nie przewidziano dla Przewodniczącego Komisji uprawnienia do wydawania postanowień, a zatem nie mogłyby być przedmiotem zażalenia nieistniejące postanowienia Przewodniczącego Komisji.</p> <p><u>W art. 479^{88h} § 2 in fine k.p.c. dodawanym art. 107 projektu ustawy o AI „postanowienia Prezesa Urzędu” należy zastąpić słowami „postanowienia Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji”.</u></p> <p>Na stronie 6 uzasadnienia projektu w 17 wersji od góry pomiędzy wyrazem „niekorzystne”, a wyrazami „punktu widzenia” opuszczono literę „z”.</p> <p>Na stronie 14 uzasadnienia projektu przewidziano możliwość skorzystania z pomocy funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej i ochrony prawa, problem w tym, że w projekcie ustawy o AI próżno szukać zapisu przewidującego możliwość udzielenia</p>	
--	--	---	--

			<p>kontrolującemu pomocy przy przeprowadzaniu kontroli przez funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej i ochrony prawa.</p> <p>W art. 45 projektu ustawy o AI projektodawca przewiduje możliwość udzielenia pomocy kontrolującemu jedynie przez Policję lub jednostki podległe i nadzorowane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, natomiast udzielenia pomocy przez funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej i ochrony prawa nie przewidziano, stąd w tym zakresie uzasadnienie projektu odsyła do nieistniejącej regulacji prawnej projektu ustawy o AI.</p> <p>To kolejny przykład grubego niedbalstwa projektodawcy.</p> <p>Na stronie 16 uzasadnienia projektu w 4 wersji od dołu dwukrotnie powtórzono słowa „w tym”.</p> <p>Na stronie 17 uzasadnienia projektu w wersji 11 od dołu winno być sformułowanie „największą gwarancję”, a nie „największą gwarancją”.</p> <p>Na stronie 5 OSR w 14 wersji od dołu dwukrotnie powtórzono słowa „do spraw”.</p> <p>Na stronie 18 OSR w wersji 19 od dołu winno być użyte słowo „Warszawie” zamiast słowa „Warszawie”.</p> <p><u>Przedmiotowemu projektowi zarzucić należy olbrzymie wręcz niechlujstwo projektodawcy przy jego opracowywaniu wyrażające się w niesprawdzeniu zapisanych treści projektu oraz jego uzasadnienia i OSR- u, a także występowanie żenujących wręcz, w dodatku bardzo licznych, błędów natury prawnej oraz językowej.</u></p> <p><u>Niestety tak poprzedni, jak i obecny projekt ustawy o AI skłania nas do takiej konkluzji, albowiem w obu projektach ustawy o AI resort cyfryzacji wykazał się identyczną niemalże, katastrofalnie niską umiejętnością władania w piśmie językiem ojczystym.</u></p> <p><u>Czyżby rzeczywistym „autorem” przedmiotowego projektu była źle zaprogramowana przez resort cyfryzacji sztuczna inteligencja?</u></p>	
14.	Związek Miast Polskich	Uwagi ogólne	<p>Definicje i zakres:</p> <p>Projekt precyzuje definicje prawne związane z SI, co jest istotne dla jednoznaczności przepisów. Ważne jest jednak, aby definicje: były elastyczne, by uwzględniały przyszłe innowacje technologiczne oraz wyjaśniały wprowadzone terminy.</p> <p>Przykładowo, projekt ustawy o SSI posługuje się terminami „dostawca” (art. 3 pkt 3), czy „użytkownik końcowy” (art. 53 ust.4 pkt 2). W słowniku pojęć zdefiniowano termin dostawcy, nie zdefiniowano natomiast terminu „użytkownika końcowego”. Propozycja definicji „użytkownika końcowego” – osoba, która korzysta z systemu i usługi, mając</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przedstawione postulaty zostały wzięte pod uwagę w aktualnej wersji projektu ustawy. Jednocześnie należy wyjaśnić, że projekt</p>

		<p>na celu spełnienie określonych potrzeb – zarówno w kontekście zawodowym, jak i prywatnym.</p> <p>Zasady etyczne:</p> <p>Ustawa kładzie nacisk na bezpieczne, godne zaufania i etyczne wykorzystanie SI, w tym poszanowanie praw człowieka i niedyskryminację. Proponuje się doprecyzowanie mechanizmów monitorowania i egzekwowania tych zasad, aby zapewnić ich skuteczność.</p> <p>Odpowiedzialność prawna:</p> <p>Projekt porusza kwestię odpowiedzialności za działania systemów SI. <u>Warto rozważyć wprowadzenie szczegółowych regulacji dotyczących odpowiedzialności (w tym obowiązków) producentów, dostawców systemów sztucznej inteligencji i użytkowników.</u></p> <p>Bezpieczeństwo i prywatność:</p> <p>Ustawa zawiera przepisy dotyczące ochrony danych i prywatności użytkowników systemów SI. Istotne jest zapewnienie, przepisów zgodnych z istniejącymi regulacjami krajowymi i unijnymi, takimi jak RODO oraz że przewidują skuteczne środki ochrony przed potencjalnymi naruszeniami.</p> <p>Nadzór i egzekwowanie:</p> <p>Projekt przewiduje utworzenie organu nadzorczego ds. SI – Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji. Za kluczowe uważamy precyzyjne określenie kompetencji tego organu, jego zasobów oraz procedur działania, tak aby mógł efektywnie monitorować przestrzeganie ustawy i reagować na naruszenia, oraz umożliwić skuteczne eliminowanie z rynku systemów sztucznej inteligencji, które nie spełniają wymogów ustanowionych w nowej regulacji.</p> <p>Edukacja i świadomość społeczna:</p> <p>Ustawa podkreśla znaczenie edukacji w zakresie SI (art. 9 pkt 8). Warto rozważyć wprowadzenie programów edukacyjnych dla różnych grup społecznych (grup osób szczególnie narażonych na ryzyka związane ze stosowaniem systemów sztucznej inteligencji), aby zwiększyć świadomość na temat korzyści i zagrożeń związanych ze SI oraz promować odpowiedzialne jej wykorzystanie.</p>	<p>ustawy ma na celu zapewnienie stosowania przepisów</p> <p>rozporządzenia</p> <p>2024/1689 w zakresie w jakim przepisy tego aktu zaczną obowiązywać od 2 sierpnia 2025 r., stąd też nie wszystkie postulaty mogły zostać uwzględnione.</p> <p>Należy również podkreślić, że według projektodawcy konieczne jest utrzymanie terminologii określonej w rozporządzeniu 2024/1689.</p> <p>Zadania i kompetencje Komisji zostały określone w projekcie ustawy.</p>
--	--	---	---

			<p>Współpraca międzynarodowa:</p> <p>Projekt uwzględnia potrzebę współpracy z innymi krajami w zakresie regulacji SI. Za ważne uznajemy, aby przepisy krajowe były spójne z międzynarodowymi standardami i umożliwiały wymianę doświadczeń oraz harmonizację regulacji.</p> <p>Podsumowując - projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji stanowi solidną podstawę do regulacji tej technologii w Polsce. Oceniamy, iż uwzględnienie powyższych propozycji przyczynić się może do stworzenia ram prawnych sprzyjających innowacjom, jednocześnie chroniąc prawa obywateli i zapewniając bezpieczeństwo.</p>	
15.	Związek Polskich Autorów i Kompozytorów w ZAKR	Uwaga ogólna	<p>Nasze środowisko z nadzieją czekało na ustawę, która zabezpieczy i ochroni prawa twórców własności intelektualnej okradanych przez program AI, który bez pozwolenia właścicieli praw do utworów od lat magazynuje pracę twórców z całego świata i w pasożytniczym trybie wykorzystuje ją do produkcji różnego rodzaju wytworów naśladujących rezultaty pracy twórczej człowieka, którego wcześniej okradł. Program AI nie jest inteligencją, lecz narzędziem, którego algorytm pomimo wielu niewątpliwych walorów umożliwia gigantom technologicznym czerpanie zysków z powyższego procederu. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR uważa, że w dzisiejszych realiach za późno jest na stworzenie twórcom możliwości podjęcia decyzji o odmowie wykorzystywania ich twórczości przez AI, ponieważ ta twórczość najczęściej została już przez program ukradzioną. Nie istnieją także wiarygodne narzędzia monitorujące wykorzystywanie poszczególnych dzieł przez firmy zajmujące się AI. Jest szereg innych możliwości, które mogą zatrzymać powszechną grabież naszej pracy. Niestety - zamiast propozycji stworzenia stosownych barier i regulacji powyższych kwestii, proponują Państwo rozmycie problemu przez stworzenie Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, z której składu usunęliście właśnie Rzecznika Praw Obywatelskich, pozbyliście się głosu doradczego z MKiDN, a ze Społecznej Rady do Spraw Sztucznej Inteligencji usunęliście przedstawicieli środowisk twórczych, chociaż to właśnie na sektory kreatywne i na naszą twórczość najbardziej wpływa generatywna AI. Mamy nadzieję, że te nieprzemyślane zmiany nastąpiły przypadkowo i powyższe błędy zostaną w projekcie ustawy naprawione! Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR stwierdza, że bez pracy twórców własności intelektualnej program AI nie byłby tak atrakcyjny. Natomiast brak ochrony pracy twórców i w konsekwencji jej zawłaszczenie przez AI już powoduje upadek polskiej i światowej kultury. Należy mieć świadomość, że twórcy własności intelektualnej też płacą rachunki, więc nie będą upubliczniać swoich dzieł tylko po to, by zostać okradzionymi przez AI.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Postulaty zgłoszone w uwadze znajdują się poza zakresem projektu ustawy. Projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji ma na celu realizację obowiązków związanych z wejściem w życie przepisów rozporządzenia 2024/1689, których realizacja jest wymagana w okresie przed 2 sierpnia 2025 r., tj. wejściem w życie części jego przepisów (rozdział I, II, III sekcja 4, V, VII, XII).</p>

16.	ZCP	Uwagi ogólne	<p>Zgodność projektu z regulacjami unijnymi. Aby zapewnić zgodność projektu z regulacjami unijnymi, konieczna jest szczególnie rewizja Artykułu 42 projektu dot. dostępu do treści klientów przechowywanych w chmurze.</p> <p>len potencjalnie może naruszać ustalone zasady ochrony danych i umowy o poufności z klientami. Również zapisy projektu ustawy dotyczące środków egzekwowania, szczególnie w Artykule 53, wykazują potencjalną niespójność z intencjami unijnego Aktu w sprawie AI. 2. Sankcje karne i ich wpływ na innowacje. Jesteśmy na stanowisku, że proponowane sankcje karne w Rozdziale 9 wymagają ponownej oceny, aby uniknąć tworzenia niepotrzebnych barier dla innowacji w dziedzinie AI. Należy w naszej opinii w całości usunąć zapisy projektu ustawy sugerujące sankcje karne w rozdziale 9. Te miałyby znaczący efekt odstrasżający i poważnie ograniczyłyby rozwój i wdrażanie sztucznej inteligencji w danej jurysdykcji. 3. Ryzyko fragmentacji prawa UE. Proponowane przepisy dają polskim władzom dużą swobodę w zakresie publikowania interpretacji unijnej ustawy o sztucznej inteligencji, co może rodzić ryzyko fragmentacji prawa UE. Zakładając, że poszczególne organy ds. sztucznej inteligencji państw członkowskich będą miały podobne uprawnienia, będzie to prowadzić do różnych interpretacji unijnej ustawy o sztucznej inteligencji, a w konsekwencji do odmiennego jej stosowania i egzekwowania. Doprowadzi to do stanu niepewności regulacyjnej, co negatywnie wpłynie na przyjęcie sztucznej inteligencji w całej UE.</p> <p><u>Niewystarczające zabezpieczenia informacji chronionych. Projekt ustawy wielokrotnie odnosi się do dostępu organów regulacyjnych do informacji chronionych, bez towarzyszącego mu języka zabezpieczającego mającego na celu zapobieganie nieuprawnionemu ujawnieniu i wykorzystaniu. Na przykład w art. 24 ust. 1 brakuje języka ochronnego, a w art. 22 ust. 3 zabrania się uczestnikom spotkań (którymi mogą być „osoby posiadające wiedzę specjalistyczną” zgodnie z art. 6) ujawniania informacji chronionych, nie ograniczając ich wykorzystania wyłącznie do celów oficjalnych. Przy okazji dyskusji na temat takich uprawnień dobrze byłoby ponownie podkreślić potrzebę ochrony i odpowiedniego wykorzystania informacji, biorąc pod uwagę ich wrażliwość i znaczenie dla rozwoju sztucznej inteligencji.</u></p> <p><u>Potencjalnie zbyt krótkie terminy ustosunkowania się do zastrzeżeń organów regulacyjnych, nieadekwatne do realiów rynkowych. Część projektowanych przepisów nie zapewnia obecnie przedsiębiorstwom wystarczającego czasu na ustosunkowanie się do zastrzeżeń organów regulacyjnych. Zalecamy minimalny 60-dniowy okres reakcji, aby zapewnić firmom odpowiedni czas na zbadanie zastrzeżeń organów regulacyjnych i zareagowanie na nie (dotyczy to m.in. Art. 53 ust. 3; Artykuł 54 ust. 2; Art. 98 ust. 1).</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwagi dot. zbyt szerokiego zakresu opinii indywidualnych Komisji uznać należy za bezzasadne ze względu na doprecyzowanie przepisów określających zakres przedmiotowy tychże opinii (ograniczonych do interpretacji przepisów ustawy).</p> <p>Przepisy dotyczące terminów przygotowane zostały w celu pogodzenia praw i interesów przedsiębiorców (domyślna forma zdalna, krótki czas kontroli) z potrzebami sprawnego nadzoru i umożliwienia sprawnej reakcji w przypadku ryzyka związanego z niebezpiecznym lub wadliwym systemem sztucznej inteligencji.</p> <p>Przepisy projektu ustawy zostały z poszanowaniem przepisów dotyczących zabezpieczania tajemnic</p>
-----	-----	--------------	---	--

				prawnie chronionych jednocześnie zapewniając możliwość pozyskiwania i wymiany informacji na potrzeby realizowanych zadań organów.
17..	SAWP	Uwagi ogólne Prawo autorskie	<p>Reprezentowane przez nas środowisko artystów wykonawców z uwagą i niepokojem śledzi implementację unijnych regulacji problematyki AI do obowiązującego w Polsce prawa. Możliwości jakie stwarza AI są niezwykle istotne dla polskiej kultury i życia społecznego, w tym dla praw do artystycznych wykonań. Z jednej strony stwarzają ogromne możliwości w zakresie dostępu do dóbr kultury i ich wykorzystania. Z drugiej strony natomiast jest dla nas ważne jest ich precyzyjne wpisanie w obowiązujący system prawny w Polsce, w sposób nienaruszający jego zasad, czytelny i zapewniający zrównoważoną ochronę zarówno w dostępie do twórczości, jak i poszanowania praw do autorów i artystów wykonawców, których twórczy dorobek jest przedmiotem eksploatacji na potrzeby AI. Uzasadnia to przedstawienie naszych krytycznych uwag do obecnego projektu. Obecny projekt stanowi propozycję przepisów implementujące, obowiązujące Polskę jako członka UE, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej 2024/1689, z dnia 13 czerwca 2024 roku w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji z uwzględnieniem jego kolejnych zmian, oraz wynikających wydanych dyrektyw UE dotyczących sztucznej inteligencji. Projekt powinien być zsynchronizowany z ostatnią nowelizacją, obejmującą dodanie do ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (dalej: PrAut, Dz. U. 1924 rok, poz.1254), art. 26*. <u>Obecny projekt nie spełnia tego oczekiwania. Nie wypełnia w szczególności luk w dotychczas obowiązującej regulacji AI zawartej w PrAut. Ich istnienie prowadzi do niejasności, które stanowią zagrożenie prawidłowego funkcjonowania systemu AI, którego dotyczy również obecny projekt.</u> Mają one duże znaczenie społeczno-gospodarcze. Są, w konsekwencji, źródłem narastającego niepokoju autorów i artystów wykonawców. Przejawem tego niepokoju jest przede wszystkim często pojawiające się, także w wypowiedziach także eminentnych reprezentantów środowisk twórczych, błędne i wynikające z istniejącego stanu dezorientacji, obawy co do sytuacji twórców, ze względu na coraz większy udział AI w naszym życiu społecznym. Przykładem oczywistych błędów jest traktowanie AI jako zagrożenie dla twórców oraz debaty na temat ochrony autorskiej produktów AI lub udziału AI w procesie tworzenia utworów lub artystycznych wykonań. Należy zatem przypomnieć, że korzystanie przez autora lub artystę wykonawcę ze sztucznej inteligencji jest dobrym prawem każdego twórcy. Utwór lub artystyczne wykonanie powstaje zawsze jako</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Postulaty zgłoszone w uwadze znajdują się poza zakresem projektu ustawy. Projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji ma na celu realizację obowiązków związanych z wejściem w życie przepisów rozporządzenia 2024/1689, których realizacja jest wymagana w okresie przed 2 sierpnia 2025 r., tj. wejściem w życie części jego przepisów (rozdział I, II, III sekcja 4, V, VII, XII).</p> <p>W projekcie zawarto jedynie przepisy wymagające regulacji ustawowej we wskazanym powyżej zakresie.</p> <p>Przedmiotowe uwagi w dużej części dotyczą natomiast kwestii praw autorskich, które</p>

		<p>projekcja wyobraźni twórcy, jako rezultat jego wrażliwości i zdolności do ujęcia przedmiotu swojej wyobraźni w sposób umożliwiający zapoznanie się z nim przez osoby trzecie i w konsekwencji wykorzystywanie utworu lub artystycznego wykonania w obrocie kulturalnym, gospodarczym, naukowym lub technicznym. Utwór lub artystyczne wykonanie, powinno być zawsze traktowane jako intelektualna całość, ze względu na jej oryginalność i indywidualność, czyli jako przedstawiająca określone walory poznawcze, artystyczne lub naukowe w sposób twórczy, tzn. jako przejaw osobistej wyobraźni i sprawności w danej dziedzinie w jej komunikowaniu. Bez znaczenia jest wykorzystanie w jej treści elementów dotychczasowego dorobku intelektualnego, dostępnych informacji lub określonych narzędzi, do których należy wykorzystanie AI. Wystarczy tu przypomnienie brzmienia art. 1 ust. 1, w odniesieniu do utworów lub art, 85 ust. 1 PrAut, w odniesieniu do artystycznych wykonania. Istotnym elementem wyznaczających ich treść jest uniezależnienie od wartości pod jakim bądź względem, w tym rozmiaru wkładu twórczego, przeznaczenia i sposobu wyrażenia. Fakt, że autor lub artysta wykonawca w procesie tworzenia korzystał z AI, w płaszczyźnie PrAut nie ma żadnego znaczenia. Jeżeli powstały rezultat pochodzi od twórcy w tym choćby znaczeniu, że wykorzystał rezultat „zadany do wykonania przez AI”, bez względu na zakres i znaczenie dla powstałej ostatecznie całości, poddając go weryfikacji, jako odpowiadającej jego widzeniu w danym zakresie, ma miejsce stworzenie dobra mającego cechy utworu lub odpowiednio artystycznego wykonania. W konsekwencji próby ocen w jakim stopniu wykorzystanie AI wpłynęło na powstanie takiego utworu lub artystycznego wykonania, dotknięte jest fundamentalnym błędem, polegającym na zrównywaniu wykorzystania AI (jej produktu) z wkładem twórczym, który pochodzić może jedynie od człowieka ze względu na jego psychofizyczną, duchową, zdolność i wyobraźnię. W odróżnieniu od tego produkt wykorzystania AI bez poddania go ludzkiej weryfikacji nie stanowi dobra oprawnego korzystającego z ochrony. Ochroną objęte jest natomiast korzystanie z AI jako produktu niematerialnego na zasadach ogólnych obowiązującego prawa. Przekracza ramy niniejszych uwag fundamentalna kwestia społeczno-gospodarczego sensu przyjętej w prawie UE (w ślad za nim i w naszym prawie) konstrukcji oświadczeń wyłączających poszczególne pozycje z możliwości obejmowania ich eksploatacją na potrzeby AI. Najwyraźniej możliwość ta w prawie europejskim została potraktowana jako mająca wywołać poczucie respektowania praw autorów i artystów. Tyle tylko, że praktyczna możliwość kontroli respektowania tych zastrzeżeń przez uprawnionego jest iluzoryczna. Poza tym prowadzi do sprzeczności ze społeczno-gospodarczą funkcją eksploracji, która z istoty nie powinna dotyczyć pozwalających na indywidualizację wykorzystywanych utworów.</p> <p>Wymaga przypomnienia, że zarówno art. 17, jak i 86. ust. 1 pkt 2 PrAut obejmuje „korzystanie” z utworów i artystycznych wykonania, a korzystanie to obejmuje również</p>	<p>wykraczają poza ramy rozporządzenia 2024/1689 a tym samym i projektu ustawy.</p> <p>Projekt został przygotowany zgodnie z zasadami techniki prawodawczej i będzie pod tym kątem opracowywany na etapie prac komisji prawniczej.</p> <p>Projekt podlegał konsultacjom publicznym zgodnie z obowiązującymi procedurami. W celu zapewnienia udziału wszystkich zainteresowanych podmiotów został zamieszczony w BIP na stronie podmiotowej RCL w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.</p>
--	--	---	--

		<p>(jeżeli przepis nie stanowi inaczej) publiczny dostęp do już rozpowszechnionego utworu lub artystycznego wykonania, także więc polegające na wykorzystaniu w ramach AI. Jednym z uwarunkowań tego korzystania powinno być zapewnienie autorom i artystom godziwego (zrównoważonego, proporcjonalnego) wynagrodzenia. To elementarne założenie nie zostało w omawianym projekcie, jak i w prawie dotychczasowym należycie uregulowane i zabezpieczone. I tak: W obowiązującym art. 26³ PrAut nie zostało zdefiniowane w sposób dostatecznie jednoznaczny podstawowe pojęcie odnoszące się do AI, eksploracji, jako zwielokrotnianie utworów i artystycznych wykonania w odniesieniu do tekstów i danych wykorzystywanych wyłącznie dla celów badań naukowych, nie dokonywanych w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej. W słowniku zawartym w art. 1 obecnego projektu nie tylko nie ma definicji pojęcia tej eksploracji, ale wyłączenia zawarte w art. 2 tego projektu odsyła do rozporządzenia UE, które również nie zawiera tej definicji, a jedynie określenie ujęte probabilistycznie, w sposób niewyczerpujący określające możliwe funkcje Ponadto określenie to w projekcie nie zostało odniesione do art. 26⁷ PrAut. Niejasność co do zakresu korzystania z utworów i artystycznych wykonania w zakresie eksploracji w procesach korzystania z AI prowadzi do, nierozstrzygniętych w proponowanych przepisach pytań, czy omawiane pojęcie eksploracji może prowadzić do sytuacji rozpoznawalności poszczególnych wykorzystanych w niej utworów lub artystycznych wykonania w produktach sztucznej inteligencji oraz, czy ich twórcom została zagwarantowana realna możliwość kontroli respektowania złożonego zastrzeżenia złożonego zgodnie z art. 269 PrAut. Przeciwnie, określone w art. 2 projektu ustawy wyłączenia nie korespondują, a nawet pozostają w sprzeczności z art. 267 ust. 1 PrAut. Mają charakter podmiotowy, co rozszerza zakres dozwolonej eksploracji, w stosunku do kryterium dokonywania badań naukowych nie dokonywanych w celu osiągnięcia „bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej” (o czym wyraźnie jest mowa w art. 26¹ PrAut). W konsekwencji, dotychczasowy ustawowo uregulowany zakres eksploracji uległ daleko idącemu poszerzeniu z naruszeniem norm prawa unijnego. Nie została także uregulowana zasadnicza kwestia, rekompensowania wykorzystania utworów i artystycznych wykonania wykorzystanych w ramach eksploracji dopuszczonej w PrAut na zasadach dozwolonego użytku. Odróżnić tu należy dopuszczenie czynności eksploracji jako nieuzasadniającej roszczenia o wynagrodzenie konkretnego uprawnionego, od zasadności rekompensowania wykorzystywania twórczości w zasobach wykorzystywanych przez AI. Prawo zna sytuacje gwarantowania autorom i artystom wykonawcom rekompensowania, na podstawie badań statystycznych obrazujących zarówno zakres i rozmiar dozwolonego korzystania, jak i wysokość należnej rekompensaty. Odpowiada to społecznym oczekiwaniom (potrzebie) oraz oczywistej słuszności, jak również zasadzie zrównoważonej ochrony. Są to elementarne</p>	
--	--	--	--

			<p>zasady propagowane przez UE. Należy zatem oczekiwać ich uwzględnienia w przygotowywanych przepisach stanowiących w ramach krajowych element prawa europejskiego.</p> <p><u>Zastrzeżenia budzą także ograniczenia, zawarte w art. 49 i nast. projektu, dot. czynności kontrolnych jedynie w zakresie uregulowanym w projektowanej ustawie i rozporządzeniu UE. Czy ma to oznaczać, że przedmiotem kontroli nie jest także respektowanie art. 26 ust 2-3 PrAut, a więc tolerowane miałyby być bezpośrednie lub pośrednie uzyskiwanie korzyści majątkowych przez podmioty wymienione w art. 2 projektu?</u></p> <p><u>Jest także nieprawidłowe legislacyjnie, zawieranie w prawie krajowym odesłań do rozporządzenia UE. Jeżeli obowiązujące proprio iure rozporządzenie UE zostaje przeniesione do aktu krajowego i to tym bardziej rangi ustawowej, powinien on zawierać wyczerpująco ujętą regulację obowiązującą w danym obszarze. Przemyslenia wymaga zakres regulacji objętej projektowaną ustawą. Powinna ona ograniczać się jedynie do materii wymagającej regulacji ustawowej. Kwestie organizacyjne powinny być uregulowane w przepisach wykonawczych rangi rozporządzenia, do których regulacji ustawa powinna stanowić jedynie podstawę odesłania. W obecnym ujęciu razi regulowanie w obecnym projekcie także materii w znacznym zakresie wykonawczym. Nie sprzyja to czytelności stanowionego prawa.</u></p> <p>Na koniec uważamy za niezbędne zwrócenie, z ubolewaniem, uwagi na fakt, że wśród siedemdziesięciu adresatów pisma Pana Premiera nie znalazło się nasze Stowarzyszenie. Reprezentujemy znaczące w polskim życiu kulturalnym środowisko twórcze. Jesteśmy zainteresowani treścią projektowanej ustawy i deklarujemy gotowość udziału w pracach nad nią.</p>	
18.	GRAI	Uwaga ogólna Piaszkownice regulacyjne	<p>Po analizie projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (SSI) oraz dotychczasowych uwag, konieczne jest dalsze uproszczenie procedur związanych z piaszkownicami regulacyjnymi. Kluczowe jest zapewnienie ich ciągłej analizy, autoaktualizacji oraz doskonalenia procesów testowania, by poprawić wydajność i praktyczną użyteczność. Proponowane zmiany mają wyeliminować bariery biurokratyczne, skrócić czas reakcji organów oraz umożliwić ogólnopolski zasięg piaszkownic. Poniżej przedstawiamy zmodyfikowane przepisy artykułów w dalszej części tabeli uwag.</p> <p>Wprowadzenie mechanizmów ciągłej analizy, autoaktualizacji procedur i szybkiego wdrażania zmian w piaszkownicach regulacyjnych zapewni dynamiczny rozwój systemów testowania AI. Regularny feedback od uczestników oraz dostosowanie procesów do potrzeb rynku pozwoli na zwiększenie efektywności, praktyczności oraz ogólnopolskiego zasięgu piaszkownic.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zrezygnowano z części przepisów w zakresie piaszkownic regulacyjnych.</p>

19.	GRAI	Uwaga ogólna	<p>AI Act nie nakazuje twardej regulacji piaskownic, ale pozostawia krajom członkowskim dużą elastyczność w ich organizacji.</p> <p>Kluczowe elementy to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zachęcanie do rozwoju piaskownic, ale bez nadmiernego obciążenia administracyjnego. • Główną rolą państwa jest nadzór i egzekwowanie wymogów, a nie aktywne zarządzanie testami AI. • Nie wymaga formalnego uzyskiwania zgody na uruchomienie testów, o ile są one zgodne z zasadami przejrzystości i kontroli. <p>Oznacza to, że rola państwa może zostać ograniczona do ekosystemu nadzoru, w którym:</p> <p>Firmy same zgłaszają udział w piaskownicy.</p> <p>Państwo monitoruje efekty, ale nie decyduje o ich przebiegu.</p> <p>Organ nadzoru pełni funkcję wspierającą, a nie blokującą innowacje.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Proponowane postulaty zostały wzięte pod uwagę w aktualnej wersji projektu ustawy w kierunku zmniejszenia obciążeń związanych z rozpoczęciem uczestnictwa.</p>
20.	GRAI	Uwaga ogólna	<p>Obecne ograniczenia w polskim projekcie ustawy</p> <p>Obecny projekt ustawy wprowadza nieprecyzyjne i potencjalnie restrykcyjne regulacje dotyczące piaskownic regulacyjnych, np.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Brak elastyczności – regulacje mogą wymagać od firm formalnego uzyskania zgody, zamiast szybkiej rejestracji i zgłoszenia. 2. Zbyt duża ingerencja organów państwowych – jeśli piaskownica ma działać skutecznie, to rynek powinien mieć większą swobodę w kształtowaniu testów. <p>Brak jednoznacznych procedur wyjścia z piaskownicy – AI Act nie wymaga, by firmy przechodziły skomplikowany proces oceny po zakończeniu testów, a polska ustawa wprowadza dodatkowe obciążenia administracyjne.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona i częściowo uwzględniona</p> <p>Proponowane postulaty zostały wzięte pod uwagę w aktualnej wersji projektu ustawy.</p>
21.	GRAI	Uwaga ogólna	<p><u>Proponowane zmiany w systemie piaskownic regulacyjnych</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rezygnacja z wymogu formalnej zgody – wprowadzenie modelu "na zgłoszenie" <ul style="list-style-type: none"> - Każdy podmiot może zgłosić udział w piaskownicy do organu nadzoru, ale nie musi czekać na jego decyzję. - Organ nadzoru ma tylko 30 dni na ewentualne uwagi (np. w przypadku zagrożenia dla praw podstawowych). - Brak sprzeciwu oznacza automatyczne zatwierdzenie. 2. Ograniczenie roli państwa do monitorowania i egzekwowania podstawowych zasad <ul style="list-style-type: none"> - Organ nadzoru nie decyduje, kto może wejść do piaskownicy, ale pełni rolę kontrolną. - Regularne raporty firm do organu nadzoru zamiast biurokratycznych procedur wstępnych. - Firmy same wybierają metody testów, a państwo nie narzuca dodatkowych obowiązków. 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Proponowane postulaty zostały częściowo uwzględnione w projekcie ustawy.</p>

			<p>3. Wprowadzenie modelu "kontroli zarządczej" przez wyznaczenie osób odpowiedzialnych</p> <ul style="list-style-type: none"> - Każdy podmiot biorący udział w piaskownicy musi wyznaczyć osobę odpowiedzialną za przestrzeganie regulacji. - Osoba ta raportuje wyniki testów do organu nadzoru. - W razie naruszeń – zamiast wykluczenia z piaskownicy, wprowadzenie mechanizmu naprawczego. <p>4. Piaskownice jako narzędzie do oceny regulacji, a nie ich usztywniania</p> <ul style="list-style-type: none"> - Testowane technologie mogą być przedmiotem okresowego przeglądu regulacji – wyniki piaskownic powinny wpływać na kształt przepisów. - Możliwość rozszerzenia testów na rzeczywiste warunki rynkowe, jeśli spełniają minimalne wymogi etyczne i prawne. <p>5. Zachęty do uczestnictwa w piaskownicy</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ulgi regulacyjne dla firm testujących AI w piaskownicy (np. złagodzone wymogi wstępne). - Możliwość uzyskania wstępnej oceny zgodności przed wdrożeniem produktu na rynek. <p>Możliwość uzyskania voucherów na finansowanie testów i procesów walidacyjnych dla MŚP?</p>	
22.	GRAI	Uwaga ogólna	<p>Aby zrealizować bardziej rynkowe podejście do piaskownic regulacyjnych i ograniczyć rolę państwa do nadzoru, należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> > Zmodyfikować przepisy tak, aby rejestracja w piaskownicy odbywała się na zgłoszenie, a nie na decyzję organu. > Zdefiniować rolę organu nadzoru jako wspierającą, a nie ograniczającą innowacje. > Umożliwić przedsiębiorstwom większą autonomię w testowaniu AI, pod warunkiem raportowania wyników. > Wprowadzić osoby odpowiedzialne za przestrzeganie regulacji na poziomie firm, zamiast rozszerzać kompetencje państwa. > Zachęcać firmy do uczestnictwa, np. poprzez ulgi regulacyjne i uproszczoną ocenę zgodności. <p>Dzięki temu piaskownice regulacyjne będą faktycznie wspierać rozwój rynku AI w Polsce, zamiast stać się kolejną barierą biurokratyczną.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W wyniku zgłoszonych uwag rozdział 8 uległ znacznym zmianom. Zrezygnowano z części regulacji.</p>
23.	GRAI	Uwaga ogólna	<p>Proponujemy rozważenie, aby sądem właściwym do rozstrzygania spraw był Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział Własności Intelektualnej. Jako uzasadnienie wskazujemy, że zakres merytoryczny spraw rozstrzyganych przez w/w sąd jest pokrewny z ewentualnym postępowaniem na podstawie projektowanej ustawy o systemach sztucznej inteligencji i tym samym w/w Sąd może kompleksowo rozstrzygać obie materie spraw.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Z analizy projektodawcy wynika, że najbardziej właściwym sądem jest</p>

				Sąd Okręgowy w Warszawie - sąd ochrony konkurencji i konsumentów. Jest to sąd wysoko wyspecjalizowany, posiadający duże doświadczenie w sprawach o skomplikowanej naturze i szerokim spektrum, posiadający zaplecze merytoryczne oraz organizacyjne umożliwiające sprawne prowadzenie spraw z zakresu systemów sztucznej inteligencji
24.	GRAI	Uwaga ogólna	Na gruncie art. 4 rozporządzenia 2024/1689 postulujemy, aby dodać do projektowanej ustawy o systemach sztucznej inteligencji obowiązek szkoleń personelu ze wskazaniem częstotliwości takich szkoleń np. nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy. W/w obowiązek powinien dotyczyć członków personelu dostawcy i podmiotu stosującego zgodnie z definicjami zawartymi w rozporządzeniu 2024/1689 (art.3 ust. 3 oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia).	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis wskazany w uwadze (art. 4 rozporządzenia 2024/1689) jest stosowany od 2 lutego 2025 r. i zdaniem projektodawcy nie wymaga regulacji na poziomie ustawy.</p>
25.	GRAI	Uwaga ogólna	Na gruncie art. 27 rozporządzenia 2024/1689 warto do projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji wprowadzić przepis zgodnie, z którym „Ocena, o której mowa w art. 27 rozporządzenia 2024/1689 dotyczyć będzie wszystkich rodzajów operacji przetwarzania danych osobowych na podstawie wykazu organu nadzorczego, o którym mowa w art. 35 ust. 43 rozporządzenia 2016/679 w systemach wysokiego ryzyka. Organ nadzorczy o którym mowa w art. 4 pkt 21 rozporządzenia 2016/679 opracuje i przedstawi wzór kwestionariusza do oceny skutków przetwarzania danych osobowych o którym mowa w art. 35 rozporządzenia 2016/679.”.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Postulaty zgłoszone w uwadze znajdują się poza zakresem projektu ustawy. Projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji ma na celu realizację obowiązków</p>

			Uzasadnienie: Ocena skutków przetwarzania danych osobowych na gruncie art. 35 rozporządzenia 2016/679 jest narzędziem, które sprawia szereg trudności administratorom danych. Warto śladem prawodawcy unijnego, który w art. 27 ust. 5 rozporządzenia 2024/1689 wskazał, iż ocena skutków systemów AI wysokiego ryzyka dla praw podstawowych zostanie zaproponowana przez właściwy Organ, zobowiązać na gruncie projektowanej ustawy o systemach sztucznej inteligencji, organ nadzoru ds. ochrony danych osobowych do przedstawienia właściwego narzędzia dla oceny, o której mowa w art. 35 rozporządzenia 2016/679. Warto nadmienić, iż oceny o te z art. 27 rozporządzenia 2024/1689 i art. 35 rozporządzenia 2016/679 są ocenami których zakresy częściowo pokrywają się.	związanych z wejściem w życie przepisów rozporządzenia 2024/1689, których realizacja jest wymagana w okresie przed 2 sierpnia 2025 r., tj. wejściem w życie części jego przepisów (rozdział I, II, III sekcja 4, V, VII, XII).
26.	GRAI	Uwaga ogólna	Brak spójnych rozwiązań dotyczących przetwarzania i ochrony danych osobowych. Zaproponowane regulacje są wybiórcze, enigmatyczne. <u>Brak opracowania OSK dla ochrony danych.</u>	Uwaga wyjaśniona Postulaty zawarte w uwadze zostały częściowo uwzględnione w projekcie ustawy. Z uwagi na przedmiot regulacji projekt nie wymaga opracowania OSK.
27.	GRAI	Uwaga ogólna	Na gruncie art. 44 rozporządzenia 2024/1689 warto do projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji dodać przepis zgodnie z którym: „Szkolenia personelu o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/1689 powinny odbywać się nie rzadziej niż raz 18 miesięcy i każdorazowo dotyczyć będą nowych członków personelu dostawcy i podmiotu stosującego.”. Uzasadnienie: Na gruncie rozporządzenia 2016/679, ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych nie wprowadzono konieczności szkoleń z zakresu ochrony danych osobowych. Jednak jak praktyka pokazała są one wymagane przez organ nadzorczy ds. ochrony danych osobowych.	Uwaga wyjaśniona Przepis wskazany w uwadze (art. 4 rozporządzenia 2024/1689) jest stosowany od 2 lutego 2025 r. i zdaniem projektodawcy nie wymaga regulacji na poziomie ustawy.

			Nadto należy podkreślić, iż w rozporządzeniu 2024/1689 kwestie szkoleń podejmowane są odpowiednio w art. 9, art. 26 ust. 2 (podmioty stosujące powierzają sprawowanie nadzoru ze strony człowieka osobom fizycznym, które mają niezbędne kompetencje, przeszkolenie i uprawnienia, a także niezbędne wsparcie) oraz motywie 72 w/w rozporządzenia. Ustawowe wprowadzenie obowiązku szkoleń wyeliminuje niepotrzebny dialog społeczny (szczególnie w środowisku szeroko rozumianego biznesu) dotyczący ich niezbędności, terminowości, etc. Warto w tym miejscu wyartykułować, iż prawodawca unijny wskazując na konieczność szkoleń i podnoszenia świadomości potencjalnych zagrożeń wśród personelu wskazał na tempo zmieniających się uwarunkowań rozwoju systemów AI (stąd zasadne wydaje się wprowadzenie szkoleń okresowych w odpowiednich interwałach czasowych) mając na uwadze wykładniczy postęp technologiczny.	
28.	GRAI	Uwaga ogólna	Brak w projekcie ustawy przepisów regulujących realizację obowiązku wynikającego z 99 ust. 8 rozporządzenia 2024/1689.	Uwaga wyjaśniona Przepisy ustawy znajdują także zastosowanie do organów i podmiotów publicznych. W projekcie celowo nie przewidziano odrębnych przepisów w zakresie nakładania kar na te podmioty. Celem jest, aby podlegały one takiemu samu reżimowi jak pozostałe podmioty określone w rozporządzeniu 2024/1689.
29.	IGE		Kopia tabeli uwag z I etapu konsultacji	Uwagi wyjaśnione Przekazane przez IGE uwagi stanowią kopię Tabeli uwag zgłoszonych w ramach I tury konsultacji publicznych projektu

				ustawy. Efektem ich rozpatrzenia było przygotowanie projektu w wersji poddanej 10 lutego 2025 r. ponownym konsultacjom publicznym. Część z uwag w przedmiotowej tabeli odnosi się zatem do wykreślonych lub znacznie zmienionych przepisów w związku z powyższym mając na uwadze obszerność przywołanej tabeli odniesienie się do zawartych w niej uwag na obecnym etapie jest niezasadne.
Uwagi do projektu ustawy				
1.	PIIT	Tytuł	Zmiana tytułu ustawy na ustawa o nadzorze nad rynkiem sztucznej inteligencji. Jedynie art. 9 ust. 3 zawiera wzmiankę o wsparciu rozwoju SI, a Rada nie będzie wyposażona w narzędzia na takie wsparcie pozwalające. Przepisy projektu określają jedynie nadzór nad rynkiem	Uwaga wyjaśniona Zgodnie z art. 1 zakres projektu ustawy wykracza poza kwestię związane wyłącznie z nadzorem nad rynkiem sztucznej inteligencji. Odnosząc się natomiast do kwestii wsparcia rozwoju sztucznej inteligencji należy wskazać, że zagadnienie to reguluje rozdział dotyczący środków wspierających innowacyjność

2.	PTI	Tytuł	<p>„o systemach sztucznej inteligencji” to nie jest treść ustawy dotyczącej „sztucznej inteligencji” (LLM) Ustawa właściwie tylko definiuje i reguluje obowiązki i sposób funkcjonowania Biura Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji. Całość treści ustawy może być podważona w sądzie z uwagi na pojęcie „system sztucznej inteligencji” – nieprawidłowa definicja Prosimy o rozważenie zmiany tytułu Ustawy: Ustawa o powołaniu komisji i innych instytucji nadzorczych w obszarze sztucznej inteligencji W treści Ustawy nie ma słowa dotyczącego zasad funkcjonowania tzw. „AI; jedyną rzeczą jest odwołanie się w niektórych punktach do „RPEiR UE” 2024/1689, dostosowując ustawodawstwo Polski do wymogów wskazanego Rozporządzenia.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 1 zakres projektu ustawy wykracza poza kwestię związane wyłącznie z nadzorem nad rynkiem sztucznej inteligencji. W projekcie ustawy zawarto także przepisy regulujące kwestie wsparcia rozwoju sztucznej inteligencji (rozdział dotyczący środków wspierających innowacyjność).</p>
3.	IWP Repropol	Tytuł	<p>Żałujemy, że nie dokonano zmiany tytułu projektu, mimo że nie tylko Izba Wydawców Prasy zwracała na to uwagę w ramach społecznych konsultacji. Wciąż uważamy, że obecna nazwa jest po prostu mylna. Projekt nie reguluje przecież fenomenu sztucznej inteligencji, lecz ustanawia przede wszystkim krajową infrastrukturę certyfikującą oraz nadzorczą nad modelami oraz systemami AI.</p> <p>Niezależnie od powyższego, polski projekt posługuje się pojęciem „sztucznej inteligencji”, podczas gdy w polska wersja AIA stanowi o systemach i modelach „AI”. Warto przyjąć jedną, wspólną konwencję językową, które na lata będzie zrozumiała w języku prawnym. Rekomendujemy korzystanie ze skrótowca „AI” na oznaczenie sztucznej inteligencji, ponieważ w tym kierunku kształtuje się ogólnoswiatowa praktyka.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 1 zakres projektu ustawy wykracza poza kwestię związane wyłącznie z nadzorem nad rynkiem sztucznej inteligencji. Projekt odnosi się również m.in. do kwestii wsparcia rozwoju sztucznej inteligencji należy wskazać, że zagadnienie to reguluje rozdział dotyczący środków wspierających innowacyjność.</p> <p>W kwestii używanej terminologii, wyjaśnimy, że pojęcie AI posiada w języku</p>

				<p>polskim odpowiednik jakim jest sztuczna inteligencja. Mając na uwadze obowiązujące przy tworzeniu prawa zasady techniki prawodawczej oraz zasady wynikające z ustawy dnia 7 października 1999 r. o języku polskim zdaniem projektodawcy przyjęta terminologia jest właściwa.</p>
4.	ZPWC	Tytuł	<p>Zwracamy uwagę na sam tytuł projektu ustawy, który jest mylący. Projekt nie reguluje sztucznej inteligencji, lecz wdraża krajowe mechanizmy nadzoru i kontroli nad modelami i systemami AI.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 1 zakres projektu ustawy wykracza poza kwestię związane wyłącznie z nadzorem nad rynkiem sztucznej inteligencji. Projekt odnosi się również min. do kwestii wsparcia rozwoju sztucznej inteligencji należy wskazać, że zagadnienie to reguluje rozdział dotyczący środków wspierających innowacyjność.</p>
5.	AmCham	Art. 2	<p>Zakres terytorialny stosowania art. 2 jest niejasny. Brak wyraźnego ograniczenia zakresu stosowania ustawy do podmiotów mających siedzibę w Polsce mógłby potencjalnie umożliwić polskim władzom sprawowanie jurysdykcji nad spółkami zagranicznymi nawet jeśli nie są one fizycznie obecne w Polsce.</p> <p>Pomimo pewnych ulepszeń w stosunku do poprzedniej wersji, niejednoznaczne sformułowanie projektu dotyczące stosowania terytorialnego może prowadzić do</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślania art. 2 w zakresie wskazanym w uwadze. Zakres</p>

			nakładania się przepisów i potencjalnych konfliktów z mechanizmami współpracy transgranicznej określonymi w Akcie o AI. Aby ograniczyć to ryzyko, projekt powinien wyraźnie stwierdzać, że ma on zastosowanie wyłącznie do spółek z siedzibą w Polsce, co jest zgodne zarówno z polskim prawem gospodarczym, jak i ramami Aktu o AI w zakresie nadzoru transgranicznego.	jurysdykcji wynika z odrębnych aktów prawnych.
6.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 2	Nie daje jasności co do zakresu terytorialnego. Brak wyraźnego ograniczenia do podmiotów mających siedzibę w Polsce mógłby potencjalnie umożliwić polskim władzom sprawowanie jurysdykcji nad spółkami zagranicznymi nawet jeśli świadczą one usługi wyłącznie dla polskich klientów bez fizycznej obecności w Polsce. Pomimo pewnych ulepszeń w stosunku do poprzedniej wersji, niejednoznaczne sformułowanie projektu dotyczące stosowania terytorialnego może prowadzić do nakładania się przepisów i potencjalnych konfliktów z mechanizmami współpracy transgranicznej określonymi w Akcie UE o sztucznej inteligencji. Aby ograniczyć to ryzyko, projekt powinien wyraźnie stwierdzać, że ma on zastosowanie wyłącznie do spółek z siedzibą w Polsce, co jest zgodne zarówno z polskim prawem gospodarczym, jak i ramami unijnego aktu o sztucznej inteligencji w zakresie nadzoru transgranicznego.	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 w zakresie wskazanym w uwadze. Zakres jurysdykcji wynika z odrębnych aktów prawnych.
7.	ZPTC Lewiatan	Art. 2	Projekt powinien jednoznacznie mieć zastosowanie wyłącznie do spółek z siedzibą w Polsce, co jest zgodne zarówno z polskim prawem gospodarczym, jak i Aktem UE o sztucznej inteligencji w zakresie nadzoru transgranicznego. Uzasadnienie: Pomimo pewnych ulepszeń w stosunku do poprzedniej wersji ustawy, nadal zawiera ona niejednoznaczne sformułowanie dotyczące stosowania terytorialnego co może prowadzić do nakładania się przepisów i potencjalnych konfliktów z mechanizmami współpracy transgranicznej określonymi w Akcie UE o sztucznej inteligencji. Niejasny zakres terytorialny w art. 2. tj. brak wyraźnego ograniczenia do podmiotów mających siedzibę w Polsce mógłby świadczyć o umożliwieniu polskim władzom sprawowanie jurysdykcji nad spółkami zagranicznymi nawet jeśli świadczą one usługi wyłącznie dla polskich klientów bez fizycznej obecności w Polsce. Porównaj także: uwaga dotycząca art. 78, że zgłaszane powinny być poważne incydenty, mające miejsce na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 w zakresie wskazanym w uwadze. Zakres jurysdykcji wynika z odrębnych aktów prawnych.
8.	GRAI	Art. 2	Jest: Art. 2 nadal nie stanowi wyraźnie, że ma on zastosowanie do przedsiębiorców z siedzibą w Polsce, co stwarza ryzyko eksterytorialnego zakresu przedmiotowego.	Uwaga wyjaśniona

			Propozycja: Aby wykluczyć eksterytorialny charakter ustawy, rekomendujemy doprecyzowanie, że ustawa ma zastosowanie wyłącznie do podmiotów mających siedzibę w Polsce.	Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 w zakresie wskazanym w uwadze.
9.	PIIT	Art. 2 ust. 1	Propozycja - “Ustawę stosuje się do podmiotów publicznych i prywatnych” Motyw 13 rozporządzenia UE potwierdza określony w art. 2 rozp. 2024/1689 krąg nadzorowanych systemów i podmiotów. Wzmianka w art. 38 ust. 3 pkt. 2 sprawia wrażenie poddania organów władzy publicznej w Polsce - dostawców i użytkowników systemów SI - wyłącznie przepisom ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli. Praktycznym skutkiem zapisu może być niemożność wyegzekwowania od nich przepisów określonych w rozp. 2024/1689	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 ust. 1 w zakresie wskazanym w uwadze.
10.	ICC Polska	Art. 2 ust. 1 pkt 1	Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 Projektu, ustawę stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689 ¹ , z wyłączeniem osób fizycznych w zakresie obowiązków podmiotów stosujących, o których mowa w art. 26 i art. 27 rozporządzenia 2024/1689, jeżeli stosują one system sztucznej inteligencji wyłącznie dla celów osobistych i nie pozostających w związku z którąkolwiek z działalności, o których mowa w dalszej części tego przepisu (m.in. działalność gospodarcza, działalność nieewidencjonowana). Tymczasem zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia 2024/1689, rozporządzenia tego nie stosuje się do obowiązków podmiotów stosujących będących osobami fizycznymi, które korzystają z systemów AI w ramach czysto osobistej działalności pozazawodowej. Porównanie obu regulacji może rodzić wątpliwości czy zakres wyłączenia zastosowania projektowanej ustawy nie jest za wąski w stosunku do wyłączenia zastosowania rozporządzenia 2024/1689. W uzasadnieniu brak jest natomiast jakiegokolwiek wyjaśnienia, które miałyby przemawiać za szerszym zakresem zastosowania ustawy niż samego rozporządzenia 2024/1689. Po pierwsze, zawarte w samym rozporządzeniu 2024/1689 wyłączenie odnosi się do wszelkich obowiązków podmiotów stosujących i nie ogranicza się – jak czyni to Projekt – do obowiązków, o których mowa w art. 26 i art. 27 rozporządzenia 2024/1689. Tymczasem samo rozporządzenie 2024/1689 przewiduje obowiązki podmiotów stosujących również w innych przepisach np. art. 4, art. 25, art. 50, art. 86 rozporządzenia 2024/1689 (które potencjalnie mogą dotyczyć również podmiotów stosujących będących osobami fizycznymi), których tym samym ustawowe wyłączenie nie będzie obejmować.	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 ust. 1 w zakresie wskazanym w uwadze.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji), zwane dalej: „rozporządzeniem 2024/1689”.

			<p>Po drugie, zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 1 Projektu szczegółowe wyliczenie rodzajów działalności może budzić wątpliwości z perspektywy zachowania jednolitości interpretacji wyłączenia na gruncie samego rozporządzenia 2024/1689, które posługuje się jedynie pojęciem „działalności pozazawodowej” oraz projektowanej ustawy. Dotyczy to m.in. zawartego w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) Projektu odesłania do „działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.)”. Ten ostatni przepis dotyczy jednak różnego rodzaju przychodów, zaś w kontekście działalności wspomina jedynie o działalności rolniczej. Aktualna treść Projektu rodzi wątpliwości, czy art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) Projektu dotyczy jedynie działalności rolniczej, czy też wszelkiej innej działalności związanej z uzyskiwaniem przychodów, o których mowa w ustawie podatkowej.</p> <p>W konsekwencji warto rozważyć albo ujęcie w Projekcie wyłączenia z art. 2 ust. 10 rozporządzenia 2024/1689 w identyczny sposób jak w samym rozporządzeniu, zapewniając tym samym jednolitość interpretacji samego rozporządzenia i ustawy w tym zakresie, albo przynajmniej dostosowanie obu wyłączeń przez usunięcie z art. 2 ust 1 pkt 1 Projektu słów „o których mowa w art. 26 i art. 27 rozporządzenia 2024/1689” w następujący sposób:</p> <p><i>Ustawę stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689, z wyłączeniem:</i></p> <p>1) osób fizycznych w zakresie obowiązków podmiotów stosujących, o których mowa w art. 26 i art. 27 rozporządzenia 2024/1689, jeżeli stosują one system sztucznej inteligencji wyłącznie dla celów osobistych i nie pozostających w związku z: (...)</p> <p>(...)</p> <p>Warto w tym miejscu zauważyć, że wdrażając rozporządzenie 2016/679², ustawodawca nie uznał za niezbędne odrębnego uregulowania i doprecyzowania na poziomie ustawowym podobnego wyłączenia z art. 2 ust. 2 lit. c) rozporządzenia 2016/679 („przetwarzanie danych osobowych przez osobę fizyczną w ramach czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze”).</p>	
11.	AmCham	Art. 2 ust. 2	<p>Stwierdzenie zawarte w art. 2 ust. 2 dotyczące modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia powoduje niepotrzebne zamieszanie i należy je usunąć lub doprecyzować, aby uniknąć łączenia wymogów dotyczących modeli GPAI i systemów sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka. Akt o AI stanowi, że Biuro AI/Komisja UE ma władzę regulacyjną nad modelami GPAI – państwa członkowskie nie tworzą i nie powinny tworzyć dodatkowych wymagań dla modeli GPAI na mocy przepisów wykonawczych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 ust. 2 w zakresie wskazanym w uwadze.</p>

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwane dalej: „rozporządzeniem 2016/679”.

12.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 2 ust. 2	Stwierdzenie z art. 2 ust. 2 o tym, że przepisy dotyczące systemów sztucznej inteligencji mają zastosowanie również do modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia powoduje niepotrzebne zamieszanie i <u>należy je usunąć lub doprecyzować</u> , aby uniknąć łączenia wymogów dotyczących modeli GPAI i systemów sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka. Akt o SI stanowi, że Biuro AI/Komisja UE ma władzę regulacyjną nad modelami GPAI – państwa członkowskie nie tworzą i nie powinny tworzyć żadnych dodatkowych wymagań dla modeli GPAI na mocy przepisów wykonawczych.	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 ust. 2 w zakresie wskazanym w uwadze.
13.	ZPTC Lewiatan	Art. 2 ust. 2	Stwierdzenie zawarte w art. 2 ust. 2 dotyczące modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia (GPAI) powoduje zamieszanie i <u>należy je usunąć lub doprecyzować</u> , aby uniknąć łączenia wymogów dotyczących modeli GPAI i systemów sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka. Uzasadnienie: Akt o AI stanowi, że Biuro AI/Komisja UE ma władzę regulacyjną nad modelami GPAI – państwa członkowskie w związku z tym nie powinny tworzyć żadnych dodatkowych wymagań dla modeli GPAI na mocy przepisów wykonawczych.	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy nie ma konieczności dookreślenia art. 2 ust. 2 w zakresie wskazanym w uwadze.
14.	GRAI	Art. 2 ust 3	<u>Propozycja brzmienia:</u> „3. Do systemów zdalnej identyfikacji biometrycznej post factum, określonych w art. 3 pkt. 43 rozporządzenia 2024/1689, stosuje się odpowiednio art. 5 ust. 2-7 rozporządzenia 2024/1689.”. Uzasadnienie: Zasadnym jest, że ustawa nie dopuszcza wykorzystywania w kraju systemów zdalnej identyfikacji biometrycznej w czasie rzeczywistym (rezygnując z zakazu określonego w Akcie). Natomiast, nie wyłącza to konieczności uregulowania systemów zdalnej identyfikacji biometrycznej post factum (które nie są automatycznie zakazane przez Akt). Najprostszym rozwiązaniem byłoby odpowiednie stosowanie regulacji przewidzianych przez Akt dla systemów działających w czasie rzeczywistym. Pod względem redakcyjnym, wydaje się, że najprostszym rozwiązaniem byłoby dodanie nowego ustępu (nr 3) do artykułu 2.	Uwaga wyjaśniona Kwestia nie wymaga odrębnego uregulowania w przedmiotowej ustawie.
15.	IWP Repropol	Art. 2 i Art. 4	Wątpliwości wciąż budzi sposób uregulowania zakresu stosowania UoSSI. W projekcie nawiązano jedynie do wybranych zakresów stosowania AIA, przy czym wciąż nie jest jasny klucz doboru wybranych wyłączeń. Art. 2 ust. 1 nakreśla podmiotowy zakres stosowania ustawy. Z zakresu tego wyłączone zostają osoby fizyczne „w zakresie obowiązków podmiotów stosujących, o których	Uwaga wyjaśniona Ewentualna interpretacja przepisów art. 2 przez TSUE nie

		<p>mowa w art. 26 i art. 27 rozporządzenia 2024/1689, jeżeli stosują one system sztucznej inteligencji wyłącznie dla celów osobistych i nie pozostających w związku z: (...)”. W ten sposób nawiązano do art. 2 ust. 10 AIA, który wyłącza AIA w odniesieniu do „obowiązków podmiotów stosujących będących osobami fizycznymi, które korzystają z systemów AI w ramach czysto osobistej działalności pozazawodowej”. Wydaje się, że przeniesienie ogólnej formuły AIA na polski grunt byłoby rozwiązaniem lepszym. Polski projektodawca wskazał jednak na katalog aktów prawnych (art. 2 pkt 1 lit a-e UoSSI), które mają egzemplifikować „czysto osobistą działalność pozazawodową”. Jesteśmy zwolennikami podejścia zaprezentowanego w AIA, tym bardziej, że to sformułowanie dość szybko powinno być – w razie wątpliwość – wyklarowane przez orzecznictwo TSUE. Ponadto, nawiązanie w polskiej transpozycji do art. 26 i 27 AIA jest wprost mylne, ponieważ przepisy te odnoszą się do podmiotów stosujących systemy AI wysokiego ryzyka. Tymczasem podmiotowe wyłączenie AIA nie jest ograniczone jedynie do systemów AI wysokiego, lecz także do innych, a zatem objętych jedynie obowiązkiem transparentności (art. 50 AIA) oraz pozostających poza obowiązkiem transparentności systemów minimalnego ryzyka.</p> <p>Odrębną uwagę trzeba poświęcić korzystnie, lecz nie całkowicie satysfakcjonująco zmodyfikowanemu wyłączeniu zawartemu w art. 4 pkt 4 i 5 UoSSI. Przepis ten stanowi, iż ustawy [tj. UoSSI] nie stosuje się do „badań podstawowych, aplikacyjnych oraz prac rozwojowych, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3 ustawy (...) Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (...)”. Z kolei w kolejnym ustępie następuje doprecyzowanie wyłączenia stosowania UoSSI do „systemów wprowadzonych do użytku wyłącznie dla celów, o których mowa w pkt 4, przed wejściem w życie [AIA]”. W ten sposób powstał chaos. Zakładamy, że w zamyśle projektodawcy postanowienia te mają wdrażać art. 2 ust. 6 AIA, wedle którego „niniejszego rozporządzenia [tj. AIA] nie stosuje się do systemów AI lub modeli AI, w tym ich wyników, rozwiniętych i oddanych do użytku wyłącznie do celów badań naukowych i rozwojowych”. Polskie wdrożenie tego postanowienia nie jest jednak fortunne, mimo uwzględnienia niektórych uwag. Podkreślamy ponownie, że to wyłączenie jest fundamentalne dla całego przemysłu opartego o zdolność ludzkiej kreacji, w tym dziennikarzy i wydawców prasowych. Trzeba mieć świadomość, że tego rodzaju „czysto naukowe” modele oraz systemy AI pozostaną poza zakresem stosowania AIA, a tym samym poza obowiązkami przestrzegania prawa autorskiego czy zasad transparentności przy trenowaniu algorytmów generatywnej AI (zob. art. 53 AIA). Mając na uwadze dalekosiężność skutków, przepis nie może pozostawiać tylu wątpliwości, ile występuje na podstawie obecnej wersji.</p> <p><u>Ponownie zwracamy uwagę, że samo sformułowanie, iż ustawy „nie stosuje się do (...) podstawowych badań naukowych” jest po prostu niezrozumiałe. Trzeba podkreślić, że</u></p>	<p>przekreśla obecnej konieczności uregulowania kwestii zakresu wyłączenia na gruncie prawa polskiego, a ewentualne wątpliwości co do objęcia przez przepisy rozporządzenia zastosowań AI dla celów osobistych mogą negatywnie wpłynąć na postrzeganie nowego prawa w społeczeństwie.</p> <p>Treść przepisów w zakresie włączeń stosowania ustawy została ustalona w oparciu o uwagi zgłoszone w ramach uzgodnień opiniowania i konsultacji w tym przez podmioty z obszaru nauki.</p> <p>Termin „podstawowe badania naukowe” został zaczerpnięty z ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Mając na uwadze, że przepis dotyczy włączeń stosowania przepisów ustawy niezasadne jest</p>
--	--	---	---

			<p>to nie same badania (podstawowe, aplikacyjne czy prace rozwojowe), lecz modele oraz systemy AI rozwinięte i oddane do użytku w c e l a c h badań naukowych (i rozwojowych) pozostają poza zakresem AIA. Czwarty ustęp przepisu generuje również wiele nieporozumień. Wprawdzie pada w nim, że poza zakresem UoSSI pozostają „systemy wprowadzone do użytku wyłącznie dla celów, o których mowa w pkt 4”, ale dalsza część przepisu dodaje „przed wejściem w życie [AIA]”. Można zatem wnioskować, że poza zakresem zastosowania UoSSI znajdują się systemy powstałe w celach wyłącznie do celów naukowych, o ile zostały one wprowadzone do użytku przed wejściem w życie AIA. Takie rozumowanie byłoby jednak oczywiście błędne. <u>Z pewnością art. 2 pkt 4 i 5 UoSSI wymaga modyfikacji.</u></p> <p>Ponadto wciąż uważamy, że nie ma potrzeby poszukiwania w polskim porządku prawnym odpowiednika „badań naukowych i rozwojowych”. Pojęcie to jest intuicyjnie dość zrozumiałe, a pojawiające się w skrajnych przypadkach spory będą musiały być rozstrzygane przez Trybunał Sprawiedliwości UE.</p>	<p>posługiwanie się terminologią mogącą wywoływać wątpliwości interpretacyjne.</p>
16.	ZPWC	Art. 2 i Art. 4	<p><u>Sceptycznie oceniamy sposób uregulowania zakresu stosowania ustawy (art. 2 i 4 Projektu).</u> Uważamy, że odwołanie się jedynie do wybranych zakresów AIA i brak jasnego klucza doboru wyłączeń stwarza ryzyko niejasności i problemów interpretacyjnych. Wyłączenie spod zakresu Projektu osób fizycznych korzystających z AI do „czysto osobistej działalności pozazawodowej” powinno opierać się na ogólnej formule z art. 2 ust. 10 AIA, nie zaś na niezwykle skomplikowanym sformułowaniu art. 2 pkt 1 lit. a-e Projektu. Ponadto, kwestia wyłączenia „badań podstawowych, aplikacyjnych oraz prac rozwojowych” (art. 4 pkt 4 i 5 Projektu) <u>z zakresu Projektu również budzi nasze obawy. Niewłaściwe jest sformułowanie, że ustawy "nie stosuje się do (.) badań (...)"</u>. Art. 2 ust. 6 AIA, który jest w tym punkcie wdrażany, wyraźnie stanowi, że AIA nie stosuje się do „systemów AI lub modeli AI, w tym ich wyników, rozwiniętych i oddanych do użytku wyłącznie do celów badań naukowych i rozwojowych”. Aby uniknąć wątpliwości powstałych na gruncie polskiego wdrożenia uważamy, że lepsze byłoby odwołanie się wprost do brzmienia rozporządzenia.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przedmiotowe przepisy mają na celu zaadresowanie włączeń stosowania przepisów ustawy w zakresie jaki został określony w rozporządzeniu 2024/1689.</p> <p>Mając na uwadze zachowanie spójności z systemem prawa polskiego w projekcie ustawy posłużono się terminologią znaną systemowi prawa krajowego.</p>
17.	IA Chamber	Art. 3	<p>Podtrzymujemy uwagę dotyczącą przepisywania częściowo definicji z Rozporządzenia 2024/1689. Zastosowana tu technika legislacyjna budzi wątpliwości, a uzasadnienie nie zawiera wskazówek co do tego, dlaczego projektodawcy uznają ją za konieczną.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przyjęta przez projektodawcę technika jest zgodna z zasadami techniki prawodawczej i</p>

				często stosowana w sytuacji, gdy przepisy krajowe mają służyć stosowaniu rozporządzeń UE. Ma ona na celu wyraźne wskazanie jak należy rozumieć użyte w projekcie ustawy pojęcia. Technika ta niweluje wątpliwości interpretacyjne.
18.	PIIT	Art. 3	Jeżeli proponent podtrzymuje powtórzenie w treści krajowej ustawy definicji stosowanych bezpośrednio, to sugerujemy <u>wykreślenie przynajmniej ust. 13 art. 3</u> . Termin “organ właściwy” jest w prawodawstwie unijnym standardowo stosowanym termin, który pozwala na uwzględnienie różnorodności systemów prawa państw członkowskich i unikanie nazw rodzajowych typu “sąd”, “organ kontroli”, “komisja nadzoru” itp. Umożliwia to zarówno wdrożenie, jak i stosowanie, przepisów unijnego prawa zgodnie z krajowym ustrojem.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca podtrzymuje sposób uregulowania słowniczka ustawowego oraz jego zakres. Przyjęta przez projektodawcę technika jest zgodna z zasadami techniki prawodawczej i często stosowana w sytuacji, gdy przepisy krajowe mają służyć stosowaniu rozporządzeń UE. Ma ona na celu wyraźne wskazanie jak należy rozumieć użyte w projekcie ustawy pojęcia. Technika ta niweluje wątpliwości interpretacyjne.
19.	PTI	Art. 3 pkt 1-16	Jest to niepełna kalka przytoczona z „RPEiR UE” 2024/1689, jeśli zachować ciągłość należałoby przytoczyć wszystkie pkt. Lub odwołać się do wszystkich punktów tj. (68) -	Uwaga wyjaśniona

			<p>pkt. Art. 3 Oraz (180) -pkt. określenia zakresu funkcjonowania tzw. "systemów AI" wybranie niektórych zagadnień sugeruje zawężenie działań prewencyjnych.</p> <p>Pełne przytoczenie Art. 3. „RPEiR UE” 2024/1689 z uwzględnieniem powołania krajowych organów tj. komisji.</p> <p>W „RPEiR UE” 2024/1689 szczegółowo określono wspomniane „określenia definiujące” ograniczanie ich na szczeblu krajowym w perspektywie może kolidować z ustawodawstwem UE i podważać działania organu krajowego.</p> <p>Brak lub niepełna definicja, mogą powodować zamieszanie prawne (np. podważanie decyzji podjętych na szczeblu krajowym w odniesieniu do uregulowań na szczeblu unijnym).</p>	<p>Zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej w projekcie ustawy zamieszcza się wyłącznie definicje pojęć użytych w treści projektu.</p>
20.	PTI	Art. 3 pkt 1	<p>System sztucznej inteligencji - system AI w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2024/1689; niepełna definicja LLM już na etapie „RPEiR UE” 2024/1689” świadczy o braku zrozumienia zagadnienia</p> <p><u>Prosimy o rozważenie zmiany definicji a także uzupełnienie jej o uwagę.</u></p> <p>„RPEiR UE” 2024/1689”</p> <p>„system AI” oznacza system maszynowy, który został zaprojektowany do działania z różnym poziomem autonomii oraz który może wykazywać zdolność adaptacji, a także który – na potrzeby wyraźnych lub dorozumianych celów – wnioskuje, jak generować na podstawie otrzymanych danych wejściowych wyniki.</p> <p>Uwaga: systemy AI są również określane jako duże modele językowe (Large Language Model – LLM).</p> <p>Odwołanie się do „RPEiR UE” 2024/1689” nie gwarantuje prawidłowego definiowania pojęcia tzw. systemów sztucznej inteligencji, czyli LLM ponadto ograniczenie zawęża wyniki działania LLM nie wymienionych w definicji. Z tego względu proponujemy korektę definicji.</p> <p><u>Dodatkowo prosimy o rozważenie dopisania uwagi.</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy projektu ustawy mają służyć stosowaniu rozporządzenia 2024/1689. Przepisy te nie mogą poszerzać ani zawężać, modyfikować przepisów ww. rozporządzenia, które są stosowane bezpośrednio.</p>
21.	GRAI	Art. 3 pkt 15	<p>Propozycja zmiany definicji piaskownicy regulacyjnej</p> <p>Obecne brzmienie:</p> <p>„Piaskownica regulacyjna – wyznaczone środowisko testowe, w którym dostawcy systemów sztucznej inteligencji mogą przeprowadzać testy systemów AI pod nadzorem Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, przed ich wprowadzeniem do obrotu.”</p> <p><u>Proponowane brzmienie:</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8.</p>

			<p>„Piaskownica regulacyjna – mechanizm umożliwiający dostawcom systemów sztucznej inteligencji walidację, testowanie i rozwój systemów AI na podstawie zgłoszenia, przy zapewnieniu minimalnych wymogów etycznych dla ram Trustworthy AI (Godnej zaufania sztucznej inteligencji) i bezpieczeństwa oraz pod ogólnym nadzorem Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, bez konieczności uzyskiwania formalnej zgody administracyjnej.”</p> <p>> Zmiana:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Usunięcie wymogu nadzoru nad każdym testem – rola państwa ograniczona do ogólnej kontroli. <p>Testy na zgłoszenie, a nie na decyzję – mniej biurokracji.</p>	<p>Część regulacji obejmującej piaskownicę regulacyjną zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.</p>
22.	PIIT	Art. 4	<p>Sugerujemy <u>ograniczenie wyłączenia spod rygorów ustawy (obecnie całość zadań ustawowych wymienionych w przepisie służb) do zakresu przedmiotowego wyznaczonego przez przepisy, bezpośrednio stosowane, rozporządzenia 2024/1689.</u></p> <p>Nie można spod rygorów rozporządzenia 2024/1689 wyłączyć tych obszarów działania służb, które pozostają poza zakresem wyłączeń zdefiniowanych w rozporządzeniu 2024/1689, a mają np. związek z bezpieczeństwem wewnętrznym (ściganiem przestępczości pospolitej). Obecne brzmienie projektowanego przepisu narusza prawo Unii.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W przepisie zawarto odzwierciedlenie włączeń określonych w przepisach rozporządzenia 2024/1689 z uwzględnieniem specyfiki prawa polskiego. Wg projektodawcy przepis oddaje właściwą intencję wyłączenia.</p>
23.	Fundacja Panoptykon	Art. 4 pkt 2	<p>Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia nie stosuje się go „do obszarów wykraczających poza zakres stosowania prawa Unii i w żadnym wypadku nie wpływa ono na kompetencje państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa narodowego, niezależnie od rodzaju podmiotu, któremu państwa członkowskie powierzyły wykonywanie zadań związanych z tymi kompetencjami”. Pojęcie bezpieczeństwa narodowego nie jest precyzyjnie zdefiniowane w prawie wspólnotowym.</p> <p>Mimo problemów interpretacyjnych, jakie rodzi pojęcie bezpieczeństwa narodowego, nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem prezentowanym przez Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, postulującego całkowite wyłączenie stosowania projektowanej ustawy względem służb specjalnych. Taka regulacja byłaby niezgodna zarówno z orzecznictwem TSUE i ETPC, jak i analizą ustawowych zadań realizowanych przez służby specjalne.</p> <p>Pozytywnie zatem oceniamy intencję autorów projektu, by doprecyzować, w jakich sprawach nie stosuje się do działań służb specjalnych opiniowanego projektu. Jednak</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W przepisie zawarto odzwierciedlenie włączeń określonych w przepisach rozporządzenia 2024/1689 z uwzględnieniem specyfiki prawa polskiego. Wg projektodawcy przepis oddaje właściwą intencję wyłączenia</p>

		<p>proponowane brzmienie art. 4 ust. 2 i ust. 3 projektu oceniamy krytycznie. Na podstawie analizy art. 4 ust. 2 niejasny jest zakres znaczeniowy tego przepisu, który może – od rozpoczęcia obowiązywania – budzić wątpliwości interpretacyjne. Naszym zdaniem doprecyzowania wymaga to, czy planowane wyłączenie dotyczyć ma:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wszystkich spraw związanych z realizacją zadań ustawowych ABW, czy tylko • tych „pozostających w bezpośrednim związku z działaniami na rzecz lokalizowania, ścigania oraz identyfikowania osoby podejrzanej”, czy wreszcie • wszystkich spraw, w tym działań pozostających w bezpośrednim związku z działaniami lokalizowania (...) jedynie w zakresie, w jakim dotyczą one bezpieczeństwa wewnętrznego państwa oraz jego porządku konstytucyjnego, o których mowa w art. 1-2 ustawy o ABW i AW. <p>Najbardziej prawdopodobna wydaje się trzecia z wymienionych interpretacji. <u>W tej sytuacji niejasna jest sytuacja Agencji Wywiadu, o której mowa w pierwszej części proponowanego przepisu (art. 4 ust. 2), podczas gdy na jego końcu mowa już tylko o „(...) zakresie, w jakim dotyczą one bezpieczeństwa wewnętrznego państwa”, podczas gdy Agencja Wywiadu (zgodnie z przywołanym art. 2 ustawy o ABW i AW) zajmuje się ochroną bezpieczeństwa zewnętrznego państwa.</u></p> <p>Pozostając na gruncie trzeciej z możliwych interpretacji zwracamy uwagę, że odwołanie do art. 1 ustawy o ABW („Tworzy się Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego właściwą w sprawach ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i jego porządku konstytucyjnego”) bez odesłania do konkretnych zadań wymienionych w art. 5 ustawy rodzi kolejne wątpliwości interpretacyjne związane z pytaniem, czy wszystkie zadania realizowane przez ABW (także np. na podstawie odrębnych ustaw i umów międzynarodowych (por. art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o ABW i AW) mieszczą się w zakresie ogólnej właściwości ABW wskazanej w art. 1 ustawy o ABW i AW.</p> <p>Przyjęcie takiej interpretacji prowadziłoby do wniosku, że de facto w zakresie wszystkich swoich zadań ABW nie podlega proponowanej regulacji. Przyjęcie z kolei odmiennej interpretacji</p> <p>wiązałoby się z koniecznością każdorazowej oceny, czy realizowane przez Agencję zadanie wiąże się z ogólną właściwością służby zgodnie z art. 1 ustawy o ABW. Taka regulacja byłaby w naszej ocenie skrajnie nieefektywna i niepraktyczna, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że wskazane wyżej liczne wątpliwości interpretacyjne rozstrzygałaby w praktyce sama ABW będąc poniekąd „sędzią we własnej sprawie”.</p> <p>Analiza zadań ustawowych służb specjalnych wskazuje, że są nimi m.in. przeciwdziałanie korupcji w sporcie (por. art. 2 ust. 1 lit. e ustawy o CBA) lub rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw nielegalnego wytwarzania, posiadania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi (por. art. 5 ust. 1 pkt</p>	<p>określonego w rozporządzenia 2024/1689. Dodatkowe doprecyzowanie przepisów nie znajduje uzasadnienia.</p>
--	--	--	--

			<p>2 lit. e ustawy o ABW). Tego typu przestępstwa nie mieszczą się nawet w szeroko rozumianej definicji bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W wyroku z 28 maja 2024 r. w sprawie Pietrzak, Bychawska-Siniarska i inni przeciwko Polsce Europejski Trybunał Praw Człowieka wskazał, że „w sprawach dotyczących praw podstawowych prawo byłoby sprzeczne z zasadą rządów prawa, jedną z podstawowych zasad społeczeństwa demokratycznego zapisanych w Konwencji, gdyby nie zawierało ograniczeń swobody decyzyjnej przyznanej władzy wykonawczej w sprawach bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W związku z tym ustawodawstwo musi określać zakres i sposób wykonywania takiego uprawnienia z wystarczającą jasnością – biorąc pod uwagę uzasadniony cel – aby zapewnić jednostce odpowiednią ochronę przed arbitralnością”.</p> <p>Trybunał Sprawiedliwości UE w wyroku w połączonych sprawach C-511/18, C-512/18 i C-520/18 wskazał, że państwa członkowskie nie mają pełnej swobody w zakresie regulacji dotyczących bezpieczeństwa narodowego: w kontekście możliwego w tym celu nałożenia na firmy telekomunikacyjne obowiązku retencji danych Trybunał wskazał, że jest to możliwe, jeśli ustawodawca zapewni, że zatrzymywanie danych będzie uzależnione od spełnienia związanych z nim materialnych i proceduralnych warunków oraz że osoby, których dane dotyczą, dysponują skutecznymi gwarancjami chroniącymi przed ryzykiem nadużyć.</p> <p>W związku z tym naszym zdaniem konieczna jest ponowna analiza zaproponowanego wyłączenia, które – w naszej ocenie – powinno dotyczyć konkretnych jednostek redakcyjnych wskazanych w art. 5 ust. 1 ustawy o ABW i AW. odesłanie do „zadań ustawowych SKW i SWW, o których mowa w art. 1-2 ustawy” [o SKW i SWW]. Tymczasem zadania ustawowe tych służb wymienione są odpowiednio w art. 5 i art. 6 ustawy. Podobnie jak w przypadku uwag dotyczących art. 4 ust. 3 postulujemy odwołanie się do tych zadań SKW i SWW wymienionych w art. 5 i 6 ustawy, które w ocenie projektodawcy są bezpośrednio związane z bezpieczeństwem narodowym.</p>	
24.	Fundacja Panoptykon	Art. 4 pkt 3	<p>Przechodząc do analizy art. 4 ust. 3 (wyłączenie dotyczące Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego) jego interpretacja także rodzi wątpliwości ze względu na odesłanie do „zadań ustawowych SKW i SWW, o których mowa w art. 1-2 ustawy” [o SKW i SWW]. Tymczasem zadania ustawowe tych służb wymienione są odpowiednio w art. 5 i art. 6 ustawy. Podobnie jak w przypadku uwag dotyczących art. 4 ust. 3 postulujemy odwołanie się do tych zadań SKW i SWW wymienionych w art. 5 i 6 ustawy, które w ocenie projektodawcy są bezpośrednio związane z bezpieczeństwem narodowym.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W przepisie zawarto odzwierciedlenie wyłączeń określonych w przepisach rozporządzenia 2024/1689 z uwzględnieniem specyfiki prawa polskiego. Wg</p>

				projektodawcy przepis oddaje właściwą intencję wyłączenia.
25.	GRAI	Art. 4 pkt 3	Art. 4 pkt 3 może wzbudzać wątpliwości interpretacyjne, a dotyczy ważkiej kwestii zakresu wyłączenia stosowania ustawy w kontekście badań naukowych. Warto rozważyć uproszczenie art. 4 pkt 3, bowiem występują dwie negacje – ustawy nie stosuje się do (...) w zakresie, który nie obejmuje testów (...), co może utrudniać zrozumienie tego przepisu. Ponadto, jeśli zamiarem projektodawcy było wprowadzenie do ustawy wyjątku od jej stosowania w ślad za wyłączeniem z art. 2 ust. 7 rozporządzenia 2024/1689, obecne brzmienie art. 4 pkt 3 wydaje się tylko częściowo korespondować z intencją prawodawcy unijnego, która została wyrażona w części nienormatywnej rozporządzenia, czyli w motywie 25 preambuły. Wydaje się też, że przy konstruowaniu wyłączenia w ustawie bardziej trafne byłoby posłużenie się kryterium podobnym do znajdującego się w art. 2 ust. 7 rozporządzenia 2024/1689, czyli „systemów AI lub modeli AI, w tym ich wyników, rozwiniętych i oddanych do użytku wyłącznie do celów badań naukowych i rozwojowych” zamiast „badań podstawowych, aplikacyjnych oraz prac rozwojowych”.	Uwaga wyjaśniona W przepisie zawarto odzwierciedlenie wyłączeń określonych w przepisach rozporządzenia 2024/1689 z uwzględnieniem specyfiki prawa polskiego. Wg projektodawcy przepis oddaje właściwą intencję wyłączenia.
26.	ICC Poland	Art. 4 pkt 4	Zgodnie z art. 4 pkt 4 Projektu, ustawy nie stosuje się do „4) badań podstawowych, aplikacyjnych oraz prac rozwojowych, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897) w zakresie, który nie obejmuje testów w warunkach rzeczywistych, o których mowa w art. 3 pkt 57 rozporządzenia 2024/1689, jak również wprowadzenia systemów sztucznej inteligencji do obrotu lub oddania do użytku dla celów innych niż te, o których mowa w art. 3 pkt 57 rozporządzenia 2024/1689” [podkreślenie własne]. Obecna redakcja tego wyłączenia, z uwagi na jej skomplikowany charakter, może błędnie sugerować, że art. 4 pkt 4 Projektu wyłącza zastosowanie ustawy w stosunku do wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku wszelkich systemów sztucznej inteligencji dla celów innych niż te, o których mowa w art. 3 pkt 57 rozporządzenia 2024/1689, nie tylko w obszarze badań podstawowych, aplikacyjnych oraz prac rozwojowych. W konsekwencji wskazany przepis wymaga doprecyzowania, jak również rozważenia jego kompatybilności z wyłączeniami z art. 2 ust. 6 i 8 rozporządzenia 2024/1689.	Uwaga wyjaśniona W przepisie zawarto odzwierciedlenie wyłączeń określonych w przepisach rozporządzenia 2024/1689 z uwzględnieniem specyfiki prawa polskiego. Wg projektodawcy przepis oddaje właściwą intencję wyłączenia.
27.	ZPTC Lewiatan	Art. 5	Jest: Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji Propozycja: Komisja nadzoru nad stosowaniem systemów sztucznej inteligencji. Uzasadnienie: Aktualna propozycja nazwy organu regulacyjnego nie oddaje tego czym w rzeczywistości ma się zajmować regulator.	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy obecna nazwa organu w pełni oddaje jego cele i zadania.

			<p>Jedynym zadaniem Komisji związanym z rozwojem opisanym w ustawie są piaskownice legislacyjne, co samo w sobie nie jest rozwojem sztucznej inteligencji ani rozwojem systemów sztucznej inteligencji, a jedynie przygotowaniem narzędzia pozwalającego na sprawdzanie zgodności rozwiązania z wymaganiami. Co więcej, nie jest to elementem polskiej strategii rozwoju sztucznej inteligencji, a obowiązkiem wynikającym z AI Act.</p> <p>Jedynym zadaniem Komisji związanym z bezpieczeństwem opisanym w ustawie jest zbieranie informacji o poważnych incydentach. Ponownie, mówimy o obowiązku wynikającym z europejskiej regulacji.</p> <p>Widać zatem, że zarówno tworzenie warunków rozwoju sztucznej inteligencji (modeli, systemów), jak i kwestie bezpieczeństwa, w zdecydowanej części i za wyjątkiem dwóch wymienionych wyżej działań, leżą w kompetencji innych organów państwa.</p> <p>Wreszcie sama ustawa mówi o systemach sztucznej inteligencji.</p> <p><u>A zatem podobnie jak inne urzędy regulatorów warto by nazwa urzędu/Komisji oddawała jak najlepiej jej charakter.</u></p>	
28.	IA Chamber	Art. 5 i następne	<p>Podobnie nadal niedoskonałe, mimo pozytywnych zmian, wydają się przepisy powołujące Komisję Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, na co wskazaliśmy w poprzedniej opinii.</p> <p><u>Umocowanie Przewodniczącego KRiBSI, jako jednoosobowego organu administracji centralnej, wydaje się rozwiązaniem lepiej pasującym do polskiej tradycji prawa administracyjnego i pozwalającym uniknąć szeregu trudności, które są konsekwencją przyjętej formuły, w której KRiBSI jest organem kolegialnym, w którym część członków jest zatrudniona w Biurze KRiBSI, a część reprezentuje jedynie inne organy. Jednocześnie i Komisja i jej Przewodniczący są organami Biura, co jest nader złożona konstrukcją prawną. Wydaje się, że projektodawcy sami dostrzegają mankamenty przyjętej konstrukcji, dając możliwości delegowania uprawnień decyzyjnych Komisji na rzecz Przewodniczącego. Można się spodziewać, że będzie to możliwość często wykorzystywana, gdyż zapewni odpowiednią efektywność proceduralną np. w sprawach indywidualnych, gdzie kolegalność organu nie wnosi z reguły wartości dodanej, a spowalnia postępowanie. Konsekwentnie Biura KRiBSI powinno wtedy nosić nazwę "Urzędu KRiBSI".</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy w zakresie powołania i funkcjonowania KRiBSI oraz Biura komisji uległy w wyniku rozpatrzonych uwag kolejnym zmianom. Pozostano jednak przy koncepcji kolegialnego organu nadzoru.</p>
29.	AmCham	Art. 5	Jest: Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji	Uwaga wyjaśniona

			<p><u>Propozycja:</u> Komisja nadzoru nad stosowaniem systemów sztucznej inteligencji lub inna oddająca rzeczywisty charakter regulatora</p> <p>Aktualna propozycja nazwy organu regulacyjnego brzmi wprawdzie znakomicie, jednak nie oddaje tego czym w rzeczywistości ma się zajmować.</p> <p>Jedynym zadaniem związanym z rozwojem opisanym w ustawie są piaskownice legislacyjne, co samo w sobie nie jest rozwojem sztucznej inteligencji ani rozwojem systemów sztucznej inteligencji, a jedynie przygotowaniem narzędzia pozwalającego na sprawdzanie zgodności rozwiązania z wymaganiami. Co więcej, nie jest to elementem polskiej strategii rozwoju sztucznej inteligencji, a obowiązkiem wynikającym z AI Act. Jedynym zadaniem związanym z bezpieczeństwem opisanym w ustawie jest zbieranie informacji o poważnych incydentach. Ponownie, mówimy o obowiązku wynikającym z europejskiej regulacji.</p> <p>Widać zatem, że zarówno tworzenie warunków rozwoju sztucznej inteligencji (modeli, systemów), jak i kwestie bezpieczeństwa w zdecydowanej części i za wyjątkiem dwóch wymienionych wyżej działań leżą w kompetencji innych organów państwa.</p> <p>Wreszcie sama ustawa mówi o systemach sztucznej inteligencji, zaś nazwa Komisji nie zawiera słowa „systemy”.</p> <p>Podobnie jak w przypadku innych organów regulacyjnych istotne jest, aby nazwa Komisji oddawała jej prawdziwy charakter i rodzaj wykonywanych zadań.</p>	<p>Zdaniem projektodawcy obecna nazwa organu w pełni oddaje jego cele i zadania.</p>
30.	GRAI	Art. 5	<p>Jest: Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji</p> <p><u>Propozycja zmiany nazwy organu na np. „Komisja nadzoru nad stosowaniem systemów sztucznej inteligencji” lub inna nazwa oddająca rzeczywisty charakter regulatora i zakresu spraw, którymi się zajmuje.</u></p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Aktualna propozycja nazwy organu regulacyjnego brzmi wprawdzie znakomicie, jednak nie oddaje tego czym w rzeczywistości ma się zajmować ten organ.</p> <p>Jedynym zadaniem związanym z rozwojem opisanym w ustawie są piaskownice regulacyjne, co samo w sobie nie jest rozwojem sztucznej inteligencji ani rozwojem systemów sztucznej inteligencji, a jedynie przygotowaniem narzędzia pozwalającego na sprawdzanie zgodności rozwiązania z wymaganiami. Co więcej, nie jest to elementem polskiej strategii rozwoju sztucznej inteligencji, a obowiązkiem wynikającym z AI Act. Jedynym zadaniem związanym z bezpieczeństwem opisanym w ustawie jest zbieranie informacji o poważnych incydentach. Ponownie, mówimy o obowiązku wynikającym wprost z europejskiej regulacji.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy obecna nazwa organu w pełni oddaje jego cele i zadania.</p>

			<p>Widać zatem, że zarówno tworzenie warunków rozwoju sztucznej inteligencji (modeli, systemów), jak i kwestie bezpieczeństwa w zdecydowanej części i z wyjątkiem dwóch wymienionych wyżej działań leżą w kompetencji innych organów państwa.</p> <p>Wreszcie sama ustawa mówi o systemach sztucznej inteligencji, zaś Komisja już w proponowanej nazwie gdzieś zgubiła słowo „systemy”.</p> <p>A zatem podobnie jak inne urzędy regulatorów warto by nazwa urzędu/Komisji oddawała jej prawdziwy charakter i rodzaj wykonywanych zadań.</p> <p>Tym samym podtrzymujemy uwagę zgłoszoną w tym zakresie do poprzedniej wersji projektu z października 2024 r.</p> <p>Nazwa organu nie powinna odwoływać się do rozwoju i bezpieczeństwa AI, z uwagi na to, że jego rolą ma być zasadniczo nadzorowanie AI, a nie prowadzenie działań rozwojowych. Preferowana nazwa to Komisja Nadzoru nad Sztuczną Inteligencją. Dopuszczalną w świetle funkcji takiego organu (choć nie preferowaną) nazwą byłaby również Komisja Nadzoru i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (z zastrzeżeniem, że nazwa ta jest poprawna z perspektywy funkcji organu, ale odrębnie wydzielony czynnik „bezpieczeństwa” może zostać uznany za niepoprawny od strony logicznej, ponieważ zawiera się ono już w ramach kryteriów sprawowanego „nadzoru”). Alternatywnym rozwiązaniem może być również nadanie nazwy organu w brzmieniu: Komisja ds. Sztucznej Inteligencji, przez co zakres jego działania nie byłby wprost powiązany z nazwą i stwarzałby przestrzeń do kształtowania jego docelowych kompetencji.</p>	
31.	GRAI	Art. 5	<p>W projekcie zaproponowano utworzenie Biura Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji jako państwowej osoby prawnej, którego zadaniem będzie zapewnienie obsługi Komisji, Przewodniczącego Komisji oraz Społecznej Rady. Tymczasem w przypadku Komisji Nadzoru Finansowego zapewnienie obsługi jest zadaniem Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, tak samo działa Urząd Ochrony Danych Osobowych, Urząd Komunikacji Elektronicznej, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pomimo istnienia w administracji publicznej również "biur" (Biuro RPO, Biuro RPD, Biuro KRRIT) w powszechnym rozumieniu może to być mylące, a biorąc pod uwagę długą i szczegółową nazwę Komisji trudne do wytłumaczenia czy zrozumienia, podczas gdy "urząd" jednoznacznie kojarzy się z działaniem nadzorczym. Być może decyzja projektodawcy wynika z przepisów administracyjnych i wtedy różnicę tę można wyjaśnić w uzasadnieniu, jeśli taka ma występować.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy nazwa „Biuro Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji” w pełni oddaje jego cele i zadania.</p>
32.	GRAI	Art. 5 ust. 1 i 2	<p>- Propozycja zmiany organizacji nadzoru nad AI (Art. 5)</p> <p>> Obecne brzmienie:</p> <p>„Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji jest organem nadzoru rynku w zakresie systemów sztucznej inteligencji.”</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Treść uwagi wykracza poza zakres</p>

			<p>> <u>Nowa wersja Art. 5 ust. 1 i 2</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy oraz pełni funkcję organu doradczego w zakresie stosowania piaskownic regulacyjnych.” 2. „Komisja nie ingeruje w proces testowania systemów AI, o ile testowane rozwiązania są zgłaszane zgodnie z przepisami Art. 30 oraz spełniają minimalne wymogi bezpieczeństwa.” <p>> Zmiana:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Komisja nie kontroluje każdego testu, a jedynie prowadzi nadzór systemowy. <p>Firmy same zgłaszają testy</p>	przewidziany dla ustawodawcy krajowego przez przepisy rozporządzenia.
33.	PIIT	Art. 5 ust. 3	<p><u>Sugerujemy skreślenie ust. 3 art. 5</u> lub zastąpienie go przepisem ogólnym przypominającym o współpracy w ramach administracji rządowej lub nawet publicznej. Komisja jest uprawniona do kontroli i egzekwowanie przepisów rozp. 2024/1689 wobec wszystkich osób, chyba że przepisy rozp. stanowią inaczej. Ma możliwość kontroli systemów, a nakaz współpracy z innymi organami administracji w szerszym zakresie wynika z ogólnych przepisów.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W celu właściwej realizacji przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy oraz wynikających z nich zadań Komisji zdaniem projektodawcy konieczne jest utrzymanie przepisów o współpracy KRIBSI z podmiotami wskazanymi w art. 5 ust. 3.</p>
34.	ZBP	Art. 5 ust. 3 pkt 1	<p>W nowej wersji projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji <u>w dalszym ciągu brakuje doprecyzowania zasad współpracy pomiędzy KNF a KRIBSI</u>. Z projektu ustawy nie wynika jednoznacznie rola KNF w kontekście sprawowania nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji, w tym wysokiego ryzyka. <u>Jednoznaczne rozstrzygnięcie zakresu nadzoru KRIBSI i KNF nad systemami sztucznej inteligencji jest niezbędne dla zapewnienia przejrzystych zasad nadzoru</u>. Przepisy ustawy powinny jednoznacznie określać na czym polega współpraca KRIBSI z KNF oraz wskazywać czy w polskim porządku prawnym będzie nadzór KNF w zakresie AI na zasadzie określonej w art. 74 ust. 6 AI Act, czy Polska jako państwo członkowskie będzie korzystać z odstępstwa, o którym mowa w art. 74 ust. 7 AI Act.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca zauważa potrzebę ustalenia i wypracowania zasad współpracy pomiędzy obydwojema organami w zakresie spraw dotyczących systemów sztucznej inteligencji. W oparciu o wskazany przepis ustawy. Współpraca obejmować</p>

				<p>powinna również kwestię wzajemnej wymiany informacji z poszanowaniem przepisów RODO oraz tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>Podstawę do ustalenia zasad współpracy stanowi art. 5 ust. 3 pkt 1 oraz art. 99.</p>
35.	GRAI	Art. 5 ust. 3 pkt 1	Brakuje doprecyzowania zasad współpracy pomiędzy KNF a KRIBSI. Z projektu ustawy w dalszym ciągu nie wynika jednoznacznie rola KNF w kontekście sprawowania nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji, w tym wysokiego ryzyka.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca zauważa potrzebę ustalenia i wypracowania zasad współpracy pomiędzy obydwoma organami w zakresie spraw dotyczących systemów sztucznej inteligencji. W oparciu o wskazany przepis ustawy. Współpraca obejmować powinna również kwestię wzajemnej wymiany informacji z poszanowaniem przepisów RODO oraz tajemni prawnie chronionych.</p> <p>Podstawę do ustalenia zasad współpracy stanowi art. 5 ust. 3 pkt 1 oraz art. 99.</p>

36.	ICC Poland	Art. 5 ust. 3 pkt 3	<p>Za proponowanym usunięciem przedstawiciela Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych ze składu Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji („Komisja”) (nowy art. 6 ust. 2 Projektu), niezależnie od oceny tej zmiany, powinno podążyć rozszerzenie zakresu współpracy pomiędzy Komisją a Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Tymczasem, pomimo dokonania zmiany w składzie Komisji względem projektu z 15 października 2024 r., zmianie nie uległ art. 5 ust. 3 pkt 3 Projektu, zgodnie z którym: „W zakresie określonym przepisami rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy Komisja współpracuje z: (...); 3) Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie spraw, o których mowa w art. 57 ust. 10 oraz art. 74 ust. 8 rozporządzenia 2024/1689; (...)”.</p> <p>Wobec rezygnacji z udziału przedstawiciela Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych jako członka Komisji, zakres spraw wymagających współpracy pomiędzy tymi organami powinien ulec rozszerzeniu i nie ograniczać się wyłącznie do spraw, w których współpracy takiej wymaga wprost samo rozporządzenie 2024/1689. Nadzór nad systemami sztucznej inteligencji wielokrotnie będzie ściśle wiązał się z nadzorem nad przetwarzaniem danych osobowych (np. danych osobowych podmiotów stosujących, danych osobowych zawartych w danych treningowych systemów sztucznej inteligencji), a w konsekwencji wymagał współpracy Komisji i Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.</p> <p><u>W konsekwencji proponuje się następującą zmianę art. 5 ust. 3 pkt 3 Projektu:</u> <u>W zakresie określonym przepisami rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy Komisja współpracuje z:</u> <u>(...)</u> <u>3) Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie, w jakim systemy sztucznej inteligencji wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych oraz w zakresie spraw, o których mowa w art. 57 ust. 10 oraz art. 74 ust. 8 rozporządzenia 2024/1689;</u> <u>(...)</u>”.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca zauważa potrzebę współpracy obu organów - PUODO i KRIBSI. Wynika to z przenikania się przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz RODO w przedmiocie spraw dotyczących systemów sztucznej inteligencji. Wstępną podstawę do nawiązania współpracy daje obecnie art. 5 ust. 3 oraz art. 101 projektu ustawy. Uregulowanie zakresu współpracy w zakresie, o którym mowa w uwadze zostanie rozstrzygnięte w późniejszym okresie w ramach pracy nad dostosowaniem przepisów prawa do wymogów związanych z nadzorem nad systemami wysokiego ryzyka (art. 6 rozporządzenia), do czego konieczne jest uprzednio opublikowania przez Komisję Europejską aktów delegowanych i materiałów merytorycznych</p>
-----	------------	---------------------	--	--

				dookreślających stosowanie przepisów rozporządzenia w odniesieniu do tych systemów.
37.	Polskie sieci elektroenergetyczne	Art. 5 ust. 3 pkt 6	Jest: (współpracuje z) Pełnomocnikiem Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa oraz CSIRT GOV, CSIRT MON oraz CSIRT NASK <u>Propozycja: dodać Certy Sektorowe, które powstaną na mocy nowelizacji o KSC</u>	Uwaga wyjaśniona Zakres podmiotowy aktualnej wersji przepisu odpowiada intencji projektodawcy.
38.	GRAI	Art. 5 ust. 3 pkt 6	Jest: (współpracuje z) Pełnomocnikiem Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa oraz CSIRT GOV, CSIRT MON oraz CSIRT NASK Propozycja: dodać Certy Sektorowe, które powstaną na mocy nowelizacji o KSC	Uwaga wyjaśniona Zakres podmiotowy aktualnej wersji przepisu odpowiada intencji projektodawcy.
39.	Stowarzyszenie Autorów ZAiKS	Art. 5 ust. 3 nowy pkt 11) oraz zmiana numeracji pkt. 11 i 12	Art. 5 ust. 3 pkt 11) Projektu otrzymuje następujące brzmienie: „3. W zakresie określonym przepisami rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy Komisja współpracuje z: 11) ministrem właściwym spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego - w zakresie realizacji obowiązków wynikających z art. 53 rozporządzenia 2024/1689;” Pkt 11-12 w art. 5 ust. 3 otrzymują numerację odpowiednio: 12-13. UZASADNIENIE: Sprzeciwiamy się wprowadzonym w Projekcie zmianom w składzie Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (dalej „Komisja”), które nie tylko nie zapewniły, proponowanego przez większość organizacji reprezentujących środowiska kreatywne, obligatoryjnego udziału przedstawiciela ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego, jako organu administracji rządowej odpowiedzialnego za kształtowanie krajowej polityki kulturalnej i rozwój prawa autorskiego. Zrezygnowano również z jednoznacznego wskazania możliwości udziału przedstawiciela tego resortu w charakterze doradczym, wprowadzając enigmatyczną możliwość doradzania Komisji przez „przedstawicieli podmiotów publicznych”. Jedynym organem związanym w jakikolwiek sposób z sektorami kreatywnymi, który ma współpracować z Komisją, jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, przy czym działać ma ona jedynie w zakresie spraw związanych z systemami sztucznej inteligencji generującymi obrazy, treści audio lub wideo w ramach działalności dostawców usług medialnych, wskazanych w ustawie	Uwaga wyjaśniona Art. 5 ust. 3 stanowi, że KRiBSI współpracuje z ministrami w zakresie spraw związanych z systemami sztucznej inteligencji w obszarach będących w ich właściwości i w zakresie zadań określonych w ustawie.

			<p>o radiofonii i telewizji, czyli nie w zakresie wszystkich podmiotów, na których sytuację wpływ mają te systemy.</p> <p>Należy ponownie zwrócić uwagę, że jednym z zadań Komisji, wskazanym w art. 9 Projektu jest „sprawowanie kontroli przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689” oraz „wydawanie postanowień i decyzji w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy”. AI Act w art. 53 w stosunku do dostawców modeli Gen AI przewiduje szereg obowiązków, w tym wprowadzanie polityk służących zapewnieniu zgodności z prawem Unii dotyczącym prawa autorskiego i praw pokrewnych oraz sporządzanie szczegółowego streszczenia na temat treści wykorzystanych do trenowania danego modelu Gen AI. Ocena spełniania tych obowiązków w Polsce będzie należeć do Komisji i, w naszej opinii, powinna być dokonywana przez osoby legitymujące się wiedzą ekspercką w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych. Z tego względu udział przedstawicieli resortu kultury nie może być wyłącznie konsultacyjny. Jeżeli przedstawiona argumentacja nie znalazłaby odzwierciedlenia w zmianach do Projektu, postulujemy, o co najmniej wprowadzenie w art. 5 do Projektu.</p>	
40.	FinTech Poland	Art. 6	<p>a. Rozszerzony skład komisji</p> <p>Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji) (Dz. U. UE. L. z 2024 r. poz. 1689) („Rozporządzenie SI”) nowo powołany (lub wzmocniony nowymi kompetencjami istniejący) organ ds. SI powinien nadzorować cały ruch na rynku sztucznej inteligencji. W ramach swoich kompetencji organ nie tylko monitoruje przestrzeganie uchwalonego prawa, lecz także ma obowiązek opracowywania kodeksów dobrych praktyk oraz moderowania standardów rynkowych. Aby usprawnić te działania, konieczne jest zapewnienie w składzie polskiego organu, Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji („Komisja”), uwzględniono głos środowiska wysoko wyspecjalizowanego. NASK obecnie pełni kluczową rolę w zakresie cyberbezpieczeństwa i zarządzania infrastrukturą polskiej sieci internetowej, będąc instytucją o ugruntowanym autorytecie. Jako jednostka skupiająca najlepszych ekspertów w dziedzinie inżynierii cyfrowej, NASK dysponuje unikalnym zapleczem naukowym i technologicznym. Włączenie jego przedstawiciela do Komisji zapewni, że jej decyzje będą oparte na rzetelnej wiedzy eksperckiej i uwzględnią aktualne wyzwania związane z bezpieczeństwem cyfrowym. Tym samym jego głos będzie głosem nauki i techniki, co pozwoli na podejmowanie optymalnych i przyszłościowych rozwiązań w zakresie działań Komisji.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazany w uwadze podmiot.</p>

41.	IA Chamber	Art. 6 ust. 2	<p>Projektodawcy nie wyjaśniają w uzasadnieniu (ponownie!), na podstawie jakich kryteriów wskazują w art. 6 ust. 2 instytucje, które będą reprezentowane w KRiBSI. Jej skład został ograniczony, co można uznać za pozytywny ruch, ale dobór nadal budzi wątpliwości. Wykluczenie przedstawicieli ministerstw można zrozumieć (choć z braku uzasadnienia to spekulacja) jako próbę zapewnienia Komisji większej niezależności, ale skutkować będzie oderwaniem Komisji od gremium decyzyjnego, które może mieć faktyczny wpływ na rozwój SI w Polsce. Projektodawcy deklarują cel zapewnienia udziału “organów kluczowych” dla nadzoru i rozwoju SI w KRiBSI, ale pod żadnym względem nie można za takowy uznać Rzecznika Praw Dziecka. <u>W składzie brakuje zaś (poza ministrami) przedstawicieli instytucji, które faktycznie mają wiedzę fachową w zakresie SI (NASK, Instytut Badawczy IDEAS).</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>1.Uzasadnienie do projektu ustawy do art. 6 zostało rozbudowane.</p> <p>2.Przedstawiciele ministerstw w aktualnej wersji projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji nie wchodzi w skład KRiBSI w celu zapewnienia należytej niezależności organu. Będą oni jednak mogli uczestniczyć w posiedzeniach Komisji bez prawa głosu na zasadach określonych w art. 6 ust. 4.</p> <p>3.Nie jest planowane rozbudowanie składu Komisji o takie podmioty jak (NASK, Instytut Badawczy IDEAS.</p> <p>4.Przedstawiciele tych podmiotów będą natomiast mogli uczestniczyć w posiedzeniach Komisji na zasadach określonych w art. 6 ust. 3.</p> <p>5.W aktualnej wersji projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji w skład KRiBSI nie wchodzi</p>
-----	------------	---------------	---	---

				przedstawiciel Rzecznika Praw Dziecka.
42.	AmCham	Art. 6 ust. 2	<p>W świetle projektowanych przepisów Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji ma się składać wyłącznie z przedstawicieli następujących organów: Prezes UOKiK, KNF, Rzecznik Praw Dziecka, KRRiT, Prezesa UKE, Państwowej Inspekcji Pracy oraz Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Zatem Komisja ma się składać wyłącznie z przedstawicieli organów regulacyjnych, których głównym zadaniem jest kontrola, nadzór i egzekwowanie przestrzegania sektorowych przepisów prawa, w tym nakładanie kar pieniężnych. Trudno wyobrazić sobie, aby Komisja, składająca się wyłącznie z przedstawicieli organów kontroli i nadzoru, faktycznie była w stanie perspektywę inną niż ta wynikająca z doświadczeń w zakresie kontroli i nadzoru.</p> <p>Celem zapewnienia zrównoważonego i odpowiedzialnego rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce, Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji powinna zostać poszerzona o przedstawicieli środowisk naukowych, pracodawców i przedsiębiorców, ze względu na swoją nadrzędną rolę w kształtowaniu polityki AI. Obecność ekspertów z tych dziedzin wzbogaciłaby Komisję o niezbędną wiedzę specjalistyczną i zapewniłaby zrównoważone podejście do rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce.</p> <p><u>Włączenie przedstawicieli nauki, takich jak profesorowie uniwersytetów, badacze z instytutów naukowych czy eksperci z organizacji pozarządowych, pozwoliłoby Komisji uwzględnić najnowsze osiągnięcia badawcze i trendy technologiczne w dziedzinie AI. To z kolei umożliwiłoby podejmowanie decyzji opartych na rzetelnej wiedzy naukowej.</u></p> <p>Dzięki temu Polska mogłaby skuteczniej konkurować na arenie międzynarodowej w dziedzinie badań i rozwoju AI, przyciągając inwestycje i talenty z zagranicy.</p> <p>Z kolei obecność przedstawicieli organizacji przedsiębiorców w Komisji zapewniłaby lepsze zrozumienie praktycznych aspektów wdrażania AI w biznesie. Ich doświadczenie i wiedza byłyby nieocenione przy tworzeniu regulacji, które sprzyjałyby innowacjom i inwestycjom.</p> <p>Podsumowując, poszerzenie składu Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji o przedstawicieli środowisk naukowych, pracodawców i przedsiębiorców jest niezbędne, aby zapewnić zrównoważony i odpowiedzialny rozwój sztucznej inteligencji w Polsce. Tylko takie kompleksowe podejście, uwzględniające perspektywy różnych dziedzin i sektorów, pozwoli na wykorzystanie potencjału AI dla dobra całego społeczeństwa, jednocześnie minimalizując ryzyko związane z jej zastosowaniem. W ten sposób Polska może stać się liderem w dziedzinie sztucznej inteligencji, kształtując przyszłość technologii w sposób odpowiedzialny i zrównoważony.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazane w uwadze podmioty.</p>

43.	FinTech Poland	Art. 6 ust. 2	<p>W Projekcie ustawy wprowadzono pozytywną zmianę poprzez ograniczenie składu Komisji, co może usprawnić jej działanie.</p> <p>Jednak budzi poważne zastrzeżenia fakt, że nie przewidziano w niej udziału przedstawicieli instytucji posiadających specjalistyczną wiedzę techniczną o AI, cyberbezpieczeństwie, takich jak NASK czy instytut badawczy IDEAS. Ich obecność mogłaby zapewnić bardziej merytoryczne podejście do działań podejmowanych przez Komisję i lepsze dostosowanie przepisów do realiów technologicznych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazane w uwadze podmioty.</p>
44.	KIGEiT	Art. 6 ust.2	<p>Stały skład Komisji budzi wątpliwości co do zasadności udziału np. Rzecznika Praw Dziecka przy jednoczesnym wykreśleniu RPO. Brak też zasadności udziału w Komisji Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych - jaki bowiem procent systemów będzie dotyczył tej dziedziny.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona+</p> <p>Po analizie zgłoszonych uwag projektodawca zdecydował się na przedstawienie innego niż będącego przedmiotem uwagi składu Komisji. Udział w posiedzeniach przedstawicieli instytucji posiadających wiedzę ekspercką, jak m.in. PURPLW MiPB będzie możliwy, za zgodą Przewodniczącego będzie możliwy (na zasadzie obserwatora bez prawa głosu).</p> <p>Dodatkowo, w aktualnej wersji projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji w skład KRiBSI nie wchodzi przedstawiciel Rzecznika Praw Dziecka.</p>

45.	PIIT	Art.6 ust.2	<p>Skład Komisji</p> <p>Stały skład Komisji budzi wątpliwości co do zasadności udziału np. Rzecznika Praw Dziecka przy jednoczesnym wykreśleniu RPO. Brak też zasadności udziału w Komisji Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych - jaki bowiem procent systemów będzie dotyczył tej dziedziny. Zob. Także uwagi ogólne.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Po analizie zgłoszonych uwag projektodawca zdecydował się na przedstawienie innego niż będącego przedmiotem uwagi składu Komisji. W aktualnej wersji projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji w skład KRiBSI nie wchodzi przedstawiciel Rzecznika Praw Dziecka ani PURPLW MiPB.</p>
46.	PIIT	Art. 6 ust. 2	<p>W skład Komisji powinni wchodzić przedstawiciele nauki oraz organizacji pozarządowych.</p> <p>Ponieważ Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji będzie nadzorować różne obszary zastosowania sztucznej inteligencji, to w jej skład, poza przedstawicielami różnych instytucji państwowych, powinni wchodzić również przedstawiciele środowisk naukowych oraz organizacji zrzeszających przedsiębiorców. Poszerzenie składu Komisji pozwoli na uwzględnienie głosu nauki i przedsiębiorców co jest niezbędne, jeśli Komisja faktycznie ma być Komisją Rozwoju Sztucznej Inteligencji, a nie tylko Komisją Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji. Poszerzenie składu da Komisji dostęp do niezbędnej wiedzy eksperckiej. Takie rozwiązanie zapewni kompleksowe i zrównoważone podejście do zarządzania sztuczną inteligencją.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazane w uwadze podmioty. Jednocześnie, udział przedstawicieli instytucji, o których mowa w uwadze w posiedzeniach możliwy będzie za zgodą Przewodniczącego (w trybie obserwatora bez prawa głosu). Organizacje pozarządowe oraz reprezentujące naukowców będą mogły</p>

				również wskazać kandydatów na członków Społecznej Rady.
47.	Polskie sieci elektroenergetyczne	Art. 6 ust. 2	Jest: wymienieni są członkowie komisji, brak na liście przedstawiciela związanego z cyberbezpieczeństwem Propozycja: dodać członka wyznaczonego przez Pełnomocnika Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa, np. z CSIRT NASK	Uwaga wyjaśniona Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazany w uwadze podmiot. Współpraca z instytucjami z zakresu cyberbezpieczeństwa realizowana będzie w sposób stały na podstawie art. 5 ust. 3 pkt 6.
48.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 6 ust. 2	Ponieważ Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji będzie nadzorować różne obszary zastosowania sztucznej inteligencji, to w jej skład, poza przedstawicielami różnych instytucji państwowych, <u>powinni wchodzić również przedstawiciele środowisk naukowych oraz organizacji zrzeszających przedsiębiorców</u> . Poszerzenie składu Komisji pozwoli na uwzględnienie głosu nauki i przedsiębiorców. Poszerzenie składu da Komisji dostęp do niezbędnej wiedzy eksperckiej. Takie rozwiązanie zapewni kompleksowe i zrównoważone podejście do zarządzania sztuczną inteligencją. Udział niezależnych przedstawicieli społecznych nie będzie sprzeczny z celem Ministerstwa, jakim jest zapewnienie, aby Komisja pozostawała wolna od wpływu grup interesu. Wręcz przeciwnie – zwiększy transparentność i legitymizację działań Komisji, zapewniając różnorodne perspektywy przy zachowaniu jej niezależności instytucjonalnej.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazane w uwadze podmioty. Jednocześnie, udział przedstawicieli instytucji, o których mowa w uwadze w posiedzeniach możliwy będzie za zgodą Przewodniczącego (w trybie obserwatora bez prawa głosu). Organizacje pozarządowe oraz reprezentujące naukowców będą mogły również wskazać

				kandydatów na członków Społecznej Rady.
49.	GRAI	Art. 6 ust. 2	<p>Jest: wymienieni są członkowie komisji, brak na liście przedstawiciela związanego z cyberbezpieczeństwem</p> <p><u>Propozycja: dodać członka związanego np. z CSIRT NASK</u></p> <p>Jest: Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (PUODO) został usunięty z Komisji.</p> <p>Propozycja: Proponujemy przywrócenie Prezesa UODO lub wprowadzenie przymusowego mechanizmu komunikacji z nim w sprawach zw. z przetwarzaniem danych osobowych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazany w uwadze podmiot. Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRiBSI o wskazany w uwadze podmiot. Współpraca z instytucjami z zakresu cyberbezpieczeństwa realizowana będzie w sposób stały na podstawie art. 5 ust. 3 pkt. 6.</p>
50.	ZPTC Lewiatan	Art. 6 ust. 2a w związku z Art. 6 ust. 3, w kontekście art. 5 ust. 3	<p><u>Propozycja: wprowadzenie art. 6 ust. 2a w brzmieniu</u> <u>2a. Przewodniczący Komisji zaprasza z głosem doradczym podmioty wymienione w art. 5 ust. 3 do udziału w posiedzeniu Komisji.</u></p> <p>Uzasadnienie: Art. 6 ust. 3 daje swobodę zapraszania różnych podmiotów na posiedzenia Komisji („może zaprosić do udziału”), co w przypadku podmiotów, które są wymienione w art. 5 ust. 3 powinno być obligatoryjne. Oczywiście głos tych podmiotów jest wyłącznie głosem doradczym. Bez zapisu dotyczącego obligatoryjnego zapraszania na posiedzenia Komisji „współpraca”, o której mowa w art. 5 ust. 3 staje się jednak dość nieczytelna.</p> <p>Proponowany zapis jest szczególnie istotny w świetle zmian składu Komisji, jaki został zaprezentowany w wersji projektu ustawy z lutego 2025. Nieobecność reprezentantów Rzecznika Praw Obywatelskich i Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest szczególnie rzucająca się w oczy. Natomiast, bez uszczerbku dla ustawowych kompetencji tych organów, ich obligatoryjne zapraszanie na posiedzenia Komisji</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie znajduje zasadności dla wprowadzania zaproponowanego ustępu, ze względu na art. 6 ust. 3 stanowiący, że Przewodniczący Komisji może zaprosić do udziału w posiedzeniu Komisji wyłącznie z głosem doradczym: upoważnionego przedstawiciela podmiotu publicznego</p>

			<p>miałoby walor dochowania należytej staranności przy wypracowywanych przez Komisję stanowiskach, decyzjach czy rekomendacjach.</p> <p>Art. 6 ust. 3 pozostaje bez zmian i Przewodniczący Komisji może zaprosić inne osoby lub podmioty, których obecność podczas posiedzenia Komisji może przynieść korzyść.</p>	<p>innego niż określony w ust. 2, w zakresie, w jakim posiedzenie dotyczy spraw będących we właściwości tego podmiotu; osoby posiadające wiedzę specjalistyczną w zakresie spraw będących przedmiotem posiedzenia.</p>
51.	GRAI	<p>Art. 6 ust. 2a w związku z art. 6 ust. 3, w kontekście art. 5 ust. 3</p>	<p><u>Propozycja: wprowadzenie art. 6 ust. 2a w brzmieniu:</u> <u>„2a. Przewodniczący Komisji zaprasza z głosem doradczym podmioty wymienione w art. 5 ust. 3 do udziału w posiedzeniu Komisji.”.</u></p> <p>Uzasadnienie: Art. 6 ust. 3 daje swobodę zapraszania różnych podmiotów na posiedzenia Komisji („może zaprosić do udziału”), co w przypadku podmiotów, które są wymienione w art. 5 ust. 3 powinno być obligatoryjne. Oczywiście głos tych podmiotów jest wyłącznie głosem doradczym. Bez takiego zapisu „współpraca”, o której mowa w art. 5 ust. 3 staje się jednak dość nieczytelna.</p> <p>Proponowany zapis jest szczególnie istotny w świetle zmian składu Komisji, jaki został zaprezentowany w wersji projektu ustawy z lutego 2025. Nieobecność reprezentantów Rzecznika Praw Obywatelskich i Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest szczególnie rzucająca się w oczy. Natomiast, bez uszczerbku dla ustawowych kompetencji tych organów, ich obligatoryjne zapraszanie na posiedzenia Komisji miałoby walor dochowania należytej staranności przy wypracowywanych przez Komisję stanowiskach, decyzjach czy rekomendacjach.</p> <p>Art. 6 ust. 3 pozostaje bez zmian i Przewodniczący Komisji może zaprosić inne osoby lub podmioty, których obecność podczas posiedzenia Komisji może przynieść korzyść.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie znajduje zasadności dla wprowadzania zaproponowanego ustępu, ze względu na art. 6 ust. 3 stanowiący, że Przewodniczący Komisji może zaprosić do udziału w posiedzeniu Komisji wyłącznie z głosem doradczym: upoważnionego przedstawiciela podmiotu publicznego innego niż określony w ust. 2, w zakresie, w jakim posiedzenie dotyczy spraw będących we właściwości tego podmiotu; osoby posiadające wiedzę specjalistyczną w zakresie spraw</p>

				będących przedmiotem posiedzenia.
52.	FinTech poland	Art. 6 ust. 3 pkt 1	<p>W projektowanym przepisie artykułu 6 ust. 3 pkt 1) zakładana jest współpraca pomiędzy Komisją Nadzoru Finansowego oraz Komisją Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, jak również współpraca z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych.</p> <p>Wątpliwości rynku budzi zakres takiej współpracy. Komisja Nadzoru Finansowego zgodnie art. 74 ust. 6 AI Act jest organem nadzoru rynku do celów AI Act w odniesieniu do systemów AI wysokiego ryzyka wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub wykorzystywanych przez instytucje finansowe.</p> <p><u>Dlatego doprecyzowania wymaga obszar takiej współpracy oraz jej tryb.</u> Brak takiego wyjaśnienia może powodować w przyszłości spory kompetencyjne lub niespójności w wydawanych stanowiskach przez KRIBSI oraz KNF.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca zauważa potrzebę współpracy organów PUODO, KNF z KRIBSI. Wstępną podstawę do nawiązania współpracy daje obecnie art. 5 ust.1 i 3 oraz art. 99 i art. 101 projektu ustawy. Planowana współpraca powinna zawierać między innymi możliwość wymiany informacji w zakresie prowadzonych postępowań w sprawach z zakresie systemów sztucznej inteligencji.</p>
53.	KIGEiT	Art.6 ust.3 pkt 2	<p>3. Przewodniczący Komisji może zaprosić do udziału w posiedzeniu Komisji wyłącznie z głosem doradczym:(...)</p> <p>2) osoby posiadające wiedzę specjalistyczną biegłego w zakresie spraw będących przedmiotem posiedzenia.</p> <p>Zapis nie daje gwarancji procesowych stronie postępowania przed Komisją. Pojęcie "osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną" - nie zawiera ustawa- Prawo przedsiębiorców, ani też KPA - (jeśli ma do art. 43 zastosowanie?). KPA posługuje się pojęciem "wiadomości specjalnych" i mówi o biegłym - co do osoby, którego przyznane są gwarancje procesowe - jak prawo do żądania wyłączenia takiej osoby z postępowania. Przy takim zapisie takich praw brak a muszą być one zagwarantowane choćby ze względu na konflikt interesów.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca celowo używa pojęcia szerszego „osoby posiadające wiedzę specjalistyczną” niż zaproponowany w uwadze „biegły”.</p>
54.	PIIT	Art.6 ust.3 pkt 2	<p>3. Przewodniczący Komisji może zaprosić do udziału w posiedzeniu Komisji wyłącznie z głosem doradczym:(...)</p> <p>2) osoby posiadające wiedzę specjalistyczną biegłego w zakresie spraw będących przedmiotem posiedzenia.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca celowo używa pojęcia szerszego „osoby posiadające</p>

			Zapis nie daje gwarancji procesowych stronie postępowania przed Komisją. Pojęcie "osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną" - a nie zawiera ustawa- Prawo przedsiębiorców, ani też KPA - (jeśli ma do art. 43 zastosowanie?). KPA posługuje się pojęciem "wiadomości specjalnych" i mówi o biegłym - co do osoby którego przyznane są gwarancje procesowe - jak prawo do żądania wyłączenia takiej osoby z postępowania. Przy takim zapisie takich praw brak a muszą być one zagwarantowane choćby ze względu na konflikt interesów.	wiedzę specjalistyczną" niż zaproponowany w uwadze „biegły”.
55.	AmCham	Art. 6 ust. 2a w związku z art. 6 ust. 3 oraz art. 5 ust. 3	<p><u>Propozycja: wprowadzenie art. 6 ust. 2a w brzmieniu „Przewodniczący Komisji zaprasza z głosem doradczym podmioty wymienione w art. 5 ust. 3 do udziału w posiedzeniu Komisji.”</u></p> <p>Uzasadnienie: Art. 6 ust. 3 daje swobodę zapraszania różnych podmiotów na posiedzenia Komisji („może zaprosić do udziału”). Tymczasem w przypadku podmiotów, które są wymienione w art. 5 ust. 3 wykonanie tej kompetencji powinno mieć charakter obligatoryjny. Oczywiście głos tych podmiotów jest wyłącznie głosem doradczym. Bez takiego zapisu „współpraca”, o której mowa w art. 5 ust. 3 staje się dość nieczytelna. Proponowany zapis jest szczególnie istotny w świetle zmian składu Komisji, jaki został zaprezentowany w wersji projektu ustawy z lutego 2025. Nieobecność reprezentantów Rzecznika Praw Obywatelskich i Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest szczególnie rzucająca się w oczy. Natomiast, bez uszczerbku dla ustawowych kompetencji tych organów, ich obligatoryjne zapraszanie na posiedzenia Komisji miałoby walor dochowania należytej staranności przy wypracowywanych przez Komisję stanowiskach, decyzjach czy rekomendacjach.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie znajduje zasadności dla wprowadzania zaproponowanego ustępu, ze względu na art. 6 ust. 3 stanowiący, że Przewodniczący Komisji może zaprosić do udziału w posiedzeniu Komisji wyłącznie z głosem doradczym: upoważnionego przedstawiciela podmiotu publicznego innego niż określony w ust. 2, w zakresie, w jakim posiedzenie dotyczy spraw będących we właściwości tego podmiotu; osoby posiadające wiedzę specjalistyczną w zakresie spraw będących przedmiotem posiedzenia.</p>
56.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 6 ust. 4	Brak wynagrodzenia dla członków Komisji może obniżyć efektywność jej działania, zwłaszcza w obliczu licznych obowiązków wynikających z dynamicznego rozwoju rynku sztucznej inteligencji w Polsce. Pozostawienie tej kwestii do uznania instytucji	Uwaga wyjaśniona

			delegujących członków nie gwarantuje stabilności funkcjonowania Komisji. <u>Rekomendujemy zapewnienie członkom Komisji odpowiedniego wynagrodzenia za ich pracę.</u>	Projektodawca nie przewiduje wynagrodzenia dla członków KRIBSI, którzy są przedstawicielami wskazanych w art. 6 ust. 2.
57.	SFP-ZAPA	Art. 7	Włączenie przedstawiciela Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w skład Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, a co najmniej wyposażenie go w prawo głosu w tych posiedzeniach, w których będzie brał udział (art. 7 Projektu). Minister jest organem właściwym w sprawach związanych z prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, które z punktu widzenia rozwoju sztucznej inteligencji są niezwykle istotne, stąd też nie powinien być pomijany przy tworzeniu Komisji.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca nie przewiduje rozszerzania składu KRIBSI o wskazanego w uwadze podmiot. Skład Komisji uwzględnia instytucje kluczowe dla nadzoru nad sztuczną inteligencją z wysokim poziomem niezależności. Ministrowie będą mogli uczestniczyć w posiedzeniach komisji jako stali obserwatorzy bez prawa głosu - art. 6 ust. 4.
58.	GRAI	Art. 7 ust. 2	Uzasadnienia wymaga wskazanie do składu Komisji przedstawicieli Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, KRRiT, Rzecznika Praw Dziecka oraz Prezesa UKE. Dlaczego brakuje RPO?	Uwaga wyjaśniona Skład Komisji uwzględnia instytucje kluczowe dla nadzoru nad sztuczną inteligencją z wysokim poziomem niezależności.

				Wskazane w uwadze podmioty zostały wyłączone z jej składu. Uzasadnienie projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji zostało rozbudowane. Rzecznik Praw Dziecka nie znajduje się w składzie KRIBSI w aktualnym projekcie w związku ze zgłoszoną przez siebie uwagą.
59.	PTI	Art. 7 ust. 4 i 5	<p>Czy protokoły i uchwały są z założenia publicznie dostępne? Jeśli tak, to gdzie będą publikowane?</p> <p><u>Dodać zapis: „Posiedzenia Komisji są jawne, a protokoły z posiedzeń – publicznie dostępne”.</u></p> <p><u>Warto uściślić sposób i poziom dostępu do protokołów i uchwał.</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 77 ust. 1. Komisja udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy. Publikacja opatrzona jest informacją, czy decyzja jest prawomocna.</p>
60.	KIGEiT	Art. 7 ust.9	<p>W posiedzeniu, które dotyczy spraw, w których stroną jest organ, którego przedstawicielem jest członek Komisji, stosuje się przepisy art. 24 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). O wyłączeniu członka Komisji z udziału w posiedzeniu postanawia Przewodniczący Komisji na wniosek Zastępcy Przewodniczącego, członka Komisji albo z urzędu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca utrzymuje aktualny przepis art. 7 ust. 9. W przedmiotowym przepisie chodzi o odzwierciedlenie zasady, że nikt nie może</p>

				być sędzią we własnej sprawie. Zatem chodzi tu o sprawę przed Komisją, której wynik będzie go bezpośrednio dotyczył.
61.	PIIT	Art. 7 ust.9	W posiedzeniu, które dotyczy spraw, w których stroną jest organ, którego przedstawicielem jest członek Komisji, stosuje się przepisy art. 24 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). O wyłączeniu członka Komisji z udziału w posiedzeniu postanawia Przewodniczący Komisji na wniosek Zastępcy Przewodniczącego, członka Komisji albo z urzędu. Zapis jest niejasny - o jakie sytuacje chodzi? Czy chodzi o sprawy, które prowadzi inny organ wobec przedsiębiorcy czy w których organ jest podmiotem, wobec którego toczy się postępowanie?	Uwaga wyjaśniona W przedmiotowym przepisie chodzi o odzwierciedlenie zasady, że nikt nie może być sędzią we własnej sprawie. Zatem chodzi tu o sprawę przed Komisją, której wynik będzie go bezpośrednio dotyczył.
62.	ICC Poland	Art. 8 pkt 4	Zgodnie z art. 8 pkt 4 Projektu Przewodniczący Komisji wskazuje organy i podmioty publiczne, o których mowa w art. 77 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689, a także publikuje i aktualizuje ich wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji oraz przekazuje informacje w tym zakresie Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim Unii Europejskiej. O ile obowiązki w zakresie publikacji i przekazywania informacji mają charakter czysto techniczny i wpisują się w katalog zadań Przewodniczącego Komisji jako kierującego jej pracami, to należałoby rozważyć, czy kompetencja w zakresie wskazywania organów i podmiotów publicznych, o których mowa w art. 77 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689 oraz aktualizowania tego wykazu zgodnie z art. 77 ust. 2 rozporządzenia 2024/1689 nie powinna należeć do Komisji jako organu nadzoru nad rynkiem systemów sztucznej inteligencji, nie zaś samodzielnie Przewodniczącemu Komisji.	Uwaga wyjaśniona Mając na uwadze zapewnienie rozdziału kompetencji pomiędzy Komisją a przewodniczącym Komisji kompetencja wskazana w uwadze powinna należeć do Przewodniczącego Komisji.
63.	AmCham	Art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 2, art. 13	Przepisy dają polskim władzom dużą swobodę w zakresie publikowania interpretacji Aktu o AI. Rodzi to poważne ryzyko fragmentacji prawa UE. Zakładając, że poszczególne organy ds. sztucznej inteligencji państw członkowskich będą miały podobne uprawnienia, będzie to prowadzić do różnych interpretacji Aktu, a w konsekwencji do rozbieżności w wykładni i stosowaniu. Doprowadzi to do stanu niepewności regulacyjnej, co negatywnie wpłynie na rozwój sztucznej inteligencji w całej UE.	Uwaga wyjaśniona Zgodność wytycznych krajowych z rozporządzeniem 2024/1689 oraz wytycznymi Biura ds. AI wynika wprost z

			<p><u>Sugerujemy, aby w przepisach krajowych wyraźnie wspomniano, że wszystkie wytyczne krajowe powinny być zgodne z Aktem o AI i wytycznymi Biura ds. AI.</u></p>	<p>prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że art. 11 ust. 2 stanowi, że „W opiniach indywidualnych i wyjaśnieniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zalecenia i opinie merytoryczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji, o których mowa w art. 66 lit. e rozporządzenia 1689/2024.”.</p>
64.	ZPTC Lewiatan	Art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 2, art. 13	<p><u>Sugerujemy, aby w przepisach krajowych wyraźnie wspomniano, że wszystkie wytyczne krajowe powinny być zgodne z Aktem UE o sztucznej inteligencji i wytycznymi Biura ds. AI.</u></p> <p>Uzasadnienie: Obecny projekt ustawy daje polskim władzom dużą swobodę w zakresie publikowania interpretacji Aktu o sztucznej inteligencji. Może to prowadzić do ryzyka fragmentacji prawa UE. Jeśli poszczególne organy ds. sztucznej inteligencji państw członkowskich będą miały podobne uprawnienia, będzie to prowadzić do różnych interpretacji Aktu, a w konsekwencji do odmiennego jej stosowania i egzekwowania. Doprowadzi to do stanu niepewności regulacyjnej, co negatywnie wpłynie na rozwój sztucznej inteligencji w całej UE.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodność wytycznych krajowych z rozporządzeniem 2024/1689 oraz wytycznymi Biura ds. AI wynika wprost z prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że art. 11 ust. 2 stanowi, że „W opiniach indywidualnych i wyjaśnieniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się</p>

				zalecenia i opinie merytoryczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji, o których mowa w art. 66 lit. e rozporządzenia 2024/1689”.
65.	IWP Repropol	Art. 9	Dostrzeżliśmy, że poprawiona wersja projektu zawiera odwołanie do definicji modelu AI ogólnego przeznaczenia, jak i art. 2 ust. 2 UoSSI („O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, przepisy dotyczące systemów sztucznej inteligencji mają zastosowanie również do modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia”). Zdecydowanie uważamy, jednakże, że KRIBSI odgrywa – obok Urzędu ds. AI – na tyle istotną rolę przy nadzorze nad realizowaniem obowiązków dostawców AI ogólnego przeznaczenia (zob. np. art. 53 ust. 3 czy art. 55 ust. 1 lit. b – raportowanie poważnych incydentów i przygotowywanie środków zaradczych), że <u>katalog jej obowiązków zawarty w art. 9 UoSSI powinien zostać uzupełniony również o ten wymiar</u> . Jednym z obszarów potencjalnej współpracy krajowych organów z Urzędem ds. AI może być weryfikacja posiadanej przez dostawców GPAI <i>copyright policy</i> bądź realizowanie zasady transparentności trenowania inteligentnych algorytmów (art. 53 ust. 1 lit c i d AIA).	Uwaga uwzględniona Dodano do art. 9, że do zadań Komisji należy „współpraca z dostawcami modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia na warunkach określonych w art. 53 ust. 3 rozporządzenia 2024/1689”.
66.	ZPWC	Art. 9	Doceniamy poczynione w drugiej wersji projektu ustawy nawiązanie do modeli AI ogólnego przeznaczenia (GPAIM, art. 2 ust. 2 Projektu). Uważamy jednocześnie, że z uwagi na rolę KRIBSI (obok Urzędu ds. AI) przy funkcjonowaniu GPAIM, kompetencja polskiego organu w odniesieniu do GPAIM powinna zostać ujęta <i>expressis verbis</i> w katalogu kompetencji KRIBSI (art. 9 Projektu).	Uwaga uwzględniona Dodano do art. 9 pkt 17, że do zadań Komisji należy „współpraca z dostawcami modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia na warunkach określonych w art. 53 ust. 3 rozporządzenia 2024/1689”.
67.	PTI	Art. 9 pkt 3 i 14	Propozycja: Prosimy o przeredagowanie punktów, aby uniknąć dublowania zapisów Uzasadnienie: Jak w propozycji	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy konieczne jest utrzymanie zarówno

				punktu 3, jak i 14 w art. 9.
68.	ZPTC Lewiatan	Art. 10 ust. 1	<p>Jest: Art. 10. 1. Komisja wyraża opinię w zakresie koncepcji rozwiązań i projektów dokumentów rządowych, w tym projektów aktów prawnych dotyczących sztucznej inteligencji przekazanych jej do opiniowania.</p> <p>Propozycja: Art. 10. 1. Komisja wyraża opinię w zakresie koncepcji rozwiązań i projektów dokumentów rządowych, w tym projektów aktów prawnych dotyczących sztucznej inteligencji.</p> <p>Uzasadnienie: zapis szczególny mówiący, że Komisja zajmuje się wyłącznie dokumentami rządowymi, w tym projektami aktów prawnych, które zostaną do niej przesłane do opiniowania nie jest potrzebny. W przypadku braku zaproszenia do opiniowania, inicjatywa może i powinna być po stronie Komisji.</p> <p>Por. Art. 9 punkt 5)</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi nadano brzmienie zgodnie z treścią uwagi.</p>
69.	GRAI	Art. 10 ust.1	<p>Jest:</p> <p>„Art. 10. 1. Komisja wyraża opinię w zakresie koncepcji rozwiązań i projektów dokumentów rządowych, w tym projektów aktów prawnych dotyczących sztucznej inteligencji przekazanych jej do opiniowania.”.</p> <p>Propozycja:</p> <p>„Art. 10. 1. Komisja wyraża opinię w zakresie koncepcji rozwiązań i projektów dokumentów rządowych, w tym projektów aktów prawnych dotyczących sztucznej inteligencji.”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Przepis, który stanowi o tym, że Komisja zajmuje się wyłącznie dokumentami rządowymi, w tym projektami aktów prawnych, które zostaną do niej przesłane do opiniowania nie jest potrzebny. Brak zaproszenia do opiniowania może wynikać nie tylko ze złej woli, ale także być wynikiem błędu lub braku zrozumienia, że opiniowany dokument może być związany ze stosowaniem sztucznej inteligencji. Inicjatywa zatem może wtedy leżeć po stronie Komisji.</p> <p>por. art. 9 punkt 5</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi nadano brzmienie zgodnie z treścią uwagi.</p>
70.	GRAI	Art. 11	Wykonywanie zadań i kompetencji organu nadzoru rynku określonych w AI Act przez Komisję wskazane jest dopiero w pkt 7) art. 11, dopiero po zadaniach związanych m.in. ze wspieranie rozwoju oraz monitorowaniem rozwoju, innowacyjności i konkurencyjności w obszarze badań i i stosowania systemów SI czy udziale w	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Podejmowanie działań mających na celu</p>

			opiniowaniu projektów aktów prawnych w zakresie SI, chociaż istotą działania Komisji i głównym celem jej powołania ma być nadzór. Wyjaśnienia wymaga czy takie umiejscowienie przedmiotowego zadania Komisji ma charakter przypadkowy czy jest podyktowane przyjętym podejściem dla wagi tej funkcji organu.	wspieranie oraz monitorowanie rozwoju, innowacyjności i konkurencyjności w obszarze badań naukowych i stosowania systemów sztucznej inteligencji jako zadanie Komisji znalazło umiejscowienie w art. 9 pkt 3.
71.	GRAI	Art. 11	Na czym dokładnie będzie polegało podejmowanie przez Komisję Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji działań w zakresie utworzenia piaskownic regulacyjnych? Czy ustawa zakłada utworzenie w ramach Komisji specjalnych kompetencji, struktur organizacyjnych oraz zasobów (w tym infrastruktury technicznej i kadr) niezbędnych do tworzenia i prowadzenia takich rozwiązań? Jakie konkretne kroki zostaną podjęte, aby wspierać przedsiębiorstwa, zwłaszcza małe i średnie, w testowaniu i wdrażaniu systemów sztucznej inteligencji w kontrolowanym środowisku? Biorąc pod uwagę, że Komisja jest przede wszystkim organem nadzorczym czy planowane jest rozszerzenie jej roli o funkcje wspierające rozwój SI, takie jak dostarczanie infrastruktury dla piaskownic regulacyjnych lub bezpośrednie wsparcie techniczne dla firm? Jeśli nie, to czy przewidziano współpracę z innymi instytucjami lub organizacjami, które mogą pełnić taką rolę? Ponadto, w jaki sposób przedsiębiorstwa będą informowane o dostępnych możliwościach korzystania z piaskownic regulacyjnych oraz jakie będą warunki i procedury dostępu do nich? Czy ustawa przewiduje mechanizmy finansowania lub wsparcia dla firm chcących uczestniczyć w takich inicjatywach?	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Szczegółowe rozwiązania związane piaskownicami regulacyjnymi znajdują się w rozdziale 8 projektu ustawy.</p> <p>Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.</p>
72.	KIGEiT	Art. 11 ust.1	<p>Komisja może wydawać opinie indywidualne i wyjaśnienia mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Komisji. Nie ma jasności, co do charakteru prawnego wyjaśnień, należałoby sprecyzować.</p> <p>Co do opinii indywidualnych przewidziane są kolejne szczegółowe przepisy art. 11 i 12 - co do wniosku, formy itd. Natomiast, co do "wyjaśnień" <u>nie ma żadnych zapisów precyzujących czy odróżniających je od opinii indywidualnych, w tym, czy wyjaśnienia dotyczą spraw indywidualnych</u>, czy stosuje się do nich odpowiednio przepisy o opiniach,</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Co jest przedmiotem opinii indywidualnej zostało zawarte w art. 12, natomiast przedmiot wyjaśnień został wskazany w art. 13. O</p>

			np. w zakresie formy i zawartości wniosku, opłaty itd., Powstaje pytanie, czym różnią się wyjaśnienia od opinii indywidualnych?	ile procedura wydawania opinii indywidualnych z uwagi na wywoływane przez nią skutki wymagało dokładnego uregulowania o tyle ogólny charakter wyjaśnień nie wymaga dodatkowych regulacji w tym zakresie.
73.	PIIT	Art. 11 ust.1	Komisja może wydawać opinie indywidualne i wyjaśnienia mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Komisji. Co do opinii indywidualnych przewidziane są kolejne szczegółowe przepisy art. 11 i 12 - co do wniosku, formy itd. <u>Natomiast co do "wyjaśnień" nie ma żadnych zapisów precyzujących czy odróżniających je od opinii indywidualnych, w tym, czy wyjaśnienia dotyczą spraw indywidualnych, czy stosuje się do nich odpowiednio przepisy o opiniach, np. w zakresie formy i zawartości wniosku, opłaty itd., czym różnią się wyjaśnienia od opinii indywidualnych?</u>	Uwaga wyjaśniona Co jest przedmiotem opinii indywidualnej zostało zawarte w art. 12, natomiast przedmiot wyjaśnień został wskazany w art. 13. O ile procedura wydawania opinii indywidualnych z uwagi na wywoływane przez nią skutki wymagało dokładnego uregulowania o tyle ogólny charakter wyjaśnień nie wymaga dodatkowych regulacji w tym zakresie.
74.	KIGEiT	Art.11 ust.2	W opiniach indywidualnych i wyjaśnieniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zalecenia i opinie merytoryczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji, o których mowa w art. 66 lit. e rozporządzenia 1689 /2024/1689 oraz wytyczne Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 96 tego rozporządzenia.	Uwaga uwzględniona Numer rozporządzenia został poprawiony
75.	PIIT	Art.11 ust.2	W opiniach indywidualnych i wyjaśnieniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zalecenia i opinie merytoryczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji, o których mowa w art. 66 lit. e rozporządzenia 1689 /2024/1689 oraz wytyczne Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 96 tego rozporządzenia	Uwaga uwzględniona Numer rozporządzenia został poprawiony.

			Opinie nie mogą nie uwzględniać także wytycznych wydawanych na podstawie rozporządzenia.	
76.	IA Chamber	Art. 12	W art. 12 odwrotnie zapisany jest numer rozporządzenia - 1689/2024 zamiast 2024/1689 (uwaga redakcyjna).	Uwaga uwzględniona Numer rozporządzenia został poprawiony.
77.	KIGEiT	Art. 12	<p>Wymaga doprecyzowania i zmiany odwołania do ust. 9 zamiast 8.</p> <p>W ust. 10 zamieszczono nieprawidłowe odwołanie do ust. 8, gdy tymczasem terminy, do których ust. 10 się odnosi określa ust. 9 komentowanego artykułu.</p> <p>Dodatkowo nie jest jasne, kiedy zachodzi skutek upływu terminu, o którym mowa w ust. 10 komentowanego przepisu, skoro w ust. 9 mowa o dwóch terminach tj. 30 i 60 dniowym.</p> <p>Nie wiadomo również, czy dla skuteczności przedłużenia terminu wymagane jest, aby Komisja poinformowała o tym wnioskodawcę przed pierwotnego terminu, czy nie. Wątpliwości te stają się szczególnie istotne, jeśli Komisja nie informuje o przedłużeniu terminu wydania opinii indywidualnej przed upływem pierwotnego (30 dniowego) terminu. Wówczas wnioskodawca nie będzie wiedział, czy zaszedł już skutek, o którym mowa w art. 12 ust. 10, czy nie, najdłużej do upływu 60 dni od daty uiszczenia opłaty (w razie milczenia Komisji). Powyższe wątpliwości usunęłyby taka zmiana ust. 9, aby wynikało z niego, że skuteczne przedłużenie terminu wymaga doręczenia wnioskodawcy zawiadomienia o przedłużeniu terminu przed jego upływem.</p>	Uwaga uwzględniona Poprawiono błędne odesłanie w ust. 10. Jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z ust. 9 zdanie drugie Komisja ma obowiązek poinformować wnioskodawcę, że uznaje przypadek za szczególnie skomplikowany. Informacja ta skutkuje zastosowaniem terminu do 60 dni na wydanie opinii indywidualnej w sprawie.
78.	PIIT	Art. 12	<p>Wymaga doprecyzowania i zmiany odwołania do ust. 9 zamiast 8.</p> <p>W ust. 10 zamieszczono nieprawidłowe odwołanie do ust. 8, gdy tymczasem terminy, do których ust. 10 się odnosi określa ust. 9 komentowanego artykułu. Dodatkowo nie jest jasne, kiedy zachodzi skutek upływu terminu, o którym mowa w ust. 10 komentowanego przepisu, skoro w ust. 9 mowa o dwóch terminach tj. 30 i 60 dniowym.</p> <p>Nie wiadomo również, czy dla skuteczności przedłużenia terminu wymagane jest, aby Komisja poinformowała o tym wnioskodawcę przed pierwotnego terminu, czy nie. Wątpliwości te stają się szczególnie istotne, jeśli Komisja nie informuje o przedłużeniu terminu wydania opinii indywidualnej przed upływem pierwotnego (30 dniowego) terminu. Wówczas wnioskodawca nie będzie wiedział, czy zaszedł już skutek, o którym mowa w art. 12 ust. 10, czy nie, najdłużej do upływu 60 dni od daty uiszczenia opłaty (w razie milczenia Komisji). Powyższe wątpliwości usunęłyby taka</p>	Uwaga uwzględniona Poprawiono błędne odesłanie w ust. 10. Jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z ust. 9 zdanie drugie Komisja ma obowiązek poinformować wnioskodawcę, że uznaje przypadek za szczególnie

			zmiana ust. 9, aby wynikało z niego, że skuteczne przedłużenie terminu wymaga doręczenia wnioskodawcy zawiadomienia o przedłużeniu terminu przed jego upływem.	skomplikowany. Informacja ta skutkuje zastosowaniem terminu do 60 dni na wydanie opinii indywidualnej w sprawie.
79.	KIGEiT	Art.12 ust.1	Błędna numeracja rozporządzenia, winno być: 4689 /2024/1689.	Uwaga uwzględniona Numeracja rozporządzenia została poprawiona
80.	PIIT	Art.12 ust.1	zła numeracja rozporządzenia: 1689/2024/1689, błędna numeracja.	Uwaga uwzględniona Numeracja rozporządzenia została poprawiona
81.	AmCham	Art. 12 ust. 3 pkt 2	Proponujemy, aby własne stanowisko podmiotu składającego wniosek o opinię indywidualną było opcjonalne, a nie wymagane.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca w ust. 10 przesądził, że niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 9, uznaje się za wydanie opinii indywidualnej zgodnie ze stanowiskiem podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną. Przyjęcie uwagi w proponowanym w zakresie pozostaje w tej sytuacji niezasadne.
82.	ZPTC Lewiatan	Art. 12 ust. 3 pkt 2	Proponujemy, aby własne stanowisko podmiotu składającego wniosek o opinię indywidualną było opcjonalne, a nie wymagane. Podmioty mogą ponieść dodatkowe koszty i wysiłki na przygotowanie własnego stanowiska, jednak nie powinno to być obowiązkowe.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca w ust. 10 przesądził, że

				niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 9, uznaje się za wydanie opinii indywidualnej zgodnie ze stanowiskiem podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną. Przyjęcie rozszerzenia w proponowanym w uwadze zakresie pozostaje w tej sytuacji niezasadne.
83.	GRAI	Art. 12 ust. 3 pkt 2	Proponujemy, aby własne stanowisko podmiotu składającego wniosek o opinię indywidualną było opcjonalne, a nie wymagane.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca w ust. 10 przesądził, że niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 9, uznaje się za wydanie opinii indywidualnej zgodnie ze stanowiskiem podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną. Przyjęcie uwagi w proponowanym zakresie pozostaje w tej sytuacji niezasadne.
84.	GRAI	Art. 12 ust. 6 w związku z ust. 9	Jest: „6. W przypadku, gdy wniosek o wydanie opinii indywidualnej nie spełnia wymogów określonych w ust. 2 i 3, Komisja wzywa podmiot, który go złożył, do uzupełnienia braków w terminie 7 dni. W przypadku nieuzupełnienia braków w	Uwaga wyjaśniona Projektodawca w ust. 10 przesądził, że niewydanie opinii

			<p>wyznaczonym terminie, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia, a wniesioną opłatę uznaje się za nienależną. (...)</p> <p>9. Komisja wydaje opinię indywidualną bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia opłaty za wniosek, o której mowa w ust. 4, a w przypadkach szczególnie skomplikowanych - nie później niż w terminie 60 dni od dnia wniesienia tej opłaty. Komisja informuje podmiot, który złożył wniosek o opinię indywidualną, o tym, że uznaje przypadek za szczególnie skomplikowany.”.</p> <p><u>Propozycja brzmienia:</u> „6. W przypadku [...] za nienależną. W przypadku, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że wydanie opinii w terminach określonych w ust. 9 nie będzie możliwe, Komisja odmawia przyjęcia wniosku o wydanie opinii indywidualnej.”.</p> <p>Uzasadnienie: Opinia indywidualna powinna być narzędziem pomocnym dla podmiotów objętych Aktem, ale nie powinna stawać się narzędziem do obchodzenia przepisów Aktu (w związku z art. 12 ust. 10 i 12), które byłyby możliwe w sytuacjach nieterminowego wywiązywania się Komisji z obowiązków opiniodawczych.</p>	indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 9, uznaje się za wydanie opinii indywidualnej zgodnie ze stanowiskiem podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną. Przyjęcie rozszerzenia ust. 6 w proponowanym w uwadze zakresie pozostaje w tej sytuacji niezasadne.
85.	ZBP	Art. 12 ust. 9	<p>Analogicznie do wszelkich innych postępowań (w szczególności administracyjnym) <u>od opinii indywidualnej powinno służyć odwołanie</u>, aby zapewnić podmiotom składającym wniosek o wydanie opinii prawo do kontroli wydanej opinii przez inny niezależny i bezstronny organ (sąd), co zapewni obywatelowi poczucie sprawiedliwego rozstrzygnięcie jego sprawy.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Od opinii indywidualnej nie służy odwołanie. Jest to szczególny rodzaj opinii, który na podstawie przepisów ustawy może podlegać weryfikacji i zmianie przez samą Komisję.</p>
86.	KIGEiT	Art.12 ust.10	<p>Niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 8; 9 uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono przepis w zakresie odwołania do właściwego ust.</p>
87.	PIiT	Art.12 ust.10	<p>Niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 8; 9 uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną. Błędna numeracja odwołania</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono przepis w zakresie odwołania do właściwego ust.</p>

88.	GRAI	Art. 12 ust. 10 w związku z ust. 12	<p>Jest:</p> <p>„10. Niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną. (...)</p> <p>„12. Opinia indywidualna nie jest wiążąca dla Komisji i podmiotu, który złożył o nią wniosek, z zastrzeżeniem, że działania tego podmiotu w zakresie, w jakim zastosował się do opinii indywidualnej, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję sankcji administracyjnej.”.</p> <p>Propozycja brzmienia:</p> <p>„10. Niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 9, uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną. Komisja może wydać opinię po upływie terminów wskazanych w ust. 9, uznając stanowisko podmiotu za niepotwierdzone w zakresie wskazanym zaległą opinią od dnia jej wydania.”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Błąd redakcyjny w numeracji ustępów.</p> <p>Opinia indywidualna powinna być narzędziem pomocnym dla podmiotów objętych Aktem, ale nie powinna stawać się narzędziem do obchodzenia przepisów Aktu w przypadkach nieterminowego wywiązywania się Komisji z obowiązków opiniodawczych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono przepis w zakresie odwołania do właściwego ust.</p>
89.	GRAI	Art. 12 ust. 11	Uwaga redakcyjna: Brakuje rozdzielenia w sformułowaniu „sądowo - administracyjnego”.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisowi ust. 13 nadano brzmienie zgodnie z treścią uwagi.</p>
90.	ICC Poland	Art. 12 ust. 10 i ust. 12	<p>Artykuł 12 ust. 12 Projektu określa skutek prawny wydania opinii indywidualnej, zgodnie z którym opinia taka „nie jest wiążąca dla Komisji i podmiotu, który złożył o nią wniosek, z zastrzeżeniem, że działania tego podmiotu w zakresie, w jakim zastosował się do opinii indywidualnej, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję sankcji administracyjnej. Równocześnie zgodnie z art. 12 ust. 10 Projektu „niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną” [podkreślenie własne].</p> <p>Porównanie obu ww. przepisów może rodzić wątpliwości czy fikcja potwierdzenia stanowiska, o której mowa w art. 12 ust. 10 Projektu, wywoła skutek z art. 12 ust. 12</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi ust. 10 nadano brzmienie zgodnie z treści uwagi.</p>

			<p>Projekt, tj. czy zastosowanie się podmiotu, który złożył wniosek o opinię indywidualną i nie została ona wydana w terminie, do stanowiska przedstawionego we wniosku nie będzie mogło stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję sankcji administracyjnej. Zachodzi zatem konieczność zapewnienia kompatybilności obu tych przepisów. <u>Cel ten może zostać osiągnięty przez następującą zmianę art. 12 ust. 10 Projektu:</u></p> <p><i>Niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się za potwierdzenie stanowiska wydanie opinii indywidualnej zgodnie ze stanowiskiem podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną.</i></p> <p>Na marginesie, wobec treści art. 12 ust. 10 Projektu oraz art. 115 ust. 3 Projektu, przewidującego zwołanie pierwszego posiedzenia Komisji w terminie maksymalnie 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, wydaje się konieczne uregulowanie w ramach przepisów przejściowych, od kiedy możliwe jest składanie wniosków o wydanie opinii indywidualnych (również w kontekście potrzeby zorganizowania Biura Komisji).</p>	
91.	ZBP	Art. 12 ust. 11	<p>Literówka. Brakuje rozdzielania w sformułowaniu „sądowoadministracyjnego”</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis ust. 13 otrzymał brzmienie zgodnie z treścią uwagi.</p>
92.	ZBP	Art. 12 ust. 12	<p>Opinia indywidualna jest wydawana na wniosek zainteresowanego podmiotu. Wydanie tej opinii powinno zostać uregulowane analogicznie do wydania interpretacji indywidualnej, czyli powinna ona być wiążąca dla Komisji i innych organów w danej sprawie. Należy mieć na uwadze, że interpretacja przepisów służy podjęciu przez dany podmiot oceny dotyczącej wprowadzenia danego systemu lub rozwiązania dotyczącego AI, co wiąże się ze znacznymi nakładami finansowymi oraz dostosowaniem innych wewnętrznych systemów oraz regulacji dotychczas stosowanych w danym podmiocie. Z tego względu niewiążąca opinia nie będzie stanowiła gwarancji właściwej interpretacji danych przepisów i spowoduje to stan permanentnej niepewności dotyczącej wprowadzanych systemów AI i brak bezpieczeństwa obywateli do wydawanych opinii indywidualnych. Celem złożenia wniosku o wydanie opinii indywidualnej jest zapewnienie podmiotowi bezpieczeństwa w zakresie stanu faktycznego i interpretacji przepisów znajdujących zastosowanie do tego stanu faktycznego objętego wnioskiem. W przeciwnym razie instytucja ta nie będzie spełniała swoich podstawowych funkcji. Z tego względu <u>proponujemy alternatywne brzmienie przepisu:</u></p> <p>„Opinia indywidualna nie jest wiążąca dla Komisji i innych organów państwowych i jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy podmiotu, który złożył wniosek i zakresie danej sprawy w wskazanym we wniosku stanie faktycznym. z zastrzeżeniem, że działania tego podmiotu w zakresie, w jakim zastosował się do opinii indywidualnej, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję sankcji</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis otrzymał brzmienie zgodne z treścią uwagi.</p>

			administracyjnej. Opinia może zostać zmieniona jedynie w drodze wznowienia postępowania. Opinia nie może być zmieniona, jeżeli w wyniku jej wydania wystąpiły nieodwracalne skutki.”	
93.	ZBP	Art. 12 ust. 13	<p>Żaden podmiot (np. przedsiębiorca) nie ma wiedzy o innych toczących się postępowaniach przed Komisją lub sądem. Dodatkowo w przypadku, gdy inny podmiot złoży odwołanie od wydanej na podstawie jego wniosku decyzji to postępowanie takie może długo trwać, a zamyka drogę do rozpoznania sprawy innego podmiotu. Inna sytuacja jest w przypadku, gdy decyzja w analogicznej sprawie została już wydana. Powinna ona być nie tylko rozstrzygnięta, ale też opublikowana, aby każdy miał do jej treści łatwy dostęp.</p> <p>Z tego względu proponujemy alternatywne brzmienie przepisu:</p> <p>Nie wydaje się opinii indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o opinię indywidualną są przedmiotem toczącego się postępowania przed Komisją lub przed innymi organami, w tym postępowania sądowego lub sądownoadministracyjnego w wyniku złożenia przez dany podmiot wcześniejszego wniosku o wydanie opinii albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta i opublikowana.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca utrzymuje obecną treść przepisu.</p> <p>Zgodnie z art. 12 ust. 14. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, występując z wnioskiem o wydanie opinii indywidualnej, składa oświadczenie, że w dniu złożenia wniosku elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem nie są przedmiotem postępowań, o których mowa w ust. 13, prowadzonych w stosunku do niego przed innymi organami i sądami.</p> <p>Zgodnie z ust. 15. W razie złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa w ust. 14, opinia indywidualna nie wywołuje skutków prawnych.</p> <p>Dodatkowe uregulowania w przedmiotowym zakresie nie są</p>

				wymagane dla osiągnięcia celu wskazanego w uwadze.
94.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 12 ust. 13- 15	Projektowana ustawa nie precyzuje - a powinna- że wnioskodawca nie poniesie negatywnych konsekwencji za udzielenie informacji przy założeniu, że stan faktyczny nie jest przedmiotem toczącego się postępowania, jeżeli wnioskodawca nie wiedział o takim postępowaniu. Wnioskodawca może nie mieć możliwości uzyskania takiej informacji, jeśli stosowna informacja nie została jeszcze oficjalnie przekazana. Przepis powinien wyraźnie wskazywać, że wnioskodawca nie poniesie negatywnych konsekwencji za stwierdzenie, że stan faktyczny nie jest przedmiotem toczącego się postępowania, jeżeli nie wiedział o takim postępowaniu w momencie składania wniosku. Ustawa nie powinna nakładać na wnioskodawcę obowiązku aktywnego weryfikowania, czy elementy stanu faktycznego są przedmiotem jakiegokolwiek toczącego się postępowania przed polskimi organami, sądami lub instytucjami przed złożeniem wniosku o wydanie opinii indywidualnej.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca utrzymuje obecną treść przepisu. Zgodnie z art. 12 ust. 14. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, występując z wnioskiem o wydanie opinii indywidualnej, składa oświadczenie, że w dniu złożenia wniosku elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem nie są przedmiotem postępowań, o których mowa w ust. 13, prowadzonych w stosunku do niego przed innymi organami i sądami. Zgodnie z ust. 15. W razie złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa w ust. 14, opinia indywidualna nie wywołuje skutków prawnych. Dodatkowe uregulowania w przedmiotowym zakresie nie są

				wymagane dla osiągnięcia celu wskazanego w uwadze.
95.	GRAI	Art. 12 i 13	Biorąc pod uwagę zakres ustawy, która wskazuje, że powinny być w niej uregulowane rodzaje działań wspierających rozwój systemów SI, to pytanie, czy są planowane jakieś inne działania ponad te związane z piaskownicami regulacyjnymi. Co w przypadku, gdy polskie "najlepsze praktyki" będą się różnić od "najlepszych praktyk" AI Office?	Uwaga wyjaśniona Środki wspierające innowacyjność zostały ujęte w rozdziale 8.
96.	ICC Poland	Art. 12 i 14	<p>Zgodnie z nową treścią art. 14 Projektu: „Opinie indywidualne i wyjaśnienia, o których mowa w art. 11-13 ustawy, po usunięciu danych i informacji identyfikujących wnioskodawcę, jak również danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa, są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji”.</p> <p>Na ogólną aprobatę zasługuje uwzględnienie zgłoszonych w toku poprzednich konsultacji publicznych uwag dotyczących konieczności ochrony informacji poufnych i tajemnicy przedsiębiorstwa w kontekście publikacji opinii indywidualnych i wyjaśnień wydawanych przez Komisję. Za zmianą tą powinien podążyć jednak mechanizm pozwalający wnioskodawcy na zastrzeżenie określonych informacji jako tajemnicy przedsiębiorstwa już na etapie składania wniosku lub powołania się na inną tajemnicę prawnie chronioną. Trudno bowiem oczekiwać, że Komisja samodzielnie będzie w stanie zidentyfikować i ocenić tego rodzaju okoliczność. Z tego względu proponuje się uzupełnienie art. 12 Projektu o wyraźne wskazanie, że wniosek o wydanie opinii indywidualnej może zawierać zastrzeżenie, że określone informacje zawarte we wniosku nie mogą być udostępniane z uwagi na to, że stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. <u>Przepis taki mógłby mieć następującą treść:</u></p> <p><u>We wniosku o wydanie opinii indywidualnej można zastrzec i wykazać, że określone zawarte w nim informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r., poz. 1233) lub objęte są inną tajemnicą prawnie chronioną i nie mogą być udostępniane.</u></p> <p>Ponadto, warto rozważyć rozszerzenie zakresu anonimizacji o dane inne niż tylko identyfikujące wnioskodawcę, aby zapobiec możliwości pośredniej identyfikacji podmiotu lub ujawnienia jego strategii biznesowej. Zasadne byłoby także usuwanie danych identyfikujących inne podmioty wskazane w treści opinii indywidualnej lub wyjaśnień, aby zapobiec ujawnieniu szczegółów związanych z działalnością gospodarczą stron trzecich.</p>	Uwaga wyjaśniona Art. 14 zapewnia, że dane i informacje identyfikujące wnioskodawcę, jak również dane zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa zostaną usunięte przed publikacją.
97.	ZBP	Art. 13	Proponujemy, aby wyraźnie było wskazane, że wyjaśnienia KRIbsi w zakresie stosowania przepisów AI Act oraz ustawy nie mogą stać w sprzeczności z Wytocznymi	Uwaga wyjaśniona

			<p>i Opiniami Komisji Europejskiej. W związku z tym <u>proponujemy następujące uzupełnienie treści art. 13 (sic!)</u>:</p> <p><i>„Art. 13. Komisja, z urzędu lub na wniosek, może wydawać wyjaśnienia w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy, przy czym wyjaśnienia te nie mogą być sprzeczne z Wytocznymi i Opiniami Komisji Europejskiej.”</i></p>	<p>Należy zauważyć, że art. 11 ust. 2 stanowi, że „W opiniach indywidualnych i wyjaśnieniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zalecenia i opinie merytoryczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji, o których mowa w art. 66 lit. e rozporządzenia 2024/1689.”.</p>
98.	GRAI	Art. 13	<p>Proponujemy, aby wyraźnie wskazać, że wyjaśnienia Komisji w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy nie mogą stać w sprzeczności z Wytocznymi i Opiniami Komisji Europejskiej. W związku z tym <u>proponujemy następujące uzupełnienie treści art. 13 (sic!)</u>:</p> <p><i>Art. 13. Komisja, z urzędu lub na wniosek, może wydawać wyjaśnienia w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy, przy czym wyjaśnienia te nie mogą być sprzeczne z Wytocznymi i Opiniami Komisji Europejskiej.</i></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Należy zauważyć, że art. 11 ust. 2 stanowi, że “W opiniach indywidualnych i wyjaśnieniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zalecenia i opinie merytoryczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji, o których mowa w art. 66 lit. e rozporządzenia 2024/1689”.</p>
99.	GRAI	Art. 14	<p>Wskazania wymaga moc prawna opinii indywidualnych, które będą mogły być wydawane przez Komisję - czy będą one miały charakter wiążący i dla kogo? czy będzie chroniony podmiot, który się do niej zastosuje (zastosował)?</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 12 ust. 12 opinia indywidualna jest wiążąca dla Komisji i podmiotu, który złożył o</p>

				nią wniosek, działania tego podmiotu w zakresie, w jakim zastosował się do opinii indywidualnej, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję sankcji administracyjnej.
100.	GRAI	Art. 14	Zwracamy także uwagę, że potrzeba ewentualnej ochrony tajemnic przedsiębiorstwa i przykładowo dodania możliwości zastrzeżenia braku zgody na publikację interpretacji bądź usunięcia z informacji podlegających publikacji informacji zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa.	Uwaga wyjaśniona Art. 14 zapewnia, że dane i informacje identyfikujące wnioskodawcę, jak również dane zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa zostaną usunięte przed publikacją.
101.	GRAI	Art. 14 ust. 2	Propozycja: Aby ograniczyć ryzyko ujawnienia tożsamości wnioskodawców zalecamy dodanie ust. 2 do art. 14 Projektu - podobnie jak w art. 65 ust. 1 ustawy o przetwarzaniu danych osobowych z 2018 r. - który mógłby otrzymać brzmienie: <i>„ust. 2: Wnioskodawca może zastrzec informacje, dokumenty lub fakty stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, które nie powinny być publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej, chyba że wnioskodawca wyrazi na to wyraźną zgodę”.</i>	Uwaga wyjaśniona Art. 14 zapewnia, że dane i informacje identyfikujące wnioskodawcę, jak również dane zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa zostaną usunięte przed publikacją.
102.	PTI	Art. 14	Powinien być dodany termin rozpatrzenia wniosku (w kontekście art. 11-13). Prosimy o uzupełnienie brzmienia artykułu 14	Uwaga wyjaśniona

				<p>Zgodnie z art. 12 ust. 9 Komisja wydaje opinię indywidualną bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia opłaty za wniosek, o której mowa w ust. 4, a w przypadkach szczególnie skomplikowanych - nie później niż w terminie 60 dni od dnia wniesienia tej opłaty.</p>
103.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 14	<p>Projektowana ustawa powinna wyraźnie określać, w jaki sposób wnioskodawca powinien oznaczać informacje, które nie powinny być publikowane, np. tajemnice przedsiębiorstwa. Obecne przepisy nie określają jasnych zasad identyfikacji danych poufnych w kontekście indywidualnych opinii i wyjaśnień. Wnioskodawcy powinni mieć wyraźne prawo do żądania wyłączenia określonych informacji z publikacji. Zalecamy dodanie przepisu umożliwiającego wnioskodawcom oznaczenie informacji poufnych jako niepublicznych w momencie ich składania.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 14 zapewnia, że dane i informacje identyfikujące wnioskodawcę, jak również dane zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa zostaną usunięte przed publikacją. Sposób oznaczenia przez wnioskodawcę informacji, które nie powinny być publikowane, powinien być jasny i zrozumiały. Nie powinien pozostawiać dowolności interpretacyjnej. Jeżeli zachodzą okoliczności</p>

				określone innymi ustawami powinien sposób znakowania uwzględniać zasady określony w odrębnych przepisach.
104.	KIGEiT	Art.16 ust.1	<p>Przewodniczącego Komisji powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej za zgodą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej na pięcioletnią kadencję spośród kandydatów wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.</p> <p>Rekomendowane jest przywrócenie wykreślonego zapisu o otwartym i konkurencyjnym naborze. Jeśli mają być w ten sposób wybierani Zastępcy - co jest rekomendowane, także Przewodniczący powinien być osobą apolityczną, kompetentną wybraną w otwartym konkursie.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Powołanie Przewodniczącego Komisji następuje przez Sejm na wniosek Senatu RP przywrócenie trybu konkurencyjnego wyboru kandydata wydaje się nieadekwatnym rozwiązaniem.</p>
105.	PIIT	Art.16 ust.1	<p>Przewodniczącego Komisji powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej za zgodą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej na pięcioletnią kadencję spośród kandydatów wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Rekomendowane jest przywrócenie wykreślonego zapisu o otwartym i konkurencyjnym naborze. Jeśli mają być w ten sposób wybierani Zastępcy - co jest rekomendowane, także Przewodniczący powinien być osobą apolityczną, kompetentną wybraną w otwartym konkursie.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Mając na uwadze, że Powołanie Przewodniczącego następuje przez Sejm na wniosek Senatu RP przywrócenie trybu konkurencyjnego naboru wydaje się nieadekwatnym rozwiązaniem.</p>
106.	KIGEiT	Art.16 ust.1 pkt 4	<p>4) wyróżnia się wiedzą i posiada znaczący dorobek w zakresie sztucznej inteligencji jak również doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie działalności naukowej lub pracy w podmiotach na rzecz podmiotów wykonujących działalność w obszarach cyfryzacji;</p> <p>Praca w podmiotach sugeruje zatrudnienie na umowie o pracę natomiast można świadczyć usługi/działalność na rzecz podmiotów z sektora cyfryzacji nie będąc w nich pracownikiem. Rekomenduje się zmiany sformułowania jw.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W przepisie wykreślono wyrazy „w podmiotach”.</p>

107.	PIIT	Art.16 ust. 1 pkt 4	4) wyróżnia się wiedzą i posiada znaczący dorobek w zakresie sztucznej inteligencji jak również doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie działalności naukowej lub pracy w podmiotach na rzecz podmiotów wykonujących działalność w obszarach cyfryzacji; Praca w podmiotach sugeruje zatrudnienie na umowie o pracę natomiast można świadczyć usługi/działalność na rzecz podmiotów z sektora cyfryzacji nie będąc w nich pracownikiem - rekomendacja zmiany sformułowania.	Uwaga uwzględniona W przepisie wykreślono wyrazy „w podmiotach”.
108.	ZBP	Art. 18 ust. 5	<u>Termin na złożenie dokumentów</u> w odpowiedzi na ogłoszoną informację o naborze na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego Komisji przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Biura Komisji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji <u>powinien być dłuższy</u> ze względu na to, że nikt nie sprawdza w/w stron codziennie, a ponadto konieczne jest zgromadzenie dokumentów potwierdzających wiedzę i doświadczenie w zakresie AI. Chodzi o to, aby wyłonić kandydata posiadającego dużą wiedzę i doświadczenie, a taki krótki termin może spowodować, że część kandydatów, którzy zgłosiliby swoją kandydaturę nie złoży dokumentów ze względu na zbyt krótki termin, co będzie ze szkodą dla działalności Komisji i w konsekwencji ze szkodą dla podmiotów wdrażających systemy AI. Z tego względu proponujemy alternatywne brzmienie przepisu: „Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 30 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.”	Uwaga uwzględniona W projekcie wskazano termin 21 dni.
109.	KIGEiT	Art. 18 ust.6	Nabór na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego Komisji przeprowadza zespół powołany przez Przewodniczącego Komisji, liczący, co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie w zakresie sztucznej inteligencji lub prawa jak również doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie działalności naukowej lub pracy w podmiotach wykonujących działalność w obszarze cyfryzacji dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. Należałoby doprecyzować, spośród kogo wybierany jest zespół oraz w jakim trybie są wybierane te osoby, a także, kto weryfikuje ich kompetencje do tego zadania.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca nie dostrzega zasadności modyfikacji zaproponowanych przepisów. Tryb i sposób powołania zastępców przewodniczącego uregulowane są w przepisach art. 18.
110.	PIIT	Art. 18 ust.6	Nabór na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego Komisji przeprowadza zespół powołany przez Przewodniczącego Komisji, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie w zakresie sztucznej inteligencji lub prawa jak również doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie działalności naukowej lub pracy w	Uwaga wyjaśniona Zespół powoływany jest przez Przewodniczącego

			<p>podmiotach wykonujących działalność w obszarze cyfryzacji dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.</p> <p><u>Przepis nie precyzuje spośród kogo wybierany jest zespół? Spośród pracowników Komisji? W jakim trybie są wybierane te osoby - kto weryfikuje ich kompetencje do tego zadania?</u></p>	<p>Komisji. W jego gestii pozostaje sposób weryfikacji członków. Członkami zespołu mogą być osoby odznaczające się wiedzą i doświadczeniem w zakresie sztucznej inteligencji lub prawa jak również doświadczeniem zawodowym uzyskanym w trakcie działalności naukowej lub pracy w podmiotach wykonujących działalność w obszarze cyfryzacji. Określanie szczegółowego trybu powoływania zespołu na poziomie ustawowym nie znajduje uzasadnienia.</p>
111.	Fundacja Panoptikon	Art. 21	<p><u>Konflikt interesów w przypadku członków Komisji</u> <u>Pragniemy powtórnie podkreślić, że doprecyzowania wymagają reguły rozstrzygania konfliktu interesów w sytuacji, gdy system sztucznej inteligencji będący przedmiotem kontroli Komisji rozwijałaby lub wdrażała jedna z instytucji, których przedstawiciele będą członkami Komisji.</u></p> <p>Wychodzimy z założenia, że członek Komisji reprezentujący daną instytucję co do zasady będzie z nią w relacji zatrudnienia lub innej relacji umownej. W obecnym kształcie art. 21 projektu ustawy wydaje się, że konsekwencją takiego scenariusza byłoby trwałe wykluczenie przedstawiciela tej instytucji z członkostwa w Komisji. Naszym zdaniem zasadne byłoby sformułowanie jasnych reguł postępowania w takim przypadku, tak aby – nie wyłączając z góry danej instytucji z możliwości udziału w pracach Komisji – uniknąć ryzyka wystąpienia sytuacji, w której członek Komisji będzie „sędzią we własnej sprawie”.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy ustawy w sposób i proporcjonalny adresują kwestie związane z konfliktem interesów członków Komisji.</p>
112.	ZPTC Lewiatan	Art. 22; art. 24	<p>Projekt ustawy wielokrotnie odnosi się do dostępu organów regulacyjnych do informacji chronionych bez towarzyszącego mu języka zabezpieczającego mającego na celu</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p>

			zapobieganie `nieuprawnionemu ujawnieniu i wykorzystaniu. Na przykład w art. 24 ust. 1 brakuje języka ochronnego, a w art. 22 ust. 3 zabrania się uczestnikom spotkań (którymi mogą być „osoby posiadające wiedzę specjalistyczną” zgodnie z art. 6) ujawniania informacji chronionych, nie ograniczając ich wykorzystania wyłącznie do celów oficjalnych. Przy okazji dyskusji na temat takich uprawnień dobrze byłoby ponownie wprowadzić potrzebę ochrony i odpowiedniego wykorzystania informacji, biorąc pod uwagę ich wrażliwość i znaczenie dla rozwoju sztucznej inteligencji.	Przedmiotowe przepisy uległy znaczącym zmianom.
113.	GRAI	Art. 22 ust. 1	W jaki sposób Komisja realizowała będzie swój obowiązek informacyjny? Dlaczego tylko dla Biura Komisji przewidziane zostało takie szczególne uregulowanie?	Uwaga uwzględniona Art. 22 ust. 1. został wykreślony.
114.	GRAI	Art. 22 ust. 2	Zapis jest niejasny. Oznacza, że komisja powinna zrealizować sama swój obowiązek informacyjny? A może mowa o innych obowiązkach jakich? Na gruncie RODO?	Uwaga uwzględniona W art. 22 ust. 2 został wykreślony.
115.	GRAI	Art. 22 ust. 1 i 2	Zapisy w projekcie wprowadzają istotne wątpliwości, co do tego kto jest administratorem danych na gruncie ustawy. Taka sytuacja nie powinna mieć miejsca. Jako że rozporządzenie 2016/679 (RODO) daje możliwość ustanawiania regulacji szczególnych w prawie krajowym to tym bardziej <u>ustawa powinna w sposób klarowny i jednoznaczny określać jakiegokolwiek odmienności od rozporządzenia</u>	Uwaga wyjaśniona W art. 22 ust. 1 i 2 zostały wykreślone.
116.	AmCham	Art. 22 ust. 5	Celem zapewnienia solidnych ram ochrony danych w kontekście sztucznej inteligencji, konieczne jest wprowadzenie bardziej rygorystycznych środków bezpieczeństwa, które będą regulować ujawnianie informacji poufnych podmiotom zewnętrznym, w tym organom ścigania. Jednym z podstawowych zabezpieczeń może być wprowadzenie obowiązku uzyskania uprzedniej zgody sądu lub prokuratora przed udostępnieniem takich danych. To dodatkowe wymaganie zapewniłoby, że ujawnienie danych nastąpi tylko wtedy, gdy istnieje wyraźna, uzasadniona podstawa prawna i nie narusza to innych istotnych praw. Alternatywnie lub dodatkowo, można dostosować obecne ramy prawne do standardów poufności zawartych w Prawie o komunikacji elektronicznej. Takie dostosowanie zapewniłoby spójne i kompleksowe podejście do ochrony wrażliwych informacji w różnych sektorach, w tym w obszarze AI. Należy podkreślić, że dane związane z AI często obejmują nie tylko cenne informacje biznesowe i rynkowe, ale także krytyczne szczegóły operacyjne firm zaangażowanych w rozwój i wdrażanie AI. Nieuprawnione ujawnienie takich danych może mieć poważne konsekwencje, takie jak utrata przewagi konkurencyjnej, szkody finansowe, a nawet zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. W związku z tym niezbędne jest ustanowienie mechanizmów prawnych, które skutecznie zapobiegą nieuzasadnionemu udostępnianiu danych związanych z AI.	Uwaga wyjaśniona W art. 22 ust. 5 został wykreślony.

			<p>Obecnie istnieje ryzyko, że takie dane mogą być udostępniane bez odpowiedniej kontroli, co może prowadzić do niezamierzonego ujawnienia tajemnic przedsiębiorstwa, zastrzeżonych algorytmów lub strategicznych decyzji biznesowych.</p> <p>Wdrożenie kontroli sądowej lub prokuratorskiej stanowiłoby istotne zabezpieczenie przed potencjalnymi nadużyciami i zapewniłoby, że dostęp do wrażliwych danych AI jest przyznawany tylko wtedy, gdy istnieje wyraźna i uzasadniona potrzeba, np. w ramach prowadzonego postępowania karnego. Taki mechanizm zwiększyłby również zaufanie do ram regulacyjnych i zapewniłoby ochronę praw wszystkich zainteresowanych stron.</p>	
117.	KIGEiT	Art. 22 ust.5	<p><u>Rekomendowane usunięcie całego ust.5.</u></p> <p>Jeśli przepis nie zostanie usunięty to proponujemy następujące zmiany:</p> <p>Dane osobowe, o których mowa art. 23 i art. 24 ustawy, oraz pozostałe informacje, przetwarzane przez Komisję i Biuro Komisji w ramach realizowanych zadań mogą być udostępniane na wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Policji; 3) Agencji Wywiadu; 4) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 5) Służbie Wywiadu Wojskowego; 6) Straży Granicznej; 7) Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej; 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 9) prokuratorom; 10) sędziom sądów powszechnych sądom powszechnym <p>- z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych, w celu realizacji przez te organy lub podmioty ich zadań ustawowych.</p> <p>Wymienione organy na podstawie odrębnych ustaw i tak mają podstawy do żądania wydania danych osobowych, o których mowa w art. 23 i 24 ustawy, bez konieczności powtarzania tego uprawnienia w przedmiotowej ustawie. Jeśli projektodawca uznaje za zasadne powtarzanie tego uprawnienia, to w pkt. 10 zwrot „sędziom sądów powszechnych”, należy zastąpić zwrotem „sądom powszechnym” (sędzia nie jest organem).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 22 ust. 5 został wykreślony.</p>
118.	PIIT	Art. 22 ust.5	<p><u>Rekomendowane usunięcie całego ust.5.</u> A jeśli, mimo wszystko ma pozostać z zaznaczoną poniżej zmianą odnoszącą się do sądów/sędziów Dane osobowe, o których mowa art. 23 i art. 24 ustawy, oraz pozostałe informacje, przetwarzane przez Komisję i Biuro Komisji w ramach realizowanych zadań mogą być udostępniane na</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 22 ust. 5 został wykreślony.</p>

			<p>wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Policji; 3) Agencji Wywiadu; 4) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 5) Służbie Wywiadu Wojskowego; 6) Straży Granicznej; 7) Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej; 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 9) prokuratorom; 10) sędziom sądów powszechnych sądom powszechnym <p>- z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych, w celu realizacji przez te organy lub podmioty ich zadań ustawowych.</p> <p>Wymienione organy na podstawie odrębnych ustaw i tak mają podstawy do żądania wydania danych osobowych o których mowa w art. 23 i 24 ustawy, bez konieczności powtarzania tego uprawnienia w przedmiotowej ustawie. Jeśli mimo wszystko projektodawca uznaje za zasadne powtarzanie tego uprawnienia, to w pkt. 10 zwrot „sędziom sądów powszechnych”, należy zastąpić zwrotem „sądom powszechnym” (sędzia nie jest organem, tylko sąd).</p>	
119.	PIIT	Art. 22 ust. 5	<p>Wprowadzenie wymogu uprzedniej zgody sądu albo prokuratora dla żądania danych. Konieczne jest wprowadzenie bardziej rygorystycznych zabezpieczeń dotyczących ujawniania informacji podmiotom takim jak Policja poprzez wymóg uzyskania uprzedniej zgody sądu lub prokuratora. Alternatywnie, ramy prawne mogłyby zostać dostosowane do standardów poufności określonych w Prawie Komunikacji Elektronicznej, aby zapewnić kompleksową ochronę informacji wrażliwych. Dane związane z SI często składają się z wysoce wyspecjalizowanych, wartościowych informacji biznesowych i rynkowych, a także krytycznych szczegółów operacyjnych podmiotów zaangażowanych w rozwój i wdrażanie SI. Biorąc pod uwagę potencjalne konsekwencje nieuprawnionego ujawnienia, konieczne jest ustanowienie mechanizmów prawnych, które zapobiegą nieuzasadnionemu udostępnianiu takich informacji. Bez odpowiedniego nadzoru istnieje ryzyko, że poufne dane związane ze sztuczną inteligencją mogą być dostępne bez rzeczywistej potrzeby, co prowadzi do niezamierzonego ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, zastrzeżonych algorytmów lub strategicznych decyzji biznesowych. Wdrożenie kontroli sądowej lub prokuratorowskiej stanowiłoby istotne zabezpieczenie przed potencjalnymi nadużyciami i wzmocniłoby zaufanie do ram regulacyjnych, zapewniając, że dostęp do wrażliwych informacji SI jest przyznawany tylko wtedy, gdy istnieje wyraźna i uzasadniona potrzeba</p>	<p>Uwaga nieaktualna</p> <p>W art. 22 ust. 5 został wykreślony.</p>

120.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 22 ust. 5	Konieczne jest wprowadzenie bardziej rygorystycznych zabezpieczeń dotyczących ujawniania informacji podmiotom takim jak Policja poprzez wymóg uzyskania uprzedniej zgody sądu lub prokuratora. Alternatywnie, ramy prawne mogłyby zostać dostosowane do standardów poufności określonych w Prawie Komunikacji Elektronicznej, aby zapewnić kompleksową ochronę informacji wrażliwych. Dane związane z SI często składają się z wysoce wyspecjalizowanych, wartościowych informacji biznesowych i rynkowych, a także krytycznych szczegółów operacyjnych podmiotów zaangażowanych w rozwój i wdrażanie SI. Biorąc pod uwagę potencjalne konsekwencje nieuprawnionego ujawnienia, konieczne jest ustanowienie mechanizmów prawnych, które zapobiegą nieuzasadnionemu udostępnianiu takich informacji. Bez odpowiedniego nadzoru istnieje ryzyko, że poufne dane związane ze sztuczną inteligencją mogą być dostępne bez rzeczywistej potrzeby, co prowadzi do niezamierzonego ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, zastrzeżonych algorytmów lub strategicznych decyzji biznesowych. Wdrożenie kontroli sądowej lub prokuratorskiej stanowiłoby istotne zabezpieczenie przed potencjalnymi nadużyciami i wzmocniłoby zaufanie do ram regulacyjnych, zapewniając, że dostęp do wrażliwych informacji SI jest przyznawany tylko wtedy, gdy istnieje wyraźna i uzasadniona potrzeba.	Uwaga nieaktualna W art. 22 ust. 5 został wykreślony.
121.	GRAI	Art. 22 i 23	W miejsce obecnie zaproponowanych przepisów, które budzą liczne wątpliwości proponujemy odnieść się bardziej generalnie do RODO i obowiązków wynikających z RODO, zarówno w odniesieniu do Komisji, Biura Komisji, jak i potencjalnie Rady Społecznej, jeśli w ramach jej zadań przetwarzane będą dane osobowe. A dodatkowo wskazać w ustawie bardzo wyraźnie na organicznie zakresu obowiązków i praw (po dokładnym przeanalizowaniu, które obowiązki miałyby zostać wyłączone) w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. e czy h RODO/ częściowo jest to zrobione, ale w sposób wybiórczy i enigmatyczny.	Uwaga nieaktualna Art. 22 został wykreślony a art. 23 uległ znaczącym zmianom.
122.	GRAI	Art. 23 ust. 2	Przepis brzmi jak ograniczenie obowiązków Komisji na gruncie RODO. Zaproponowane rozwiązanie jest zupełnie bezpodstawne.	Uwaga uwzględniona W art. 23 ust. 2 został wykreślony.
123.	GRAI	Art. 23 ust. 2	Jest: Art. 23 ust. 2: „Komisja, przetwarzając dane osobowe prowadzi analizę ryzyka zgodnie z zasadą integralności i poufności, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2016/679, jak również stosuje środki ochrony przed złośliwym oprogramowaniem oraz mechanizmy kontroli dostępu, a także opracowuje i stosuje procedury bezpiecznej wymiany informacji.” Komentarz: art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2016/679 wskazuje na zasadę poufności i integralności przetwarzanych danych. Środki ochrony danych, o których mowa w art. 23 ust. 2 dotyczą art. 32 rozporządzenia 2016/679.	Uwaga nieaktualna W art. 23 ust. 2 został wykreślony.

			<p><u>Sugerowana zamiana przepisu art. 23 ust. 2:</u></p> <p>„2. Komisja, przetwarzając dane osobowe przeprowadza analizę ryzyka dobierając odpowiednie środki techniczno – organizacyjne zgodnie z art. 322 rozporządzenia 2016/679 wywiązując się z zasad, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. F rozporządzenia 2016/679.”.</p>	
124.	GRAI	Art. 23 ust. 4	<p>Jest:</p> <p>„4. Komisja i Biuro Komisji dokonują co dwa lata przeglądu danych, o których mowa w ust. 3. Po stwierdzeniu, że dane są zbędne do realizacji zadań Komisji, dane te są niezwłocznie usuwane.”.</p> <p><u>Proponujemy wykreślenie tego przepisu</u> ponieważ przepisy RODO bardzo wyraźnie określają ograniczenie przetwarzania w art. 5 ust. 1 punkt e, mówiąc, że „Dane osobowe muszą być: (...) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem, że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą („ograniczenie przechowywania”). A zatem nie powinno się z góry zakładać dwuletniego okresu przechowywania, który może przerwać dopiero przegląd danych, a ograniczyć przechowywanie w zgodzie z przepisami RODO.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 23 ust. 4 został wykreślony.</p>
125.	AmCham	Art. 23 ust. 4	<p><u>Proponujemy wykreślenie tego ustępu</u>, ponieważ przepisy RODO bardzo wyraźnie określają ograniczenie przetwarzania w art. 5 ust. 1 punkt e, mówiąc, że „Dane osobowe muszą być: (...) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą („ograniczenie przechowywania”)”, a zatem nie powinno się z góry zakładać dwuletniego okresu przechowywania, który może przerwać dopiero przegląd danych, a ograniczyć przechowywanie w zgodzie z przepisami RODO</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 23 ust. 4 został wykreślony.</p>
126.	ZPTC Lewiatan	Art. 23 ust. 4	<p>Jest: 4. Komisja i Biuro Komisji dokonują co dwa lata przeglądu danych, o których mowa w ust. 3. Po stwierdzeniu, że dane są zbędne do realizacji zadań Komisji, dane te są niezwłocznie usuwane.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>Proponujemy wykreślenie tego zapisu, ponieważ przepisy rodo bardzo wyraźnie określają ograniczenie przetwarzania w art. 5 ust. 1 punkt e, mówiąc, że „Dane osobowe muszą być: (...) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem, że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą („ograniczenie przechowywania”);</p> <p>a zatem nie powinno się z góry zakładać dwuletniego okresu przechowywania, który może przerwać dopiero przegląd danych, a ograniczyć przetwarzanie do zgodnego z przepisami RODO.</p>	W art. 23 ust. 4 został wykreślony.
127.	IWP Repropol	Art. 25 i art. 26	<p>Projekt ustawy ustanawia Społeczną Radę do spraw Sztucznej Inteligencji, gremium doradcze przy Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (KRIBSI). Podmioty uprawnione do zgłaszania kandydatów na członków rady są wskazane w art. 25 ust. 3 UoSSI. <u>Niestety, w katalogu brakuje wskazania organizacji zbiorowego zarządzania jako podmiotów uprawnionych do wskazywania kandydatów, mimo iż wskazane są tam np. izby gospodarcze.</u> Organizacje zbiorowego zarządzania (OZZ) dysponują pogłębioną wiedzą dotyczącą funkcjonowania sztucznej inteligencji, a jednocześnie odgrywają istotną rolę w ochronie silnej pozycji środowisk twórczych, których znaczenie w dobie ekspansji sztucznej inteligencji jest niemożliwie do przecenienia. Co więcej, powszechnie znane problemy z funkcjonowaniem generatywnej odmiany Sztucznej Inteligencji powstają właśnie na styku z szeroko pojętą własnością intelektualną. OZZ bardzo pilnie śledzą i uczestniczą w tej dyskusji, dzięki czemu jako jedna z pierwszych grup podmiotów są one głęboko zaangażowane w analizę powstawania i funkcjonowania modeli i systemów AI. Mając na uwadze ten багаż doświadczenia, prosimy o odpowiednie uzupełnienie art. 25 ust. 3 UoSSI.</p> <p><u>Zwraca naszą uwagę, że projekt konsekwentnie nie przewiduje możliwość uczestnictwa w społecznej radzie za choćby niewielkim honorarium</u> (art. 26 ust. 6 UoSSI). Ze dziwieniem odnotowujemy uzasadnienie nieodpłatnego uczestnictwa w pracach rady („(...) chcąc nie generować niepotrzebnych kosztów po stronie budżetu państwa nie przewiduje się wynagrodzenia dla członków Komisji poza Przewodniczącym i jego zastępcami”, s. 10 uzasadnienia). Uważamy, że uczestnictwo w tak wysoko wyspecjalizowanym gremium oraz dzielenie się unikalną wiedzą na temat sztucznej inteligencji uzasadnia zapłatę. Ponownie zwracamy uwagę, że zakwalifikowanie tego</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Nie jest planowane poszerzenie katalogu podmiotów o OZZ. Skład podmiotów wskazujących kandydatów na członków Społecznej Rady obejmuje szerokie gremium w tym zabezpieczające możliwość zgłoszenia kandydatów z zakresu środowisk twórczych.</p> <p>Udział w pracach Rady pozostaje nieodpłatny. Za udział w pracach Rady przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych</p>

			rodzaju wynagrodzenia do kategorii „niepotrzebnego kosztu” jest w naszym przekonaniu wybitnie niefortunnym skrótem myślowym.	w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.
128.	GRAI	Art. 25	Proponujemy rozszerzenie wymagania o pewien minimalny okres pracy w obszarze cyfryzacji, w celu dodania mierzalności doświadczenia. Poniżej propozycja dodatkowego zapisu: <i>„posiada co najmniej pięcioletni staż pracy na stanowiskach z obszaru cyfryzacji;”</i> .	Uwaga wyjaśniona Mając na uwadze charakter Społecznej Rady wskazane kryterium jest nadmiarowe.
129.	ZBP	Art. 25 ust. 3	Zwracamy uwagę na potrzebę doprecyzowania, że członkami Rady Społecznej mogą być również przedstawiciele izb branżowych reprezentujących podmioty wykorzystujące systemy sztucznej inteligencji, jak np. Związek Banków Polskich reprezentujący banki i firmy infrastrukturalne tego sektora. Obecne brzmienie może ograniczać udział takich izb. Proponujemy więc następujące uzupełnienie treści art. 25 ust. p. 7): <i>„7) izby gospodarcze, reprezentujące przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie sztucznej inteligencji oraz wykorzystujących w swojej działalności sztuczną inteligencję, gospodarki elektronicznej, komunikacji, mediów, bankowości, wytwarzania sprzętu informatycznego, oprogramowania lub świadczenia usług informatycznych;”</i> .	Uwaga uwzględniona Zmieniono brzmienie art. 25 ust. 3 pkt 7.
130.	GRAI	Art. 25 ust. 3 pkt 7	Wskazujemy na potrzebę doprecyzowania, że członkami Rady Społecznej mogą być przedstawiciele izb branżowych reprezentujących podmioty wykorzystujące systemy sztucznej inteligencji, tak, jak np. Związek Banków Polskich reprezentujący banki i firmy infrastrukturalne tego sektora. Obecne brzmienie może ograniczać udział takich izb. Proponujemy więc następujące uzupełnienie treści art. 25 ust. 3 pkt 7: <i>7) izby gospodarcze, reprezentujące przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie sztucznej inteligencji oraz wykorzystujących w swojej działalności sztuczną inteligencję, gospodarki elektronicznej, komunikacji, mediów, usług finansowych, wytwarzania sprzętu informatycznego, oprogramowania lub świadczenia usług informatycznych;</i>	Uwaga uwzględniona Zmieniono brzmienie art. 25 ust. 3 pkt 7.
131.	GRAI	Art 25 ust. 3 pkt 10	Proponuje rozszerzenie katalogu podmiotów zgłaszających o organizację społeczne i stowarzyszenia zajmujące się w swoich celach statutowych szeroko pojętym bezpieczeństwem informacji, ze względu na bardzo duże powiązanie pomiędzy rozwojem technologii sztucznej inteligencji, a informacjami i ich bezpieczeństwem. Poniżej propozycja przepisu z naniesioną zmianą:	Uwaga uwzględniona Zmieniono brzmienie art. 25 ust. 3 pkt 10.

			<i>10) fundacje i stowarzyszenia wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, których celem statutowym jest działalność na rzecz rozwoju sztucznej inteligencji, na rzecz rozwoju nowych technologii, sprawiedliwości technologicznej, ochrony praw człowieka, edukacji i kultury cyfrowej, bezpieczeństwa informacji.</i>	
132.	Stowarzyszenie Autorów ZAiKS	Art. 25 ust. 3 nowy pkt 11	<p>W art. 25 ust. 3 po punkcie 10) dodaje się średnik oraz punkt 11) o następującym brzmieniu:</p> <p>„11) fundacje i stowarzyszenia wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, których celem statutowym jest ochrona praw autorskich i praw pokrewnych oraz reprezentowanie interesów uprawnionych z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych.”</p> <p>ALTERNATYWNIE</p> <p>„11) fundacje i stowarzyszenia wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, których celem statutowym jest działalność na rzecz osób, których prawa mogą być naruszone w związku z tworzeniem, rozwijaniem i korzystaniem z systemów sztucznej inteligencji.”</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Artykuł 25 ust. 3 Projektu wśród podmiotów mogących zgłosić kandydatów do Społecznej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji (dalej „Rada”), powinien natomiast uwzględniać również fundacje i stowarzyszenia wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, których celem statutowym jest ochrona praw autorskich i praw pokrewnych oraz reprezentowanie interesów uprawnionych z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych lub szerzej, podmiotów, których prawa mogą być naruszane przez systemy sztucznej inteligencji.</p> <p>Bez zapewnienia w Radzie odpowiedniej reprezentacji podmiotów chroniących interesy przedstawicieli przemysłów kreatywnych, nie będzie możliwe prawidłowe wykonywanie nadzoru przez Komisję nad rynkiem systemów AI oraz modelami AI. Nadzór ten musi uwzględniać przestrzeganie przez branżę AI unijnego reżimu prawa autorskiego i praw pokrewnych. Przewidziany w Projekcie skład Rady w sposób jednoznaczny faworyzuje podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie sztucznej inteligencji lub y działające na rzecz jej rozwoju, a nie zapewnia przy tym rzeczywistego przedstawicielstwa sektorów kreatywnych czy użytkowników systemów AI, zakłócając tym samym równowagę interesów tych różnych grup podmiotów działających w ramach bezstronnego organu, jakim ma być Rada. Dodanie w konsultowanym Projekcie do katalogu podmiotów mogących być powołanymi do Rady przedstawicieli trzeciego sektora działających „na rzecz rozwoju nowych technologii, sprawiedliwości technologicznej, ochrony praw człowieka, edukacji i kultury cyfrowej” nie rozwiązuje problemu braku właściwego przedstawicielstwa organizacji reprezentujących twórców czy artystów wykonawców. Organizacje te nie prowadzą</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie art. 25 ust. 3 pkt 10.</p>

			<p>działalności w zakresie rozwoju kultury cyfrowej, a ich statutowym działaniem jest zapobieganie naruszeniom praw ich członków. Tych samych praw, które od wielu lat naruszane są na masową skalę przez dostawców modeli i systemów Gen AI.</p> <p>Organizacje reprezentujące twórców na całym świecie – takie jak CISAC (Międzynarodowa Konfederacja Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów), alarmują, że przedsiębiorstwa z branży AI od lat bezumownie korzystają z chronionych treści do trenowania swoich modeli generatywnej sztucznej inteligencji. Modele te coraz lepiej naśladują styl i estetykę konkretnych artystów, co prowadzi do deprecjacji oryginalnej twórczości i zmniejsza dochody autorów. Z raportu zleconego przez CISAC wynika, że gwałtowny wzrost przychodów dostawców Gen AI w ciągu najbliższych pięciu lat idzie w parze z ryzykiem znaczącej utraty dochodów twórców z powodu wypierania dzieł ludzkich przez generowane przez AI substytuty. Szacuje się, że pomimo dostarczania istotnych zasobów kreatywnych dla rynku treści generowanych przez AI, do 2028 r. twórcy muzyki oraz utworów audiowizualnych mogą doświadczyć strat wynoszących odpowiednio 24% i 21% ich obecnych przychodów. Łącznie ma to oznaczać stratę rzędu 22 miliardów euro w ciągu pięciu lat (10 miliardów euro w branży muzycznej oraz 12 miliardów euro w sektorze audiowizualnym). W szczególności silnie dotknięte zostaną rynki streamingu i bibliotek muzycznych, gdzie prognozuje się, że do 2028 r. muzyka generowana przez AI będzie stanowić około 20% przychodów tradycyjnych platform streamingowych oraz aż 60% przychodów bibliotek muzycznych.</p> <p>Podobne zagrożenie dotyczy twórców audiowizualnych. Najbardziej narażeni na straty są tłumacze oraz osoby zajmujące się dubbingiem i napisami, którzy mogą stracić nawet 56% swoich dochodów. Również scenarzyści i reżyserzy muszą liczyć się z konsekwencjami, gdyż AI może „skanibalizować” od 15% do 20% ich przychodów.</p> <p>Wzrost roli Gen AI w przemyśle kreatywnym rodzi więc poważne pytania o przyszłość wynagrodzeń i ochrony praw twórców.</p> <p>AI Act wymaga, aby organy odpowiedzialne za nadzór nad sztuczną inteligencją uwzględniały głos wszystkich stron zainteresowanych potencjalnym wpływem systemów AI na prawa i obowiązki prawne. Organizacje reprezentujące uprawnionych z tytułu praw autorskich i pokrewnych pełnią fundamentalną rolę w ochronie interesów twórców i wykonawców, dlatego ich pominięcie ich udziału w organach nadzorujących wdrożenie AI Act w Polsce stanowi naruszenie tej zasady.</p> <p>Uwzględniając powyższe argumenty, wnioskujemy o uzupełnienie składu Rady i właściwe zrównoważanie interesów wszystkich interesariuszy.</p>	
133.	PTI	Art. 25 ust. 4 pkt 1	<p>LUB warto zamienić na ORAZ.</p> <p>1. posiada wiedzę i doświadczenie w obszarze sztucznej inteligencji, w szczególności z zakresu informatyki, cyberbezpieczeństwa, ochrony danych osobowych, prawa nowych technologii oraz praw człowieka;</p>	Uwaga uwzględniona

			LUB określa funkcję OR dla wymienionych kompetencji, co sprawia, że kompetencje w obszarze praw człowieka są alternatywą dla kompetencji technicznych, co spełnia warunek posiadania wiedzy i doświadczenia w obszarze sztucznej inteligencji dla osób bez kompetencji technicznych.	Przepis został skorygowany zgodnie z treścią uwagi.
134.	IA Chamber	Art. 25 ust. 6 pkt 7	<u>Ponownie wnosimy o usunięcie przepisu art. 25 ust. 6 pkt. 7.</u> Członkowie Rady nie reprezentują organizacji, które zgłosiły ich kandydatury i nie uzasadnia wygaszania mandatów Członków w ten sposób.	Uwaga uwzględniona Przepis został wykreślony.
135.	KIGEiT	Art. 26 ust.3	2.Do udziału w posiedzeniu Rady mogą być zapraszane, przez Komisję oraz Przewodniczącego Rady, inne osoby, o ile jest to uzasadnione zadaniami Rady. Przepis ust. 4, 5 i 6 stosuje się odpowiednio. Jeśli w posiedzeniach Rady mają uczestniczyć jeszcze inne osoby, (choć nie jest wskazane, w jakim charakterze i jakie powinny spełniać kryteria - wskazane byłoby odniesienie do zapisów mówiących o osobach posiadających wiadomości specjalne (biegli) w danej dziedzinie, to powinny być wobec nich zagwarantowane: prawo żądania wyłączenie takiej osoby z udziału w posiedzeniu Rady - ze względu na konflikt interesów; osoba taka nie powinna być np. zatrudniona w podmiotach konkurencyjnych wobec podmiotu, którego sprawy dotyczy posiedzenie - wydaje się, bowiem, że w nowej propozycji przepisów Rada jest de facto ciałem doradczym w indywidualnych sprawach rozstrzyganych przez Komisję - co budzi wątpliwości.	Uwaga częściowo uwzględniona W art. 26 zmodyfikowano treść ust. 4 i 5.
136.	PIIT	Art. 26 ust.3	Do udziału w posiedzeniu Rady mogą być zapraszane, przez Komisję oraz Przewodniczącego Rady, inne osoby, o ile jest to uzasadnione zadaniami Rady. Przepis ust. 4, 5 i 6 stosuje się odpowiednio. Jeśli w posiedzeniach Rady mają uczestniczyć jeszcze inne osoby (choć nie jest wskazane w jakim charakterze i jakie powinny spełniać kryteria - wskazane byłoby choć odniesienie do zapisów mówiących o osobach posiadających wiadomości specjalne (biegli) w danej dziedzinie, to powinny być wobec nich zagwarantowane: prawo żądania wyłączenie takiej osoby z udziału w posiedzeniu Rady - ze względu na konflikt interesów; osoba taka nie powinna być np. zatrudniona w podmiotach konkurencyjnych wobec podmiotu, którego sprawy dotyczy posiedzenie - wydaje się bowiem, że w nowej propozycji przepisów Rada jest de facto ciałem doradczym w indywidualnych sprawach rozstrzyganych przez Komisję - co także budzi wątpliwości, czy powinno tak być.	Uwaga częściowo uwzględniona W art. 26 zmodyfikowano treść ust. 4 i 5.
137.	KIGEiT	Art. 26 ust. 4 w zw. z Art. 22 ust.3	Członek Rady jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji, do których uzyskał dostęp w związku z wykonywaniem funkcji członka Rady. Komisja może zwolnić z obowiązku zachowania tajemnicy w zakresie przez nią określonym, o ile zachowanie tajemnicy prowadziłoby do poważnej szkody dla państwa lub też życia,	Uwaga wyjaśniona Z uwagi na zadania oraz sposób powołania członków Rady

			<p>zdrowia i ochrony praw podstawowych osób fizycznych. Sposób zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy określa regulamin Rady, o którym mowa w ust. 7.</p> <p>Prawo zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy nie jest przewidziane w stosunku do członków Komisji - wydaje się, że w odniesieniu do członków Rady przepisy powinny być analogiczne - w szczególności, skoro przedmiotem obrad Rady mogą być zgodnie z art. 27 ust.1 pkt 2) sprawy indywidualne.</p>	<p>zawarcie tego przepisu należy uznać za zasadne. Zachowanie spójności w tym przypadku z regulacjami dotyczącymi organu nadzoru rynku, który będzie dysponował znacznie bardziej szczegółowymi i wrażliwymi informacjami nie wydaje się właściwym rozwiązaniem.</p>
138.	PIIT	Art. 26 ust. 4 w zw. z art. 22 ust.3	<p>Członek Rady jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji, do których uzyskał dostęp w związku z wykonywaniem funkcji członka Rady. Komisja może zwolnić z obowiązku zachowania tajemnicy w zakresie przez nią określonym, o ile zachowanie tajemnicy prowadziłoby do poważnej szkody dla państwa lub też życia, zdrowia i ochrony praw podstawowych osób fizycznych. Sposób zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy określa regulamin Rady, o którym mowa w ust. 7.</p> <p>Prawo zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy nie jest przewidziane w stosunku do członków Komisji - wydaje się, że w odniesieniu do członków Rady przepisy powinny być analogiczne - w szczególności, skoro przedmiotem obrad Rady mogą być zgodnie z art. 27 ust.1 pkt 2) sprawy indywidualne.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Z uwagi na zadania oraz sposób powołania członków Rady zawarcie tego przepisu należy uznać za zasadne. Zachowanie spójności w tym przypadku z regulacjami dotyczącymi organu nadzoru rynku, który będzie dysponował znacznie bardziej szczegółowymi i wrażliwymi informacjami nie wydaje się właściwym rozwiązaniem.</p>
139.	PTI	Art. 26 ust. 4	<p>W zapisach brakuje określenia, pod jakim rygorem członek Rady dotrzymuje tajemnicy. Sugerujemy określić warunki/rygor dochowania tajemnicy.</p> <p>Ujawnienie sensytywnych informacji przez członka Społecznej Rady musi być powiązane z odpowiednim przepisem, który tego zabrania pod karą wynikającą z kodeksu karnego</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Rygor został określony w art. 25 ust. 8.</p>

140.	IA Chamber	Art. 26 ust. 5	Nie został odpowiednio dopracowany przepis dotyczący konfliktu interesów członków Rady (obecnie w art. 26 ust. 5 projektu ustawy). Jest on sformułowany zbyt szeroko, mogąc prowadzić do nacisków wobec członków Rady. Przepis ten powinien bardziej precyzyjnie wskazywać, że dany członek powinien wyłączyć się z prac Rady w sytuacjach wystąpienia bezpośredniego konfliktu interesów.	Uwaga wyjaśniona Mając na uwadze, że rada jest ciałem opiniodawczo doradczym projektodawca nie widzi zasadności doprecyzowania przedmiotowego przepisu.
141.	KIGEiT	Art. 27 ust.1 pkt 2	2) przyjmowanie oraz przekazywanie Przewodniczącemu Komisji wniosków w sprawie wszczęcia postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy, o których mowa w rozdziale 4; Nie jest jasne o wnioski w jakim znaczeniu chodzi - wniosek w znaczeniu formalnego wystąpienia do organu czy wnioski w znaczeniu opinie. Czy przepis ten oznacza, że Rada ma opiniować indywidualne przypadki - czy wszcząć czy nie wszcząć postępowania o naruszenie przepisów? Jeśli tak to w stosunku do członków Rady biorących udział w podejmowaniu danej uchwały muszą zostać zachowane wszelkie zabezpieczenia procesowe dla podmiotu, wobec którego takie postępowanie jest rozważane - aby byli bezstronni - wyłączenie ze sprawy, zachowanie poufności bez wyłączenia tego obowiązku. Natomiast należy rozważyć, czy Rada powinna w ogóle wypowiadać się w sprawach indywidualnych – nie wydaje się to zasadne i może powodować praktyczne problemy związane m.in. z koniecznością przeciwdziałania konfliktom interesów, czy ujawnieniu tajemnicy przedsiębiorstwa.	Uwaga wyjaśniona Przepis odnosi się do wniosków samej Rady, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 4. Przepis nie odnosi się do wniosków w rozumieniu opiniowania indywidualnych przypadków w zakresie zasadności wszczęcia postępowania o naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689.
142.	PIIT	Art. 27 ust.1 pkt 2	Przyjmowanie oraz przekazywanie Przewodniczącemu Komisji wniosków w sprawie wszczęcia postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy, o których mowa w rozdziale 4; Nie jest jasne o wnioski w jakim znaczeniu chodzi - wniosek w znaczeniu formalnego wystąpienia do organu czy wnioski w znaczeniu opinie. Czy przepis ten oznacza, że Rada ma opiniować indywidualne przypadki - czy wszcząć czy nie wszcząć postępowania o naruszenie przepisów? Jeśli tak to w stosunku do członków Rady biorących udział w podejmowaniu danej uchwały muszą zostać zachowane wszelkie zabezpieczenia procesowe dla podmiotu, wobec którego takie postępowanie jest rozważane - aby byli bezstronni - wyłączenie ze sprawy, zachowanie poufności bez wyłączenia tego obowiązku.	Uwaga wyjaśniona Przepis odnosi się do wniosków samej Rady, o których mowa w art. 41 ust. 2 pkt 4. Przepis nie odnosi się do wniosków w rozumieniu opiniowania indywidualnych przypadków w zakresie

			Natomiast co do zasady należy rozważyć, czy Rada powinna w ogóle wypowiadać się w sprawach indywidualnych – nie wydaje się to zasadne i może powodować praktyczne problemy związane m.in. z koniecznością przeciwdziałania konfliktom interesów, czy ujawnieniu tajemnicy przedsiębiorstwa.	zasadności wszczęcia postępowania o naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689.
143.	AmCham	Art. 27 ust. 2	Obecna redakcja przepisu może sugerować, że opinie lub stanowiska Rady wyrażane w innym trybie niż opisanym w art. 27 ust. 1 punkt 1) są dla Komisji wiążące, co nie wydaje się zgodne z intencją projektodawcy.	Uwaga wyjaśniona Opinie w innym trybie również nie są wiążące. Opinie jako rodzaj wyrażenia zdania z założenia nie są aktem wiążącym podmioty.
144.	KIGEiT	Art. 27 ust.2	2. Rada wyraża opinię lub stanowisko, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie określonym przez Komisję. Opinie i stanowiska Rady nie są wiążące dla Komisji. W ust.2 nie ma mowy o "wnioskach" z ust. 1 pkt 2 - w jakim terminie są przyjmowane, czy są wiążące dla Komisji?	Uwaga wyjaśniona Wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są podejmowane w drodze uchwały ponieważ Rada jest ciałem kolegialnym, nie są przyjmowane w trybie określonym w ust 2. Wnioski są wiążące dla Komisji, która zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt 4 wszczyna na ich podstawie postępowanie.
145.	PIIT	Art. 27 ust.2	2. Rada wyraża opinię lub stanowisko, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie określonym przez Komisję. Opinie i stanowiska Rady nie są wiążące dla Komisji. W ust.2 nie ma mowy o "wnioskach" z ust. 1 pkt 2 - w jakim terminie są przyjmowane, czy są wiążące dla Komisji?	Uwaga wyjaśniona Wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są podejmowane w drodze uchwały, ponieważ Rada jest ciałem kolegialnym, nie są przyjmowane w trybie określonym w ust 2.

				Wnioski są wiążące dla Komisji, która zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt 4 wszczyna na ich podstawie postępowanie.
146.	ZPTC Lewiatan	Art. 27 ust. 2	Czy z projektu zapisu należy wnioskować, że opinie lub stanowiska Rady wyrażane w innym trybie niż opisanym w art. 27 ust. 1 punkt 1) są dla Komisji wiążące?	Uwaga wyjaśniona Opinie w innym trybie również nie są wiążące. Opinie jako rodzaj wyrażenia zdania z założenia nie są aktem wiążącym podmioty.
147.	GRAI	Art. 27 ust. 2	Przy obecnym brzmieniu przepisu, pojawia się wątpliwość, czy należy wnioskować, że opinie lub stanowiska Rady wyrażane w innym trybie niż opisanym w art. 27 ust. 1 punkt 1 są dla Komisji wiążące?	Uwaga wyjaśniona Opinie w innym trybie również nie są wiążące. Opinie jako rodzaj wyrażenia zdania z założenia nie są aktem wiążącym podmioty.
148.	Stowarzyszenie Autorów ZAiKS	Art. 27 ust. 3	Biorąc pod uwagę, że Rada może liczyć od 9 do 15 członków - wątpliwości budzi nie zawarcie w art. 27 ust. 3 Projektu wskazówki, jak rozwiązać impas w przypadku równej liczby głosów. Wskazane jest więc dodanie, że "w razie równej liczby głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Rady".	Uwaga wyjaśniona Tryb ten zostanie uregulowany w regulaminie, o którym mowa w art. 26 ust. 8.
149.	KIGEiT	Art. 27 ust.4	Stanowiska i opinie Rady, po usunięciu danych i informacji i danych również danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa, są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji.	Uwaga wyjaśniona Publikowane na stronie podmiotowej stanowisk i opinii Rady będzie następowało z poszanowaniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego w

				zakresie ochrony danych osobowych, tajemnic prawnie chronionych czy informacji niejawnych.
150.	PIIT	Art. 27 ust.4	Stanowiska i opinie Rady, po usunięciu danych i informacji i danych również danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa, są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji. Analogiczne jak w art. 14.	Uwaga wyjaśniona Publikowane na stronie podmiotowej stanowisk i opinii Rady będzie następowało z poszanowaniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego w zakresie ochrony danych osobowych, tajemnic prawnie chronionych czy informacji niejawnych.
151.	GRAI	Art. 28	Mając na uwadze, że w skład Komisji mają wejść przedstawiciel RPD, wyjaśnienia wymaga jakie jest uzasadnienie włączenia przedstawiciela również do Rady?	Uwaga wyjaśniona RPD w nowej wersji projektu ustawy nie wchodzi w skład KRiBSI, natomiast może zgłaszać przedstawicieli do Społecznej Rady.

152.	SFP-ZAPA	Art. 28 ust. 3	<p><u>Uzupełnienie katalogu podmiotów, które mogą zgłaszać kandydatów na członków Społecznej Rady do Spraw Sztucznej Inteligencji poprzez zapewnienie takiego prawa także podmiotom reprezentującym osoby, których prawa mogą być naruszone przez sztuczną inteligencję, w szczególności organizacjom zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Katalog podmiotów wskazujących kandydatów na członków Społecznej Rady obejmuje szerokie gremium w tym zabezpieczające możliwość zgłoszenia kandydatów z zakresu środowisk zwianych z prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.</p>
153.	KIGEiT	Art. 28 ust.5	<p>5. Organami Biura Komisji są:</p> <p>1) Komisja, która jest właściwa w sprawach nadzoru nad rynkiem systemów sztucznej inteligencji;</p> <p>2) Przewodniczący Komisji, który kieruje działalnością Biura Komisji i reprezentuje Biuro Komisji na zewnątrz.</p> <p>Rekomendowane wykreślenia. Biuro Komisji jest "instytucją" pomocniczą Komisji, przy pomocy której Komisja wykonuje swoje zadania, ale nie jest nadrzędne w stosunku do Komisji więc Komisja nie może być organem Biura.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biura Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.</p>
154.	PIIT	Art. 28 ust.5	<p>5. Organami Biura Komisji są:</p> <p>1) Komisja, która jest właściwa w sprawach nadzoru nad rynkiem systemów sztucznej inteligencji;</p> <p>2) Przewodniczący Komisji, który kieruje działalnością Biura Komisji i reprezentuje Biuro Komisji na zewnątrz.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura</p>

			Rekomendowane wykreślenia. Biuro Komisji jest "instytucją" pomocniczą Komisji, przy pomocy której Komisja wykonuje swoje zadania, ale nie jest nadrzędne w stosunku do Komisji więc Komisja nie może być organem Biura.	W Komisji. projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biura Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.
155.	GRAI	Art. 30	<p>Art. 30 – Procedura zgłaszania testów</p> <p>Obecny przepis: Wymaga uprzedniej zgody Komisji na rozpoczęcie testów.</p> <p>Proponowana zmiana: Wprowadzenie modelu "na zgłoszenie" z domniemaną zgodą po 14 dniach braku sprzeciwu.</p> <p>Uzasadnienie: Skrócenie czasu uruchamiania testów z kilku tygodni do maksymalnie dwóch tygodni. Model "na zgłoszenie" eliminuje zbędne formalności, co sprzyja dynamicznemu wdrażaniu innowacji.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy.</p> <p>Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8. Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.</p>
156.	GRAI	Art. 30	<p>Art. 30 – Procedura zgłaszania testów w piaskownicy regulacyjnej</p> <p>Obecny przepis:</p> <p>"Testowanie systemów AI w piaskownicy regulacyjnej wymaga uprzedniej zgody Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji."</p> <p><u>Proponowana zmiana:</u></p>	<p>Uwaga częściowo wyjaśniona</p> <p>Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy.</p>

			<ol style="list-style-type: none"> 1. Testowanie systemów AI w piaskownicy regulacyjnej odbywa się na podstawie zgłoszenia do Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji. 2. Komisja w terminie 14 dni od dnia otrzymania zgłoszenia może zgłosić zastrzeżenia. Brak odpowiedzi w tym terminie oznacza domniemaną zgodę. 3. Procedura zgłoszeniowa ogranicza się do elektronicznego formularza zawierającego podstawowe informacje o projekcie. Dodatkowa dokumentacja jest wymagana tylko dla projektów wysokiego ryzyka. 4. Komisja publikuje wzory dokumentów i instrukcje zgłoszeniowe w formie elektronicznej. <p>System zgłoszeń podlega kwartalnej analizie, której wyniki są podstawą do modyfikacji procesu, skracania czasu obsługi i usuwania barier proceduralnych.</p>	<p>Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8. Stwarzają one jedynie ogólne ramy prawne niezbędne do podjęcia działań zmierzających do utworzenia piaskownic regulacyjnych. Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej. Do czasu wydania tych przepisów zasadnym jest wstrzymanie się od szczegółowego regulowania kwestii piaskownic regulacyjnych.</p>
157.	GRAI	Art. 31	<p>Art. 31 – Raportowanie i autoaktualizacja procesów</p> <p>Obecny przepis: Obowiązek cyklicznych raportów.</p> <p>Proponowana zmiana: Raport końcowy obowiązkowy dla wszystkich; raport śródkresowy tylko dla projektów dłuższych niż 6 miesięcy. Komisja analizuje zebrane dane co 6 miesięcy i wprowadza zmiany w procedurach w ciągu 30 dni.</p> <p>Uzasadnienie: Zmniejszenie obciążeń administracyjnych i skrócenie czasu sprawozdawczości. Regularna analiza pozwoli na dostosowanie piaskownicy do potrzeb uczestników i poprawę jej wydajności.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy.</p> <p>Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały</p>

			<p><u>Proponowana zmiana:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uczestnicy składają jedynie raport końcowy po zakończeniu testów, zawierający wnioski i rekomendacje dotyczące procesu testowania. 2. Projekty trwające powyżej 6 miesięcy składają jedno sprawozdanie śródkresowe. 3. Komisja co 6 miesięcy przeprowadza analizę zebranych raportów oraz opinii uczestników, aktualizując procedury i narzędzia piaskownicy w celu poprawy wydajności i użyteczności. <p>Wdrożenie zmian wynikających z analizy następuje nie później niż w ciągu 30 dni od daty opublikowania raportu z ewaluacji.</p>	<p>ujęte w rozdziale 8. Stwarzają one jedynie ogólne ramy prawne niezbędne do podjęcia działań zmierzających do utworzenia piaskownicy regulacyjnych.</p> <p>Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej. Do czasu wydania tych przepisów zasadnym jest wstrzymanie się od szczegółowego regulowania kwestii piaskownicy regulacyjnych.</p>
158.	GRAI	Art. 31	<p>- Propozycja mechanizmu zarządzania testami (Art. 31 – nowe ustępy)</p> <p>> Dodane do art. 31 ust. 4-6</p> <p>4. „Każdy dostawca AI biorący udział w piaskownicy regulacyjnej wyznacza osobę odpowiedzialną za zarządzanie ryzykiem i przestrzeganie zasad etycznych w testach.”</p> <p>5. „Osoba odpowiedzialna raportuje wyniki testów do Komisji co 6 miesięcy, zgodnie z minimalnymi wymaganiami określonymi w aktach wykonawczych.”</p> <p>6. „Po zakończeniu testów, system może być wprowadzony na rynek, jeśli dostawca przedłoży raport z przeprowadzonych testów i nie stwierdzono naruszeń prawa.”</p> <p>> Zmiana:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obowiązek wyznaczenia osoby zarządzającej testami – zmniejsza to potrzebę kontroli administracyjnej. 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy.</p> <p>Przepisy dotyczące piaskownicy regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8. Stwarzają one jedynie ogólne ramy prawne</p>

			<p><u>Brak konieczności dodatkowej oceny przez organ państwowy – wystarczy raport końcowy.</u></p>	<p>niezbędne do podjęcia działań zmierzających do utworzenia piaskownic regulacyjnych.</p> <p>Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.</p> <p>Do czasu wydania tych przepisów zasadnym jest wstrzymanie się od szczegółowego regulowania kwestii piaskownic regulacyjnych.</p>
159.	GRAI	Art. 32	<p>Art. 32 – Nabór i adaptacja procesu</p> <p>Obecny przepis: Organizacja co najmniej trzech konkursów rocznie.</p> <p>Proponowana zmiana: Stały nabór otwarty z decyzjami wydawanymi w ciągu 14 dni.</p> <p>Uzasadnienie: Eliminacja przestojów wynikających z oczekiwania na konkursy. Ciągła rekrutacja pozwala na większą elastyczność i dostępność, szczególnie dla MŚP i startupów.</p> <p><u>Proponowana zmiana:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Komisja prowadzi stały nabór, umożliwiając zgłoszenia w dowolnym momencie. 2. W przypadku wprowadzenia limitów uczestników pierwszeństwo mają MŚP i startupy. 3. Proces naboru podlega bieżącej analizie i dostosowaniu na podstawie feedbacku z poprzednich edycji, co ma na celu eliminowanie zbędnych formalności. 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy.</p> <p>Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8.</p> <p>Stwarzają one jedynie ogólne ramy prawne niezbędne do podjęcia działań zmierzających do utworzenia</p>

			Decyzje dotyczące przyjęcia do piaskownicy są publikowane w ciągu 14 dni od daty zgłoszenia.	piaskownic regulacyjnych. Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej. Do czasu wydania tych przepisów zasadnym jest wstrzymanie się od szczegółowego regulowania kwestii piaskownic regulacyjnych.
160.	GRAI	Art. 35	<p>Art. 35 – Zarządzanie i doskonalenie piaskownic</p> <p>Obecny przepis: Komisja pełni funkcję nadzorczą.</p> <p>Proponowana zmiana: Wprowadzenie zespołu monitorującego do analizy skuteczności piaskownicy. Wyniki analizy są podstawą do wprowadzenia zmian w ciągu 30 dni.</p> <p>Uzasadnienie: Systematyczna ewaluacja umożliwi szybką identyfikację i eliminację problemów, zwiększając użyteczność piaskownicy.</p> <p><u>Proponowana zmiana:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Komisja nadzoruje zgodność testów z przepisami i standardami bezpieczeństwa, nie ingerując w codzienne zarządzanie projektami. 2. Powołuje zespół monitorujący, którego zadaniem jest cykliczna analiza efektywności piaskownicy oraz przygotowywanie rekomendacji dotyczących usprawnień. <p>Każdy cykl testów kończy się oceną systemu zarządzania piaskownicą. Wdrożenie rekomendowanych zmian następuje w terminie 30 dni od zakończenia analizy.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy.</p> <p>Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8. Stwarzają one jedynie ogólne ramy prawne niezbędne do podjęcia działań zmierzających do utworzenia piaskownic regulacyjnych.</p> <p>Część</p>

				Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej. Do czasu wydania tych przepisów zasadnym jest wstrzymanie się od szczegółowego regulowania kwestii piaskownic regulacyjnych.
161.	AmCham	Art.36 ust. 1	Nastąpiło zmniejszenie liczby ministrów właściwych dla swoich działów administracji, którzy mogą w drodze porozumienia powierzyć Komisji realizację zadań. Ograniczenie to nie wydaje się celowe	Uwaga wyjaśniona W wyniku zgłoszonych uwag odstąpiono od regulacji w tym zakresie. Art. 36 został wykreślony z projektu ustawy
162.	Stowarzyszenie Autorów ZAiKS	Art. 36 ust. 1	Niejasne jest sformułowanie art. 36 ust. 1 Projektu w zakresie, w jakim umożliwia ministrom właściwym do spraw informatyzacji, do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz do spraw gospodarki powierzanie Komisji realizacji zadań, które na mocy ustawy (art. 9 pkt 3, 8, 11 i 14) będą zadaniami własnymi Komisji. Tym samym brzmienie przepisu nie wydaje się odpowiadać intencjom projektodawcy dot. możliwości powierzania Komisji realizacji zadań innych niż te, które zobowiązana jest wykonywać na mocy ustawy, które już zostały wskazane w art. 9 Projektu.	Uwaga nieaktualna Art. 36 został wykreślony z projektu ustawy.
163.	ZPTC Lewiatan	Art. 36 ust. 1	W porównaniu z poprzednim projektem ustawy nastąpiło zmniejszenie liczby ministrów właściwych dla swoich działów administracji, którzy mogą w drodze porozumienia powierzyć Komisji realizację zadań. Jaki jest powód takiego ograniczenia?	Uwaga nieaktualna Odstąpiono od regulacji w tym zakresie. Art. 36 został wykreślony z projektu ustawy.

164.	GRAI	Art. 36 ust. 1	Nastąpiło zmniejszenie liczby ministrów właściwych dla swoich działów administracji rządowej, którzy mogą w drodze porozumienia powierzyć Komisji realizację zadań. Czy jest powód takiego ograniczenia i dlaczego takich zadań – w zakresie ograniczonym jak w propozycji art. 36 ust.1 – nie może zlecić np. Prezes Rady Ministrów?	Uwaga nieaktualna W wyniku zgłoszonych uwag odstąpiono od regulacji w tym zakresie. Art. 36 został wykreślony z projektu ustawy.
165.	FinTech Poland	Rozdział 3	Prawa kontrolowanego Doceniamy wprowadzenie minimalnego terminu na notyfikację kontrolowanego o planowanej kontroli. Jest to krok w kierunku zapewnienia przewidywalności i ochrony podmiotów poddawanych kontroli. Jednakże, ustalenie maksymalnego czasu trwania kontroli na 21 dni jest równie istotnym elementem zapewnienia sprawności, przewidywalności oraz efektywności prowadzonych kontroli. Brak ograniczenia czasowego mógłby prowadzić do przewlekłości procesów kontrolnych. W konsekwencji przeciągające się kontrole mogą negatywnie wpływać na kontrolowane podmioty i w efekcie uniemożliwiać prowadzenie kontrolowanym podmiotom działalności gospodarczej. Proponowany czas 21 dni pozwoli kontrolowanemu realnie oszacować czas kontroli i zminimalizować problemy z nią związane. Z drugiej strony, okres 3 tygodni będzie odpowiednim czasem dla Komisji na przeprowadzenie rzetelnej i skrupulatnej kontroli.	Uwaga wyjaśniona Należy zaznaczyć, że ograniczenie czasowe wprowadzone jest w ramach przepisów o postępowaniu przed Komisją (maksymalny okres trwania to 6 miesięcy).
166.	GRAI	Art. 38	Art. 38 – Ogólnopolski zasięg i dostępność (<i>nowy artykuł</i>) Proponowana zmiana: Obowiązek zapewnienia dostępu dla podmiotów z całego kraju oraz organizacja spotkań konsultacyjnych dwa razy w roku. <ol style="list-style-type: none"> 1. Piaskownice regulacyjne mają zapewnić dostęp podmiotom z całej Polski, z uwzględnieniem potrzeb MŚP i startupów. 2. Komisja organizuje co najmniej dwa razy w roku spotkania z uczestnikami w celu zebrania opinii o funkcjonowaniu piaskownicy i dostosowania jej do potrzeb rynku. 3. System zgłoszeń, dokumentacji i komunikacji jest regularnie aktualizowany, by eliminować identyfikowane problemy. Uzasadnienie: Wzmacnia ogólnopolski zasięg i pozwala na lepsze dopasowanie piaskownicy do rzeczywistych potrzeb uczestników.	Uwaga wyjaśniona Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy. Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8. Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana

				za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.
167.	GRAI	Art. 38 ust. 2	<p>Jest: Kontrole mają być przeprowadzane zgodnie z planem kontroli zatwierdzonym przez Komisję. Nie ma jednak informacji o tym, czy plan zostanie gdziekolwiek opublikowany. Publikacja planu kontroli zapewniłaby zainteresowanym zrozumienie, jakie obszary będą podlegać kontroli i jak się przygotować. Inspiracji dostarcza PUODO, który publikuje w styczniu każdego roku sektorowy plan kontroli.</p> <p>Propozycja: Proponujemy dodanie do art. 38 ust. 3 ustawy zdania w brzmieniu: <i>"W terminie do dnia 30 stycznia każdego roku Komisja przyjmuje i publikuje roczny plan kontroli sektorowych na bieżący rok kalendarzowy. Oraz publikuje plan na swojej oficjalnej stronie internetowej"</i></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Brzmienie art. 38 (obecnie art. 30) jest zgodne z art. 78 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.</p>
168.	GRAI	Art. 39 ust. 2	<p>Jest: Art. 39 ust. 2 stanowi, że kontrolę wszczyna się nie wcześniej niż po upływie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.</p> <p>Propozycja: Choć podobne warunki dotyczą kontroli na gruncie ustawy Prawo przedsiębiorców (art. 48) - biorąc pod uwagę, że kontrola systemów SI jest bardziej złożona - sugerujemy wydłużenie tego terminu do najlepiej 30, a co najmniej 14 dni.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis ma na celu zachowanie spójności z Prawem przedsiębiorców.</p>
169.	GRAI	Art. 39 ust. 3	<p>Wprowadzenie obowiązku zdalnych inspekcji centrów danych i usług w chmurze budzi poważne obawy dotyczące bezpieczeństwa danych i prywatności. Zdalne inspekcje, a zwłaszcza sposób ich zorganizowania, gdzie wymagania cyberbezpieczeństwa wobec inspektorów, ich urządzeń, systemów i aplikacji mogą być niższe niż wobec personelu obsługującego centra danych. Tym samym mogą narażać wrażliwe dane zwiększając ryzyko incydentów lub naruszeń.</p> <p>Firmy będą potrzebować solidnych zapewnień, że procesy inspekcji są bezpieczne, zwłaszcza podczas bieżącej obsługi klientów. Potencjalny dostęp do logów lub rejestrów zawierających dane osobowe lub poufne dane biznesowe, w tym tajemnice przedsiębiorstwa, wprowadza dodatkowe wyzwania związane z prywatnością i zgodnością.</p> <p>Zdalne inspekcje mogą również prowadzić do ryzyk związanych z cyberbezpieczeństwem. Udzielanie zewnętrznego dostępu może wprowadzić nowe podatności.</p> <p>Zakłócenia operacyjne to kolejna obawa, ponieważ zdalne inspekcje systemów pracujących w czasie rzeczywistym mogą zakłócać regularne operacje, wpływając na wydajność systemu lub świadczenie usług klientom. Dla firm posiadających systemy krytyczne dla usług w czasie rzeczywistym, czas i metoda inspekcji będą wymagały starannej koordynacji w celu zminimalizowania przerw w świadczeniu usług.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projekt dopuszcza możliwość, w uzasadnionych przypadkach, w tym tych, o których mowa w uwadze, przeprowadzenia przez Komisję kontroli w formie stacjonarnej.</p>

			<p>Zgodność z wymaganiami dotyczącymi lokalizacji danych może stać się problemem w niektórych jurysdykcjach. Zdalne inspekcje mogą kolidować z tymi przepisami, jeśli inspektorzy są zlokalizowani poza krajem, co może narażać firmy na ryzyko prawne. To ostatnie dotyczy nie tylko dostawców usług, ale także podmioty wykorzystujące systemy sztucznej inteligencji. Zakres i kontrola dostępu do inspekcji będą musiały być starannie zdefiniowane. Udzielanie zbyt szerokiego dostępu może prowadzić do niezamierzonego ujawnienia niepowiązanych wrażliwych danych, co sprawia, że konieczne jest wdrożenie ścisłych mechanizmów kontroli dostępu i audytu w celu monitorowania działań inspektorów, co może być technicznie skomplikowane i zasobożerne.</p> <p>Wiele firm ma zobowiązania umowne do ochrony danych klientów, a zdalne inspekcje mogą naruszać te umowy, ryzykując utratę reputacji i zaufania. Rozwianie tych obaw wymagałoby kompleksowego podejścia, w tym rygorystycznych środków bezpieczeństwa, precyzyjnych ograniczeń dostępu, zgodności z prawem oraz jasnej odpowiedzialności za wszelkie naruszenia danych lub niewłaściwe postępowanie. Podsumowując: zapisy art. 42 ust. 3 są dalece niewystarczające dla zapewnienia bezpiecznej kontroli, nienaruszającej działalności operacyjnej.</p>	
170.	AmCham	Art.39 ust. 3	<p>Wprowadzenie obowiązku zdalnych inspekcji centrów danych i usług w chmurze budzi poważne obawy dotyczące bezpieczeństwa danych i prywatności. Wymagania cyberbezpieczeństwa wobec inspektorów, ich urządzeń, systemów i aplikacji mogą być istotnie niższe niż wobec personelu obsługującego centra danych. Tym samym mogą narażać wrażliwe dane zwiększając ryzyko incydentów lub naruszeń.</p> <p>Firmy będą potrzebować solidnych zapewnień, że procesy inspekcji są bezpieczne, zwłaszcza podczas bieżącej obsługi klientów. Potencjalny dostęp do logów lub rejestrów zawierających dane osobowe lub poufne dane biznesowe, w tym tajemnice przedsiębiorstwa, wprowadza dodatkowe wyzwania związane z prywatnością i zgodnością. Zdalne inspekcje mogą również prowadzić do ryzyk związanych z cyberbezpieczeństwem. Udzielanie zewnętrznego dostępu może wprowadzić nowe podatności.</p> <p>Zakłócenia operacyjne to kolejna obawa, ponieważ zdalne inspekcje systemów pracujących w czasie rzeczywistym mogą zakłócać regularne operacje, wpływając na wydajność systemu lub świadczenie usług klientom. Dla firm posiadających systemy krytyczne dla usług w czasie rzeczywistym, czas i metoda inspekcji będą wymagały starannej koordynacji w celu zminimalizowania przerw w świadczeniu usług.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projekt dopuszcza możliwość, w uzasadnionych przypadkach, w tym tych, o których mowa w uwadze, przeprowadzenia przez Komisję kontroli w formie stacjonarnej.</p>

			<p>Zgodność z wymaganiami dotyczącymi lokalizacji danych może stać się problemem w niektórych jurysdykcjach. Zdalne inspekcje mogą kolidować z tymi przepisami, jeśli inspektorzy są zlokalizowani poza krajem, co może narażać firmy na ryzyko prawne. To ostatnie dotyczy nie tylko dostawców usług, ale także podmioty wykorzystujące systemy sztucznej inteligencji. Zakres i kontrola dostępu do inspekcji będą musiały być starannie zdefiniowane. Udzielanie zbyt szerokiego dostępu może prowadzić do niezamierzonego ujawnienia niepowiązanych wrażliwych danych, co sprawia, że konieczne jest wdrożenie ścisłych mechanizmów kontroli dostępu i audytu w celu monitorowania działań inspektorów, co może być technicznie skomplikowane i wymagać dużych zasobów.</p> <p>Wiele firm ma zobowiązania umowne do ochrony danych klientów, a zdalne inspekcje mogą naruszać te umowy, ryzykując utratę reputacji i zaufania. Rozwiązanie tych obaw wymagałoby kompleksowego podejścia, w tym rygorystycznych środków bezpieczeństwa, precyzyjnych ograniczeń dostępu, zgodności z prawem oraz jasnej odpowiedzialności za wszelkie naruszenia danych lub niewłaściwe postępowanie.</p> <p>Podsumowując: zapisy art. 42 ust. 3 są dalece niewystarczające dla zapewnienia bezpiecznej kontroli, nienaruszającej działalności operacyjnej</p>	
171.	KIGEiT	Art. 39 ust. 3	<p>Kontrolę lub poszczególne czynności kontrolne przeprowadzane w sposób zdalny, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, (...) prowadzi się z wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisu (art. 31).</p>
172.	PIIT	Art. 39 ust. 3	<p>Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne przeprowadzane w sposób zdalny, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, (?) prowadzi się z wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).</p> <p>Brak części tekstu</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisu (art. 31).</p>
173.	ZPTC Lewiatan	Art. 39 ust. 3	<p>Wprowadzenie obowiązku zdalnych inspekcji centrów danych i usług w chmurze budzi poważne obawy dotyczące bezpieczeństwa danych i prywatności. Wymagania cyberbezpieczeństwa nakładane przez Komisję wobec inspektorów, ich urządzeń, systemów i aplikacji mogą być niższe niż wobec personelu obsługującego centra danych! Tym samym mogą narażać wrażliwe dane zwiększając ryzyko incydentów lub naruszeń.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projekt dopuszcza możliwość, w uzasadnionych przypadkach, w tym tych, o których mowa w</p>

		<p>Firmy będą potrzebować solidnych gwarancji organizacyjnych i technicznych, że procesy inspekcji są bezpieczne, zwłaszcza jeśli będą przeprowadzane podczas bieżącej obsługi klientów. Potencjalny dostęp do logów lub rejestrów zawierających dane osobowe lub poufne dane biznesowe, w tym tajemnice przedsiębiorstwa, wprowadza dodatkowe wyzwania związane z prywatnością i zgodnością.</p> <p>Zdalne inspekcje mogą również prowadzić do wielu nowych ryzyk związanych z cyberbezpieczeństwem np. udzielenie zewnętrznego dostępu może wprowadzić nowe podatności.</p> <p>Zakłócenia operacyjne to kolejna obawa, ponieważ zdalne inspekcje systemów pracujących w czasie rzeczywistym mogą zakłócać regularne operacje, wpływając na wydajność systemu lub świadczenie usług klientom. Dla firm posiadających systemy krytyczne dla usług w czasie rzeczywistym, czas i metoda inspekcji będą wymagały starannej koordynacji w celu zminimalizowania przerw w świadczeniu usług.</p> <p>Zgodność z wymaganiami dotyczącymi lokalizacji danych może stać się problemem w niektórych jurysdykcjach. Zdalne inspekcje mogą kolidować z tymi przepisami, jeśli inspektorzy są zlokalizowani poza krajem, co może narażać firmy na ryzyko prawne. To ostatnie dotyczy nie tylko dostawców usług, ale także podmiotów wykorzystujących systemy sztucznej inteligencji. Zakres i kontrola dostępu do inspekcji będą musiały być starannie zdefiniowane. Udzielanie zbyt szerokiego dostępu może prowadzić do niezamierzonego ujawnienia wrażliwych danych niepowiązanych z samą kontrolą, co sprawia, że konieczne jest wdrożenie ścisłych mechanizmów kontroli dostępu i audytu w celu monitorowania działań inspektorów, co może być technicznie skomplikowane i wymagające znacznych zasobów.</p> <p>Wiele firm ma zobowiązania umowne do ochrony danych klientów, a zdalne inspekcje mogą naruszać te umowy, tworząc ryzyko utraty reputacji i zaufania. Rozwianie tych obaw wymagałoby kompleksowego podejścia, w tym rygorystycznych środków bezpieczeństwa, precyzyjnych ograniczeń dostępu, zgodności z prawem oraz jasnej odpowiedzialności za wszelkie naruszenia danych lub niewłaściwe postępowanie.</p> <p>Podsumowując: zapisy art. 42 ust. 3 są dalece niewystarczające dla zapewnienia bezpiecznej kontroli, nienaruszającej działalności operacyjnej podmiotu kontrolowanego.</p>	<p>uwadze, przeprowadzenia przez Komisję kontroli w formie stacjonarnej (art. 31 ust.4).</p>
--	--	---	--

174.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 39 ust. 1 pkt 4	Społeczna Rada do spraw Sztucznej Inteligencji <u>nie powinna mieć uprawnień do wnioskowania o wszczęcie nadzoru</u> . Rada służy wyłącznie jako organ doradczy i konsultacyjny Komisji, a przyznanie jej uprawnień do inicjowania nadzoru wykracza poza podstawowe zadania, jakie ma realizować Rada. Radzie brakuje kompetencji proceduralnych niezbędnych do oceny czy wnioski o nadzór jest uzasadniony.	Uwaga uwzględniona Wykreślono w art. 31 w ust. 4 pkt 1.
175.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 39 ust. 4	Należy wzmocnić zasadę, że nadzór powinien być przede wszystkim prowadzony zdalnie. Obecny wyjątek zezwalający na nadzór na miejscu jest zbyt szeroki i <u>powinien być ograniczony wyłącznie do wyjątkowych okoliczności</u> .	Uwaga wyjaśniona Jeżeli przepis zostanie sformułowany w „węższy” sposób np. poprzez wyliczenie konkretnych rodzajów okoliczności, może to nadmiernie ograniczyć kompetencje Komisji do prowadzenia kontroli w formie innej niż zdalna w sytuacjach, które tego wymagają, a które trudno z góry przewidzieć i precyzyjnie określić w przepisie.
176.	Polska Izba Ubezpieczeń	Art. 39 ust. 4	W sposób ogólny i nieprecyzyjny wskazuje się w jakich przypadkach Komisja może przeprowadzić kontrolę bez zachowania terminu na powiadomienie podmiotu kontrolowanego terminie 7 dni. Pojęcie „ <i>podejrzenie wystąpienia, lub też znaczące prawdopodobieństwo wystąpienia w przyszłości szkody dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa lub praw podstawowych osób fizycznych</i> ” jest wysoce nieprecyzyjne i będzie stwarzać duże ryzyko nadinterpretacji.	Uwaga wyjaśniona Mając na uwadze szerokie zastosowanie systemów sztucznej inteligencji oraz uchronienie szybki rozwój doprecyzowanie przedmiotowych pojęć może ulec szybkiej dezaktualizacji.
177.	KIGEiT	Art.39 ust. 4 pkt 2	Gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, w szczególności sposób działania lub konstrukcja systemu sztucznej inteligencji, jak również ze względu na podejrzenie wystąpienia, lub też znaczące prawdopodobieństwo wystąpienia w przyszłości szkody dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa lub praw podstawowych osób fizycznych	Uwaga wyjaśniona Przepis w wyniku ponownej analizy na

			<p>wynikające z wprowadzenia do obrotu, oddania do użytku lub stosowania systemu, którego dotyczy kontrola, Komisja może wydać postanowienie o:</p> <p>1) przeprowadzeniu części lub całości czynności kontrolnych w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu prowadzenia przez niego działalności będącego bezpośrednio powiązanego z zakresem przedmiotowym kontroli;</p> <p>2) przeprowadzeniu kontroli bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p><u>W przypadku kontroli konstrukcji systemu sztucznej inteligencji rekomendujemy zachowanie obowiązku poinformowania o kontroli z siedmiodniowym wyprzedzeniem.</u></p>	<p>podstawie zgłoszonych uwag w zakresie niezachowania terminu został doprecyzowany przez wskazanie, że dotyczy podmiotu o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy.</p>
178.	PIIT	Art.39 ust. 4 pkt 2	<p>4. Gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, w szczególności sposób działania lub konstrukcja systemu sztucznej inteligencji, jak również ze względu na podejrzenie wystąpienia, lub też znaczące prawdopodobieństwo wystąpienia w przyszłości szkody dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa lub praw podstawowych osób fizycznych wynikające z wprowadzenia do obrotu, oddania do użytku lub stosowania systemu, którego dotyczy kontrola, Komisja może wydać postanowienie o:</p> <p>1) przeprowadzeniu części lub całości czynności kontrolnych w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu prowadzenia przez niego działalności będącego bezpośrednio powiązanego z zakresem przedmiotowym kontroli;</p> <p>2) przeprowadzeniu kontroli bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>O ile konstrukcja systemu może uzasadniać przeprowadzenie kontroli na miejscu, to jednak nie uzasadnia to niedochowania terminu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis w wyniku ponownej analizy na podstawie zgłoszonych uwag w zakresie niezachowania terminu został doprecyzowany przez wskazanie, że dotyczy podmiotu o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy.</p>
179.	GRAI	Art. 40	<p>Art. 40 – Infrastruktura i wsparcie techniczne (<i>nowy artykuł</i>)</p> <p>Proponowana zmiana: Zapewnienie modelu hybrydowego infrastruktury obliczeniowej oraz wprowadzenie szybkiej ścieżki usuwania barier technicznych (15 dni na rozpatrzenie wniosków).</p> <p>Uzasadnienie: Umożliwia efektywne testowanie rozwiązań AI bez konieczności ponoszenia wysokich kosztów technologicznych. Regularna analiza wykorzystania zasobów pozwoli na ich optymalizację.</p> <p>Nowy artykuł:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ministerstwo Cyfryzacji zapewnia uczestnikom dostęp do infrastruktury obliczeniowej w modelu hybrydowym. 2. Analiza wykorzystania infrastruktury jest prowadzona co 6 miesięcy. Wyniki tej analizy służą do optymalizacji zasobów i zwiększenia dostępności. 3. W przypadku pojawienia się istotnych barier technicznych uczestnicy mogą składać wnioski o ich usunięcie, które Komisja rozpatruje w terminie 15 dni. 	<p>Uwaga nieaktualna</p> <p>Uwaga odnosi się do nieaktualnej wersji projektu ustawy.</p> <p>Przepisy dotyczące piaskownic regulacyjnych zostały ujęte w rozdziale 8.</p>

180.	FinTech Poland	Art. 40 ust. 2	<p>Przepis art. 40 ust. 2 budzi obawy związane z możliwością zaangażowania w czynności kontrolne osoby, która posiada odpowiednie kompetencje. Takie rozwiązanie bez doprecyzowania wymogów dla angażowanej osoby rodzi wątpliwości, zwłaszcza gdy osoby te mogą później uczestniczyć w projektach lub przedsięwzięciach komercyjnych, które współpracują z branżą AI, co mogłoby prowadzić do niepożądanych konfliktów interesów. Choć rozumiemy potrzebę zaangażowania ekspertów zewnętrznych w przypadku kontroli wymagających specjalistycznej wiedzy, zaleca się wprowadzenie ścisłych zastrzeżeń dotyczących wyboru takich osób. Powinny one obejmować weryfikację potencjalnych konfliktów interesów, obowiązek podpisania klauzul o zachowaniu poufności oraz wyłączenie z możliwości przeprowadzania kontroli osób zatrudnionych w instytucjach lub podmiotach, które mogłyby mieć późniejszy interes gospodarczy związany z wynikami kontroli.</p> <p>Dodatkowo, bardziej precyzyjne zdefiniowanie kryteriów, jakie musi spełniać osoba upoważniona do udziału w kontroli, np. brak powiązań z sektorem prywatnym, może zwiększyć transparentność i zaufanie do procesu. Alternatywnie, można ograniczyć grono upoważnionych do pracowników organów wymienionych w art. 6 ust. 3, co zapewni większą kontrolę nad przepływem poufnych informacji oraz ich wykorzystaniem.</p> <p>Podobnie jak w art. 40 ust. 2 pojawia się obowiązek udzielenia wszelkich potrzebnych informacji nie tylko kontrolującemu, ale również osobom upoważnionym do kontroli. Zalecane jest wprowadzenie dodatkowych wymogów jak muszą zostać spełnione przez osoby upoważnione do kontroli.</p> <p>Przepis art. 42 ust. 2 przewiduje możliwość żądania przez kontrolującego dostępu nośników danych, urządzeń i systemów informatycznych, co rodzi pytania o sposób realizacji tych wymogów w praktyce. Należy doprecyzować, czy przepis ten odnosi się jedynie do dostępu do informacji zawartych na nośniku danych, czy też do samego nośnika fizycznego (np. dysku twardego). W kontekście nowoczesnych technologii, takich jak serwery chmurowe, fizyczne udostępnienie nośnika może być niemożliwe, ponieważ dane te istnieją na rozproszonych serwerach, które nie są w bezpośredniej dyspozycji podmiotu kontrolowanego. Dlatego warto rozważyć, w jaki sposób podmiot kontrolowany może efektywnie udostępnić żądane dane lub zapewnić dostęp do systemów, w szczególności, jeśli dane znajdują się na serwerach zewnętrznych dostawców usług chmurowych. Należy również wskazać, czy odpowiednie formy dostępu, np. zdalne logowanie do systemów, mogą spełniać ten wymóg oraz jakie zasady bezpieczeństwa powinny towarzyszyć takim czynnościom, aby zapewnić ochronę danych poufnych oraz zapobiec nieuprawnionemu dostępowi do systemów</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Art. 32 nadano nowe brzmienie. W przepisie wprowadzono regulacje doprecyzujące kwestie związane z osobą upoważnioną do kontroli.</p>
------	-------------------	----------------	--	--

			zewnętrznych. Zalecane jest, aby przepisy doprecyzowały, czy podmiot kontrolowany ma obowiązek jedynie umożliwić wgląd do danych w zakresie dostępu, jaki sam posiada, czy też ma obowiązek podejmować dodatkowe działania, np. kontaktowanie się z dostawcami usług chmurowych w celu udostępnienia danych.	
181.	KIGEiT	Art. 40 ust.2	<p>2. Jeżeli przeprowadzenie określonych czynności kontrolnych wymaga wiedzy specjalistycznej, Komisja może upoważnić do udziału w nich biegłego osobę, która posiada takie kompetencje.</p> <p><u>Rekomendowana zmiana siatki pojęciowej.</u> Kim jest "osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną" - takiego pojęcia nie zawiera ustawa - Prawo przedsiębiorców, ani też KPA - (jeśli ma do art. 43 zastosowanie?). KPA posługuje się pojęciem "wiadomości specjalnych" i mówi o biegłym - co do osoby którego przyznane są stronie gwarancje procesowe - jak prawo do żądania wyłączenia takiej osoby z postępowania. Przy takim zapisie takich praw brak a muszą być one zagwarantowane choćby ze względu na konflikt interesów. nie może być to osoba, która jest np. zatrudniona u konkurencji kontrolowanego podmiotu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca celowo używa szerszego pojęcia niż „biegły”. W przepisie dodatkowo posłużono się pojęciem „wiadomości specjalne”.</p>
182.	PIIT	Art. 40 ust.2	<p>2. Jeżeli przeprowadzenie określonych czynności kontrolnych wymaga wiedzy specjalistycznej, Komisja może upoważnić do udziału w nich biegłego osobę, która posiada takie kompetencje.</p> <p><u>Rekomendowana zmiana siatki pojęciowej.</u> Kim jest "osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną" - takiego pojęcia nie zawiera ustawa- Prawo przedsiębiorców, ani też KPA - (jeśli ma do art. 43 zastosowanie?). KPA posługuje się pojęciem "wiadomości specjalnych" i mówi o biegłym - co do osoby którego przyznane są stronie gwarancje procesowe - jak prawo do żądania wyłączenia takiej osoby z postępowania. Przy takim zapisie takich praw brak a muszą być one zagwarantowane choćby ze względu na konflikt interesów. nie może być to osoba, która jest np. zatrudniona u konkurencji kontrolowanego podmiotu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca celowo używa szerszego pojęcia niż „biegły”. W przepisie dodatkowo posłużono się pojęciem „wiadomości specjalne”.</p>
183.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 40 ust. 2	Ustawa nie przewiduje zabezpieczeń dotyczących osób upoważnionych przez Komisję do udziału w kontroli. Komisja powinna być przede wszystkim odpowiedzialna za zapewnienie, że personel kontrolny posiada niezbędne kompetencje, co powinno być osiągnięte poprzez szkolenia i inne działania budujące zdolności. Obecny przepis stwarza ryzyko, że upoważniony kontroler może być: (1) konkurentem podmiotu kontrolowanego, (2) osobą posiadającą osobisty interes w wydaniu niekorzystnego protokołu kontroli. Nie istnieją również jasne kryteria oceny kwalifikacji eksperta zewnętrznego ani wyraźne zobowiązania dotyczące poufności informacji uzyskanych w trakcie kontroli. W przeciwieństwie do pracowników Biura Komisji, takie osoby nie przychodziłyby formalnych szkoleń w zakresie prowadzenia kontroli, co mogłoby prowadzić do nierzetelnych, nieskutecznych lub prawnie wadliwych procedur	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Dodano przepis zgodnie, z którym do osoby, o której mowa w art. 32 ust. 2, stosuje się przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p>

			kontrolnych. Zalecamy usunięcie tego przepisu lub jego szczegółowe określenie w celu minimalizacji wyżej wymienionych ryzyk oraz zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa i przejrzystości procesu wyboru osoby spoza Biura Komisji do czynności kontrolnych.	Ponadto art. 32 nadano nowe brzmienie. W przepisie wprowadzono regulacje doprecyzowujące kwestie związane z osobą upoważnioną do kontroli.
184.	AmCham	Art. 40 ust. 2, art. 40 ust. 4 w kontekście art. 40 ust. 9	Przepis wskazujący, że dopuszczona do kontroli osoba trzecia musi wykazywać się wyłącznie wiedzą specjalistyczną jest dalece niewystarczający. Podmioty kontrolowane, a także ich klienci, wymagają znacznie większej ochrony poufności i tajemnic przedsiębiorstw niż jest to zapisane w propozycji.	Uwaga uwzględniona Dodano przepis zgodnie, z którym do osoby, o której mowa w art. 32 ust. 2, stosuje się przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Ponadto art. 40 nadano nowe brzmienie. W przepisie wprowadzono regulacje doprecyzowujące kwestie związane z osobą upoważnioną do kontroli.
185.	ZPTC Lewiatan	Art. 40 ust.2, art. 40 ust. 4, w kontekście art. 40 ust. 9	Zapis wskazujący, że dopuszczona do kontroli osoba trzecia musi wykazywać się wyłącznie wiedzą specjalistyczną jest dalece niewystarczający. Podmioty kontrolowane, a także ich klienci, wymagają znacznie większej ochrony poufności i tajemnic przedsiębiorstw niż jest to zapisane w propozycji. Ponadto, wskazujemy, że przepis ten należy uzupełnić o doprecyzowanie, że osoba nie powinna mieć konfliktu interesów, np. pracować/współpracować z konkurencją podmiotu kontrolowanego.	Uwaga uwzględniona Dodano przepis zgodnie, z którym do osoby, o której mowa w art. 32 ust. 2, stosuje się przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Ponadto w art. 32 nadano nowe brzmienie.

				W przepisie wprowadzono regulacje doprecyzowujące kwestie związane z osobą upoważnioną do kontroli.
186.	GRAI	Art. 40 ust.2, art. 40 ust. 4, w kontekście art. 40 ust. 9	Przepis wskazujący, że dopuszczona do kontroli osoba trzecia musi wykazywać się wyłącznie wiedzą specjalistyczną jest dalece niewystarczający. Podmioty kontrolowane, a także ich klienci, wymagają znacznie większej ochrony poufności i tajemnic przedsiębiorstw niż jest to zapisane w tej propozycji brzmienia przepisu.	Uwaga uwzględniona Dodano przepis zgodnie, z którym do osoby, o której mowa w art. 32 ust. 2, stosują się przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.
187.	PTI	Art. 41 ust. 2	2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera: Brak informacji o możliwości weryfikacji tożsamości kontrolera. Sugerujemy odwołanie do Ustawy o NIK. Powinna istnieć możliwość weryfikacji tożsamości kontrolera. W przeciwnym wypadku może dojść do oszustw ze strony osób podszywających się pod Komisję.	Uwaga wyjaśniona Potwierdzenie tożsamości przez kontrolującego określone jest w obecnym art. 33.
188.	ZBP	Art. 41 ust. 3	Regulamin Komisji reguluje tryb i działanie Komisji, a nie kontroli. Z tego względu dobrym rozwiązaniem będzie przeprowadzanie kontroli na podstawie Regulaminu kontroli. Ponadto w przypadku, jeżeli wszelkie czynności będą uregulowane w regulaminie Komisji to będzie on bardzo obszerny, co może niepotrzebnie komplikować podejmowanie czynności kontrolnych. Z tego względu proponujemy alternatywne brzmienie przepisu: „Organizację, szczegółowy sposób, tryb i zakres prowadzenia kontroli określa regulamin Komisji kontroli.”	Uwaga uwzględniona Wyraz „Komisji” zastąpiony został wyrazem „kontroli”.
189.	AmCham	Art. 42	Analizując język Artykułu 42, wydaje się on być na tyle szeroki, że wyznaczeni inspektorzy mogliby żądać dostępu do treści klientów przechowywanych w kontach chmurowych. Taki zakres kontroli wydaje się być niezgodny z Artykułem 78(2) Aktu o AI, który zezwala organom na żądanie wyłącznie danych ściśle niezbędnych do realizacji zadań związanych z oceną zgodności i egzekwowaniem Aktu o AI, podczas gdy Artykuł 42 ust. 1 wyraźnie wspomina o dostępie do systemów informatycznych i chmury	Uwaga wyjaśniona W celu ustaleń z zakresu przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/16789 oraz ustawy

			<p>obliczeniowej należącej do innego podmiotu, zawierających dane Kontrolowane związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim kontrolowany ma do nich dostęp. Zdanie odnoszące się do "systemu informatycznego i chmury obliczeniowej należącej do innej strony" powinno zostać usunięte.</p> <p>Argumentacja:</p> <p>Żaden przepis tej ustawy nie może być interpretowany jako wymagający ujawnienia danych klientów przechowywanych przez dostawcę usług chmurowych. W takich przypadkach inspektor powinien przekierować żądanie do administratora danych (klienta) w celu uzyskania żądanych informacji. Jest to zgodne z ustalonymi wytycznymi organów ścigania w wielu krajach dotyczącymi pozyskiwania danych należących do klientów korporacyjnych i biznesowych, przechowywanych u dostawcy usług chmurowych.</p> <p>Należy zauważyć, że dostawcy usług chmurowych nie mają wglądu w treści przechowywane w imieniu klientów, co uniemożliwia określenie, jakie "pisma, dokumenty lub inne informacje" mogą być przechowywane przez klienta i czy są one istotne dla audytu inspektora.</p> <p>Ponadto, klienci korporacyjni i biznesowi zazwyczaj przechowują dane należące do ich własnych użytkowników końcowych i klientów, więc przymusowe udostępnienie takich danych może skutkować niewłaściwym ujawnieniem danych należących do podmiotów, które nie są przedmiotem lub nie są istotne dla danego audytu</p>	<p>kontrolujący powinien mieć dostęp do szerokiego źródła danych w tym do określonej w art. 34 ust. 1 pkt 1 chmury obliczeniowej oraz systemu informatycznego.</p> <p>Ustalenia kontrolującego w oparciu o samą dokumentację mogą nie dać jednoznacznych wyników.</p>
190.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 42	<p>Projektowana ustawa powinna jednoznacznie umożliwiać podmiotowi kontrolowanemu oznaczanie informacji jako tajemnicy handlowej, podobnie jak w procedurach kontrolnych Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Takie rozwiązanie zwiększyłoby ochronę kluczowych informacji biznesowych, które obecnie nie są wystarczająco zabezpieczone.</p> <p>Ponadto, proponowane zapisy artykułu zdają się być na tyle szerokie, że wyznaczeni inspektorzy mogliby żądać dostępu do treści klientów przechowywanych w kontach chmurowych. Taki zakres kontroli wydaje się być niezgodny z Artykułem 78(2) Aktu o SI, który zezwala organom na żądanie wyłącznie danych ściśle niezbędnych do realizacji zadań związanych z oceną zgodności i egzekwowaniem Aktu o SI, podczas gdy Artykuł 42(1) wyraźnie wspomina o dostępie do systemów informatycznych i chmury obliczeniowej należącej do innego podmiotu, zawierających dane Kontrolowane związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim kontrolowany ma do nich dostęp. Zdanie odnoszące się do "systemu informatycznego i chmury obliczeniowej należącej do innej strony" powinno zostać usunięte.</p> <p>Należy wskazać, że</p> <ul style="list-style-type: none"> • Żaden przepis projektu ustawy nie może być interpretowany jako wymagający ujawnienia danych klientów przechowywanych przez dostawcę usług 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W celu ustaleń z zakresu przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/16789 oraz ustawy kontrolujący powinien mieć dostęp do szerokiego źródła danych w tym do określonej w art. 34 ust. 1 pkt 1 chmury obliczeniowej oraz systemu informatycznego.</p> <p>Ustalenia kontrolującego w</p>

			<p>chmurowych. W takich przypadkach inspektor powinien przekierować żądanie do administratora danych (klienta) w celu uzyskania żądanych informacji. Jest to zgodne z ustalonymi wytycznymi organów ścigania w wielu krajach dotyczącymi pozyskiwania danych należących do klientów korporacyjnych i biznesowych, przechowywanych u dostawcy usług chmurowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> • Należy zauważyć, że dostawcy usług chmurowych nie mają wglądu w treści przechowywane w imieniu klientów, co uniemożliwia określenie, jakie "pisma, dokumenty lub inne informacje" mogą być przechowywane przez klienta i czy są one istotne dla audytu inspektora, • Klienci korporacyjni i biznesowi zazwyczaj przechowują dane należące do ich własnych użytkowników końcowych i klientów, więc przymusowe udostępnienie takich danych może skutkować niewłaściwym ujawnieniem danych należących do podmiotów, które nie są przedmiotem lub nie są istotne dla danego audytu. 	oparciu o samą dokumentację mogą nie dać jednoznacznych wyników.
191.	ZPTC Lewiatan	Art. 42	<p>Analizując język Artykułu 42, wydaje się on być na tyle szeroki, że wyznaczeni inspektorzy mogliby żądać dostępu do treści klientów przechowywanych w kontach chmurowych.</p> <p>Taki zakres kontroli wydaje się być niezgodny z Artykułem 78(2) Aktu o AI, który zezwala organom na żądanie wyłącznie danych ściśle niezbędnych do realizacji zadań związanych z oceną zgodności i egzekwowaniem Aktu o AI, podczas gdy Artykuł 42(1) wyraźnie wspomina o dostępie do systemów informatycznych i chmury obliczeniowej należącej do innego podmiotu, zawierających dane Kontrolowane związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim kontrolowany ma do nich dostęp. Zdanie odnoszące się do "systemu informatycznego i chmury obliczeniowej należącej do innej strony" powinno zostać usunięte.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Żaden przepis tej ustawy nie może być interpretowany jako wymagający ujawnienia danych klientów przechowywanych przez dostawcę usług chmurowych. W takich przypadkach inspektor powinien przekierować żądanie do administratora danych (klienta) w celu uzyskania żądanych informacji. Jest to zgodne z ustalonymi wytycznymi organów ścigania w wielu krajach dotyczącymi pozyskiwania danych należących do klientów korporacyjnych i biznesowych, przechowywanych u dostawcy usług chmurowych. 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W celu dokonania pełnych ustaleń z zakresu przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/16789 oraz ustawy kontrolujący powinien mieć dostęp do szerokiego źródła danych w tym do określonej w art. 34 ust. 1 pkt 1 chmury obliczeniowej oraz systemu informatycznego. Ustalenia kontrolującego w oparciu o samą dokumentację mogą nie dać jednoznacznych wyników.</p>

			<ul style="list-style-type: none"> Należy zauważyć, że dostawcy usług chmurowych nie mają wglądu w treści przechowywane w imieniu klientów, co uniemożliwia określenie, jakie "pisma, dokumenty lub inne informacje" mogą być przechowywane przez klienta i czy są one istotne dla audytu inspektora. Ponadto, klienci korporacyjni i biznesowi zazwyczaj przechowują dane należące do ich własnych użytkowników końcowych i klientów, więc przymusowe udostępnienie takich danych może skutkować niewłaściwym ujawnieniem danych należących do podmiotów, które nie są przedmiotem lub nie są istotne dla danego audytu. 	
192.	Polska Izba Ubezpieczeń	Art. 42	Wprowadzenie obowiązku zapewnienia przez podmiot kontrolowany dostępu do chmury obliczeniowej będącej własnością innego podmiotu zawierającej dane kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim kontrolowany ma do niej dostęp będzie w praktyce niemożliwe do realizacji w przypadku globalnych dostawców. Izba proponuje nie dodawać tej zmiany.	Uwaga wyjaśniona W celu dokonania pełnych ustaleń z zakresu przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/16789 oraz ustawy kontrolujący powinien mieć dostęp do szerokiego źródła danych w tym do określonej w art. 34 ust. 1 pkt 1 chmury obliczeniowej.
193.	GRAI	Art. 42 ust. 1	<p>Jest: Art. 42 ust. 1 w nowym brzmieniu stanowi, że podmiot kontrolujący może żądać dostępu nie tylko do systemów informatycznych podmiotu kontrolowanego, ale także do systemów informatycznych i chmur obliczeniowych należących do innego podmiotu. Taki zakres kontroli jest niezgodny z art. 78 ust. 2 projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji, który pozwala organom żądać jedynie danych ściśle niezbędnych do realizacji zadań związanych z oceną zgodności i egzekwowaniem przepisów ustawy o sztucznej inteligencji.</p> <p>Propozycja: Usunąć z art. 42 ust. 1 <i>“oraz chmury obliczeniowej będących własnością innego podmiotu zawierających dane kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim kontrolowany ma do nich dostęp”</i>.</p>	Uwaga wyjaśniona W celu dokonania pełnych ustaleń z zakresu przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/16789 oraz ustawy kontrolujący powinien mieć dostęp do szerokiego źródła danych w tym do określonej w art. 34 ust.

				1 pkt 1 chmury obliczeniowej.
194.	PTI	Art. 42 ust. 1 pkt 4	4. zabezpieczania dokumentów i innych materiałów i danych Oryginałów czy kopii? Sugerujemy odwołanie do Ustawy o NIK Brak informacji czy kontroler będzie mógł zabezpieczyć oryginał czy wyłącznie kopię materiałów. Jeśli oryginałów jaka jest odpowiedzialność za ich uszkodzenie lub zagubienie?	Uwaga wyjaśniona Przepis pkt 4 odnosi się do oryginałów. Zabezpieczenie musi następować z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych Kwestia kopii została uregulowana w pkt 6.
195.	KIGEiT	Art. 42 ust. 1 pkt 7	7) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli, jednak nie szerszym niż określono w art. 23 ust.3 ustawy <u>Uważamy, że zakres danych musi być ten sam jak dla Komisji.</u>	Uwaga wyjaśniona Z uwagi na brzmienie art. 23 ust. 3 przepis nie wymaga doprecyzowania w tym zakresie.
196.	PIIT	Art. 42 ust. 1 pkt 7	7) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli, jednak nie szerszym niż określono w art. 23 ust.3 ustawy Zakres danych musi być ten sam jak dla Komisji.	Uwaga wyjaśniona Z uwagi na brzmienie art. 23 ust. 3 przepis nie wymaga doprecyzowania w tym zakresie.
197.	KIGEiT	Art. 42 ust.2	2. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona jest obowiązana udzielać kontrolującemu wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić po swojej stronie mu i osobom upoważnionym do kontroli czas, warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a także potwierdzić zgodność z oryginałem wszelkich kopii, wyciągów z dokumentów oraz zestawień, analiz, obliczeń lub innych dokumentów lub informacji sporządzonych na żądanie kontrolującego, oraz zapewnić mu:	Uwaga wyjaśniona Wykreślenie nie jest zasadne, ponieważ poza kontrolującym w kontroli mogą również brać udział inne osoby upoważnione.

198.	PIIT	Art. 42 ust.2	<p>2. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona jest obowiązana udzielać kontrolującemu wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu i osobom upoważnionym do kontroli czas, warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a także potwierdzić zgodność z oryginałem wszelkich kopii, wyciągów z dokumentów oraz zestawień, analiz, obliczeń lub innych dokumentów lub informacji sporządzonych na żądanie kontrolującego, oraz zapewnić mu:</p> <p>Co oznacza, że Kontrolowany ma zapewnić kontrolującemu "czas, warunki i środki" do sprawnego przeprowadzenia kontroli - w przypadku kontroli zdalnej? <u>Zapis wymaga doprecyzowania/przeformułowania. Czy kontrolowany ma zapewnić np. komputer, łącze internetowe kontrolującemu? - czy raczej powinien zapewnić te środki po swojej stronie?</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W przedmiotowym przepisie chodzi o środki i czas pozwalający na przeprowadzenie czynności kontrolnych w niezakłócony sposób ale będące całkowicie po stronie kontrolowanego. Nie odnosi się to do wyposażenia technicznego kontrolującego.</p>
199.	PTI	Art.42 ust. 2 dodać pkt 4 (poprzednio art. 44)	<p>Brakuje dogłębnej analizy kontrolowanego systemu <u>Prosimy o rozszerzenie zapisu:</u> (.) „powinien uwzględniać dostęp do funkcjonalności rozwiązań, wytrenowanych modeli, a także dawać możliwość kontrolującemu uruchomienia/przetestowania systemu AI na infrastrukturze podmiotu” Działanie tak złożonych i potencjalnie niebezpiecznych systemów, nie zawsze jest możliwe do oceny wyłącznie na podstawie dokumentacji, która może być niepełna lub błędna</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Wskazany w przepisie art. 36 zakres należy uznać za wystarczający do ustalenia przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy.</p>
200.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 44	<p>Choć znaczenie tajemnicy zawodowej (adwokackiej, radcowskiej) jest uznawane, projektowana ustawa znacząco ją ogranicza, naruszając zasadę proporcjonalności i podważając zaufanie do relacji doradczo-prawnych. Kontroler nie powinien mieć uprawnienia do kwestionowania powołania się przez podmiot kontrolowany na tajemnicę zawodową (adwokacką, radcowską). Projektowana ustawa nie określa, co oznaczają wątpliwości (które nawet nie muszą być uzasadnione) dotyczące powołania się na tajemnicę zawodową (adwokacką, radcowską). Sformułowanie zapewnienie ochrony przed ujawnieniem jest niejasne – dokument i tak zostanie ujawniony przynajmniej SOKiK. Projektowana ustawa nie precyzuje, jak dokumenty powinny być zabezpieczone. Obecne podejście nie spełnia standardów poufności tajemnicy zawodowej (adwokackiej, radcowskiej). Prawo powinno gwarantować absolutną ochronę dla komunikacji objętej tajemnicą zawodową (adwokacką, radcowską),</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono treść przepisu art. 36, wykreślono ust. 2 ,3 i 5.</p>

			ponieważ nieuzasadniona ingerencja mogłaby podważyć fundamentalne zaufanie do relacji w zakresie doradztwa prawnego i poufności.	
201.	KIGEiT	Art. 44 ust.1	<p>Art. 44. 1. Jeżeli w toku kontroli kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli pisma i dokumenty lub ich odpisy i wyciągi, akta, korespondencja przesyłanej pocztą elektroniczną, informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, inne urządzenia zawierające dane informatyczne lub systemy informatyczne, w tym chmura obliczeniowa:</p> <p>1) zawierają komunikację między kontrolowanym a adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję, w toku którego jest przeprowadzana kontrola,</p> <p>2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję, w toku którego jest przeprowadzana kontrola</p> <p>- art. 42-3ust. 2 ustawy nie stosuje się.</p> <p>Jeśli w art. 42 ust.1 rozróżnia się wiele rodzajów form i nośników informacji, uprawnienie z art. 44 ust.1 powinno dotyczyć wszystkich tych form a nie tylko dwóch: pism i dokumentów. Informacje objęte tajemnicą adwokacką/radcowską mogą być także zawarte w systemach czy poczcie elektronicznej bądź w zasobach chmury obliczeniowej. Rekomendowane jest, aby przepis odwoływał się do art. 43 a nie 42 ust.2.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Wprowadzenie do wyliczenia w art. 36 ust. 1 uzupełniono o wyrazy „lub inne nośniki informacji”. W pozostałym zakresie przepis nie wymaga doprecyzowania dla osiągnięcia celu wskazanego w uwadze. Wskazane w uwadze odesłanie nie wymaga korekty.</p>
202.	PIIT	Art. 44 ust.1	<p>Art. 44. 1. Jeżeli w toku kontroli kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli pisma i dokumenty lub ich odpisy i wyciągi, akta, korespondencja przesyłanej pocztą elektroniczną, informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, inne urządzenia zawierające dane informatyczne lub systemy informatyczne, w tym chmura obliczeniowa :</p> <p>1) zawierają komunikację między kontrolowanym a adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję, w toku którego jest przeprowadzana kontrola,</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Wprowadzenie do wyliczenia w art. 36 ust. 1 uzupełniono o wyrazy „lub inne nośniki informacji”. W pozostałym zakresie przepis nie wymaga doprecyzowania dla osiągnięcia celu wskazanego w uwadze.</p>

			<p>2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję, w toku którego jest przeprowadzana kontrola</p> <p>- art. 42-3ust. 2 ustawy nie stosuje się.</p> <p>Jeśli w art. 42 ust.1 rozróżnia się wiele rodzajów form i nośników informacji, uprawnienie z art. 44 ust.1 powinno dotyczyć wszystkich tych form a nie tylko dwóch: pism i dokumentów. Informacje objęte tajemnicą adwokacką/radcowską mogą być także zawarte w systemach czy poczcie elektronicznej bądź w zasobach chmury obliczeniowej. Przepis powinien odwoływać raczej do art. 43 a nie 42 ust.2</p>	Wskazane w uwadze odesłanie nie wymaga korekty.
203.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 44 ust. 1	Obecne wyłączenie dotyczy jedynie obowiązku przekazania materiałów (art. 42 ust. 2 Ustawy), ale powinno również obejmować prawo dostępu do określonych danych, materiałów, informacji i dokumentów (art. 42 ust. 1 Ustawy). Jest to konieczne dla pełnej ochrony tajemnicy adwokackiej oraz zapewnienia poufności w relacjach doradztwa prawnego.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W opinii projektodawcy obecna konstrukcja art. 36 w wystarczający sposób zabezpiecza prawo, o którym mowa w uwadze.</p>
204.	GRAI	Art. 44 ust. 3	Uwaga redakcyjna – należy poprawić pisownie nazwy sądu – powinno być zapisane z dużej litery, konsekwentnie w całym projekcie ustawy.	<p>Uwaga nieaktualna</p> <p>Wykreślono art. 36 ust. 3.</p>
205.	GRAI	Art. 44 ust. 3 i 5	<p>Brzmienie art. 44 ust. 3 i ust. 5 w obecnym kształcie narusza podstawową zasadę tajemnicy adwokackiej oraz wprowadza konstrukcję postępowania nieznaną przepisom Kodeksu Postępowania Cywilnego.</p> <p>Obecne brzmienie Art. 44 ust.3 – „jeżeli oświadczenie kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, o którym mowa w ust.1, budzi wątpliwości, kontrolujący niezwłocznie, nie później niż po zakończeniu kontroli, doręcza je z pismem lub dokumentem, którego wątpliwość dotyczy do sądu okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów (..)”.</p> <p>Obecne brzmienie Art. 44 ust.5 – „Sąd, po zapoznaniu się z wnioskiem oraz pismami i dokumentami, o których mowa w ust.3, wydaje postanowienie o ich zwrocie kontrolowanemu w całości albo w części, jeżeli zawierają one komunikację, o której mowa w ust. 1 i spełniają przesłanki określone w tym przepisie albo wydaje postanowienie o ich zwrocie w całości albo w części właściwemu organowi na potrzeby</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Wykreślono art. 36 ust. 3 i 5.</p>

		<p>prowadzonego postępowania. Postanowienie podlega wykonaniu z chwila uprawomocnienia się”.</p> <p>Uwagi:</p> <p>W art. 44 ust. 3 nie wskazano z jakim wnioskiem występuje Kontrolujący do sądu, zwłaszcza, że w powiązaniu z ust. 5 brzmienie projektowanego zapisu prowadzi do nieznanego w polskich przepisach kodeksu cywilnego procedury wypadkowej dot. skontrolowania dokumentów, objętych tajemnicą adwokacką w ramach prowadzonej przez inny organ kontroli w postępowaniu pozasądowym.</p> <p>Po pierwsze możliwość zwolnienia z tajemnicy adwokackiej jest szczegółowo uregulowana w art. 261 Kodeksu Postępowania Cywilnego czy w art. 83 Kodeksu Postępowania Administracyjnego i co istotne zwolnienie z tajemnicy adwokackiej może jedynie i wyłącznie nastąpić w ramach prowadzonego postępowania sądowego i dodatkowo w sytuacji, w której również adwokat, radca prawny, prawnik z Unii Europejskiej jest uczestnikiem takiego postępowania.</p> <p>W przepisach postępowania karnego odpowiednikiem jest art. 180 Kodeksu Postępowania Karnego.</p> <p>W obecnym kształcie brzmienie art. 44 ust. 3 i art. 44 ust. 5 prowadzi do naruszenia podstawowej zasady zaufania obywateli do państwa oraz do naruszenia przepisów ochrony tajemnicy adwokackiej, która jest podstawową gwarancją prawidłowego wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego, prawnika z Unii Europejskiej. Jedynym organem, który może zwolnić adwokata, radcę prawnego, prawnika z Unii Europejskiej z tajemnicy jest sąd w prowadzonym konkretnym postępowaniu sądowym, w którym również adwokat, radca prawny, prawnik z Unii Europejskiej musi być uczestnikiem.</p> <p>Po drugie: Zwracamy uwagę, że w projektowanym brzmieniu art. 44 ust. 3 nie wskazano z jakim wnioskiem występuje Kontrolujący do sądu i na podstawie, której części przepisów Kodeksu Postępowania Cywilnego miałyby być prowadzone takie postępowanie.</p> <p>Tym samym brak zmiany w/w art. 44 spowoduje prowadzenie przez sąd jakiegoś nieznanego przepisom postępowania sądowego, które ma dokonać weryfikacji korespondencji, objętej tajemnicą adwokacką poza samym adwokatem, radcą prawnym czy prawnikiem z Unii Europejskiej, którzy są przecież także dysponentami takiej tajemnicy i co najmniej winni być uczestnikami takiego postępowania sądowego.</p> <p>Obecna konstrukcja w projektowanej ustawie o systemach sztucznej inteligencji jest prawnie niedopuszczalna.</p> <p>Uwagi de lege ferende</p>	
--	--	--	--

			Postulujemy dokonanie całkowitej zmiany art. 44 ust. 3 i 5 i w pierwszej kolejności rozstrzygnięcie w jakim trybie i na podstawie jakich przepisów (cywilnych, karnych, administracyjnych) ma działać Kontrolujący oraz na jakim etapie należy zawiadomić o wszczętym postępowaniu adwokata, radcę prawnego czy prawnika z Unii Europejskiej, którym należy umożliwić wzięcie udziału w takim postępowaniu.	
206.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 45	<p><u>Pomoc jednostek podległych i nadzorowanych przez ministra ds. cyfryzacji jest nieuzasadniona.</u> Komisja sama powinna posiadać niezbędne kompetencje i narzędzia do skutecznego przeprowadzania kontroli. Angażowanie zewnętrznych jednostek w ten proces budzi wątpliwości dotyczące poufności kontroli, zwłaszcza biorąc pod uwagę potencjalnie wrażliwy zakres prowadzonych postępowań.</p> <p>Ponadto, przepis mówiący o możliwości żądania wsparcia Policji <u>wydać się niepotrzebny i nadmierny.</u> Policja może zostać wezwana w każdym przypadku, gdy zdarzenie stanowi przestępstwo lub wykroczenie. Nie ma potrzeby wprowadzania specjalnej procedury angażowania Policji w czynności kontrolne, ponieważ takie podejście nie odpowiada nowoczesnemu państwu, które respektuje zasady legalizmu, praworządności oraz wzajemnego zaufania obywatela do państwa i państwa do obywatela.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Mając na uwadze zakres przedmiotowy regulacji, oraz szybko rozwijającą się technologię pełne wyposażenie Komisji w kompetencje i narzędzia do przeprowadzenia kontroli nie w każdej sytuacji może być osiągalne. Stąd też w celu zapewnienia poprawności przeprowadzenia kontroli niezbędne jest umożliwienie korzystania przez Komisję ze wsparcia przy ustalaniu stanu faktycznego w zakresie wskazanym w art. 37 ust. 2 pkt 2. Zaufanych podmiotów, które posiadają doświadczenie, kompetencje i narzędzia w tym zakresie.</p> <p>Aby móc zapewnić wsparcie Policji niezbędne jest zawarcie</p>

				stosowanych przepisów w projekcie ustawy.
207.	Polska Izba Ubezpieczeń	Art. 46	Izba nie zgadza się na propozycję skrócenia terminu z 14 na 7 dni na zgłoszenie zastrzeżeń do protokołu kontroli.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca uważa termin 7-dniowy za optymalny. Pozwala on kontrolowanemu na zapoznanie się z treścią projektu protokołu kontroli oraz na przygotowanie zastrzeżeń a także nie wpływa na przedłużenie kontroli której celem jest ustalenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy.
208.	KIGEiT	Art. 46 ust.1	Art. 46. 1. Z przeprowadzonej kontroli czynności kontrolnych kontrolowany kontrolujący sporządza projekt protokołu. Analogicznie jak w art. 105 J ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kontrolowany powinien mieć prawo do doniesienia się do protokołu z całości kontroli, a nie z poszczególnych czynności kontrolnych.	Uwaga częściowo uwzględniona W przepisie skorygowano błąd redakcyjny: wyraz „kontrolowany” zastąpiono wyrazem „kontrolujący”.
209.	PIIT	Art. 46 ust.1	Art. 46. 1. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych kontrolowany kontrolujący sporządza projekt protokołu. Czy Protokół ma być z każdej czynności kontrolnej osobno, a z całej kontroli? Protokół sporządza kontrolujący?	Uwaga uwzględniona W przepisie skorygowano błąd redakcyjny. Projekt protokołu odnosi się do całej kontroli.

210.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 46 ust. 1	Projekt raportu powinien być sporządzony przez kontrolera, a nie przez podmiot kontrolowany. Zakładamy, że jest to jedynie błąd redakcyjny.	Uwaga uwzględniona W przepisie skorygowano błąd redakcyjny.
211.	GRAI	Art. 46 ust. 1	Jest: Termin na złożenie zastrzeżeń do protokołu został skrócony do zaledwie 7 dni. <u>Propozycja: Proponujemy przywrócenie poprzedniego 14-dniowego terminu</u> , aby dać zainteresowanym więcej czasu na zapoznanie się z nim. W przypadkach tak złożonych jak systemy sztucznej inteligencji, przygotowanie zastrzeżeń często wymaga wkładu specjalistów z różnych działów, co może być trudne do zrealizowania w ciągu zaledwie 7 proponowanych dni. Zwłaszcza, że brak zastrzeżeń złożonych w terminie oznacza, że projekt protokołu uznaje się za zaakceptowany, co dodatkowo podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniego czasu na zapoznanie się z jego treścią. Błąd redakcyjny: W art. 46 ust. 1 do poprawy omyłka pisarska – obecnie wskazuje, że to jednostka kontrolowana jest odpowiedzialna za sporządzenie protokołu kontroli.	Uwaga częściowo uwzględniona W przepisie skorygowano błąd redakcyjny. Projektodawca uważa termin 7-dniowy za optymalny. Pozwala on kontrolowanemu na zapoznanie się z treścią projektu protokołu kontroli oraz na przygotowanie zastrzeżeń a także nie wpływa na przedłużenie kontroli której celem jest ustalenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy.
212.	PTI	Art. 46 ust. 3	„Od otrzymanego projektu wystąpienia pokontrolnego podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do właściwego organu zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu wy stąpienia pokontrolnego.” Nie jest jasne, co jest „właściwym organem” Propozycja doprecyzowania: „do organu kontrolującego”	Uwaga wyjaśniona Uwaga dotyczy projektu w wersji udostępnionej w ramach I etapu konsultacji publicznych. W projekcie z 10 lutego 2025 r. przepis zmienił brzmienie.
213.	AmCham	Art. 46 ust. 4	W celu zapewnienia rzetelności i efektywności procesu kontrolnego, a także	Uwaga wyjaśniona

			<p>zagwarantowania prawa do obrony, termin na wniesienie zastrzeżeń do raportu z kontroli powinien wynosić co najmniej 14 dni.</p> <p>Obecnie zapisany w <u>projekcie ustawy termin 7 dni w wielu przypadkach będzie niewystarczający</u>, w szczególności w przypadku obszernych i szczegółowych raportów, zawierających analizę dużej ilości danych, materiałów, informacji i dokumentów. Analiza i przygotowanie uwag i zastrzeżeń będzie wymagało więcej czasu niż 7 dni.</p> <p>Zapewnienie 14 dni na zgłoszenie uwag do raportu z kontroli umożliwi kontrolowanym podmiotom dokładne zapoznanie się z treścią raportu, przeprowadzenie własnych analiz i konsultacji, a w konsekwencji – przygotowanie rzeczowych i wyczerpujących zastrzeżeń. Zapewni to również większą transparentność i obiektywizm procesu kontrolnego, co przyczyni się do zwiększenia zaufania do jego wyników.</p>	<p>Projektodawca uważa termin 7-dniowy za optymalny. Pozwala on kontrolowanemu na zapoznanie się z treścią projektu protokołu kontroli oraz na przygotowanie zastrzeżeń a także nie wpływa na przedłużenie kontroli której celem jest ustalenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy.</p>
214.	KIGEiT	Art. 46 ust.4	<p>4.W terminie 7 dni od dnia doręczenia projektu protokołu kontroli kontrolowany składa ma prawo złożyć pisemne zastrzeżenia do jego treści.</p> <p><u>Jeśli nie ma zastrzeżeń to nie powinno być to obowiązkiem, ale uprawnieniem.</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi nadano brzmienie uwzględniające fakultatywność złożenia zastrzeżeń.</p>
215.	PIIT	Art. 46 ust.4	<p>4. W terminie 7 dni od dnia doręczenia projektu protokołu kontroli kontrolowany składa ma prawo złożyć pisemne zastrzeżenia do jego treści.</p> <p>Jeśli nie ma zastrzeżeń to nie powinno być to obowiązkiem, ale uprawnieniem.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi nadano brzmienie uwzględniające fakultatywność złożenia zastrzeżeń.</p>
216.	PIIT	Art. 46 ust. 4	<p>Termin na złożenie zastrzeżeń do projektu protokołu kontroli powinien wynosić co najmniej 14 dni.</p> <p>Termin na wniesienie zastrzeżeń do raportu z kontroli powinien zostać wydłużony do co najmniej 14 dni. Treść raportu może być obszerna i szczegółowa, biorąc pod uwagę zakres kontroli oraz ilość analizowanych danych, materiałów, informacji i dokumentów. Termin 7 dni może być niewystarczający na dokładną analizę i przygotowanie merytorycznych zastrzeżeń, zwłaszcza w przypadku skomplikowanych spraw.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca uważa termin 7-dniowy za optymalny. Pozwala on kontrolowanemu na zapoznanie się z treścią</p>

				projektu protokołu kontroli oraz na przygotowanie zastrzeżeń a także nie wpływa na przedłużenie kontroli której celem jest ustalenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy.
217.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 46 ust. 4	Termin na wniesienie zastrzeżeń do raportu z kontroli powinien zostać wydłużony do co najmniej 14 dni. Treść raportu może być obszerna i szczegółowa, biorąc pod uwagę zakres kontroli oraz ilość analizowanych danych, materiałów, informacji i dokumentów. Termin 7 dni może być niewystarczający na dokładną analizę i przygotowanie merytorycznych zastrzeżeń, zwłaszcza w przypadku skomplikowanych spraw. W przypadkach tak złożonych, jak systemy AI, ustosunkowanie się do zastrzeżeń regulatora często wymaga wkładu specjalistów z różnych działów, co może być niezwykle trudne do zrealizowania w ciągu zaledwie 7 proponowanych dni. Tym bardziej, że brak zastrzeżeń w terminie oznacza, że projekt protokołu uznaje się za przyjęty, co dodatkowo podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniej ilości czasu na zapoznanie się z jego treścią.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca uważa termin 7-dniowy za optymalny. Pozwala on kontrolowanemu na zapoznanie się z treścią projektu protokołu kontroli oraz na przygotowanie zastrzeżeń a także nie wpływa na przedłużenie kontroli której celem jest ustalenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy.
218.	ZTPC Lewiatan	Art. 46. ust. 5 i ust. 8	W przepisie należy doprecyzować w jakim terminie osoba kontrolująca dokonuje tych czynności.	Uwaga wyjaśniona Projektodawca nie uznaje za zasadne wprowadzania terminów w tym zakresie.
219.	KIGEiT	Art. 47	zalecenia pokontrolne	Uwaga wyjaśniona

			<p>W ust. 2, lista elementów, które powinny zawierać zalecenia pokontrolne, powinna być uzupełniona o określenie stwierdzonych nieprawidłowości.</p> <p>W ust. 3, który pozwala na określenie krótszego niż 30 dni na usunięcie nieprawidłowości i powiadomienie Komisji, rekomendujemy usunąć przesłankę „<i>gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości</i>”</p> <p>W ust. 1-4 brak jest spójności. W jednych postanowieniach pisze się o Komisji a w innych o samym Przewodniczącym jako określającym coś, wydającym zalecenia pokontrolne - nie wiadomo więc, czy to kompetencja całej Komisji czy Przewodniczącego.</p> <p>Przewodniczący/Komisja powinien być zobowiązany do precyzyjnego określenia zakresu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689 lub decyzji wydanej przez Komisję, stwierdzonego w wyniku kontroli (nieprawidłowości). Powinno to być obowiązkowym elementem zaleceń pokontrolnych. Tylko wówczas kontrolowany będzie mógł podjąć działania zmierzające do usunięcia nieprawidłowości. Pojęcie „naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości” jest bardzo szerokie i obejmuje również sytuacje, w których doszło do naruszenia takiego samego obowiązku rozporządzenia 2024/1689, ale dotyczącego innego systemu lub jego zastosowania.</p>	<p>Zalecenia pokontrolne mogą być wydawane na skutek przeprowadzenia kontroli. Nie ma potrzeby przytaczania w nich elementów wskazanych w protokole z kontroli. Przepis jest kompletny i nie wymaga doprecyzowania.</p>
220.	PIIT	Art. 47	<p>zalecenia pokontrolne</p> <p>W ust. 2, lista elementów, które powinny zawierać zalecenia pokontrolne, powinna być uzupełniona o określenie stwierdzonych nieprawidłowości.</p> <p>W ust. 3, który pozwala na określenie krótszego niż 30 dni na usunięcie nieprawidłowości i powiadomienie Komisji, należy usunąć przesłankę „<i>gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości</i>”</p> <p>W ust. 1-4 brak jest spójności. W jednych postanowieniach pisze się o Komisji a w innych o samym Przewodniczącym jako określającym coś, wydającym zalecenia pokontrolne - nie wiadomo więc, czy to kompetencja całej Komisji czy Przewodniczącego.</p> <p>Przewodniczący/Komisja powinien być zobowiązany do precyzyjnego określenia zakresu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689 lub decyzji wydanej przez Komisję, stwierdzonego w wyniku kontroli (nieprawidłowości). Powinno to być obowiązkowym elementem zaleceń pokontrolnych. Tylko wówczas kontrolowany będzie mógł podjąć działania zmierzające do usunięcia nieprawidłowości. Pojęcie „naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości” jest bardzo szerokie i obejmuje również sytuacje, w których doszło do</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zalecenia pokontrolne mogą być wydawane na skutek przeprowadzenia kontroli. Nie ma potrzeby przytaczania w nich elementów wskazanych w protokole z kontroli. Przepis jest kompletny i nie wymaga doprecyzowania.</p>

			naruszenia takiego samego obowiązku rozporządzenia 2024/1689, ale dotyczącego innego systemu lub jego zastosowania.	
221.	ZBP	Art. 47 ust. 1	Przepis nie precyzuje, w jakim terminie od zakończenia kontroli KRiBSI przekazuje zalecenia pokontrolne, a także nie określa trybu wnoszenia zastrzeżeń do wydanych zaleceń, analogicznie, jak to ma miejsce w przypadku protokołu.	Uwaga wyjaśniona Zalecenia pokontrolne są przekazywane po zakończeniu kontroli. Do zaleceń pokontrolnych przepisy ustawy nie przewidują wnoszenia zastrzeżeń.
222.	GRAI	Art. 47. ust. 1	Artykuł nie precyzuje, w jakim terminie od zakończenia kontroli KRiBSI przekazuje zalecenia pokontrolne, a także nie określa trybu wnoszenia zastrzeżeń do wydanych zaleceń, analogicznie, jak to ma miejsce w przypadku protokołu.	Uwaga wyjaśniona Zalecenia pokontrolne są przekazywane po zakończeniu kontroli. Do zaleceń pokontrolnych przepisy ustawy nie przewidują wnoszenia zastrzeżeń.
223.	GRAI	Art. 47 ust. 2 pkt 1	Punkt wymaga przeformułowania. W obecnym kształcie zdanie jest niedokończone lub zawiera nadmiarowe sformułowania.	Uwaga uwzględniona Skorygowano błąd redakcyjny.
224.	ZBP	Art. 47 ust. 2 pkt 1	Punkt wymaga przeformułowania. W obecnym kształcie zdanie jest niedokończone lub zawiera nadmiarowe sformułowania.	Uwaga uwzględniona Skorygowano błąd redakcyjny.
225.	ZPTC Lewiatan	Art. 47 ust. 2 pkt 1)	Proponujemy usunięcie słowa "nie i" oraz zastąpienie go średnikiem.	Uwaga uwzględniona Usunięto fragment „nie i” oraz zastąpiono go średnikiem.
226.	ZBP	Art. 47 ust. 2 pkt 2	Proponujemy <u>zmianę przepisu na następujący: „może wskazać termin na usunięcie nieprawidłowości”</u> . Propozycja wzoruje się na organizacji pracy KNF. Taka formuła umożliwia wskazywanie terminów w przypadku zaleceń o wysokiej istotności, bez konieczności ich określania w sytuacjach o niższej wadze, gdzie nie zawsze występuje taka potrzeba.	Uwaga wyjaśniona Celem przepisu jest, aby w ramach zaleceń pokontrolnych wskazać

				termin na usunięcie nieprawidłowości bez względu na ich istotność.
227.	GRAI	Art. 47 ust. 2 pkt 2	<p>Proponujemy <u>zmianę przepisu na następujący</u>: „może wskazać termin na usunięcie nieprawidłowości”.</p> <p>Propozycja wzoruje się na organizacji pracy KNF. Taka formuła umożliwia wskazywanie terminów w przypadku zaleceń o wysokiej istotności, bez konieczności ich określania w sytuacjach o niższej wadze, gdzie nie zawsze występuje taka potrzeba.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem przepisu jest, aby w ramach zaleceń pokontrolnych wskazać termin na usunięcie nieprawidłowości bez względu na ich istotność.</p>
228.	ZBP	Art. 47 ust. 2 pkt 4	Literówka. Niepotrzebna dodatkowa spacja w sformułowaniu „u st. 1”.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został skorygowany.</p>
229.	KIGEiT	Art. 48	<p>Wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia, że naruszenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy lub może dotyczyć systemów i modeli, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, Komisja wszczyna postępowanie, o której mowa w rozdziale 4 ustawy, z urzędu.</p> <p><u>Rekomenduje się precyzyjnie określić konkretne przepisy ustawy, których naruszenie powoduje obowiązek wszczęcia przez Komisję postępowania naruszeniowego.</u></p> <p>Ust. 2 określa przypadki, w których Komisja jest zobowiązana do wszczęcia postępowania. O ile w przypadku naruszeń rozporządzenia zostało to zawężone do systemów i modeli, o których mowa w art. 5 ust. 6 rozporządzenia 2024/1689, to w przypadku naruszenia ustawy nie zostało to w żaden sposób ograniczone. W związku z tym zachodzi sprzeczność z ust. 1, zgodnie z którym Komisja ma w tym zakresie uznanie.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga wyjaśniona. Przepisy projektowanej ustawy mają na celu umożliwienie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 stąd odniesienie w art. 40ust. 2 do całości ustawy należy uznać za zasadne.</p>
230.	PIIT	Art. 48	<p>Wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia, że naruszenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy lub może dotyczyć systemów i modeli, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy projektowanej ustawy mają na celu umożliwienie</p>

			<p>2024/1689 lub ustawy, Komisja wszczyna postępowanie, o której mowa w rozdziale 4 ustawy, z urzędu.</p> <p>Ewentualnie należy precyzyjnie określić konkretne przepisy ustawy, których naruszenie powoduje obowiązek wszczęcia przez Komisję postępowania naruszeniowego</p> <p>Ust. 2 określa przypadki, w których Komisja jest zobowiązana do wszczęcia postępowania. O ile w przypadku naruszeń rozporządzenia zostało to zawężone do systemów i modeli, o których mowa w art. 5 ust. 6 rozporządzenia 2024/1689, to w przypadku naruszenia ustawy nie zostało to w żaden sposób ograniczone. W związku z tym zachodzi sprzeczność z ust. 1, zgodnie z którym Komisja ma w tym zakresie uznanie.</p>	<p>stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 stąd odniesienie w art. 40 ust. 2 do całości ustawy należy uznać za zasadne.</p>
231.	ICC Poland	Art. 48 ust. 2	<p>Zgodnie z art. 48 ust. 1 Projektu, jeśli na podstawie informacji zgromadzonych w toku kontroli Komisja stwierdzi, że mogło dojść do naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy Komisja może wszcząć postępowanie, o którym mowa w rozdziale 4 ustawy. Jednakże, na zasadzie wyjątku od tej reguły, art. 48 ust. 2 Projektu przewiduje, że w przypadku stwierdzenia, że naruszenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy lub może dotyczyć systemów i modeli, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, Komisja wszczyna postępowanie, o którym mowa w rozdziale 4 ustawy, z urzędu.</p> <p>Zawarcie w art. 48 ust. 2 Projektu, przewidującym – na zasadzie wyjątku od reguły z art. 48 ust. 1 Projektu – obowiązek wszczęcia przez Komisję postępowania z urzędu, powinno być ograniczone jedynie do systemów i modeli, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia 2024/1689, nie zaś przepisów ustawy. Inaczej dochodzi w istocie do częściowego nakładania się zakresu zastosowania art. 48 ust. 1 i 2 Projektu. Z tego względu proponuje się wprowadzenie następującej zmiany w art. 48 ust. 2:</p> <p><i>W przypadku stwierdzenia, że naruszenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy lub może dotyczyć systemów i modeli, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, Komisja wszczyna postępowanie, o którym mowa w rozdziale 4 ustawy, z urzędu.</i></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy projektowanej ustawy mają na celu umożliwienie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 stąd odniesienie w art. 40 ust. 2 do ustawy należy uznać za zasadne.</p>
232.	ZBP	Art. 48 ust. 2	<p><u>Proponujemy wykreślenie słowa „modeli”</u>. Użycie tego sformułowania jest nadmiarowe w kontekście zakresu AI ACT. Artykuły 5 i 6, odnoszą się wyłącznie do systemów AI. AI ACT obejmuje jedynie modele ogólnego przeznaczenia, a pozostałe modele znajdują się poza zakresem rozporządzenia. Konieczne jest wyraźne rozróżnienie pojęć modelu AI i systemów AI i stosowanie ich zgodnie z intencją oraz zapisami AI ACT.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Użycie wyrazu „modeli” zapewnia kompletność regulacji.</p>
233.	GRAI	Art. 48 ust. 2	<p><u>Proponujemy wykreślenie słowa „modeli”</u>. Użycie tego sformułowania jest nadmiarowe w kontekście zakresu AI ACT. Artykuły 5 i 6, odnoszą się wyłącznie do systemów AI. AI ACT obejmuje jedynie modele ogólnego przeznaczenia, a pozostałe modele znajdują się poza zakresem rozporządzenia. Konieczne jest wyraźne rozróżnienie pojęć modelu AI i systemów AI i stosowanie ich zgodnie z intencją oraz zapisami AI ACT.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Użycie wyrazu „modeli” zapewnia kompletność regulacji.</p>

234.	KIGEiT	Art. 49	<p>W obecnym brzmieniu Komisja może wszcząć postępowanie praktycznie w każdej chwili. Zakres uprawnień Komisji powinien ograniczać się do poważnych przypadków - czyli naruszeń przepisów kluczowych wymienionych w Art. 99 Rozporządzenia. Wszczywanie postępowań w sprawach mniejszej wagi prowadzić będzie do paraliżu działalności przedsiębiorców i zaburzenia proporcjonalności środków nadzoru do wagi obowiązków przedsiębiorców. Po drugie, wszczęcie postępowania powinno nastąpić dopiero wówczas, gdy istnieją ku temu rzeczywiste przesłanki. Postanowienie o wszczęciu powinno tym samym mieć uzasadnienie ze wskazaniem podstaw faktycznych wszczęcia postępowania.</p> <p><u>W ust. 2 rekomendujemy wykreślić obowiązek wszczęcia postępowania na wniosek Rady</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy ustawy mają służyć stosowaniu przepisów rozporządzenia 2024/1689. Nie ma więc podstawy do wprowadzenia w projekcie ograniczenia w zakresie prowadzenia postępowań wyłącznie w przypadkach z art. 99 tego aktu. Rada pełni funkcję opiniodawczo-doradczą dla Komisji. Z racji swojej funkcji i może posiadać specyficzna wiedzę z zakresu funkcjonowania systemów sztucznej inteligencji. Zasadnym jest aby przysługiwało jej prawo do wnioskowania o wszczęcie postępowania. Rada może dysponować wiedza uzasadniająca wszczęcie postępowania przez Komisję zasadne jest więc, aby zachować przepis w obecnym brzmieniu.</p>
235.	PIIT	Art. 49	<p>W obecnym brzmieniu Komisja może wszcząć postępowanie praktycznie w każdej chwili. Zakres uprawnień Komisji powinien ograniczać się do poważnych przypadków - czyli naruszeń przepisów kluczowych wymienionych w Art. 99 Rozporządzenia. Wszczywanie postępowań w sprawach mniejszej wagi prowadzić będzie do paraliżu</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy ustawy mają służyć stosowaniu</p>

			<p>działalności przedsiębiorców i zaburzenia proporcjonalności środków nadzoru do wagi obowiązków przedsiębiorców. Po drugie, wszczęcie postępowania powinno nastąpić dopiero wówczas, gdy istnieją ku temu rzeczywiste przesłanki. Postanowienie o wszczęciu powinno tym samym mieć uzasadnienie ze wskazaniem podstaw faktycznych wszczęcia postępowania.</p> <p><u>W ust. 2 należy wykreślić obowiązek wszczęcia postępowania na wniosek Rady</u></p> <p><u>Rada nie powinna zajmować się sprawami indywidualnymi.</u></p>	<p>przepisów rozporządzenia 2024/1689. Nie ma więc podstawy do wprowadzenia w projekcie ograniczenia w zakresie prowadzenia postępowań wyłącznie w przypadkach z art. 99 tego aktu. Rada pełni funkcję opiniodawczo-doradczą dla Komisji. Z racji swojej funkcji i może posiadać specyficzną wiedzę z zakresu funkcjonowania systemów sztucznej inteligencji. Zasadnym jest, aby przysługiwało jej prawo do wnioskowania o wszczęcie postępowania.</p>
236.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 49 ust. 2 pkt 4)	<p>Rada nie powinna mieć uprawnienia do wnioskowania o wszczęcie postępowania. Rada pełni wyłącznie funkcję doradczą i konsultacyjną dla Komisji, a przyznanie jej uprawnienia do inicjowania postępowań wykracza poza jej zamierzoną rolę. Rada nie posiada kompetencji proceduralnych niezbędnych do oceny czy wniosek o wszczęcie postępowania jest uzasadniony.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Rada pełni funkcję opiniodawczo-doradczą dla Komisji. Z racji swojej funkcji i może posiadać specyficzną wiedzę z zakresu funkcjonowania systemów sztucznej inteligencji. Zasadnym jest aby przysługiwało jej prawo do wnioskowania o</p>

				wszczęcie postępowania.
237.	Fundacja Panoptikon	Art. 50	<p>Skarga na naruszenie przepisów rozporządzenia lub ustawy</p> <p>Pozytywnie oceniamy próbę uszczegółowienia procedury składania i rozpatrywania skargi przez osoby fizyczne. Zwracamy jednak uwagę na dwa problemy: wysokie wymagania dotyczące zawartości skargi oraz niejasności dotyczące etapów rozpatrywania skargi i momentu informowania na ten temat skarżącego.</p> <p>a) wymogi dotyczące zawartości skargi</p> <p>Autorzy projektu wskazali, że skarga musi m.in. wskazywać nazwę systemu AI, o jaki chodzi oraz opisywać istotne fakty. Jak słusznie zwrócił uwagę prof. Grzegorz Sibiga może okazać się, że dla obywateli są to zbyt wygórowane wymagania formalne. O ile rozumiemy, że bez opisu istotnych faktów Komisja lub jej Przewodniczący mogą nie mieć możliwości reakcji na skargę, tak wymóg wskazywania nazwy systemu wydaje się nam nadmierny, zwłaszcza że skarżący może tej nazwy po prostu nie znać.</p> <p>b) etapy rozpatrywania skargi i informowanie skarżącego</p> <p>Zgodnie z art. 50 ust. 1 osoba fizyczna składa skargę do Komisji. Jednak przepis ten nie odpowiada jednoznacznie na pytanie o dalsze losy złożonej skargi i czy zajmuje się nią Przewodniczący czy od razu Komisja. Za tą pierwszą wykładnią przemawia fakt, że po analizie skargi Przewodniczący może złożyć wniosek o wszczęcie postępowania (por. ust. 5). Jednak z drugiej strony - Komisja może wszcząć postępowanie z urzędu, a więc także po zapoznaniu się ze skierowaną do niej skargą. Co więcej, za możliwością wszczęcia postępowania przez Komisję przemawia art. 50 ust. 4 projektu.</p> <p>Doprecyzowanie kolejnych etapów rozpatrywania skargi ma znaczenie z perspektywy funkcjonalności tego mechanizmu, ale także z perspektywy informacji, jakie otrzymuje skarżący (por. art. 50 ust. 6). Aktualnie niejasne jest bowiem, jak rozumieć pojęcia “wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 5 i “zakończeniu postępowania w sprawie związanej z postępowaniem, o którym mowa w ust. 5”. Jednocześnie prof. Sibiga słusznie zwrócił uwagę na problem braku konieczności jakiegokolwiek uzasadnienia decyzji o niewszczynianiu postępowania.</p> <p>Naszym zdaniem <u>procedura rozpatrywania skarg wymaga zmian, w szczególności poprzez ułatwienie ich składania (wykreślenie konieczności wskazywania nazwy systemu) oraz uporządkowanie procedury ich rozpatrywania, włączając w to uzupełnienie zakresu informacji przekazywanych skarżącemu o uzasadnienie braku przesłanek do wszczęcia postępowania.</u></p>	<p>a) Uwaga uwzględniona</p> <p>Zgodnie z brzmieniem art. 42 w aktualnej wersji projektu ustawy skarga zawiera nazwę systemu lub opis.</p> <p>b) Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 42 skarga jest składana do Komisji która dokonuje jej rozpatrzenia.</p> <p>Przewodniczący Komisji w przypadkach wskazanych w ustawie, składa natomiast wniosek o wszczęcie postępowania z art. 41 i zawiadamia skarżącego o otrzymaniu skargi.</p> <p>Dalej zastosowanie znajdują przepisy dotyczące postępowania przed Komisją.</p>
238.	KIGEiT	Art. 50 ust. 2	<p>Elementy skargi</p> <p>2. Skarga, o której mowa w ust. 1, zawiera:</p> <p>1) nazwę określenie systemu, którego dotyczy skarga i, jeśli jest to możliwe do ustalenia, adres siedziby, adres doręczeń elektronicznych podmiotu, którego dotyczy skarga;</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zgodnie z brzmieniem art. 42 w aktualnej</p>

			Kluczowe nie jest wskazanie nazwy systemu (który może jej nie posiadać lub skarżący może jej nie znać), lecz określenie, jakiego systemu skarga dotyczy.	wersji projektu ustawy skarga zawiera nazwę systemu lub opis.
239.	PIIT	Art. 50 ust. 2	Elementy skargi 2. Skarga, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) nazwę określenie systemu, którego dotyczy skarga i, jeśli jest to możliwe do ustalenia, adres siedziby, adres doręczeń elektronicznych podmiotu, którego dotyczy skarga; Kluczowe nie jest wskazanie nazwy systemu (który może jej nie posiadać lub skarżący może jej nie znać), lecz określenie, jakiego systemu skarga dotyczy.	Uwaga uwzględniona Zgodnie z brzmieniem art. 42 w aktualnej wersji projektu ustawy skarga zawiera nazwę systemu lub opis.
240.	GRAI	Art. 50 ust. 2 i 3	Nie określono konsekwencji prawnych niezachowania wymogów formalnych skargi z ust. 2. W ust. 3 należałoby doprecyzować, że są to np. środki komunikacji elektronicznej, a nie np. telefon.	Uwaga w części uwzględniona Ust. 3 został doprecyzowany.
241.	GRAI	Art. 50 ust. 5 i 6	Nie jest jasna rola Przewodniczącego Komisji. Czy ma on dokonywać jakiegś wstępnej kwalifikacji skargi i przyjęcia jej do rozpoznania? W naszej ocenie skarga w ustawie powinna być uregulowana przepisami KPA. To Komisja jako organ, a nie Przewodniczący powinna rozpatrywać skargę. Przewodniczący nie może decydować o wszczęciu postępowania.	Uwaga wyjaśniona Zgodnie z art. 42 skarga jest składana do Komisji która dokonuje jej rozpatrzenia. Przewodniczący Komisji w przypadkach wskazanych w ustawie, składa natomiast wnioski o wszczęcie postępowania z art. 41 i zawiadamia skarżącego o otrzymaniu skargi.
242.	KIGEiT	Art. 50. ust. 6	<u>Skarżący powinien otrzymywać informacje o sposobie rozpatrzenia skargi.</u> Tymczasem zgodnie z proponowaną procedurą ma on otrzymywać jedynie informację o wszczęciu i zakończeniu postępowania w sprawie naruszenia Nie każda skarga będzie prowadzić do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia. Należy założyć, iż część skarg będzie niezasadna i skarżący powinien otrzymać taką informację, choćby w celu uniknięcia kolejnej skargi tego rodzaju w przyszłości.	Uwaga wyjaśniona Należy wyjaśnić, że decyzje Komisji zgodnie z przepisami projektowanej ustawy będą publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na

				ogólnodostępnej stronie podmiotowej Biura Komisji.
243.	PIIT	Art. 50 ust. 6	<p><u>Skarżący powinien otrzymywać informacje o sposobie rozpatrzenia skargi.</u> Tymczasem zgodnie z proponowaną procedurą ma on otrzymywać jedynie informację o wszczęciu i zakończeniu postępowania w sprawie naruszenia.</p> <p>Nie każda skarga będzie prowadzić do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia. Należy założyć, iż część skarg będzie niezasadna i skarżący powinien otrzymać taką informację, choćby w celu uniknięcia kolejnej skargi tego rodzaju w przyszłości.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Należy wyjaśnić, że decyzje Komisji zgodnie z przepisami projektowanej ustawy będą publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na ogólnodostępnej stronie podmiotowej Biura Komisji.</p>
244.	KIGEiT	Art.52 ust.2	<p>2. Okresu prowadzenia postępowania dowodowego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w art. 51 ust. 3.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis dotyczy wyłącznie przypadków niezbędnego przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego, do którego zastosowanie znajdą przepisy rozdziału o kontroli.</p>
245.	PIIT	Art.52 ust.2	<p>2. Okresu prowadzenia postępowania dowodowego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w art. 51 ust. 3.</p> <p>Rekomendowane wykreślenie zapisu. Na czym innym w praktyce polega postępowanie jak nie na postępowaniu dowodowym.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis dotyczy wyłącznie przypadków niezbędnego przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego, do którego zastosowanie znajdą przepisy</p>

				rozdziału o kontroli.
246.	FinTech Poland	Art. 52 ust. 3	<p>Takie postanowienie jest anachroniczne i stawia Komisję z definicji w pozycji organu niespełniającego standardów rynkowych. Zdecydowana większość dokumentacji związana z systemami sztucznej inteligencji jest sporządzona w języku angielskim – albo z tego powodu, że są to systemy kupowane (na licencji) a angielski jest standardowym językiem używanym na rynku, AI, bo z tego, że podmioty podlegające pod AI Act same używają tego języka (czy to z powodu przynależności do międzynarodowych grup kapitałowych, czy tak prozaicznego faktu jak zatrudnianie obcokrajowców - angielski jest "lingua franca" porozumiewania się w pracy). Dla utrzymania odpowiednich kompetencji, wszyscy pracownicy KRiBSI powinni posługiwać się językiem angielskim.</p> <p>Brak tej kompetencji sprawi, że Polska będzie postrzegana jako zacofany i nieprzyjazny dla rozwoju firm AI rynek. Należy wskazać, że akceptowanie innych języków niż własny język narodowy nie jest niczym niezwykłym na tych rynkach, które aspirują do bycia europejskimi centrami biznesowymi. Luksemburski CSSF (odpowiednik KNF) w postępowaniach przed sobą akceptuje języki luksemburski, francuski, niemiecki i angielski, co wynika wprost z luksemburskiej Ustawy o sektorze finansowym z 1993 roku.</p> <p>Dodatkowo, wymóg tłumaczeń przysięgłych byłby zbędnym formalizmem i zwiększałby koszty oraz biurokrację. Oświadczenie kontrolowanego, że przedkłada on własne tłumaczenie dokumentów, powinno być wystarczające. Co więcej, prawo do żądania tłumaczeń nie powinno obejmować danych źródłowych – powinno to zostać jednoznacznie wskazane, aby uniknąć ryzyka interpretacji, że dane źródłowe stanowią część „dokumentacji” podlegającej tłumaczeniu.</p> <p>Postulowane brzmienie przepisu:</p> <p>Art. 52 ust. 3. Komisja może żądać od strony przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym, innym niż język angielski, dokumentacji przedłożonej przez stronę. Tłumaczenie dokumentacji strona jest obowiązana wykonać na własny koszt. Tłumaczenie nie musi zostać sporządzone przez tłumacza przysięgłego. Prawo do żądania przedstawienia tłumaczenia nie dotyczy danych źródłowych.</p>	<p>Uwaga nieaktualna</p> <p>Przepis art. 52 (obecnie art. 44) ust. 3 został wykreślony.</p>
247.	ZBP	Art. 52 ust. 3	<p>Ponownie prosimy o wykreślenie ust. 3 tego artykułu w brzmieniu:</p> <p><i>„3. Komisja może żądać od strony przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji przedłożonej przez stronę. Tłumaczenie dokumentacji strona jest obowiązana wykonać na własny koszt.”</i></p> <p>Jak argumentowaliśmy wcześniej - wymaganie tłumaczenia w dzisiejszych czasach to dość archaiczny i bardzo trudny do zrealizowania wymóg (jak przetłumaczyć i</p>	<p>Uwaga nieaktualna</p> <p>Przepis art. 52 (obecnie art. 44) ust. 3 został wykreślony.</p>

			<p>przedstawić np. dokumentację towarzyszącą kodowi źródłowemu?). Należy wskazać, że przy wytwarzaniu algorytmów korzysta się z pakietów/ bibliotek od różnych dostawców tj. np. SAS, Python, R, Microsoft. Najczęściej jest to dokumentacja wyłącznie w języku angielskim i odnosi się do wysoko specjalistycznego języka analizy matematycznej czy fizyki teoretycznej, którego tłumaczenie jest niemożliwe bez udziału twórcy danej biblioteki. Pakiety statystyczne, biblioteki do narzędzi, które są obecnie powszechnie stosowane podczas budowy modeli mają opisy w języku angielskim. Pozwala to na ich powszechne użycia międzynarodowe. Jest to zunifikowany język rozumiany przez statystyków/ analityków.</p> <p>Należy założyć, że pracownicy Komisji są wysoko kompetentni i mają odpowiednie doświadczenie zawodowe, aby korzystać z dokumentacji w języku angielskim.</p> <p>Należy wykreślić ust. 3 jako niemożliwy do spełnienia przez stronę.</p> <p>W tym kontekście zwracamy uwagę na możliwość zaadresowania kwestii tłumaczenia w sposób analogiczny jak zostało to rozwiązane w art. 11a ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, zgodnie z którym „Na wniosek podmiotu prowadzącego działalność regulowaną w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, mającego siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pisemna i ustna komunikacja Komisji z takim podmiotem może odbywać się w języku angielskim. W takim przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2021 r. poz. 672 oraz z 2023 r. poz. 1672), mogą być dokonywane w języku polskim lub angielskim”. Rozwiązanie w ustawie o systemach sztucznej inteligencji mogłoby podobnie wskazywać, że na wniosek podmiotu kontrolowanego, w niezbędnym zakresie, dokumentacja może być przekazywana w języku angielskim lub oryginalnym języku dokumentacji.</p> <p>Ponadto, zwracamy uwagę, że instytucja pozostawienia dokumentacji w jej oryginalnym języku jest rozwiązaniem wykorzystywanym również w regulacjach Unii Europejskiej. Przykładowo w art. 34 ust. 3 Rozporządzenia 2018/389 „Do celów niniejszego rozporządzenia kwalifikowane certyfikaty pieczęci elektronicznych lub kwalifikowane certyfikaty uwierzytelniania witryn internetowych, o których mowa w ust. 1, zawierają – w języku zwyczajowo używanym w dziedzinie finansów – dodatkowe szczególne atrybuty w stosunku do każdego z następujących elementów”.</p>	
248.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 52 ust. 3	<p>Obowiązek dostarczania tłumaczeń dokumentów na język polski na koszt stron postępowania <u>powinien zostać usunięty</u>. Komisja jako profesjonalny organ regulacyjny w sektorze SI, powinna posiadać wystarczającą znajomość języka angielskiego, aby</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>analizować dokumentację bez wymogu jej tłumaczenia. Zdecydowana większość dokumentów technicznych, prawnych i dotyczących zgodności SI jest tworzonych oryginalnie w języku angielskim. Wiele organów regulacyjnych w UE i na świecie akceptuje dokumentację w języku angielskim.</p>	<p>Przepis art. 52 (obecnie art. 44) ust. 3 został wykreślony.</p>
249.	GRAI	Art. 52 ust.3	<p>Ponownie prosimy o wykreślenie ust. 3 tego artykułu w brzmieniu: 3. Komisja może żądać od strony przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji przedłożonej przez stronę. Tłumaczenie dokumentacji strona jest obowiązana wykonać na własny koszt. Jak argumentowaliśmy wcześniej - wymaganie tłumaczenia w dzisiejszych czasach to dość archaiczny i bardzo trudny do zrealizowania wymóg (jak przetłumaczyć i przedstawić np. dokumentację towarzyszącą kodowi źródłowemu?). Należy wskazać, że przy wytwarzaniu algorytmów korzysta się z pakietów/ bibliotek od różnych dostawców tj. np. SAS, Phyton, R, Microsoft. Najczęściej jest to dokumentacja wyłącznie w języku angielskim i odnosi się do wysoko specjalistycznego języka analizy matematycznej czy fizyki teoretycznej, którego tłumaczenie jest niemożliwe bez udziału twórcy danej biblioteki. Pakiety statystyczne, biblioteki do narzędzi, które są obecnie powszechnie stosowane podczas budowy modeli mają opisy w języku angielskim. Pozwala to na ich powszechne użycia międzynarodowe. Jest to zunifikowany język rozumiany przez statystyków/ analityków. Należy założyć, że pracownicy Komisji są wysoko kompetentni i mają odpowiednie doświadczenie zawodowe, aby korzystać z dokumentacji w języku angielskim. Należy wykreślić ust. 3 jako niemożliwy do spełnienia przez stronę.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis art. 52 (obecnie art. 44) ust. 3 został wykreślony.</p>
250.	GRAI	Art. 53	<p>Niezależnie od uwagi dotyczącej spójnego podejścia do egzekwowania przepisów należy zastanowić się, czy przepis art. 53 w swoim brzmieniu nie wymaga, aby ostrzeżenie było wydawane w drodze decyzji, a nie postanowienia. Wszystkie działania strony opisane w ust. 2 i 3, a także konsekwencje jakie opisuje ust. 4 wskazują na konieczność podejmowania przez Przewodniczącego Komisji decyzji, a nie postanowienia. Por. także przepisy art. 55, 57</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 53 (obecnie art. 45) odnosi się do rozstrzygnięć wydawanych w toku postępowania administracyjnego. Postanowienia w sprawie ostrzeżenia nie przesądzają co do istoty sprawy stąd też forma decyzji nie jest w tym wypadku adekwatna. Ostrzeżenia są formą poinformowania strony</p>

				postępowania o uzasadnionym podejrzeniu, że jego działania naruszają przepisy rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy i da im możliwości do podjęcia działań zmierzających do przywrócenia stanu zgodnego z przepisami jeszcze przed zakończeniem postępowania.
251.	AmCham	Art. 53	<p>Projekt ustawy w wersji z lutego 2025 roku wprowadza istotne zmiany w zakresie uprawnień Komisji, poszerzając jej kompetencje w obszarze wydawania ostrzeżeń. Zgodnie z nowymi przepisami, ostrzeżenia Komisji nabierają charakteru władczego, a ich zignorowanie może skutkować poważnymi konsekwencjami dla dostawców AI. Wśród potencjalnych sankcji, które może zastosować Komisja, jeśli adresat nie zastosuje się do “ostrzeżenia” Komisji, projekt ustawy wymienia m.in. nakaz zablokowania systemu, uniemożliwienie dostępu użytkownikom końcowym, a nawet nałożenie kary pieniężnej. Takie rozwiązanie budzi jednak poważne wątpliwości, gdyż stoi w sprzeczności z samą naturą ostrzeżenia, które powinno być instrumentem o charakterze "miękkim", niewładcym.</p> <p>W świetle projektowanych przepisów, wydanie “ostrzeżenia” nie wymaga od Komisji udowodnienia naruszenia, wystarczyć ma jedynie uzasadnione podejrzenie. Ponadto, zgodnie z projektowanymi przepisami ostrzeżenie ma formę postanowienia (a nie decyzji administracyjnej). W efekcie projektowane przepisy, dają Komisji możliwość nakładania kar pieniężnych bez konieczności udowodnienia naruszenia i bez wydawania decyzji administracyjnej, tworząc sytuację, w której na podstawie jedynie uzasadnionego podejrzenia, bez przeprowadzenia pełnego postępowania administracyjnego dostęp do systemu AI może zostać zablokowany a dostawcy AI mogą być pociągnięci do odpowiedzialności finansowej.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę projektowane przepisy należy zmienić tak, aby ostrzeżenie - zgodnie ze swoją nazwą i naturą - faktycznie było "miękki", nie władcym narzędziem w rękach Komisji. W przypadku niezastosowania się do ostrzeżenia, Komisja powinna mieć możliwość skorzystania z innych narzędzi przewidzianych w projektowanej ustawie, takich jak kontrole czy wydawanie decyzji administracyjnych po</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 53 (obecnie art. 45) stanowi zdaniem projektodawcy optymalne, możliwe do zastosowania środki egzekwowania prawa, których celem jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem.</p>

			przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania kontrolnego. Takie rozwiązanie pozwoliłoby na zachowanie równowagi między koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników a ochroną praw dostawców AI.	
252.	Polska Izba Ubezpieczeń	Art. 53	<p>Izba proponuje nie dodawać w katalogu kar za niedostosowanie się zakładu ubezpieczeń do ostrzeżenia wydanego przez Komisję lub przekroczenia terminu na dostosowanie rozwiązania następujących działań:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. nakazać stronie, w drodze postanowienia, zablokowanie lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub też do elementów będących przedmiotem ostrzeżenia i rekomendacji lub wycofanie z rynku lub użytku systemu w całości lub też części lub elemencie, którego dotyczy ostrzeżenie; b. nakazać stronie, w drodze postanowienia, spełnienie obowiązku informacyjnego w zakresie będącym przedmiotem postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia wobec użytkowników końcowych, kontrahentów, pracowników lub innych osób stosujących system, lub na które system oddziałuje, oddziaływał lub może oddziaływać; <p>Działania takie będą kosztowne i będą generować ryzyko działalności zakładów ubezpieczeń.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 53 (obecnie art. 45) stanowi zdaniem projektodawcy optymalne, możliwe do zastosowania środki egzekwowania prawa, których celem jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem.</p>
253.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 53	<p>Projekt ustawy w wersji z lutego 2025 zawiera zmienione przepisy dotyczące wydawania ostrzeżeń przez Komisję. W nowej wersji przepisy są tak skonstruowane, że niezastosowanie się do ostrzeżenia wydanego przez Komisję może mieć dla dostawcy AI daleko idące negatywne konsekwencje, włącznie z nakazem zablokowania lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub nałożeniem kary pieniężnej. Takie rozwiązanie - czyli sankcje za niewykonanie ostrzeżenia - kłóci się z naturą ostrzeżenia, które w założeniu powinni być instrumentem “miękkim” (niewładczym) i z tego też powodu do wydania ostrzeżenia nie jest konieczne udowodnienie naruszenia (wystarczy uzasadnione podejrzenie), a samo ostrzeżenie ma mieć postać postanowienia (a nie decyzji). Razem tworzy to rozwiązanie, w którym Komisja może nałożyć karę pieniężną bez konieczności udowodnienia naruszenia i bez konieczności wydawania decyzji administracyjnej. Analizowane przepisy powinny zostać zmienione tak, aby “ostrzeżenie” pozostało narzędziem miękkim, czyli niewładczym - niezastosowanie się do ostrzeżenia nie może rodzić negatywnych konsekwencji dla adresata. W przypadku niezastosowania się do ostrzeżenia Komisja powinna mieć możliwość stosowania wszystkich pozostałych, przewidzianych w projektowanej ustawie, narzędzi, w tym możliwość prowadzenia kontroli i wydawania decyzji administracyjnych.</p> <p>Artykuł ten budzi obawy dotyczące rozbieżności, zezwalając na surowe środki egzekwowania prawa (blokowanie dostępu użytkowników do systemu sztucznej</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 53 (obecnie art. 45) stanowi zdaniem projektodawcy optymalne, możliwe do zastosowania środki egzekwowania prawa, których celem jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem.</p>

			<p>inteligencji lub wycofanie systemu z rynku) w przypadkach wyraźnie opisanych jako nieuzasadniające „poważniejszych środków”. Ta wewnętrzna sprzeczność może prowadzić do nieproporcjonalnych skutków biznesowych, zakłóceń w działalności i naruszeń umów. Zalecamy dokonanie przeglądu tego przepisu w celu ustalenia zrównoważonego podejścia do egzekwowania przepisów, biorąc pod uwagę:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ograniczone okoliczności, w których unijny Akt o sztucznej inteligencji zezwala na wycofanie usług • Identyfikowanie zagrożeń i słabych punktów systemów AI zamiast paraliżowania funkcji biznesowych • Rozsądne ramy czasowe na realizację zamówień (minimum 60 dni). 	
254.	ZPTC Lewiatan	Art. 53	<p>Zalecamy dokonanie przeglądu tego przepisu w celu ustalenia spójnego podejścia do egzekwowania przepisów, biorąc pod uwagę:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ograniczone okoliczności, w których unijny Akt o sztucznej inteligencji zezwala na wycofanie usług • Identyfikowanie zagrożeń i słabych punktów systemów AI zamiast paraliżowania funkcji biznesowych • Ustalenie rozsądnych ram czasowych na dostosowanie się (minimum 60 dni) <p>Uzasadnienie:</p> <p>Artykuł 53 budzi obawy zezwalając na surowe środki egzekwowania prawa (blokowanie dostępu użytkowników do systemu sztucznej inteligencji lub wycofanie systemu z rynku) w przypadkach wyraźnie opisanych jako nieuzasadniające „poważniejszych środków”. Ta wewnętrzna sprzeczność może prowadzić do nieproporcjonalnych skutków biznesowych, zakłóceń w działalności i naruszeń umów.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 53 (obecnie art. 45 stanowi zdaniem projektodawcy optymalne, możliwe do zastosowania środki egzekwowania prawa, których celem jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem.</p>
255.	KIGEiT	Art. 53 ust.1	<p>Art. 53. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że działalność strony narusza przepisy rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, a waga i okoliczności stwierdzonego naruszenia nie przemawiają za zastosowaniem bardziej dolegliwych środków, Przewodniczący Komisji w toku postępowania może wydać stronie, w drodze postanowienia, ostrzeżenie.</p> <p>2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczący Komisji wskazuje działania umożliwiające przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w tym w szczególności w zakresie:</p> <p>1) zablokowania lub uniemożliwienia uzyskania dostępu przez użytkowników do systemu lub też jego elementów będących przedmiotem rekomendacji;</p> <p>2) działań naprawczych na rzecz doprowadzenia systemu do stanu lub sposobu działania zgodnego z przepisami rozporządzenia 1689/2024 lub ustawy;</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy wskazane w ust. 2 przykładowe działania umożliwiające przywrócenie stanu zgodnego z prawem są adekwatne a termin 14 dni jest optymalny ze względu na ochronę użytkowników systemów sztucznej</p>

			<p>3) spełnienia obowiązku informacyjnego wobec użytkowników końcowych, kontrahentów, pracowników lub innych osób stosujących system, lub na które system oddziałuje lub oddziaływał lub może oddziaływać.</p> <p>3. Strona w terminie określonym przez Komisję, nie krótszym niż 14 30 dni od dnia otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Komisji informację z jego wykonania.</p> <p>Ostrzeżenie wydane przez Przewodniczącego ma zbyt daleko idące skutki - może de facto prowadzić do nakazania zaprzestania działalności (działania systemu) a nie służy od niego środek odwoławczy a mowa tu jest tylko o "uzasadnionym podejrzeniu". Jest to zbyt daleko idące uprawnienie. Komisja powinna mieć uprawnienie do odpowiedniego określenia terminów na wykonanie postanowienia, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy. Rekomenduje się wydłużenie minimalnego terminu.</p>	<p>inteligencji przed potencjalnym niepożądanym działaniem takiego systemu.</p>
256.	ZPTC Lewiatan	Art. 53	<p>Niezależnie od uwagi dotyczącej spójnego podejścia do egzekwowania przepisów należy zastanowić się czy zapis art. 53 w swoim brzmieniu nie wymaga, aby ostrzeżenie było wydawane w drodze decyzji, a nie postanowienia.</p> <p>Wszystkie działania strony opisane w ust. 2 i 3, a także konsekwencje jakie opisuje ust. 4 wskazują na konieczność podejmowania przez Przewodniczącego Komisji decyzji, a nie postanowienia.</p> <p>Por. także zapis art. 55, 57</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 53 (obecnie art. 45) odnosi się do rozstrzygnięć wydawanych w toku postępowania administracyjnego. Postanowienia w sprawie ostrzeżenia nie przesądzają co do istoty sprawy stąd też forma decyzji nie jest w tym wypadku adekwatna. Ostrzeżenia są formą poinformowania strony postępowania o uzasadnionym podejrzeniu, że jego działania naruszają przepisy rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy i daniem możliwości do podjęcia działań zmierzających do</p>

				przywrócenia stanu zgodnego z przepisami jeszcze przed zakończeniem postępowania.
257.	PIIT	Art. 53 ust.1	<p>Art. 53. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że działalność strony narusza przepisy rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, a waga i okoliczności stwierdzonego naruszenia nie przemawiają za zastosowaniem bardziej dolegliwych środków, Przewodniczący Komisji w toku postępowania może wydać stronie, w drodze postanowienia, ostrzeżenie.</p> <p>2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczący Komisji wskazuje działania umożliwiające przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w tym w szczególności w zakresie:</p> <p>1) zablokowania lub uniemożliwienia uzyskania dostępu przez użytkowników do systemu lub też jego elementów będących przedmiotem rekomendacji;</p> <p>2) działań naprawczych na rzecz doprowadzenia systemu do stanu lub sposobu działania zgodnego z przepisami rozporządzenia 1689/2024 lub ustawy;</p> <p>3) spełnienia obowiązku informacyjnego wobec użytkowników końcowych, kontrahentów, pracowników lub innych osób stosujących system, lub na które system oddziałuje lub oddziałował lub może oddziaływać.</p> <p>3. Strona w terminie określonym przez Komisję, nie krótszym niż 14 30 dni od dnia otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Komisji informację z jego wykonania.</p> <p>Ostrzeżenie wydane przez Przewodniczącego ma zbyt daleko idące skutki - może de facto prowadzić do nakazania zaprzestania działalności (działania systemu) a nie służy od niego środek odwoławczy a mowa tu jest tylko o "uzasadnionym podejrzeniu". Jest to zbyt daleko idące uprawnienie. Komisja powinna mieć uprawnienie do odpowiedniego określenia terminów na wykonanie postanowienia, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy. Termin minimalny powinien zostać wydłużony.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy wskazane w ust. 2 przykładowe działania umożliwiające przywrócenie stanu zgodnego z prawem są adekwatne a termin 14 dni jest optymalny ze względu na ochronę użytkowników systemów sztucznej inteligencji przed potencjalnym niepożądanym działaniem takiego systemu.</p>
258.	AmCham	Art. 53 ust. 3	<p>Zapisany w projekcie ustawy 14-dniowy termin na zastosowanie się do ostrzeżeń Komisji i wdrożenie środków naprawczych w celu usunięcia skutków naruszenia jest niewystarczający. Wdrożenie zmian wynikających z ostrzeżenia Komisji może być czasochłonne, wymagając np. i) zmian w kodzie, które muszą zostać dokładnie przetestowane przed wdrożeniem na środowisku produkcyjnym, aby zapewnić ich poprawność i niezawodność, ii) przeprowadzenia oceny bezpieczeństwa, których celem będzie zweryfikowanie, czy wprowadzane zmiany nie generują zagrożeń dla bezpieczeństwa systemu, a filanie iii) przeprowadzenia kontroli zgodności z przepisami, mające na celu zapewnienie, że wszelkie modyfikacje są zgodne z wieloma, często</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy termin 14 dni jest optymalny ze względu na ochronę użytkowników systemów sztucznej inteligencji przed</p>

			<p>nakładającymi się na siebie ramami prawnymi, co jest szczególnie istotne w przypadku organizacji działających na wielu rynkach.</p> <p>Biorąc pod uwagę te czynniki, widzimy potrzebę zmiany projektowanych przepisów tak, aby to Komisja, wydając ostrzeżenie, określała termin w jakim oczekuje wykonania zaleceń wskazanych w ostrzeżeniu, przy czym projektowana ustawa powinna wskazywać, że termin wyznaczony przez Komisję nie może być krótszy niż 30 dni od dnia otrzymania ostrzeżenia przez adresata. Takie rozwiązanie zapewni, że adresaci ostrzeżeń zawsze będą mieli co najmniej 30 dni na wprowadzenie zmian i dostosowanie się do ostrzeżenia, a jednocześnie zapewni Komisji niezbędną elastyczność i możliwość wyznaczenia dłuższego terminu, gdyż w praktyce mogą wystąpić sytuacje, w których sama Komisja może uznać, że szczególne okoliczności sprawy wymagają, aby adresat ostrzeżenia miał więcej niż 30 dni na dostosowanie się.</p>	potencjalnym niepożądanym działaniem takiego systemu.
259.	KIGEiT	Art. 53 ust.3	<p>Strona w terminie określonym przez Komisję, nie krótszym niż 14 30 dni od dnia otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Komisji informację z jego wykonania.</p> <p>Komisja powinna mieć uprawnienie do odpowiedniego określenia terminów na wykonanie postanowienia, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy. Rekomenduje się analogicznie, jak przy zaleceniach kontrolnych, aby termin minimalny został wydłużony do nie mniej niż 30 dni.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy termin 14 dni jest optymalny ze względu na ochronę użytkowników systemów sztucznej inteligencji przed potencjalnym niepożądanym działaniem takiego systemu.</p>
260.	PIIT	Art. 53 ust.3	<p>Strona w terminie, określonym przez Komisję, nie krótszym niż 14 30 dni od dnia otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Komisji informację z jego wykonania.</p> <p>Termin powinien zostać wydłużony - analogicznie, jak przy zaleceniach pokontrolnych - do nie mniej niż 30 dni. Termin 14 dni na zastosowanie się do ostrzeżeń i wdrożenie środków wymagających usunięcia skutków naruszenia jest zbyt krótki, szczególnie w przypadku dużych podmiotów o złożonych strukturach organizacyjnych i zaawansowanych systemach sztucznej inteligencji. Duże organizacje mogą potrzebować więcej czasu na wdrożenie zmian ze względu na wewnętrzne procesy decyzyjne i hierarchie zatwierdzania. Systemy sztucznej inteligencji są często złożone technicznie, a wymagane modyfikacje mogą obejmować: inżynierię oprogramowania i zmiany kodowania, które muszą zostać przetestowane przed wdrożeniem, oceny cyberbezpieczeństwa w celu zapewnienia, że zmiany nie wprowadzają nowych luk w</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy termin 14 dni jest optymalny ze względu na ochronę użytkowników systemów sztucznej inteligencji przed potencjalnym niepożądanym działaniem takiego systemu.</p>

			zabezpieczeniach, kontrole zgodności z przepisami w celu dostosowania do wielu nakładających się ram prawnych. Zalecamy, by Komisja miała uprawnienie do określenia terminu, który będzie właściwy w danym przypadku, ale nie krótszy niż 30 dni, aby umożliwić przeprowadzenie odpowiedniej analizy technicznej, bezpieczeństwa i prawnej przed wdrożeniem wymaganych środków naprawczych.	
261.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 53 ust. 3	Termin 14 dni na zastosowanie się do ostrzeżeń i wdrożenie środków wymagających usunięcia skutków naruszenia jest zbyt krótki, szczególnie w przypadku dużych podmiotów o złożonych strukturach organizacyjnych i zaawansowanych systemach sztucznej inteligencji. Duże organizacje mogą potrzebować więcej czasu na wdrożenie zmian ze względu na wewnętrzne procesy decyzyjne i hierarchie zatwierdzania. Systemy sztucznej inteligencji są często złożone technicznie, a wymagane modyfikacje mogą obejmować: inżynierię oprogramowania i zmiany kodowania, które muszą zostać przetestowane przed wdrożeniem, oceny cyberbezpieczeństwa w celu zapewnienia, że zmiany nie wprowadzają nowych luk w zabezpieczeniach, kontrole zgodności z przepisami w celu dostosowania do wielu nakładających się ram prawnych. Zalecamy wydłużenie terminu zgodności z przepisami z 14 do co najmniej 30 dni, aby umożliwić przeprowadzenie odpowiedniej analizy technicznej, bezpieczeństwa i prawnej przed wdrożeniem wymaganych środków naprawczych.	Uwaga wyjaśniona Zdaniem projektodawcy termin 14 dni jest optymalny ze względu na ochronę użytkowników systemów sztucznej inteligencji przed potencjalnym niepożądanym działaniem takiego systemu.
262.	KIGEiT	Art. 53 ust.4	W przypadku, gdy strona nie wykona postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może: 1) nakazać stronie, w drodze postanowienia, zablokowanie lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub też do elementów będących przedmiotem ostrzeżenia i rekomendacji lub wycofanie z rynku lub użytku systemu w całości lub też części lub elemente, którego dotyczy ostrzeżenie; 2) nakazać stronie, w drodze postanowienia, spełnienie obowiązku informacyjnego w zakresie będącym przedmiotem postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia wobec użytkowników końcowych, kontrahentów, pracowników lub innych osób stosujących system, lub na które system oddziałuje, oddziaływał lub może oddziaływać; 3) poinformować o tym krajowe organy lub podmioty określone w wykazie, o którym mowa w art. 77 ust. 2 rozporządzenia 2024/1689, a także Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Sztucznej Inteligencji, Panel Naukowy oraz właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej; 4) umieścić informację o niezastosowaniu się przez stronę do rekomendacji będących wynikiem ostrzeżenia na stronie podmiotowej Komisji; 5) nałożyć administracyjną karę pieniężną, o której mowa w rozdziale 9. Przepis jest zbyt daleko idący jak na "uzasadnione podejrzenie". De facto powodować może zakaz prowadzenia działalności co może powodować rażące szkody po stronie	Uwaga wyjaśniona Art. 53 (obecnie art. 45) stanowi zdaniem projektodawcy optymalne, możliwe do zastosowania środki egzekwowania prawa, których celem jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

			<p>przedsiębiorcy. Jaka jest relacja przepisu art. 53 ust. 4 do art. 54? Jeśli jest to postanowienie o charakterze tymczasowym to powinno to wynikać z przepisów. Ponadto, postanowienie co do zasady nie powinno mieć charakteru merytorycznego (służy od niego także krótszy termin zaskarżenia). Jeśli postępowanie nie zostało zakończone stwierdzeniem naruszenia a tylko uzasadnionym podejrzeniem nie może powodować to tak daleko idących skutków, które mogą naruszyć istotne interesy przedsiębiorcy; spowodować szkody finansowe, wizerunkowe, jeśli na koniec może się okazać, że do naruszenia nie doszło. Na pewno nie powinno dochodzić do nałożenia kary finansowej - te w AI Act przewidziane są za naruszenie przepisów rozporządzenia a na ty etapie nie jest pewne, że do tego doszło.</p>	
263.	PIIT	Art. 53 ust.4	<p>W przypadku, gdy strona nie wykona postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nakazać stronie, w drodze postanowienia, zablokowanie lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub też do elementów będących przedmiotem ostrzeżenia i rekomendacji lub wycofanie z rynku lub użytku systemu w całości lub też części lub elementu, którego dotyczy ostrzeżenie; 2) nakazać stronie, w drodze postanowienia, spełnienie obowiązku informacyjnego w zakresie będącym przedmiotem postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia wobec użytkowników końcowych, kontrahentów, pracowników lub innych osób stosujących system, lub na które system oddziałuje, oddziaływał lub może oddziaływać; 3) poinformować o tym krajowe organy lub podmioty określone w wykazie, o którym mowa w art. 77 ust. 2 rozporządzenia 2024/1689, a także Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Sztucznej Inteligencji, Panel Naukowy oraz właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej; 4) umieścić informację o niezastosowaniu się przez stronę do rekomendacji będących wynikiem ostrzeżenia na stronie podmiotowej Komisji; 5) nałożyć administracyjną karę pieniężną, o której mowa w rozdziale 9. <p>Przepis jest zbyt daleko idący jak na "uzasadnione podejrzenie". De facto powodować może zakaz prowadzenia działalności co może powodować rażące szkody po stronie przedsiębiorcy. Jaka jest relacja przepisu art. 53 ust. 4 do art. 54? Jeśli jest to postanowienie o charakterze tymczasowym to powinno to wynikać z przepisów. Ponadto, postanowienie co do zasady nie powinno mieć charakteru merytorycznego (służy od niego także krótszy termin zaskarżenia). Jeśli postępowanie nie zostało zakończone stwierdzeniem naruszenia a tylko uzasadnionym podejrzeniem nie może powodować to tak daleko idących skutków, które mogą naruszyć istotne interesy przedsiębiorcy; spowodować szkody finansowe, wizerunkowe, jeśli na koniec może się okazać, że do naruszenia nie doszło. Na pewno nie powinno dochodzić do nałożenia kary</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 53 (obecnie art. 45) stanowi zdaniem projektodawcy optymalne, możliwe do zastosowania środki egzekwowania prawa, których celem jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem.</p>

			<p>finansowej - te w AI Act przewidziane są za naruszenie przepisów rozporządzenia a na tym etapie nie jest pewne, że do tego doszło.</p> <p>Projekt ustawy w wersji z lutego 2025 zawiera zmienione przepisy dotyczące wydawania ostrzeżeń przez Komisję. W nowej wersji przepisy są tak skonstruowane, że niezastosowanie się do ostrzeżenia wydanego przez Komisję może mieć dla dostawcy AI daleko idące negatywne konsekwencje, włącznie z nakazem zablokowania lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub nałożeniem kary pieniężnej.</p> <p>Takie rozwiązanie - czyli sankcje za niewykonanie ostrzeżenia - kłóci się z naturą ostrzeżenia, które w założeniu powinni być instrumentem “miękkim” (nie władczym) i z tego też powodu do wydania ostrzeżenia nie jest konieczne udowodnienie naruszenia (wystarczy uzasadnione podejrzenie), a samo ostrzeżenie ma mieć postać postanowienia (a nie decyzji). Razem tworzy to rozwiązanie, w którym Komisja może nałożyć karę pieniężną bez konieczności udowodnienia naruszenia i bez konieczności wydawania decyzji administracyjnej. Analizowane przepisy powinny zostać zmienione tak, aby “ostrzeżenie” pozostało narzędziem miękkim, czyli nie władczym - niezastosowanie się do ostrzeżenia nie może rodzić negatywnych konsekwencji dla adresata. W przypadku niezastosowania się do ostrzeżenia Komisja powinna mieć możliwość stosowania wszystkich pozostałych, przewidzianych w projektowanej ustawie, narzędzi, w tym możliwość prowadzenia kontroli i wydawania decyzji administracyjnych</p>	
264.	KIGEiT	Art. 54 ust.1	<p>Art. 54. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, na skutek przeprowadzonego w trybie rozdziału 4 postępowania, że podmiot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a-f rozporządzenia 2024/1689, naruszył obowiązki wynikające z tego rozporządzenia, a w sprawie nie zawarto układu, o którym mowa w rozdziale 5, Komisja wydaje decyzję w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Dokonano doprecyzowania w art. 54 (obecnie art. 46).</p>
265.	PIIT	Art. 54 ust.1	<p>Art. 54. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, na skutek przeprowadzonego w trybie rozdziału 4 postępowania, że podmiot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a-f rozporządzenia 2024/1689, naruszył obowiązki wynikające z tego rozporządzenia, a w sprawie nie zawarto układu, o którym mowa w rozdziale 5, Komisja wydaje decyzję w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy.</p> <p>Przepis nie precyzuje, kiedy może być wydana decyzja. Tzn. powinna być wydana po zapewnieniu stronie uprawnień procesowych itd., czyli po przeprowadzonym postępowaniu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Dokonano doprecyzowania w art. 54 (obecnie art. 46).</p>
266.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 54 ust. 1	<p>Podczas gdy podstawą wszczęcia postępowania ma być naruszenie rozporządzenia 2024/1689 (AI Act), sama decyzja Komisji kończąca postępowanie może dotyczyć naruszenia rozporządzenia 2024/1689 (AI Act) lub ustawy o systemach sztucznej inteligencji. Powoduje to niejasności, ponieważ ustawa o systemach sztucznej</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Dokonano doprecyzowania w art. 54 (obecnie art. 46)</p>

			inteligencji jest aktem prawnym odrębnym od rozporządzenia 2024/1689 (AI Act). Żeby zapewnić spójność i jasność prawną, należy wyraźnie określić, czy decyzja Komisji może obejmować naruszenia ustawy o systemach sztucznej inteligencji. Bez tego wyjaśnienia istnieje ryzyko błędnej interpretacji zakresu i możliwości zastosowania uprawnień Komisji w takich przypadkach.	
267.	KIGEiT	Art. 54 ust.2	<p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera środki nakazujące, w terminie określonym przez Komisję, do 14 dni nie krótszym niż 30 dni od jej doręczenia, usunięcie skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Komisja powinna mieć uprawnienie do odpowiedniego określenia terminów na wykonanie postanowienia, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy. Termin na usunięcie skutków naruszenia jest nierealnie krótki. Jeśli dla zaleceń pokontrolnych termin jest nie krótszy niż 30 dni to tym bardziej dla wykonania zasadniczej decyzji powinien być realnie długi.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 54 (obecnie art. 46) ust. 2 stanowi zdaniem projektodawcy optymalny termin w celu ochrony społeczeństwa przed niepożądanym działaniem danego systemu sztucznej inteligencji.</p>
268.	PIIT	Art. 54 ust.2	<p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera środki nakazujące, w terminie określonym przez Komisję, 14 dni nie krótszym niż 30 dni od jej doręczenia, usunięcie skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Termin na usunięcie skutków naruszenia jest nierealnie krótki. Jeśli dla zaleceń pokontrolnych termin jest nie krótszy niż 30 dni to tym bardziej dla wykonania zasadniczej decyzji powinien być realnie długi. Komisja powinna mieć uprawnienie do określenia odpowiedniego terminu na wykonanie nakazu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 54 (obecnie art. 46) ust. 2 stanowi zdaniem projektodawcy optymalny termin w celu ochrony społeczeństwa przed niepożądanym działaniem danego systemu sztucznej inteligencji.</p>
269.	ZBP	Art. 54 ust. 2	Termin 14 dni jest bardzo restrykcyjny, gdy mówimy o ogólnych naruszeniach wynikających z całego rozporządzenia. Tak krótki okres jest zrozumiały w przypadku zaprzestania stosowania naruszeń dotyczących artykułu 5. Jednak w kontekście pozostałych przepisów tak krótki termin nie zawsze jest konieczny i możliwy do realizacji.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 54 (obecnie art. 46) ust. 2 stanowi zdaniem projektodawcy optymalny termin w celu ochrony społeczeństwa przed niepożądanym</p>

				działaniem danego systemu sztucznej inteligencji.
270.	KIGEiT	Art. 54 ust.3	<p>3. W przypadku zastosowania się w terminie przez stronę do środków, o których mowa w ust. 2, Komisja uwzględni tę okoliczność podejmując decyzję w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 97 ustawy. Decyzja ta może być wydana łącznie z decyzją, o której mowa w ust. 1.</p> <p>Jeśli decyzja o karze może być wydana razem z decyzją, o której mowa w ust.1 to organ nie będzie jeszcze wiedział o tym, czy strona zastosowała się do środków wskazanych w decyzji.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Decyzja w przedmiocie administracyjnej kary pieniężnej może stanowić odrębny dokument. Jednak przepis daje możliwość połączenia w ramach jednego dokumentu decyzji w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy oraz decyzji w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z uwagi okoliczności sprawy.</p>
271.	GRAI	Art. 54 ust. 2	<p>Sformułowanie „usunięcie skutków naruszenia” jest niejasne i budzi wątpliwości. Niekiedy skutki naruszeń mogą być nieodwracalne jak np. śmierć w przypadku niewłaściwego działania systemów autonomicznej jazdy.</p> <p>Ponadto termin 14 dni jest bardzo restrykcyjny, gdy mówimy o ogólnych naruszeniach wynikających z całego rozporządzenia. Taki krótki okres jest zrozumiały w przypadku zaprzestania stosowania naruszeń dotyczących artykułu 5. Jednak w kontekście pozostałych przepisów tak krótki termin nie zawsze jest konieczny i możliwy do realizacji.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie: „Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera środki nakazujące zaprzestanie naruszania przepisów nie później niż 14 dni od decyzji, o ile w decyzji nie ustalono inaczej, a usunięcie skutków naruszenia w terminie i zakresie wskazanym w decyzji.”</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 54 (obecnie art. 46) ust. 2 stanowi zdaniem projektodawcy optymalny termin w celu ochrony społeczeństwa przed niepożądanym działaniem danego systemu sztucznej inteligencji.</p>
272.	PIIT	Art. 54 ust.3	W przypadku zastosowania się w terminie przez stronę do środków, o których mowa w ust. 2, Komisja uwzględni tę okoliczność podejmując decyzję w sprawie nałożenia	Uwaga wyjaśniona

			<p>administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 97 ustawy. Decyzja ta może być wydana łącznie z decyzją, o której mowa w ust. 1.</p> <p>Jeśli decyzja o karze może być wydana razem z decyzją, o której mowa w ust.1 to organ nie będzie jeszcze wiedział o tym, czy strona zastosowała się do środków wskazanych w decyzji.</p>	<p>Decyzja w przedmiocie administracyjnej kary pieniężnej może stanowić odrębny dokument. Jednak przepis daje możliwość połączenia w ramach jednego dokumentu decyzji w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy oraz decyzji w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z uwagi okoliczności sprawy.</p>
273.	AI Chamber	Art. 55 ust. 2	<p>Określone w art. 55 ust. 2 przesłanki wydania decyzji nakazującej zaprzestanie stosowania lub wycofanie systemu z rynku lub użytku, są ze swej natury bardzo ocenne. Tymczasem taka sankcja może oznaczać dla przedsiębiorcy poważne straty, a w skrajnych przypadkach upadłość. Nadanie w takich okolicznościach klauzuli natychmiastowej wykonalności takiej decyzji jest zabiegiem niezwykle ryzykownym. Jest to szczególnie rażące w kontekście dodania w drugiej wersji projektu ustawy możliwości zastosowania takiej sankcji, gdy system “wywiera lub poprzez swoje działanie może wywrzeć wpływ na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku” nadchodzących wyborów. Wydaje się, że tak swobodnie zakreślona przesłanka, gdzie wpływ może być jedynie potencjalny, a nie faktyczny, de facto daje pole do zupełnie dyskrejonanego wydawania decyzji o silnym podtekście politycznym. Jest to nie tylko niebezpieczne z punktu widzenia dostawców systemów SI, ale może podważać zaufanie do KRIBSI i szerzej systemu politycznego i prawnego RP. Postulujemy usunięcie tej zmiany.</p>	<p>Uwag uwzględniona</p> <p>W przepisie odstąpiono od regulowania kwestii wywierania wpływu na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku wyborów.</p>
274.	AmCham	Art. 55 ust. 2	<p>Art. 55 ust. 2 w obecnym kształcie jest najbardziej kontrowersyjnym przepisem projektowanej ustawy, który może wyrządzić najwięcej szkody. Z tego względu prosimy o priorytetowe potraktowanie naszych uwag w tym zakresie.</p> <p>Przepis przyznający Komisji uprawnienie do nakazania operatorowi systemu zaprzestania korzystania z systemu lub wycofania go z rynku lub użytku publicznego jest zbyt szeroki i niejasny, gdyż nie sposób uznać, że jasną i jednoznaczną przesłanką jest “[.] wywiera lub poprzez swoje działanie może wywrzeć wpływ na opinie i nastroje</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W przepisie odstąpiono od regulowania kwestii wywierania wpływu na opinie i nastroje społeczne w stopniu</p>

		<p>społeczne w stopniu istotnym dla wyniku mających się odbyć w terminie nie dłuższym niż 30 dni od stwierdzenia tego ryzyka w odniesieniu do wyborów [.]”. Na gruncie tak sformułowanego przepisu Komisja będzie miała w zasadzie dowolność oceny, czy zasadne jest zastosowanie tego przepisu. Brak konkretnych i obiektywnych kryteriów, które Komisja miałaby stosować przy podejmowaniu takiego rozstrzygnięcia, stwarza ryzyko arbitralności i nadużyć. A skutki zastosowania tego przepisu przez Komisję będą dalekosiężne, wręcz drastyczne dla dostawców modeli sztucznej inteligencji, gdyż w takim przypadku Komisja ma mieć możliwość nakazania operatorowi systemu sztucznej inteligencji zaprzestanie stosowania lub wycofanie systemu z rynku lub użytku, czyli de facto nakaz zamknięcia usługi. Na domiar złego Komisja może nakazać natychmiastowe wykonanie nakazu, wyłączając możliwość weryfikacji rozstrzygnięcia Komisji jeszcze przed koniecznością zamknięcia systemu. Natychmiastowa wykonalność tak kontrowersyjnego rozstrzygnięcia podważa prawo do kontroli sądowej, ponieważ strona, której dotyczy decyzja, miałaby ograniczoną możliwość zakwestionowania jej przed poniesieniem potencjalnie nieodwracalnych konsekwencji. W praktyce oznacza to, że decyzja Komisji mogłaby być wykonana zanim sąd zdążyłby ją zbadać i ewentualnie wstrzymać jej wykonanie.</p> <p>W efekcie projektowany przepis daje Komisji możliwość wydawania rozstrzygnięć o daleko idących skutkach (włącznie z wyłączeniem możliwości korzystania z systemu AI), egzekwowanych w trybie natychmiastowym, bez realnej możliwości skutecznego odwołania się do sądu, a wszystko w oparciu o bardzo nieprecyzyjne i ocenne kryteria. W skrajnie negatywnym scenariuszu analizowane uprawnienie Komisji mogłoby być wykorzystywane politycznie, co jest szczególnie niebezpieczne w kontekście wyborów, a więc w kontekście, do którego wprost odnosi się analizowany przepis.</p> <p>Nie sposób nie zauważyć, że tego typu regulacji nie ma (i nie powinno być) w obszarze np. mediów, a przecież to media, a nie sztuczna inteligencja, mają większe znaczenie w przypadku wyborów. Tworząc regulacje prawne dotyczące sztucznej inteligencji należy zachować zdrowy rozsądek i nie demonizować tej technologii.</p> <p>Ponadto, analizowane narzędzie nie ma podstaw i nie ma odpowiednika w Akcie o AI i stanowi ewidentny przykład gold-platingu, którego w polskiej regulacji miało nie być. Co więcej, jest to gold-plating bardzo kontrowersyjny i szkodliwy z perspektywy tworzenia bezpiecznego otoczenia prawnego dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce. Ponadto, już sam fakt, że mówimy o gold-platingu rodzi pytania o zgodność projektowanego rozwiązania z prawem UE, skoro Akt o AI jest rozporządzeniem (a nie dyrektywą), co formalnie oznacza, że nie wymaga implementacji, a w prawie krajowym nie powinno być przepisów dotyczących AI, które wykraczają poza czy ponad przepisy Aktu o AI.</p>	istotnym dla wyniku wyborów.
--	--	---	------------------------------

			W związku z powyższym, analizowany przepis powinien zostać całkowicie usunięty z projektu ustawy, a uprawnienia Komisji powinny być ściśle ograniczone do zakresu określonego w art. 79 Aktu o AI, aby zapewnić zgodność z prawem UE i uniknąć niepotrzebnych i szkodliwych ograniczeń w rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce.	
275.	PIIT	Art. 55 ust. 2	<p>Należy usunąć z projektu ustawy przepis dający Komisji uprawnienie do nakazania operatorowi systemu zaprzestania stosowania lub wycofanie systemu z rynku lub użytku, w szczególności w części dotyczącej wyborów.</p> <p>Art. 55 ust. 2 w obecnym kształcie jest najbardziej kontrowersyjnym i potencjalnie najbardziej szkodliwym przepisem projektowanej ustawy. Z tego względu prosimy o priorytetowe potraktowanie naszych uwag w tym zakresie.</p> <p>Przepis przyznający Komisji uprawnienie do nakazania operatorowi systemu zaprzestania korzystania z systemu lub wycofania go z rynku lub użytku publicznego jest zbyt szeroki i niejasny. Brzmienie przepisu jest niejasne, co uniemożliwia jednoznaczne określenie podstawy prawnej działań Komisji w tym zakresie. Brak konkretnych kryteriów umożliwia potencjalnie arbitralne podejmowanie decyzji przez Komisję, co jest sprzeczne z zasadami pewności i przewidywalności prawa. Okres 30 dni przed wyborami jest zdecydowanie zbyt krótki, aby umożliwić skuteczne odwołanie się do sądu, zwłaszcza biorąc pod uwagę możliwość natychmiastowej wykonalności decyzji. Bezpośrednio podważa to prawo do kontroli sądowej, ponieważ strona, której to dotyczy, miałaby ograniczoną możliwość zakwestionowania decyzji przed poniesieniem potencjalnie nieodwracalnych konsekwencji.</p> <p>W efekcie projektowany przepis daje Komisji możliwość wydawania daleko idących w skutkach rozstrzygnięć (włącznie z wyłączeniem możliwości korzystania z systemu AI), egzekwowanych w trybie natychmiastowym, bez realnej możliwości skutecznego odwołania do sądu, a wszystko w oparciu bardzo o nieprecyzyjne i ocenne kryteria. W skrajnie negatywnym scenariuszu analizowane uprawnienie Komisji mogłaby być wykorzystywane politycznie, co szczególnie niebezpieczne w kontekście wyborów, a więc w kontekście, którym wprost posługuje się analizowany przepis.</p> <p>Nie sposób też zrozumieć, czemu akurat sztuczna inteligencja jest technologią, która została przez Projektodawcę “wyróżniona” właśnie w ten sposób, w szczególności w kontekście wyborów. Tego typu regulacji nie ma (i nie powinno być) w obszarze np. mediów, a przecież z oczywistych względów to media, a nie sztuczna inteligencja ma większe znaczenie w przypadku wyborów. Tworząc regulacje prawne dotyczące sztucznej inteligencji należy zachować zdrowy rozsądek, nie należy tej technologii demonizować, pamiętać też trzeba, że sztuczna inteligencja jest narzędziem w ludzkich rękach i powinna być tak traktowana. W żaden sposób nie można uznać, że sztuczna inteligencja ma większe albo mniejsze znaczenie w kontekście np. procesów</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W przepisie odstąpiono od regulowania kwestii wywierania wpływu na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku wyborów.</p>

			<p>wyborczych niż inne narzędzia i technologie wykorzystywane przez ludzi i z tego względu nie zasługuje na jakieś specjalne traktowanie w tym zakresie.</p> <p>Nie sposób nie zauważyć, że analizowane uprawnienie Komisji do podejmowania takich środków nie ma podstaw w rozporządzeniu UE ws. sztucznej inteligencji (AI Act) i stanowi ewidentny przykład “gold platingu”, którego w polskiej regulacji miało nie być. Na domiar złego jest to “gold plating” bardzo kontrowersyjny i szkodliwy z perspektywy tworzenia bezpiecznego otoczenia prawnego dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce. Ponadto, już sam fakt, że mówimy o “gold platingu” rodzi pytania o zgodność projektowanego rozwiązania z prawem UE, skoro AI Act jest rozporządzeniem (a nie dyrektywą), co formalnie oznacza, że nie wymaga implementacji, a w prawie krajowym nie powinno być przepisów dotyczących AI, które wykraczają poza czy ponad przepisy AI Act (z wyjątkiem przypadków wyraźnie wskazanych w samym AI Act – ten wyjątek w tym przypadku nie zachodzi).</p> <p>W związku z powyższym analizowany przepis ten powinien zostać całkowicie usunięty z projektu ustawy, a uprawnienia Komisji powinny być ściśle ograniczone do zakresu określonego w art. 79 rozporządzenia 2024/1689 (AI Act).</p>	
276.	PTI	Art. 55 ust. 2	<p>W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że system sztucznej inteligencji stwarza bezpośrednie ryzyko zagrożenia dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony praw podstawowych osób fizycznych, lub też wywiera lub poprzez swoje działanie może wywrzeć wpływ na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku mających się odbyć w terminie nie dłuższym niż 30 dni od stwierdzenia tego ryzyka w odniesieniu do wyborów do Sejmu, Senatu, Parlamentu Europejskiego, do samorządowych organów stanowiących i wykonawczych lub na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja może wydać decyzję nakazującą operatorowi tego systemu zaprzestanie stosowania lub wycofanie systemu w trybie, o którym mowa w ust. 4, z rynku lub użytku. Decyzji Komisji może zostać nadany rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>Tego typu praktyki są już standardem w wyszukiwarkach internetowych oraz portalach społecznościowych. Wyszukiwarki na przykład ukrywają pewne wyniki promując określoną grupę. Portale społecznościowe przed wyborami pełne są różnego rodzaju komentarzy także zwykłych ludzi nie tylko botów. A przecież nie są to “systemy sztucznej inteligencji”.</p> <p>Sugerujemy rozważenie, czy taki zapis jest potrzebny</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wyszukiwarki internetowe czy portale społecznościowe nie są z definicji “systemami sztucznej inteligencji”. 2. Jak udowodnić tego typu działanie (przykład Cambridge Analytica)? 3. Każda ze stron stosuje tego typu praktyki, co powinno skutkować zablokowaniem debaty o każdym kandydacie. 4. Stosuje się nie tylko aktywne rozsiewanie informacji, ale również ukrywanie 	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W przepisie odstąpiono od regulowania kwestii wywierania wpływu na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku wyborów.</p> <p>W pozostałym zakresie przepis stanowi zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689.</p>

			<p>informacji, czyli ukrywanie informacji jest również działaniem na szkodę.</p> <p>5. Trzeba uważać w tego typu praktykach, aby nie zrobić z nich narzędzia upolitycznionej cenzury działającej wyłącznie na korzyść jednej ze stron sceny politycznej.</p> <p>6. Dlaczego zapis dotyczy szczególnie wyborów politycznych a nie wspomina np. o oszustwach internetowych przez oficjalne płatne reklamy na portalach typu Google, Facebook, X, itp?</p>	
277.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 55 ust. 2	<p>W obecnym kształcie jest najbardziej kontrowersyjnym i potencjalnie najbardziej szkodliwym przepisem projektowanej ustawy. Z tego względu prosimy o priorytetowe potraktowanie naszych uwag w tym zakresie.</p> <p>Przepis przyznający Komisji uprawnienie do nakazania operatorowi systemu zaprzestania korzystania z systemu lub wycofania go z rynku lub użytku publicznego jest zbyt szeroki i niejasny. Brzmienie przepisu jest niejasne, co uniemożliwia jednoznaczne określenie podstawy prawnej działań Komisji w tym zakresie. Brak konkretnych kryteriów umożliwia potencjalnie arbitralne podejmowanie decyzji przez Komisję, co jest sprzeczne z zasadami pewności i przewidywalności prawa. Okres 30 dni przed wyborami jest zdecydowanie zbyt krótki, aby umożliwić skuteczne odwołanie się do sądu, zwłaszcza biorąc pod uwagę możliwość natychmiastowej wykonalności decyzji. Bezpośrednio podważa to prawo do kontroli sądowej, ponieważ strona, której to dotyczy, miałaby ograniczoną możliwość zakwestionowania decyzji przed poniesieniem potencjalnie nieodwracalnych konsekwencji.</p> <p>W efekcie projektowany przepis daje Komisji możliwość wydawania daleko idących w skutkach rozstrzygnięć (włącznie z wyłączeniem możliwości korzystania z systemu AI), egzekwowanych w trybie natychmiastowym, bez realnej możliwości skutecznego odwołania do sądu, a wszystko w oparciu bardzo o nieprecyzyjne i ocenne kryteria. W skrajnie negatywnym scenariuszu analizowane uprawnienie Komisji mogłaby być wykorzystywane politycznie, co szczególnie niebezpieczne w kontekście wyborów, a więc w kontekście, którym wprost posługuje się analizowany przepis.</p> <p>Nie sposób nie zauważyć, że analizowane uprawnienie Komisji do podejmowania takich środków nie ma podstaw w rozporządzeniu UE ws. sztucznej inteligencji (AI Act) i stanowi ewidentny przykład “gold platingu”, którego w polskiej regulacji miało nie być. Ponadto, Ministerstwo Cyfryzacji nie przedstawiło żadnego uzasadnienia dla wprowadzenia tego przepisu.</p> <p>Przepis ten powinien zostać całkowicie usunięty, a uprawnienia Komisji powinny być ściśle ograniczone do zakresu określonego w art. 79 rozporządzenia 2024/1689 (AI Act).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W przepisie odstąpiono od regulowania kwestii wywierania wpływu na wynik wyborów.</p> <p>W pozostałym zakresie przepis stanowi zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689.</p>
278.	GRAI	Art. 55 pkt 2	Doceniamy zwrócenie uwagi na ryzyka wyborcze związane z systemami AI.	Uwaga uwzględniona

			<p>Przepis o tym, że system nawet nie w sposób udowodniony wywiera, co „może wyrzucić” wpływ na opinie i nastroje społeczne daje szerokie pole do podjęcia subiektywnej decyzji przez Komisję, które może de facto prowadzić do zablokowania na 30 dni przed wyborami dostępu do źródeł informacji, w tym mediów tradycyjnych, mediów społecznościowych czy chatbotów. W świetle innych zgłaszanych uwag dotyczących procesu powoływania Komisji, to bardzo poważna kompetencja wpływająca na proces wyborczy.</p> <p>W celu uniknięcia niespójności z ramą AI Act zachęcamy do ujednolicenia definicji z tą wypracowywaną w ramach GPAI CoP definicji ryzyk systemowych:</p> <p>Aktualna wersja w drugim szkicu brzmi:</p> <p><i>Large-scale, harmful manipulation: The facilitation of large-scale manipulation with risks to fundamental rights or democratic values, specific to high-impact capabilities of models such as autonomy, persuasion, and manipulation.</i></p> <p><i>This includes, for example, large-scale election interference, and coordinated and sophisticated manipulation campaigns leading to harmful distortions of public discourse, knowledge and behaviour.</i></p> <p>Zwracamy uwagę, że również powyższa definicja wzbudza wątpliwości i wciąż wymaga dalszego dopracowania, między innymi w związku z użyciem mało precyzyjnego definiowania przez przykłady.</p> <p>Rozdzwięk między regulacją polską a unijną będzie prowadzić do efektu mrożącego wobec wypowiedzi politycznych i społecznych w sieci i prewencyjnej nadmoderacji treści politycznych. Dotyczy to nie tylko samej kampanii wyborczej, ale też treści prywatnych opinii obywateli czy promocji działań organizacji pozarządowych.</p>	<p>W przepisie odstąpiono od regulowania kwestii wywierania wpływu na wynik wyborów.</p> <p>W pozostałym zakresie przepis stanowi zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689.</p>
279.	KIGEiT	Art. 55 ust.4	<p>4. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że system stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może wszcząć lub też prowadzić postępowanie w trybie przyspieszonym.</p> <p>Rekomendujemy doprecyzowanie definicji „tryb przyspieszony”.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Doprecyzowanie trybu przyspieszonego stanowi ust. 5 tego przepisu.</p>
280.	PIIT	Art. 55 ust.4	<p>4. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że system stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może wszcząć lub też prowadzić postępowanie w trybie przyspieszonym.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p>

			Gdzie opisany jest tryb przyspieszony?	Doprecyzowanie trybu przyspieszonego stanowi ust. 5 tego przepisu.
281.	KIGEiT	Art. 57	<p>Art. 57. 1. Od postanowienia Komisji w sprawie, o której mowa w art. 53 przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>2. Od decyzji Komisji, o której mowa w art. 55 ust. 3 i 4 (?) przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>3. Do postępowania w sprawach odwołań, o którym mowa w ust. 1-2 (?) i zażaleń z ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. Zm.) z zakresu postępowania w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy.</p> <p>Ust. 1 Orzeczenie z art. 53 powinno mieć formę decyzji, od której służy odwołanie - gdyż ma charakter merytoryczny, który wpływa na prawa strony i może wywoływać poważne skutki. Tydzień na wniesienie środka zaskarżenia w takiej sprawie jest niewystraszający.</p> <p>Ust.2 czy nie powinna być to mowa o decyzji z art. 54 ust. 1 i 3? ust.3 - w ust. 3 odwołanie jest do ust.1, który mówi o zażaleniu a nie odwołaniu. Przy czym postulowane jest, aby oba te rozstrzygnięcia miały formę decyzji od których służy odwołanie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie omyłkowych odesłań</p> <p>Przepis został skorygowany i dostosowany do aktualnego brzmienia projektu ustawy.</p> <p>W pozostałym zakresie uwaga wyjaśniona Art. 53 (obecnie art. 47) odnosi się do rozstrzygnięć wydawanych w toku postępowania administracyjnego. Postanowienia w sprawie ostrzeżenia nie przesądzają co do istoty sprawy stąd też forma decyzji nie jest w tym wypadku adekwatna.</p>
282.	PIIT	Art. 57	<p>Art. 57. 1. Od postanowienia Komisji w sprawie, o której mowa w art. 53 przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>2. Od decyzji Komisji, o której mowa w art. 55 ust. 3 i 4 (?) przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>3. Do postępowania w sprawach odwołań, o którym mowa w ust. 1-2 (?) i zażaleń z ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.)) z zakresu postępowania w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie omyłkowych odesłań</p> <p>Przepis został skorygowany i dostosowany do aktualnego brzmienia projektu ustawy.</p>

			Ust. 1 Orzeczenie z art. 53 powinno mieć formę decyzji, od której służy odwołanie - gdyż ma charakter merytoryczny, który wpływa na prawa strony i może wywoływać poważne skutki. Tydzień na wniesienie środka zaskarżenia w takiej sprawie jest niewystraszający. ust.2 czy nie powinna być to mowa decyzji z art. 54 ust. 1 i 3? ust.3 - w ust. 3 odwołanie jest do ust.1 który mówi o zażaleniu a nie odwołaniu. Przy czym postulowane jest, aby oba te rozstrzygnięcia miały formę decyzji od których służy odwołanie.	W pozostałym zakresie uwaga wyjaśniona Art. 53 (obecnie art. 45) odnosi się do rozstrzygnięć wydawanych w toku postępowania administracyjnego. Postanowienia w sprawie ostrzeżenia nie przesądzają co do istoty sprawy stąd też forma decyzji nie jest w tym wypadku adekwatna.
283.	GRAI	Art. 57	Należy uwzględnić procedurę dotyczącą zażaleń. W ust. 1 wskazano, że podane tam postanowienia są zaskarżalne zażaleniem, natomiast przepis w dalszej części dotyczy jedynie odwołań. Proponujemy dodanie ustępu w tym przepisie o treści: „Przepisy ust. 3-6 stosuje się odpowiednio do zażaleń od postanowień Komisji.”.	Uwaga uwzględniona Przepis został skorygowany i dostosowany do aktualnego brzmienia projektu ustawy.
284.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 57 ust. 2	Zakładamy, że w art. 57 ust. 2 Ustawy wystąpiła omyłka pisarska. Przepis 57 ust. 2 powinien on odnosić się do art. 54 ust. 1 i 2 ustawy (a nie art. 55 ust. 3 i 4). Przepis ten ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia nadzoru sądowego nad działaniami Komisji i utrzymania pewności prawa. Prawo do odwołania się od decyzji administracyjnych jest podstawowym zabezpieczeniem prawnym, a przepis ten powinien być sformułowany z absolutną precyzją.	Uwaga uwzględniona Przepis został skorygowany i dostosowany do aktualnego brzmienia projektu ustawy.
285.	PTI	Art. 57 ust. 4	Jeżeli Komisja uzna odwołanie za słuszne, może - nie przekazując akt sądowi - uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bez zwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, Komisja stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa. Działania tego typu mogą narazić szczególnie małe przedsiębiorstwa na szkodę – strata czasu, wyników, środków finansowych na prawników. Sugerujemy rozważenie utrzymania tego przepisu Brak informacji o odpowiedzialności za fałszywe oskarżenia, możliwości nadużyć dla celów np. politycznych	Uwaga wyjaśniona Na wstępie należy wskazać, że organy działają na podstawie i w granicach prawa. Wszelkie odstępstwa w tym zakresie poddane są ogólnym regułom

				<p>odpowiedzialności organów. Przepis wpisuję się natomiast w funkcjonującą na podstawie kodeksu postępowania administracyjnego instytucję „autokontroli decyzji”.</p> <p>Sama instytucja ma charakter wyjątkowy i organy powinny z niej korzystać wyłącznie wtedy, kiedy nie mają żadnych wątpliwości co do istnienia podstaw prawnych jej zastosowania.</p> <p>Za powyższym rozwiązaniem przemawia zasada ogólna szybkości i prostoty postępowania.</p>
286.	GRAI	Art. 57 ust. 4	Należy przepis wykreślić – dubluje projektowaną regulację w k.p.c., tj. art. 479 ^{88c} § 2 k.p.c.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis pozostawiono z uwagi na konieczność zapewnienia kompletności obu ustaw.</p>
287.	KIGEiT	Art. 57 ust. 4 w zw. z Art. 107	Rekomendujemy, aby brzmienie art. 57 ust. 4 ujednolicić z brzmieniem propozycji zmiany art. 479 ^{88f} KPC.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisu.</p>
288.	PIIT	art. 57 ust.4 w zw. z art. 107	Brzmienie art. 57 ust. 4 powinno być ujednolicone z brzmieniem propozycji zmiany art. 479 ^{88f} KPC.	<p>Uwaga uwzględniona</p>

				Zmieniono brzmienie przepisu.
289.	AI Chamber	Rozdział 5	Na zdecydowane poparcie zasługują przepisy Rozdziału 5 projektu ustawy, dotyczące układu. Jest to przykład pozytywnej regulacji, mającej na celu zapewnienie przestrzegania przepisów, lecz w formie bardziej kooperatywnej niż automatyczne nakładanie jak najwyższej sankcji pieniężnej na przedsiębiorcę. Wydaje się jedynie, że przepisy to wymagają pewnego dopracowania i uproszczenia postępowania.	Uwaga uwzględniona Przereadowano część przepisów rozdziału i zrezygnowano z części regulacji.
290.	KIGEiT	Art. 61	<p>Układ w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji ust.4</p> <p>Układ może być zawarty, jeżeli podmiot będący stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) w zakresie naruszenia objętego danym postępowaniem zaprzestał naruszania prawa albo usunął stan niezgodności z prawem, w tym przez spełnienie obowiązku niewykonanego w terminie albo zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, oraz</p> <p>2) ujawnił Komisji wszelkie istotne okoliczności dotyczące naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym współdziałające w naruszeniu osoby lub inne podmioty, oraz przedstawił dowody na poparcie tych okoliczności.</p> <p>5. Strona postępowania może zobowiązać się w układzie do:</p> <p>1) zaprzestania naruszenia lub usunięcia w określonym terminie dających się usunąć skutków naruszenia objętego danym postępowaniem;</p> <p>2) naprawienia w określonym terminie, w całości albo części, szkód wyrządzonych w wyniku naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym także w przypadkach, gdy szkoda ujawni się w przyszłości, ale nie później niż przed upływem terminu przedawnienia ustalanego na podstawie odrębnych przepisów.</p> <p>W ust. 4 pkt 1) propozycja analogiczna do art. 28 ust. 1 uokk - rozszerzenie możliwości zawarcia układu na podmiot, który wprowadzie nie zaprzestał, ale zobowiązuje się o zaprzestania naruszeń i do usunięcia skutków naruszenia. Ust. 5 pkt 2) co do szkód, które mogą powstać w przyszłości - stan niepewności nie może istnieć w nieskończoność, dlatego trzeba ustalić graniczną datę odpowiedzialności.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem przepisów ustawy jest aby nadzwyczajne złagodzenie kary mogło być stosowane wobec podmiotów, które nie tylko zauważyły swoje niezgodne z prawem działania ale też faktycznie podjęły czynności zmierzające do przywrócenia stanu zgodnego z przepisami. Tym bardziej, że w toku postępowania przewidziano instytucję ostrzeżenia w przypadku gdy Komisja ma uzasadnione podejrzenie, że działalność strony postępowania narusza przepisy rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej ust. 5 pkt 2 zasadnym jest aby</p>

				graniczna data odpowiedzialności została określona w ramach układu z poszanowaniem przepisów odrębnych ustaw, ponieważ zmoże być ona zależać od okoliczności danej sprawy.
291.	PIIT	Art. 61	<p>Układ w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji ust.4 Układ może być zawarty, jeżeli podmiot będący stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) w zakresie naruszenia objętego danym postępowaniem zaprzestał naruszania prawa albo usunął stan niezgodności z prawem, w tym przez spełnienie obowiązku niewykonanego w terminie albo zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, oraz</p> <p>2) ujawnił Komisji wszelkie istotne okoliczności dotyczące naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym współdziałające w naruszeniu osoby lub inne podmioty, oraz przedstawił dowody na poparcie tych okoliczności.</p> <p>5. Strona postępowania może zobowiązać się w układzie do:</p> <p>1) zaprzestania naruszenia lub usunięcia w określonym terminie dających się usunąć skutków naruszenia objętego danym postępowaniem;</p> <p>2) naprawienia w określonym terminie, w całości albo części, szkód wyrządzonych w wyniku naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym także w przypadkach, gdy szkoda ujawni się w przyszłości, ale nie później niż przed upływem terminu przedawnienia ustalanego na podstawie odrębnych przepisów. W ust. 4 pkt 1) propozycja analogiczna do art. 28 ust. 1 uokk - rozszerzenie możliwości zawarcia układu na podmiot, który wprowadził nie zaprzestał, ale zobowiązuje się o zaprzestania naruszeń i do usunięcia skutków naruszenia. Ust. 5 pkt 2) co do szkód, które mogą powstać w przyszłości - stan niepewności nie może istnieć w nieskończoność, dlatego trzeba ustalić graniczną datę odpowiedzialności.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem przepisów ustawy jest aby nadzwyczajne złagodzenie kary mogło być stosowane wobec podmiotów, które nie tylko zauważyły swoje niezgodne z prawem działania ale też faktycznie podjęły czynności zmierzające do przywrócenia stanu zgodnego z przepisami. Tym bardziej, że w toku postępowania przewidziano instytucję ostrzeżenia w przypadku gdy Komisja ma uzasadnione podejrzenie, że działalność strony postępowania narusza przepisy rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy.</p>

				W zakresie uwagi dotyczącej ust. 5 pkt 2 zasadnym jest aby graniczna data odpowiedzialności została określona w ramach układu z poszanowaniem przepisów odrębnych ustaw, ponieważ zmoże być ona zależec od okoliczności danej sprawy.
292.	KIGEiT	Art. 61 ust.6	<p>6. W ramach zawieranego układu Komisja może obniżyć wysokość kary pieniężnej nie mniej niż o 20% i nie więcej niż o 90%, a w przypadku, o którym mowa w art. 76 – nie mniej niż o 30% i nie więcej niż o 90%, w stosunku do kary pieniężnej, która została by nałożona bez zawarcia układu, lub złagodzić dolegliwość innej sankcji.</p> <p>Jeśli regulacja bazuje na regulacji zawartej w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, gdzie poziom obniżenia kary wynosi do 90% dla zachowania spójności także w tej ustawie winno być to 90 % a nie 70 % jak w projekcie.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektowane przepisy bazują na ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym jednak uwzględnia specyfikę przedmiotu regulacji. Celem przepisów nie jest zapewnienie spójności obu ustaw a zapewnienie skutecznej realizacji przepisów rozporządzenia 2024/1689.</p>
293.	PIIT	Art. 61 ust.6	<p>6. W ramach zawieranego układu Komisja może obniżyć wysokość kary pieniężnej nie mniej niż o 20% i nie więcej niż o 90%, a w przypadku, o którym mowa w art. 76 – nie mniej niż o 30% i nie więcej niż o 90%, w stosunku do kary pieniężnej, która została by nałożona bez zawarcia układu, lub złagodzić dolegliwość innej sankcji.</p> <p>Jeśli regulacja bazuje na regulacji zawartej w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, gdzie poziom obniżenia kary wynosi do 90% dla zachowania spójności także w tej ustawie winno być to 90 % a nie 70 % jak w projekcie</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektowane przepisy bazują na ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym jednak uwzględnia specyfikę przedmiotu regulacji. Celem przepisów nie jest zapewnienie</p>

				spójności obu ustaw a zapewnienie skutecznej realizacji przepisów rozporządzenia 2024/1689.
294.	KIGEiT	Art. 61 ust.7	<p>W przypadku gdy przepis prawa przewiduje za dane naruszenie możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i nałożenia zakazu, nakazu albo zastosowania innej sankcji, złagodzenie sankcji może polegać na odstąpieniu od nałożenia zakazu, nakazu albo zastosowania innej sankcji i nałożeniu wyłącznie kary pieniężnej, w wysokości obniżonej zgodnie z ust. 6, albo bez obniżenia jej wysokości.</p> <p>Jakie przepisy przewidują możliwość nałożenia różnych sankcji? Niniejszej ustawy?</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis, o którym mowa odnosi się do katalogu sankcji określonych w ustawie i rozporządzeniu 2024/1689.</p>
295.	PIIT	Art. 61 ust.7	<p>W przypadku gdy przepis prawa przewiduje za dane naruszenie możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i nałożenia zakazu, nakazu albo zastosowania innej sankcji, złagodzenie sankcji może polegać na odstąpieniu od nałożenia zakazu, nakazu albo zastosowania innej sankcji i nałożeniu wyłącznie kary pieniężnej, w wysokości obniżonej zgodnie z ust. 6, albo bez obniżenia jej wysokości.</p> <p>Jakie przepisy przewidują możliwość nałożenia różnych sankcji? Niniejszej ustawy?</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis, o którym mowa odnosi się do katalogu sankcji określonych w ustawie i rozporządzeniu 2024/1689.</p>
296.	KIGEiT	Art. 62 ust.1	<p>Art. 62. 1. W postanowieniu, o którym mowa w art. 61 ust. 1, Komisja wyznacza termin na zawarcie układu nie dłuższy niż 3 miesiące od złożenia przez Stronę oświadczenia o woli zawarcia układu. W uzasadnionych przypadkach Komisja może, w drodze postanowienia, przedłużyć termin na zawarcie układu o dodatkowy okres, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.</p> <p>Jeśli regulacja bazuje na regulacji zawartej w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, gdzie pierwotny termin wynosi 3 miesiące dla zachowania spójności także w tej ustawie winno być to 3 a nie 1 miesiąc. Termin ten powinien uwzględniać realia działalności przedsiębiorców, a zwłaszcza okoliczność, że tego typu czynności z reguły wymagają zgody wspólników w formie uchwały, na co także potrzebny jest czas. Rekomendujemy, aby termin na zawarcie układu był liczony od złożenia oświadczenia o woli jego zawarcia.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ze względu na przedmiot ustawy projektodawca utrzymuje termin 1 miesiąca we wskazanym przepisie.</p>
297.	PIIT	Art. 62 ust.1	<p>Art. 62. 1. W postanowieniu, o którym mowa w art. 61 ust. 1, Komisja wyznacza termin na zawarcie układu nie dłuższy niż 3 miesiące od złożenia przez Stronę oświadczenia o woli zawarcia układu. W uzasadnionych przypadkach Komisja może, w drodze</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Termin na zawarcie układu uwzględnia</p>

			<p>postanowienia, przedłużyć termin na zawarcie układu o dodatkowy okres, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.</p> <p>Jeśli regulacja bazuje na regulacji zawartej w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, gdzie pierwotny termin wynosi 3 miesiące dla zachowania spójności także w tej ustawie winno być to 3 a nie 1 miesiąc. Termin ten powinien uwzględniać realia działalności przedsiębiorców, a zwłaszcza okoliczność, że tego typu czynności z reguły wymagają zgody współników w formie uchwały, na co także potrzebny jest czas. Termin na zawarcie układu powinien być liczony od złożenia oświadczenia o woli jego zawarcia - powinno to zostać doprecyzowane.</p>	<p>specyfikę przedmiotu regulacji. Oddziaływanie systemów sztucznej inteligencji ma szeroki krąg odbiorców i wobec powyższego należy dążyć do jak najszybszego przywrócenia stanu zgodności z rozporządzeniem 2024/1689. Jednocześnie należy wskazać, że termin miesięczny może zostać przedłużony w oparciu o przedmiotowy przepis do 3 miesięcy. Termin na zawarcie układu będzie liczony od dnia doręczenia postanowienia Komisji.</p>
298.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 62 ust. 4	<p>Uprawnienie Komisji do zakończenia negocjacji przed zawarciem ugody jest zbyt szerokie i nie opiera się na żadnych określonych kryteriach. Zalecamy określenie jasnych warunków, na jakich Komisja może zakończyć negocjacje ugodowe i wprowadzenie wymogu uzasadnienia, zapewniając, że strony rozumieją podstawę prawną i faktyczną takiego zakończenia.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 62 (obecnie art. 54) ust. 4 został wykreślony.</p>
299.	ICC Poland	Art. 64 ust. 1	<p>Zgodnie z art. 64 ust. 1 Projektu, po stwierdzeniu, że spełnione są warunki zawarcia układu w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji, Komisja przygotowuje i przedstawia stronie postępowania projekt układu, wskazując rodzaj i zakres proponowanego złagodzenia sankcji. Jak z kolei wynika z art. 61 ust. 6 Projektu, w ramach zawieranego układu Komisja może obniżyć wysokość kary pieniężnej nie mniej niż o 20% i nie więcej niż o 70%, a w przypadku, o którym mowa w art. 76 ustawy – nie mniej niż o 30% i nie więcej niż o 90%, w stosunku do kary pieniężnej, która zostałaby nałożona bez zawarcia układu, lub złagodzić dolegliwość innej sankcji.</p> <p>W związku z tym, że przewidziane w układzie obniżenie wysokości kary pieniężnej odnosi się do kary hipotetycznej (abstrakcyjnej w momencie oceny projektu układu), która zostałaby nałożona bez zawarcia układu, podjęcie przez stronę będącą podmiotem postępowania przed Komisją racjonalnej decyzji co do przyjęcia układu wymaga wiedzy</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Treść przepisu nie wymaga doprecyzowania. Użyte w przepisów pojęcie zakresu proponowanego złagodzenia kary nie odnosi się wyłącznie do określenia procentowego ale</p>

			co do: i) kary pieniężnej, która zostałaby nałożona bez zawarcia układu (wraz z uzasadnieniem); ii) zakresu proponowanego złagodzenia sankcji (procentowo). Z tego względu, dla uniknięcia wątpliwości co do wymaganego ustawą zakresu projektu układu, proponuje się wyraźne przesądzenie, że w odniesieniu do kary pieniężnej projekt układu powinien zawierać obie te informacje. Cel może zostać osiągnięty przez następującą zmianę art. 64 ust. 1 Projektu: <i>Po stwierdzeniu, że spełnione są warunki, o których mowa w art. 61 ust. 4 ustawy, Komisja przygotowuje i przedstawia stronie postępowania projekt układu, wskazując rodzaj i zakres proponowanego złagodzenia sankcji. W przypadku przewidzianego układem obniżenia wysokości kary pieniężnej w projekcie układu zamieszcza się również informację o wysokości kary pieniężnej, która zostałaby nałożona bez zawarcia układu wraz z jej uzasadnieniem. Komisja wydaje postanowienie o przedstawieniu projektu układu.</i>	również kwotowego wymiaru kary.
300.	ICC Poland	Art. 65 ust. 4	Artykuł 65 ust. 4 Projektu przewiduje, że skutkiem złożenia oświadczenia o przyjęciu układu w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji jest zrzeczenie się przez stronę postępowania prawa do złożenia „wniosku oraz skargi do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w odniesieniu do decyzji, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy. W związku z tym, że zgodnie z ustawą od decyzji takiej przysługuje odwołanie, zachodzi konieczność doprecyzowania wskazanego przepisu w sposób kompatybilny z pozostałymi przepisami ustawy: <i>Skutkiem oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest zrzeczenie się przez stronę postępowania prawa do złożenia wniosku oraz skargi odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w odniesieniu do decyzji, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy.</i>	Uwaga uwzględniona W przepisie wyrazy „wniosku oraz skargi” zastąpiono wyrazem „odwołania”.
301.	KIGEiT	Art. 66 ust.1	. 1. W przypadku gdy w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 62 ust. 1, z uwzględnieniem art. 64 ust. 3, nie dojdzie do zawarcia układu, Komisja wydaje postanowienie o zakończeniu czynności zmierzających do zawarcia układu.	Uwaga uwzględniona Poprawiono odesłanie
302.	PIIT	art. 66 ust.1	. 1. W przypadku, gdy w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 62 ust. 1, z uwzględnieniem art. 64 ust. 3, nie dojdzie do zawarcia układu, Komisja wydaje postanowienie o zakończeniu czynności zmierzających do zawarcia układu. Błędne odwołanie do art. 6 ust.1 zamiast 62 ust.1.	Uwaga uwzględniona Poprawiono odesłanie
303.	KIGEiT	Art. 70 ust.1	Art. 70. 1. Strona postępowania, która zawarła układ, jest obowiązana do informowania Komisji, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, jednak nie dłużej niż do czasu ich całkowitej realizacji, o wywiązywaniu się ze zobowiązań podjętych w ramach układu,	Uwaga wyjaśniona W wyniku zgłoszonych uwag przepisowi nadano nowe brzmienie Art. 70. (obecnie art 62) ust. 1. Na żądanie

				<p>Komisji strona postępowania, która zawarła układ, przedstawia harmonogram wywiązywania się ze zobowiązań podjętych w ramach układu.</p> <p>2. Komisja może żądać informacji lub dokumentów w zakresie wywiązywania się przez podmiot, który zawarł układ, ze zobowiązań podjętych w ramach tego układu.</p>
304.	PIIT	Art. 70 ust.1	<p>Art. 70. 1. Strona postępowania, która zawarła układ, jest obowiązana do informowania Komisji, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, jednak nie dłużej niż do czasu ich całkowitej realizacji, o wywiązywaniu się ze zobowiązań podjętych w ramach układu,</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku zgłoszonych uwag przepisowi nadano nowe brzmienie Art. 70. 1 (obecnie art 62) Na żądanie Komisji strona postępowania, która zawarła układ, przedstawia harmonogram wywiązywania się ze zobowiązań podjętych w ramach układu.</p> <p>2. Komisja może żądać informacji lub dokumentów w zakresie wywiązywania się przez podmiot, który zawarł układ, ze zobowiązań podjętych w ramach tego układu.</p>

305.	AmCham	Art. 71	Stoimy na stanowisku, że kary powinny być ograniczone do spółek dopuszczających się naruszenia.	Uwaga wyjaśniona W wyniku zgłoszonych uwag art. 71 (obecnie art. 63) został wykreślony.
306.	PTI	Art. 71	<p>Art. 71. W przypadku niewykonania przez podmiot, który zawarł układ, zobowiązań podjętych w ramach układu w całości albo w istotnej części, lub istotnych nieprawidłowości w wykonaniu tych zobowiązań, Komisja może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:</p> <p>1) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – 10 000 000 zł;</p> <p>2) w przypadku osoby fizycznej – 1 000 000 zł</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia naruszenia wskazanego w ust. 1 Komisja może nałożyć na członka zarządu osoby prawnej, który jest odpowiedzialny za to naruszenie, karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł.</p> <p>Sugerujemy rozważyć również kwoty zależne od obrotu / przychodów firmy /osoby (mechanizmy stosowane w Rozp. O ochronie danych osobowych)</p> <p>Dla dużej firmy, która i tak na szkodliwych działaniach zarobi większą kwotę ta kara może się opłacać. Dla małej firmy lub osoby prowadzącej działalność gospodarczą to może być koniec świata.</p>	Uwaga wyjaśniona W wyniku zgłoszonych uwag art. 71 (obecnie art. 63) został wykreślony.
307.	IWP Repropol	Art. 71	Uważamy postępowanie układowe za dobry pomysł. Wymuszenie autorefleksji po stronie podmiotu naruszającego przepisu jest lepszym rozwiązaniem niż od razu siłowe nakładane kar na podmioty naruszczeniowskie. Jednocześnie jednak obawiamy się, aby wysokość kar grożących za niedochowanie zawartego układu nie wywołały efektu mrozącego, odwrotnego do zamierzonego. Jeśli członek zarządu będzie skonfrontowany z perspektywą indywidualnej kary do jednego miliona złotych z tytułu niewykonywania lub niewłaściwego wykonywania zaciągniętych zobowiązań (zob. art. 71 ust. 2 UoSSI), obawiamy się pełnej i rzeczywistej gotowości podmiotów do podejmowania prób układania się z KRIBSI. Chodzi po prostu o to, aby propozycja dobrego mechanizmu dialogu nie została zniweczona nadmierną dolegliwością konsekwencji w przypadku negatywnego scenariusza.	Uwaga wyjaśniona W wyniku zgłoszonych uwag art. 71 (obecnie art. 63) został wykreślony.
308.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 71 ust. 2	W niewłaściwy sposób nakłada on kary na członków Zarządu, zamiast ograniczać kary do spółek dopuszczających się naruszenia, co byłoby właściwsze.	Uwaga wyjaśniona

				W wyniku zgłoszonych uwag art. 71 (obecnie art. 63) został wykreślony.
309.	KIGEiT	Art. 74 ust.2	2. W przypadku, gdy w wyniku wznowienia postępowania, o którym mowa w art. 61 ust. 1, jest wydawana decyzja, a przepis prawa przewiduje za dane naruszenie możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i cofnięcia zezwolenia, nałożenia zakazu albo zastosowania innej sankcji, Komisja może zastosować każdą z sankcji przewidzianych przepisami prawa albo obydwie sankcje łącznie. W stosunku do kary pieniężnej stosuje się przepis ust. 1. Rekomendujemy doprecyzowanie Jakie przepisy przewidują możliwość nałożenia różnych sankcji, w tym cofnięcie zezwolenia, a także doprecyzowanie o jakie zezwolenie chodzi.	Uwaga uwzględniona Przepis został preredagowany. Wykreślono termin “zezwolenie”. I dodano wskazanie decyzji nakazującej wycofanie systemu z rynku.
310.	PIIT	Art. 74 ust.2	2. W przypadku, gdy w wyniku wznowienia postępowania, o którym mowa w art. 61 ust. 1, jest wydawana decyzja, a przepis prawa przewiduje za dane naruszenie możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i cofnięcia zezwolenia, nałożenia zakazu albo zastosowania innej sankcji, Komisja może zastosować każdą z sankcji przewidzianych przepisami prawa albo obydwie sankcje łącznie. W stosunku do kary pieniężnej stosuje się przepis ust. 1. Jakie przepisy przewidują możliwość nałożenia różnych sankcji, w tym cofnięcie zezwolenia? O jakie zezwolenie chodzi?	Uwaga uwzględniona Przepis został preredagowany. Wykreślono termin “zezwolenie”. I dodano wskazanie decyzji nakazującej wycofanie systemu z rynku.
311.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 77	Ustawa powinna umożliwiać podmiotom oznaczanie określonych informacji jako niepublicznych przy publikowaniu decyzji. Ustawa o systemach sztucznej inteligencji powinna jasno określać, że niektóre wrażliwe informacje nie mogą być ujawniane przez Komisję. Zalecamy również wprowadzenie prawnego obowiązku zachowania poufności, w szczególności w odniesieniu do tajemnic przedsiębiorstwa oraz zapewnienie zgodności wymogów dotyczących publikacji z przepisami dotyczącymi ochrony danych i poufności.	Uwaga uwzględniona Przepis otrzymał nowe brzmienie: 1. Komisja publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy po usunięciu danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice

				przedsiębiorstwa. Publikacja opatrzona jest informacją, czy decyzja jest prawomocna.”.
312.	KIGEiT	Art. 77 ust.1	Art. 77 ust. 1. Komisja publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy po usunięciu danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa. Publikacja opatrzona jest informacją, czy decyzja jest prawomocna.	Uwaga uwzględniona Przepis otrzymał nowe brzmienie zgodne z treścią uwagi
313.	PIIT	Art. 77 ust.1	Art. 77 ust. 1. Komisja publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy po usunięciu danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa. Publikacja opatrzona jest informacją, czy decyzja jest prawomocna. Jeśli decyzja zawiera informacje chronione powinny być one usunięte przed publikacją.	Uwaga uwzględniona Przepis otrzymał nowe brzmienie zgodne z treścią uwagi.
314.	PIIT	Art. 77 ust. 3	3. Wykaz zawiera co najmniej: 1) nazwę określenie systemu oraz operatora, którego dotyczy decyzja pozwalające na jego identyfikację; Nie każdy system posiada konkretną nazwę, kluczowe jest żeby określić system	Uwaga wyjaśniona „Określenie systemu” jest pojęciem wieloznacznym i szerokim. Przy braku wskazania co powinno takie określenie zawierać podane informacje mogą być nieprecyzyjne.
315.	Polskie sieci elektroenergetyczne	Rozdział 6 - art. 78-80	Aktualna treść artykułu nie specyfikuje o jakiego typu incydenty chodzi, a jednocześnie wskazuje Komisję jako adresata zgłoszeń o incydentach (a Komisja dopiero może poinformować CSITRy). Może to powodować wrażenie, że cyberincydenty dotyczące systemów SI nie muszą być raportowane bezpośrednio do CSIRTów (w tym sektorowych). Dla uniknięcia wątpliwości, wydaje się zasadne uzupełnienie artykułu o wskazanie, że jeśli z innych przepisów prawa wynika raportowanie o incydencie do innych organów, to ten artykuł z tego nie zwalnia.	Uwaga częściowo uwzględniona Przepis art. 79, który wskazuje na obowiązek przekazania informacji m.in. CSIRTom uległ znacznej zmianie. Jednocześnie, projektowana ustawa nie modyfikuje lub znosi

				obowiązków określonych w innych ustawach.
316.	Polskie sieci elektroenergetyczne	Rozdział 6 vs Rozdział 8	Kwestia czy raportowanie na temat poważnych incydentów dotyczy również piaskownicy regulacyjnej może budzić wątpliwości. Wydaje się zasadnie uzupełnienie Rozdziału 6 o zapis wskazujący intencję ustawodawcy w tym zakresie.	Uwaga wyjaśniona Niemożliwe jest całkowite wykluczenia ryzyka wystąpienia incydentu stanowiące potencjalne ryzyko, które wystąpi w ramach piaskownicy regulacyjnej.
317.	FinTech Poland	Art. 78	<p>Zgodnie z art. 73 ust. 2 AI Act dostawcy systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka zgłoszenie poważnego incydentu dokonuje się natychmiast po ustaleniu przez dostawcę związku przyczynowego między systemem AI a poważnym incydentem lub dostatecznie wysokiego prawdopodobieństwa wystąpienia takiego związku, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia, w którym dostawca lub w stosownych przypadkach, podmiot stosujący dowiedzieli się o wystąpieniu poważnego incydentu. W ust. 3 wskazano, że niezależnie od ust. 2 w przypadku powszechnego naruszenia lub poważnego incydentu zdefiniowanego w art. 3 pkt 49 lit. b) zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dokonuje się natychmiast, nie później jednak niż w terminie dwóch dni od dnia, w którym dostawca lub w stosownych przypadkach, podmiot stosujący dowiedzieli się o wystąpieniu tego incydentu.</p> <p>W ustawie pojawia się termin maksymalny 24 godzin od momentu wykrycia, rekomendujemy wydłużenie terminu, które umożliwi zgłoszenie incydentu z kompletnymi informacjami dotyczącymi opisu poważnego incydentu.</p>	Uwaga uwzględniona Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie ustawy. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na

				z głoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.
318.	Polska Izba Ubezpieczeń	Art. 78	Zaproponowany w projekcie 24 godzinny czas na zgłoszenie incydentu, liczony od momentu jego wykrycia jest niewystarczający. Po pierwsze przy skomplikowanych i rozległych systemach zebranie odpowiednich danych w takim terminie może być niewystarczające. Dodatkowo moment wykrycia może być różnie interpretowany i rozciągnięty w czasie. Pośrednią konsekwencją tak krótkiego czasu będą przypadki zgłoszeń incydentów, które ostatecznie okażą się zupełnie nieistotne. Proponujemy wydłużenie czasu do 72h.	Uwaga wyjaśniona Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie ustawy. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na z głoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje

				to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.
319.	PIIT	Art. 78	<p>Art. 78. 1. Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego w związku z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia.</p> <p>Terminy, w jakich należy dokonać zgłoszeń poważnych incydentów określone są w art. 73 ust.2-4 Rozporządzenia 2024/1689 stąd zbędne jest ich regulowanie w ustawie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie ustawy. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na z głoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73</p>

				rozporządzenia 2024/1689.
320.	ZPTC Lewiatan	Art. 78	<p>Uwaga: alternatywna propozycja w stosunku do propozycji poniżej!!!</p> <p>Jest: Art. 78. 1. Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego w związku z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia.</p> <p>Propozycja: Art. 78. 1. Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 15 dni od momentu jego wykrycia.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zgłaszanie do Komisji wszelkich poważnych incydentów jakie mogły być wykryte przez dostawcę na całym świecie tworzy nadmiernie obowiązki. 2. Art. 73 Aktu o sztucznej inteligencji mówi: „Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie po ustaleniu przez dostawcę związku przyczynowego między systemem AI a poważnym incydemtem lub uzasadnionego prawdopodobieństwa wystąpienia takiego związku, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni od dnia, w którym dostawca lub w stosownych przypadkach, podmiot wdrażający dowiedział się o poważnym incydencie”. 3. Nie widać istotnego powodu by ten termin radykalnie zmniejszać. 3. Zrównanie zapisów w AI Act i polskiej ustawie ma walor tworzenia jednolitego rynku cyfrowego w UE. 	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie ustawy. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na zgłoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p>
321.	ZPTC Lewiatan	Art. 73 AIA, art. 78	W celu zgłoszenia poważnych incydentów proponujemy mechanizm znany z RODO – czyli 72 godziny. Zatem nowy art. 78 ust. 1 może brzmieć następująco:	Uwaga wyjaśniona

			<p><i>„Art. 78 ust. 1. Dostawcy systemów AI wysokiego ryzyka wprowadzonych na rynek polski powiadamiają Komisję o każdym poważnym incydencie, o którym mowa w art. 3 pkt 49 ustawy o AI, bez zbędnej zwłoki, a w miarę możliwości nie później niż w terminie 72 godzin od powzięcia o nim wiadomości”.</i></p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Artykuł 73 Aktu o AI stanowi, że: „Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie po ustaleniu przez dostawcę związku przyczynowego między systemem AI a poważnym incydem lub uzasadnionego prawdopodobieństwa wystąpienia takiego związku, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni od dnia, w którym dostawca lub w stosownych przypadkach, podmiot wdrażający dowiedział się o poważnym incydencie”.</p> <p>Tymczasem, zgodnie z art. 78 ust. 1 projektu polski podmiot ma obecnie jedynie 24 godziny na zgłoszenie zdarzenia od chwili powzięcia o nim wiadomości.</p>	<p>Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie ustawy. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na zgłoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p>
322.	GRAI	Art. 78	<p>Uwaga: alternatywna propozycja w stosunku do propozycji poniżej!!!</p> <p>Jest:</p> <p>„Art. 78. 1. Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego w związku z wykorzystaniem</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie ustawy. W</p>

			<p>systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia.”.</p> <p>Propozycja: „Art. 78. 1. Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 15 dni od momentu jego wykrycia.”.</p> <p>Uzasadnienie: 4. Zgłaszanie do Komisji wszelkich poważnych incydentów jakie mogły być wykryte przez dostawcę na całym świecie nie jest sensowne. Art. 73 Aktu o sztucznej inteligencji mówi: „Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie po ustaleniu przez dostawcę związku przyczynowego między systemem AI a poważnym incydentem lub uzasadnionego prawdopodobieństwa wystąpienia takiego związku, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni od dnia, w którym dostawca lub w stosownych przypadkach, podmiot wdrażający dowiedział się o poważnym incydencie”. Nie widać istotnego powodu by ten termin radykalnie zmniejszać.</p>	<p>obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na z głoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p>
323.	GRAI	Art. 78 ust. 1	Brak definicji poważnego incydentu.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Definicja poważnego incydentu została zawarta w art. 3 pkt 14.</p>
324.	GRAI	Art 78 pkt 1.	Proponuje wydłużenie czasu wymaganego na zgłoszenie incydentu i zastosowania analogicznego czasu jak dla incydentów z naruszenia rozporządzenia 2016/679, tj. 72 godziny. Weryfikacja i potwierdzenie incydentu mogą być bardzo trudne, a czasami wręcz niemożliwe w czasie 24 godzin w szczególności, gdy do zgłoszenia trzeba	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym</p>

			<p>dołączyć wymagany ustawą opis incydentu. Zbyt krótki termin może prowadzić do konfliktu o zasoby mitygujące incydent względem potrzeb raportowania, co może negatywnie wpłynąć na dane osób objętych incydentem. Propozycja brzmienia poniżej:</p> <p><i>Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego w związku z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 72 godzin od momentu jego wykrycia.</i></p>	<p>projekcie ustawy. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na z głoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p>
325.	AmCham	Art. 78 ust. 1	<p>24-godzinny termin na zgłoszenie poważnych incydentów będzie stanowił wyzwanie dla efektywnego zarządzania i reagowania na incydenty, szczególnie w kontekście złożonych struktur organizacyjnych i zaawansowanych systemów, takich jak sztuczna inteligencja. W przypadku poważnych incydentów priorytetem jest i powinno być natychmiastowe podjęcie działań naprawczych i mitygujących skutki incydentu, a nie raportowanie incydentu do organów administracji. Wyznaczenie bardzo krótkiego terminu na zgłoszenie incydentu w sposób oczywisty wymusi przydzielanie zasobów do</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie ustawy. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji</p>

			<p>przygotowania zgłoszenia w momencie, w którym wszystkie dostępne zasoby powinny być zaangażowane w działania naprawcze i mitygujące.</p> <p>Przygotowanie i przekazanie zgłoszenia poważnego incydentu w większości przypadków wymagać będzie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • analizy incydentu: identyfikacji przyczyn, oceny skutków oraz potencjalnego wpływu; • zebrania niezbędnych danych: zgromadzenie dowodów, logów oraz innych informacji istotnych dla zrozumienia incydentu; • koordynacji działań wewnątrz organizacji; • przygotowanie raportu zawierającego wszystkie istotne informacje dotyczące incydentu. <p>I w większości przypadków wykonanie wszystkich wyżej wymienionych kroków nie będzie możliwe w 24 godziny.</p> <p>Co więcej, art. 73 Aktu o AI stanowi: „Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie po ustaleniu przez dostawcę związku przyczynowego między systemem AI a poważnym incydentem lub uzasadnionego prawdopodobieństwa wystąpienia takiego związku, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni od dnia, w którym dostawca lub w stosownych przypadkach, podmiot wdrażający dowiedział się o poważnym incydencie”. Nie widać istotnego powodu by ten termin radykalnie skracać.</p> <p>Projekt ustawy powinien przewidywać przynajmniej 7 dni na zgłoszenie poważnego incydentu. Zapewnienie racjonalnego terminu raportowania poważnych incydentów przyczyni się do większej jakości raportowania, umożliwi skuteczne reagowanie na incydenty oraz umożliwi organizacjom lepsze zarządzanie ryzykiem.</p>	<p>Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich.</p> <p>W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na zgłoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p>
326.	ZBP	Art. 78 ust. 1	<p>W projekcie ustawy brak jest definicji poważnego incydentu. Ze względu na fakt posługiwania się pojęciem poważnego incydentu w wielu obecnie obowiązujących regulacjach, w których pojęcie to jest rozumiane inaczej, sugerujemy doprecyzowanie definicji poważnego incydentu. Doprecyzowanie mogłoby zostać zrealizowane np. poprzez dodanie odpowiedniego przepisu wskazującego, że jeżeli przepisy ustawy nie wskazują inaczej, pojęcia niezdefiniowane w ustawie mają definicję z AI Act. Ewentualnie, dla porównania, w art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych „Administrator wykonujący zadanie publiczne nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2016/679”. W projekcie ustawy o systemach sztucznej inteligencji przepisy mogłyby podobnie jak w ustawie o ochronie danych osobowych precyzować konkretne pojęcia.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Definicja poważnego incydentu została zawarta w art. 3 pkt 14.</p>

			Zwracamy uwagę, że powyższa uwaga jest również uwagą o charakterze ogólnym, która dotyczy również pozostałych przepisów projektu, w których powstają wątpliwości interpretacyjne w związku z niedoprecyzowaniem pojęć niezdefiniowanych w projekcie.	
327.	KIGEiT	Art. 78 ust. 1	<p>Art. 78. 1. Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego w związku z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia.</p> <p>Terminy, w jakich należy dokonać zgłoszeń poważnych incydentów określone są w art. 73 ust.2-4 Rozporządzenia 2024/1689 stąd zbędne jest ich regulowanie w ustawie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis uległ znaczącej zmianie w aktualnym projekcie. W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydentu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydentów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydentów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na zgłoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p>

328.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 78 ust. 1	<p>Artykuł 73 Aktu o AI stanowi, że: „Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie po ustaleniu przez dostawcę związku przyczynowego między systemem AI a poważnym incydem lub uzasadnionego prawdopodobieństwa wystąpienia takiego związku, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni od dnia, w którym dostawca lub w stosownych przypadkach, podmiot wdrażający dowiedział się o poważnym incydencie”.</p> <p>Zgodnie z art. 78 ust. 1 projektu ustawy z kolei, polski podmiot ma obecnie jedynie 24 godziny na zgłoszenie zdarzenia od chwili powzięcia o nim wiadomości. 24 godziny na zgłoszenie poważnego incydemu to nieracjonalnie krótkie ramy czasowe. Podmioty, zwłaszcza te o złożonych strukturach organizacyjnych lub zaawansowanych systemach sztucznej inteligencji, nie są w stanie właściwie ocenić, w terminie 24 godzin, czy incydent kwalifikuje się jako poważny. Proponowany harmonogram nie zapewnia wystarczającej ilości czasu na zebranie niezbędnych informacji i dokumentacji na potrzeby kompleksowego raportu. Różnice stref czasowych między różnymi jednostkami w organizacji mogą dodatkowo utrudniać zachowanie zgodności w ciągu 24 godzin. Zalecamy wydłużenie terminu raportowania do co najmniej 7 dni, aby umożliwić dokładną weryfikację, gromadzenie danych i zorganizowane reagowanie na incydenty.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W aktualnym projekcie ustawy znaczącej zmianie uległ art. 78 (obecnie art 69). W obecnym kształcie przepisy uwzględniają rolę Komisji Europejskiej w ustaleniu szczegółowych zasad i sposobów opisu zgłaszanego incydemu. KE zapewniając jednolity sposób zgłaszania poważnych incydemów jednocześnie zmniejszy ryzyko fragmentaryzacji form raportowania takich incydemów w państwach członkowskich. W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na zgłoszenie incydemu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p>
329.	GRAI	Art. 78 ust. 2 pkt 4	<p>Zwracamy uwagę, że tak szeroki zakres opisu incydemu, szczególnie w kontekście oceny dotkliwości oraz liczby użytkowników, na których incydent miał wpływ, może być trudny do sporządzenia w ciągu 24 godzin. W tym czasie możliwe jest przekazanie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			informacji zawartych w punktach a) oraz c). Pozostałe informacje mogą wymagać dłuższego czasu na ustalenie, dlatego proponujemy, aby w ich przypadku określić, że powinny być ustalone i przekazane bez zbędnej zwłoki.	W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na z ogłoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689. Ust. 2 pkt 4 został wykreślony.
330.	Polskie sieci elektroenergetyczne	Art. 78 ust. 2 pkt 4 lit.a	Jest: „a) wskazanie systemu sztucznej inteligencji, za sprawą którego doszło do poważnego incydentu,” Propozycja: „a) wskazanie systemu sztucznej inteligencji, w związku, z którym doszło do poważnego incydentu,” – aby uniknąć wrażenia, że incydent poważny może dotyczyć tylko przypadku, gdzie to sam system SI jest przyczyną, co mogłoby spowodować pomijanie przypadków, gdy incydent może być spowodowany przez człowieka lub błąd oprogramowania innego niż sam system SI (np. system operacyjny, oprogramowanie integracyjne lub narzędziowe)	Uwaga wyjaśniona Ust. 2 pkt 4 został wykreślony.
331.	AmCham	Art. 78 ust. 2 pkt 4 lit. b	Proponujemy zastąpić w tym przepisie słowo „użytkowników” słowem „osób”. Wynika to z definicji incydentu poważnego.	Uwaga wyjaśniona Ust. 2 pkt 4 został wykreślony.
332.	GRAI	Art. 78 ust. 2 pkt 4 lit. b	Jest: „użytkowników” Propozycja: „osób” Uzasadnienie: wynika z definicji incydentu poważnego	Uwaga wyjaśniona Art. 78 ust. 2 pkt 4 został wykreślony.
333.	AmCham	Art. 78 ust. 2 pkt 4 lit g.	Jest: ocenę „dotkliwości poważnego incydentu, w szczególności w odniesieniu do zdrowia, bezpieczeństwa i praw podstawowych osób” Propozycja: „wpływ na zdrowie, bezpieczeństwo i prawa podstawowe osób” „Dotkliwość” incydentu nie jest nigdzie zdefiniowana. Proponowane sformułowanie przepisu jest bardziej precyzyjne.	Uwaga wyjaśniona Art. 78 ust. 2 pkt 4 został wykreślony.

334.	GRAI	Art. 78 ust. 2 pkt 4 lit. g	<p>Jest: „ocenę „dotkliwości poważnego incydentu, w szczególności w odniesieniu do zdrowia, bezpieczeństwa i praw podstawowych osób”</p> <p>Propozycja: „wpływ na zdrowie, bezpieczeństwo i prawa podstawowe osób”</p> <p>Uzasadnienie: „Dotkliwość” incydentu nie jest nigdzie zdefiniowana. Propozycja nowego przepisu jest precyzyjniejsza.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ust. 2 pkt 4 został wykreślony.</p>
335.	ZBP	Art. 78 ust. 2 pkt 4 i 4b	<p>Zwracamy uwagę, że tak szeroki zakres opisu incydentu, szczególnie w kontekście oceny dotkliwości oraz liczby użytkowników, na których incydent miał wpływ, może być trudny do sporządzenia w ciągu 24 godzin. W tym czasie możliwe jest przekazanie informacji zawartych w punktach a) oraz c). Pozostałe informacje mogą wymagać dłuższego czasu na ustalenie, dlatego proponujemy, aby w ich przypadku określić, że powinny być ustalone i przekazane bez zbędnej zwłoki.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W ust. 1 wykreślono doprecyzowanie terminu – 24 godzin - na z ogłoszenie incydentu stwarzającego poważne ryzyko, pozostając przy wskazaniu, że następuje to niezwłocznie w terminie i na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Ust. 2 pkt 4 został wykreślony.</p>
336.	ZPTC Lewiatan	Art. 78 ust. 2 p. 4) lit. b)	<p>Jest: „użytkowników”</p> <p>Propozycja: „osób”</p> <p>Uzasadnienie: wynika z definicji incydentu poważnego</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ust. 2 pkt 4 został wykreślony.</p>
337.	ZPTC Lewiatan	Art. 78 ust. 2 p. 4 lit. G	<p>Jest: ocenę „dotkliwości poważnego incydentu, w szczególności w odniesieniu do zdrowia, bezpieczeństwa i praw podstawowych osób”</p> <p>Propozycja: „wpływ na zdrowie, bezpieczeństwo i prawa podstawowe osób”</p> <p>Uzasadnienie: „Dotkliwość” incydentu nie jest nigdzie zdefiniowana. Proponowany zapis jest precyzyjniejszy.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 78 ust. 2 pkt 4 został wykreślony.</p>
338.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 80 ust. 1	<p>Obecny przepis zezwalający Komisji na przekazywanie raportów i powiązanych danych do wielu podmiotów jest zbyt szeroki. Ustawa nie definiuje jasno okoliczności, w których takie udostępnianie danych ma miejsce, co prowadzi do potencjalnych nadużyć.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p>

			Zalecamy wprowadzenie jasnych i szczegółowych kryteriów określających, kiedy zgłoszenia incydentów i powiązane dane mogą być udostępniane innym organom. W procesie tym brakuje również wyraźnych zabezpieczeń w celu ochrony danych nieosobowych, takich jak tajemnice przedsiębiorstwa.	Katalog podmiotów w art. 80 ust. 1 (obecnie art. 70) został określony enumeratywnie, przez co ryzyko nadużyć zostało znacząco ograniczone
339.	GRAI	Art. 82 ust. 1	Projektowany ust. 1 zakłada składanie wniosku w sprawie notyfikacji jednostki oceniającej zgodność do ministra właściwego ds. informatyzacji. W naszej ocenie takie wnioski powinny być kierowane do Polskiego Centrum Akredytacji. Jest to rozwiązanie podobne do rozwiązań przyjętych w innych krajach (np. Niemcy (Deutsche Akkreditierungsstelle), Francja (Comité français d'accréditation), Włochy (ACCREDIA), Hiszpania (ENAC). Proponujemy zastąpienie wyrażenia “ministra właściwego do spraw informatyzacji” wyrażeniem “Polskiego Centrum Akredytacji”. Do rozważenia jest również wprowadzenie obowiązku PCA do przekazywania informacji o złożonych wnioskach (podobnie do art. 65 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy). Rozwiązanie jest spójne z przepisem art. 28.2 rozporządzenia 2024/1689.	Uwaga wyjaśniona Mając na uwadze ogólne zasady wnioski w sprawie składa się do organu właściwego dla danego rodzaju sprawy. Zgodnie z projektowanymi przepisami ustawy to minister właściwy do spraw informatyzacji jest organem notyfikującym, o którym mowa w rozdziale III sekcja 4 rozporządzenia 2024/1689. I to on dokonuje notyfikacji jednostki oceniającej zgodność. Dlatego uznano, że wnioski w sprawie notyfikacji powinny być kierowane właśnie do tego organu. Kwestie współpracy między ministrem właściwym ds. informatyzacji a PCA zostaną określone na późniejszym etapie i nie

				wymagają regulacji ustawowych.
340.	GRAI	Art. 84	Rekomendujemy przyjęcie następującej treści: <i>“W zakresie pozostałych spraw, o których mowa w rozdziale 6 ustawy, w sprawach nieuregulowanych rozporządzeniem 2024/1689 i niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 roku o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, z zastrzeżeniem że minister właściwy do spraw informatyzacji wyda rozporządzenia w zakresie pkt 1 –6 art. 12 ww. ustawy biorąc pod uwagę również przepisy rozporządzenia 2024/1689, pozostałe decyzje, rozporządzenia wykonawcze lub wytyczne Komisji Europejskiej, zalecenia i wytyczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji.”</i>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis nie wymaga doprecyzowania w zakresie zastrzeżenia wydania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji rozporządzenia na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Obowiązek wydania rozporządzenia a także wytyczne do jego wydania, zakres wynika bezpośrednio w przepisów ww. ustawy.</p>
341.	AI Chamber	Rozdział 8	Podobnie bardzo pozytywnym krokiem jest wprowadzenie do projektu ustawy nowego Rozdziału 8, zatytułowanego “Środki wspierające innowacyjność”. Brak tych środków był jednym z głównych zarzutów podnoszonych wobec pierwotnego projektu ustawy. Udostępnienie tzw. Piaskownic regulacyjnych było jednym z głównych postulatów branży. Należy jednak podkreślić, że aby dostawcy systemów SI korzystali z piaskownic muszą one być faktycznie dostępne, procedura uzyskiwania do nich dostępu musi być szybka, tania, prosta i pozbawiona uznaniowości. Przedstawione przepisy niestety nie realizują tej wizji w dostateczny sposób, co może skutkować tym, że przepisy te pozostaną martwe. Postulujemy, aby procedura akcesji do piaskownic została znacznie uproszczona - idealnie dostęp uzyskiwać powinny wszystkie zainteresowane podmioty po dokonaniu prostego zgłoszenia i nie zgłoszenia przez Komisję zastrzeżeń w określonym (krótkim - nie dłuższym niż 30 dni) terminie. Dopiero takie przepisy mogą stać się prawdziwym wzmocnieniem polskiego rynku AI.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca zrezygnowała z części regulacji w zakresie ustanawiania piaskownic regulacyjnych. Dodatkowo należy wskazać że część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu</p>

				wykonawczego Komisji Europejskiej.
342.	FinTech Poland	Rozdział 8	Popieramy wprowadzenie przepisów dotyczących piaskownic regulacyjnych jako krok w dobrą stronę, jednak rekomendujemy ich dopracowanie. Kluczowe jest uproszczenie procedur, obniżenie opłat za korzystanie z piaskownicy oraz wyeliminowanie uznaniowości w procesie przyznawania dostępu. Takie zmiany zwiększyłyby dostępność tego narzędzia dla innowacyjnych podmiotów i przyczyniły się do skuteczniejszego rozwoju AI w Polsce.	Uwaga wyjaśniona Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.
343.	IWP Repropol	Art.85	Piaskownice regulacyjne jako środek wspierający innowacyjność powinny mieć wielowymiarowe wsparcie ze strony w zakresie AI, w tym identyfikację ryzyk, także praw podstawowych (zob. art. 57 ust. 6 i 7 AIA). Obszerna regulacja dotycząca piaskownic (art. 85 i nst. UoSSI) nie przewiduje w dostatecznie wyraźny sposób takiego wsparcia. W szczególności nie sposób za taką regulację postrzegać art. 96 projektu. Uważamy, że podmioty biorące udział w piaskownicach powinny mieć pełną świadomość ich wyjątkowego statusu związanego z uczestnictwem w tym przedsięwzięciu.	Uwaga wyjaśniona Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.
344.	AmCham	Art. 85 ust. 1	Wymieniony został wyłącznie art. 57 ust. 9 rozporządzenia 2024/1689. Uważamy, że należy wskazać także ust. 5 tego samego artykułu.	Uwaga wyjaśniona Odesłanie do art. 57 ust. 5 rozporządzenia 2024/1689 poza zakresem regulacji tego przepisu.
345.	ZPTC Lewiatan	Art. 85 ust. 1	Wymieniony został wyłącznie art. 57 ust. 9 rozporządzenia 2024/1689. Uważamy, że należy wskazać także ust. 5 tego samego artykułu.	Uwaga wyjaśniona Odesłanie do art. 57 ust. 5 rozporządzenia 2024/1689 poza

				zakresem regulacji tego przepisu.
346.	GRAI	Art. 85 ust. 1	Wymieniony został wyłącznie art. 57 ust. 9 rozporządzenia 2024/1689. Uważamy, że należy wskazać także ust. 5 tego samego artykułu.	Uwaga wyjaśniona Odesłanie do art. 57 ust. 5 rozporządzenia 2024/1689 poza zakresem regulacji tego przepisu.
347.	GRAI	Art. 87 ust. 1	Jest: „Art. 87. 1. Przewodniczący Komisji ogłasza konkurs na uczestnictwo w piaskownicy regulacyjnej.”. Propozycja: Poza trybem konkursowym proponujemy dodać możliwość tworzenia sektorowych piaskownic regulacyjnych, m.in w celu wspierania innowacyjności oraz wypracowywania koniecznych rozwiązań	Uwaga wyjaśniona Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.
348.	Polskie sieci elektroenergetyczne	Art. 87 ust.1.	Jest: Przewodniczący Komisji ogłasza konkurs na uczestnictwo w piaskownicy regulacyjnej. Propozycja: Poza trybem konkursowym dodać możliwość tworzenia sektorowych piaskownic regulacyjnych m.in w celu wspierania innowacyjności oraz wypracowywania koniecznych rozwiązań	Uwaga wyjaśniona Część regulacji obejmującej piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.
349.	ICC Poland	Art. 87 ust. 3	Projektu przewiduje, że konkurs na uczestnictwo w piaskownicy regulacyjnej przeprowadzany jest nie rzadziej niż trzy razy w roku. Mając na uwadze tempo rozwoju systemów sztucznej inteligencji oraz spodziewane duże zainteresowanie piaskownicami regulacyjnymi, warto rozważyć zwiększenie liczby konkursów ogłaszanych w skali roku, przynajmniej w początkowym okresie stosowania rozporządzenia 2024/1689 oraz	Uwaga wyjaśniona W art. 87 (obecnie art. 85) ust. 3 został wykreślony

			ustawy. Równocześnie w ramach przepisów przejściowych należałoby przewidzieć termin od dnia wejścia w życie ustawy, w którym powinien zostać ogłoszony pierwszy taki konkurs.	Część zakresu obejmującego piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.
350.	PTI	Art. 88 ust. 2	Zespół konkursowy ocenia oferty pod kątem zgodności z warunkami, o których mowa w rozporządzeniu 2024/1689 jakimi warunkami? brak w rozporządzeniu takich warunków, oprócz tych dotyczących zachowania przepisów prawa krajowego i unijnego! Prosimy o uzupełnienie przepisu o tryb i zawartość publikacji warunków oceny konkursu przed jego ogłoszeniem przez Biuro Komisji tzw. Zespół Konkursowy Brak jasnych ram oceny uczestników konkursu może nie gwarantować obiektywnej oceny.	Uwaga wyjaśniona Część regulacji zakresu obejmującego piaskownice regulacyjne zostanie zgodnie z art. 58 rozporządzenia 2024/1689 uregulowana za sprawą aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.
351.	PTI	Art. 93 ust. 2	Przewodniczący Komisji po otrzymaniu, o którym mowa w ust. 2, może podjąć decyzję o: Brakuje określenia co przewodniczący ma otrzymać. Wyniki raportu? Przewodniczący Komisji po otrzymaniu wyników raportu, o którym mowa w ust. 2, może podjąć decyzję o: Błąd pisarski	Uwaga wyjaśniona W wyniku zgłoszonych uwag przepis został wykreślony.
352.	GRAI	Art. 94	Zadania wskazane w art. 95 rozporządzenia 2024/1689 powinny zostać powierzone Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, a nie ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji. Rekomendujemy przyjęcie treści ust. 1: “Komisja wykonuje zadania, o których mowa w art. 95 rozporządzenia 2024/1689, poprzez wydanie kodeksów postępowania, opracowanych we współpracy z Radą oraz poddając projekty kodeksów otwartym konsultacjom społecznym.” W związku z przyznaniem kompetencji Komisji należy odpowiednio dodać pkt 17 w ust. 1 art. 9 projektu o treści “w uzasadnionych przypadkach i wobec potrzeb rynku opracowuje kodeksy postępowania, o których mowa w art. 95 rozporządzenia 2024/1689.”.	Uwaga wyjaśniona Mając na uwadze właściwość ministra do spraw informatyzacji przepis pozostaje bez zmian.

353.	GRAI	Art. 94 ust. 2	<p>Jest: „2. Minister właściwy do spraw informatyzacji do 31 marca każdego roku przekazuje Radzie Ministrów oraz Komisji informację na temat wymaganych zasobów obliczeniowych do dalszego rozwoju systemów sztucznej inteligencji i prognozowanego zużycia energii z tego tytułu.”.</p> <p>Propozycja: „2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki i szkolnictwa wyższego, do 31 marca każdego roku przekazuje Radzie Ministrów oraz Komisji informację na temat zasobów obliczeniowych w sektorze finansów publicznych oraz sektorze nauki i szkolnictwa wyższego wymaganych do dalszego rozwoju systemów sztucznej inteligencji i prognozowanego zużycia energii z tego tytułu.”.</p> <p>Uzasadnienie: Nie istnieją w chwili obecnej żadne standardy dotyczące raportowania dla całego przemysłu teleinformatycznego. Co więcej, zasoby w Polsce mogą być także wykorzystywane przez podmioty z innych krajów co dodatkowo tylko będzie zaciemniało obraz. Natomiast informacja o niezbędnych zasobach w sektorze publicznym oraz w polskiej nauce będzie istotną informacją dla planowanego rozwoju tej dziedziny w naszym kraju.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ogólne sformułowanie przepisu pozwala na elastyczne dostosowywanie działań zmierzających do uzyskania danych, sporządzenia i przekazania informacji określonej w tym przepisie co w przypadku szybko i szeroko rozwijającej się AI wydaje się zasadne. Mając na uwadze jak duże znaczenie dla rozwoju sztucznej inteligencji mają zasoby obliczeniowe i związane z nimi zużycie energii zasadnym jest także aby informacja obejmowała jak najszersze zasoby. Stąd też doprecyzowanie i zawężanie zakresu przepisu w proponowanym brzmieniu wydaje się niezasadne.</p>
354.	AmCham	Art. 94 ust. 2	<p>Jest: Minister właściwy do spraw informatyzacji do 31 marca każdego roku przekazuje Radzie Ministrów oraz Komisji informację na temat wymaganych zasobów obliczeniowych do dalszego rozwoju systemów sztucznej inteligencji i prognozowanego zużycia energii z tego tytułu.</p> <p>Propozycja: Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki i szkolnictwa wyższego, do 31 marca każdego roku przekazuje Radzie Ministrów oraz Komisji informację na temat zasobów</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ogólne sformułowanie przepisu pozwala na elastyczne dostosowywanie działań zmierzających do</p>

			<p>obliczeniowych w sektorze finansów publicznych oraz sektorze nauki i szkolnictwa wyższego wymaganych do dalszego rozwoju systemów sztucznej inteligencji i prognozowanego zużycia energii z tego tytułu.</p> <p>Nie istnieją w chwili obecnej żadne standardy dotyczące raportowania dla całego przemysłu teleinformatycznego. Co więcej, zasoby w Polsce mogą być także wykorzystywane przez podmioty z innych krajów co dodatkowo tylko będzie zaciemniało obraz. Natomiast informacja o niezbędnych zasobach w sektorze publicznym oraz w polskiej nauce będzie istotną informacją dla planowanego rozwoju tej dziedziny w naszym kraju.</p>	<p>uzyskania danych, sporządzenia i przekazania informacji określonej w tym przepisie co w przypadku szybko i szeroko rozwijającej się AI wydaje się zasadne. Mając na uwadze jak duże znaczenie dla rozwoju sztucznej inteligencji mają zasoby obliczeniowe i związane z nimi zużycie energii zasadnym jest także aby informacja obejmowała jak najszersze zasoby. Stąd też doprecyzowanie i zawężanie zakresu przepisu w proponowanym brzmieniu wydaje się niezasadne.</p>
355.	ZPTC Lewiatan	Art. 94 ust. 2	<p>Jest: 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji do 31 marca każdego roku przekazuje Radzie Ministrów oraz Komisji informację na temat wymaganych zasobów obliczeniowych do dalszego rozwoju systemów sztucznej inteligencji i prognozowanego zużycia energii z tego tytułu.</p> <p>Propozycja: 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki i szkolnictwa wyższego, do 31 marca każdego roku przekazuje Radzie Ministrów oraz Komisji informację na temat zasobów obliczeniowych w sektorze finansów publicznych oraz sektorze nauki i szkolnictwa wyższego wymaganych do dalszego rozwoju systemów sztucznej inteligencji i prognozowanego zużycia energii z tego tytułu.</p> <p>Uzasadnienie:</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ogólne sformułowanie przepisu pozwala na elastyczne dostosowywanie działań zmierzających do uzyskania danych, sporządzenia i przekazania informacji określonej w tym przepisie co w przypadku szybko i</p>

			<p>Nie istnieją w chwili obecnej żadne standardy dotyczące raportowania dla całego przemysłu teleinformatycznego. Co więcej, zasoby w Polsce mogą być także wykorzystywane przez podmioty z innych krajów co dodatkowo tylko będzie zaciemniało obraz.</p> <p>Natomiast informacja o niezbędnych zasobach w sektorze publicznym oraz w polskiej nauce będzie istotną informacją dla planowanego rozwoju tej dziedziny w naszym kraju.</p>	<p>szeroko rozwijającej się AI wydaje się zasadne. Mając na uwadze jak duże znaczenie dla rozwoju sztucznej inteligencji mają zasoby obliczeniowe i związane z nimi zużycie energii zasadnym jest także aby informacja obejmowała jak najszersze zasoby. Stąd też doprecyzowanie i zawężanie zakresu przepisu w proponowanym brzmieniu wydaje się niezasadne.</p>
356.	GRAI	Art. 95 ust. 2	<p>Nadzór nad PCA sprawuje minister właściwy ds. gospodarki. To on powinien podejmować działania na wniosek Ministra Cyfryzacji.</p> <p>Rekomendujemy w odniesieniu do art. 95 ust. 2 zasadne byłoby uwzględnienie rozdziału kompetencyjnego lub wprowadzenie procedury współpracy w wydaniu zarządzenia i podejmowaniu działań związanych z zakresem art. 70 ust. 3 rozporządzenia 2024/1689.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy minister właściwy do spraw informatyzacji będzie organem notyfikującym, o którym mowa w rozdziale III sekcja 4 rozporządzenia 2024/1689 a także będzie organem właściwym do udzielenia autoryzacji w rozumieniu przepisu art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.</p>

				Ustawa przewiduje współpracę ministra w tym zakresie tych zadań z PCA. Mając na uwadze sposób organizacji PCA i ich kompetencje nie jest wymagane angażowanie ministra właściwego do spraw gospodarki do kwestii określania zasad współpracy.
357.	GRAI	Art. 96	Jest: podane są działania, które w ramach wspierania innowacyjności minister właściwy ds. Informatyzacji może wspierać nie ma jednak dokładnie opisanego sposobu starania się o takie wsparcie Propozycja: dodać opis działań lub odwołać się do kompetencji wybranej instytucji, która będzie realizowała działania wspierające innowacyjność w obszarze AI	Uwaga wyjaśniona Celem przepisu jest zapewnienie elastycznego wspierania innowacyjności w możliwie szerokim zakresie działań, które na ten moment z uwagi na szybki rozwój AI są trudne do dokładnego określenia Doprecyzowanie przepisu mogłoby w niedługim czasie stanowić barierę do udzielania wsparcia.
358.	Polskie sieci elektroenergetyczne	Art. 96	Jest: podane są działania, które w ramach wspierania innowacyjności minister właściwy ds. Informatyzacji może wspierać nie ma jednak dokładnie opisanego sposobu starania się o takie wsparcie Propozycja: dodać opis działań lub odwołać się do kompetencji wybranej instytucji, która będzie realizowała działania wspierające innowacyjność w obszarze AI	Uwaga wyjaśniona Celem przepisu jest zapewnienie elastycznego wspierania innowacyjności w możliwie szerokim zakresie działań, które na ten moment z uwagi

				na szybki rozwój AI są trudne do dokładnego określenia Doprecyzowanie przepisu mogłoby w niedługim czasie stanowić barierę do udzielania wsparcia.
359.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 96	Chociaż uprawnienie Ministra Cyfryzacji do zapewnienia wsparcia finansowego jest pozytywną inicjatywą, lista kwalifikujących się odbiorców powinna zostać rozszerzona. Szersze ramy kwalifikowalności pozwoliłyby Ministerstwu na tworzenie partnerstw z większą ilością podmiotów, ułatwiając rozwój rynku sztucznej inteligencji w Polsce. Rozszerzenie zakresu wspieranych podmiotów zachęciłoby do współpracy startupy, MŚP, instytucje badawcze jak również duże podmioty, wspierając bardziej kompleksowy ekosystem innowacji w zakresie sztucznej inteligencji.	Uwaga wyjaśniona Określenie wskazanego w przepisie kręgu podmiotów jest ściśle powiązane ze sposobem i źródłem finansowania a także celem jakim ma ono służyć.
360.	AmCham	Rozdział 9 (art. 97-106)	Stoimy na stanowisku, że umieszczenie w projekcie ustawy przepisów karnych jest niecelowe. Sankcje karne miałyby znaczący efekt odstrasżający i poważnie ograniczyłyby rozwój i wdrażanie sztucznej inteligencji w Polsce. Zdecydowanie bardziej sensowne i bardziej spójne z aktem o AI byłoby konsekwentne stosowanie administracyjnych kar pieniężnych.	Uwaga wyjaśniona Celem wprowadzenia sankcji karnych w rozdziale 9 jest zapewnienia niezakłóconego wykonywania obowiązków przez umożliwienie sprawnego wykonywania obowiązków wynikających z prowadzenia kontroli i postępowań. Przepisy te pozostają bez wpływu na rozwoju i wdrażania sztucznej inteligencji.

361.	ZPTC Lewiatan	Rozdział 9	<p>Należy w całości usunąć zapisy projektu ustawy sugerujące sankcje karne w rozdziale 9. Sankcje karne miałyby znaczący efekt odstrasżający i poważnie ograniczyłyby rozwój i wdrażanie sztucznej inteligencji w danej jurysdykcji. Brzmienie Rozdziału 9 powinno wynikać w związku z tym wprost z treści EU AI Act.</p> <p>Uzasadnienie: Opowiadamy się za regulacjami wspierającymi rozwój sztucznej inteligencji, a nie nakładanie nadmiernych sankcji karnych.</p> <p>(1) Odpowiedzialność karna przewidziana jest wyłącznie w przypadku uniemożliwienia lub utrudnienia inspektorowi przeprowadzenia kontroli (art. 105) albo w przypadku utrudniania lub uniemożliwiania Komisji prowadzenia postępowania w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że system sztucznej inteligencji stwarza ryzyko, o którym mowa w art. 79 ustawy o sztucznej inteligencji (art. 106).</p> <p>(2) Za naruszenie ustawy o AI przewidziana jest administracyjna kara pieniężna (ale nie karna) „w wysokości i na warunkach określonych w rozdziale XII ustawy o AI” (art. 97-104).</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem wprowadzenia sankcji karnych w rozdziale 9 jest zapewnienia niezakłóconego wykonywania obowiązków przez umożliwienie sprawnego wykonywania obowiązków wynikających z prowadzenia kontroli i postępowań. Przepisy te pozostają bez wpływu na rozwoju i wdrażania sztucznej inteligencji.</p>
362.	GRAI	Art. 97 ust. 1 i kolejne	<p>Przepis art. 97 ust. 1 odwołuje się do rozdziału XII rozporządzenia. Zarazem w art. 99 ust. 8 mamy konieczność doprecyzowania w prawie krajowym państw członkowskich zasad nakładania kar na organy i podmioty publiczne a w projektowanej ustawie brak jest wyraźnej regulacji w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy ustawy znajdują także do organów i podmiotów publicznych. W projekcie celowo nie przewidziano odrębnych przepisów w zakresie nakładania kar na te podmioty. Celem jest aby podlegały one takiemu samu reżimowi jak pozostałe podmioty określone w rozporządzeniu 2024/1689.</p>

363.	KIGEiT	Art. 97	<p>Art. 97. 1. Komisja może nałożyć nakład na operatora podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w przypadkach, wysokości określonych w art. 99 ust 3 * i na warunkach określonych w art. 99 ust.7 w rozdziale XII rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>W związku z faktem, że jest to przepis quasi karny musi z niego jasno wynikać zakres podmiotowy i przedmiotowy stosowania. "Operator" jest zdefiniowany i użyty w art. 99 ust.1</p> <p>Rozporządzenia.</p> <p>Użycie formy "nakład" jest sprzeczne z brzmieniem ust. 7 art. 99 AI Act, który przewiduje możliwość nienakładania kary: "Przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu kary/When deciding whether to impose an administrative fine. Analogiczne jak np. w art. 106 uokk - organ "może nałożyć" karę a sformułowanie "nakład" oznacza, że musi nałożyć - co jest sprzeczne z AI Act.</p> <p>* Ponadto, dopóki nie wejdą w życie pozostałe przepisy - dotyczące m.in. systemów wysokiego ryzyka, przepis powinien ograniczać się wyłącznie do naruszeń art. 5 czyli ust. 3 art.99.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem przepisu jest aby w przypadku wystąpienia przesłanek nałożenia administracyjnej kary, kara ta została nałożona i by nastąpiło to z poszanowaniem przepisów rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Przedmiotowe kary mają zapobiegać dalszym naruszeniom prawa przez podmiot który już się tego dopuścił więc stosowanie fakultatywności ich nakładana nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że przepisy rozdziału III projektu ustawy dają podstawę do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia sankcji w trybie zawarcia układu.</p> <p>Przepis został skonstruowany w sposób umożliwiający stosowanie przepisów rozporządzenia 2024/1689 i zakres jego stosowania będzie się</p>
------	--------	---------	---	--

				zmieniał wraz z wchodzącymi w życie przepisami tego aktu.
364.	PIIT	Art. 97	<p>Art. 97. 1. Komisja może nałożyć nakład na operatora podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w przypadkach, wysokości określonych w art. 99 ust 3 * i na warunkach określonych w art. 99 ust.7 w rozdziale XII rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>To przepis quasi karny musi z niego jasno wynikać zakres podmiotowy i przedmiotowy stosowania. "Operator" jest zdefiniowany i użyty w art. 99 ust1 Rozporządzenia. Użycie formy "nakład" jest sprzeczne z brzmieniem ust. 7 art. 99 AI Act, który przewiduje możliwość nienakładania kary: "Przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu kary/When deciding whether to impose an administrative fine. Analogiczne jak np. w art. 106 uokk - organ "może nałożyć" karę a ze sformułowanie "nakład" oznacza, że musi nałożyć - co jest sprzeczne z AI Act.</p> <p>* Ponadto, dopóki nie wejdą w życie pozostałe przepisy - dotyczące m.in. systemów wysokiego ryzyka, przepis powinien ograniczać się wyłącznie do naruszeń art. 5, czyli ust. 3 art.99.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem przepisu jest aby w przypadku wystąpienia przesłanek nałożenia administracyjnej kary, kara ta została nałożona i by nastąpiło to z poszanowaniem przepisów rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Przedmiotowe kary mają zapobiegać dalszym naruszeniom prawa przez podmiot który już się tego dopuścił więc stosowanie fakultatywności ich nakładana nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że przepisy rozdziału III projektu ustawy dają podstawę do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia sankcji w trybie zawarcia układu.</p> <p>Przepis został skonstruowany w sposób umożliwiający stosowanie przepisów</p>

				rozporządzenia 2024/1689 i zakres jego stosowania będzie się zmieniał wraz z wchodzącymi w życie przepisami tego aktu.
365.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 97 ust. 4	Obecna metoda przeliczania kar z EUR na PLN jest niepotrzebnie skomplikowana. Rekomendujemy ujednolicenie procedury z podejściem zastosowanym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, która stanowi, że przeliczanie euro i innych walut obcych na złote, a także przeliczanie złotych na euro, będzie następowało na podstawie średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.	Uwaga wyjaśniona Przepisy projektu ustawy w zakresie przeliczania kar są analogiczne do ustawy o ochronie danych osobowych.
366.	KIGEiT	Art. 98	Art. 71. 1. W związku z toczącym się postępowaniem, podmiot, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy, jest obowiązany do dostarczenia Komisji w terminie 14 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej. Rekomendacja wydłużenia terminu - analogicznie jak w uodo.	Uwaga wyjaśniona Zaproponowany 14 dniowy termin jest optymalny. Zapewnia on zarówno sprawne prowadzenie postępowania jak i jest wystarczający do wskazania danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej. Czynność podmiotu, o którym mowa w art. 62, nie należy do czynności o dużym stopniu skomplikowania.
367.	PIIT	Art.98	Art. 71. 1. W związku z toczącym się postępowaniem, podmiot, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy, jest obowiązany do dostarczenia Komisji w terminie 14 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.	Uwaga wyjaśniona Zaproponowany 14 dniowy termin jest

			Wydłużenie terminu - analogicznie jak w uodo.	<p>optymalny. Zapewnia on zarówno sprawne prowadzenie postępowania jak i jest wystarczający do wskazania danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej. Czynność podmiotu, o którym mowa w art. 62, nie należy do czynności o dużym stopniu skomplikowania.</p>
368.	AmCham	Art. 99	<p>Projektowany przepis zezwala na finansowanie Urzędu Komisji z wpływów pochodzących z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję. Z oczywistych wręcz względów jest to rozwiązanie wysoce kontrowersyjne. Przepis w tym kształcie prowadzi do sytuacji, w której Komisja będzie silnie zmotywowana do nakładania wysokich i licznych kar pieniężnych, nie ze względu na rzeczywiste naruszenia przepisów prawa, ale w celu poprawy swojej sytuacji finansowej. Takie rozwiązanie jest nieetyczne i szkodliwe dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce.</p> <p>System, w którym organ ma bezpośrednią korzyść finansową z nakładania kar, zachęca go do nadużywania swoich uprawnień. Zamiast wspierać innowacje i rozwój technologii, Komisja może skupić się na poszukiwaniu błahych uchybień, które pozwolą jej na generowanie dodatkowych przychodów. Taka praktyka z pewnością zniechęci przedsiębiorców i inwestorów do angażowania się w projekty związane ze sztuczną inteligencją w Polsce.</p> <p>Co więcej, przepis ten stoi w sprzeczności z innymi rozwiązaniami proponowanymi w projekcie ustawy, które mają na celu wspieranie rozwoju sztucznej inteligencji, takimi jak piaskownice regulacyjne. Piaskownice regulacyjne służą temu, aby firmy mogły testować innowacyjne rozwiązania w kontrolowanym środowisku, bez obawy o surowe kary finansowe. Jeśli jednak Komisja będzie miała motywację do nakładania wysokich kar, idea piaskownic regulacyjnych zostanie wypaczona.</p> <p>Rozwiązanie, w którym kary pieniężne stanowią przychód organu nakładającego kary, jest niezgodne z europejskimi i polskimi standardami. W Polsce, organy takie jak Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezes Urzędu Komunikacji</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisów. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 96 środki finansowe z administracyjnych kar pieniężnych będą stanowiły przychód budżetu państwa.</p>

			Elektronicznej czy Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie czerpią korzyści finansowych z nakładanych kar. Wpływy z kar nakładanych przez te organy trafiają albo do budżetu państwa albo do specjalnych funduszy celowych, które mają osobowość prawną i są niezależne od organów nakładających kary. Zasada ta powinna być również stosowana w przypadku Komisji. Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję powinny trafiać do budżetu państwa, a nie do budżetu Komisji. Tylko takie rozwiązanie zapewni bezstronność i obiektywizm Komisji oraz przyczyni się do zdrowego rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce.	
369.	FinTech Poland	Art. 99	Postulujemy zmianę przepisów dotyczących wpływów z administracyjnych kar pieniężnych, które w obecnej treści stanowią przychód Biura Komisji. Taki mechanizm może rodzić konflikt interesów i powinien zostać zastąpiony rozwiązaniem zapewniającym większą transparentność, np. przekazywaniem tych środków do budżetu państwa lub funduszu wspierającego rozwój AI.	Uwaga uwzględniona Zmieniono brzmienie przepisów. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 87 środki finansowe z administracyjnych kar pieniężnych będą stanowiły przychód budżetu państwa.
370.	ICC Poland	Art. 99	Zgodnie z art. 99 Projektu środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód Biura Komisji. Zmiana ta – w stosunku do projektu z 15 października 2024 r. – nie zasługuje na aprobatę. Sytuacja, w której środki z administracyjnych kar pieniężnych nakładanych w drodze postępowań prowadzonych przez Komisję, stanowią przychód samego Biura Komisji, tworzy nieakceptowalną sytuację konfliktu interesów. Tego rodzaju rozwiązanie stwarza bowiem zagrożenie, że w interesie Komisji oraz Biura Komisji będzie, aby administracyjne kary pieniężne były jak najwyższe. Może to wpływać na samo postrzeganie niezależności Komisji jako organu nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji. Jakkolwiek szeroki zakres zadań Komisji oraz potrzeba zorganizowania od podstaw Biura Komisji uzasadnia zwiększenie budżetu Biura Komisji w stosunku do zakładanych pierwotnie poziomów, to jednak rozwiązaniem tego problemu nie może być zaproponowana treść art. 99 Projektu. W konsekwencji proponuje się zmianę art. 99 Projektu poprzez przesądzenie, że środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód budżetu państwa, podobnie jak ma to miejsce w przypadku art. 104 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1781), wdrażającej rozporządzenie 2016/679: <i>Środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód Biura Komisji budżetu państwa.</i>	Uwaga uwzględniona Zmieniono brzmienie przepisów zgodnie z treścią uwagi.

371.	PIIT	Art. 99	<p>Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję powinny stanowić przychód budżetu państwa.</p> <p>Obecny przepis umożliwia finansowanie Urzędu Komisji z wpływów z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję, co może stanowić zachętę do nakładania wysokich i licznych kar w celu poprawy sytuacji finansowej Komisji. Jest to rozwiązanie wręcz szkodliwe dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce, gdyż systemowo zachęca organ do nakładania możliwie wysokich i możliwie licznych kar pieniężnych na dostawców systemów sztucznej inteligencji.</p> <p>Rozwiązanie, w którym kary mają stanowić przychód karzącego, wyraźnie odstaje od europejskich i polskich standardów dla organów nadzoru. Jedynie tytułem przykładu w polskich warunkach kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie stanowią przychodu tych organów, zgodnie z właściwymi przepisami wpływy z kar nakładanych przez te organy trafiają albo do budżetu państwa albo do specjalnie powołanych funduszy celowych, mających osobowość prawną i znajdujących się poza kontrolą organów nakładających kary.</p> <p>Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję muszą trafiać do budżetu państwa, tak jak było to zapisane w pierwszej wersji projektowanej ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisów zgodnie z treścią uwagi.</p>
372.	Związek Cyfrowa Polska	Art. 99	<p>Obecny przepis umożliwia finansowanie Urzędu Komisji z wpływów z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję, co może stanowić zachętę do nakładania wysokich i licznych kar w celu poprawy sytuacji finansowej Komisji. Jest to rozwiązanie wręcz szkodliwe dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce, gdyż systemowo zachęca organ do nakładania możliwie wysokich i możliwie licznych kar pieniężnych na dostawców systemów sztucznej inteligencji. Przepis tego typu może w zasadzie przekreślić wszystkie pozostałe, sprzyjające rozwojowi sztucznej inteligencji (np. piaskownice regulacyjne) rozwiązania obecne z projektowanej ustawie.</p> <p>Rozwiązanie, w którym kary mają stanowić przychód karzącego, wyraźnie odstaje od europejskich i polskich standardów dla organów nadzoru. Jedynie tytułem przykładu w polskich warunkach kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie stanowią przychodu tych organów, zgodnie z właściwymi przepisami wpływy z kar nakładanych przez te organy trafiają albo do budżetu państwa albo do specjalnie powołanych funduszy celowych, mających osobowość prawną i znajdujących się poza kontrolą organów nakładających kary.</p> <p>Wpływy z kar nie powinny stanowić przychodu Komisji z tych samych powodów, dla których wpływy z mandatów nie powinny stanowić przychodu dla nakładającego mandat Policjanta.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisów zgodnie z treścią uwagi.</p>

			Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję muszą trafiać do budżetu państwa, tak jak było to zapisane w pierwszej wersji projektowanej ustawy.	
373.	ZPTC Lewiatan	Art. 99	<p>Jest: Art. 99. Środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód Biura Komisji.</p> <p>Propozycja: Art. 99. Środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód budżetu państwa.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Proponujemy powrót do poprzedniej wersji tego zapisu. Urząd regulatora lub jego Biuro nie powinien być finansowany z kar nakładanych przez ten urząd. Taka jest praktyka w Polsce i powinna być utrzymana.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisów zgodnie z treścią uwagi.</p>
374.	GRAI	Art. 99	<p>Jest: Art. 99. Środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód Biura Komisji.</p> <p>Propozycja: Art. 99. Środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód budżetu państwa.</p> <p>Uzasadnienie: Proponujemy powrót do poprzedniej wersji tego przepisu. Urząd regulatora lub jego Biuro nie powinien być finansowany z kar nakładanych przez ten urząd. Taka jest praktyka w Polsce i powinna być utrzymana także w tym przypadku.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisów zgodnie z treścią uwagi.</p>
375.	GRAI	art. 102 ust. 3	Tak jak w przypadku art. 57 ust. 4 należy przepis wykreślić – dubluje projektowaną regulację w k.p.c., tj. art. 479 ^{88c} § 2 k.p.c.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Pozostawienie w ustawie przedmiotowego przepisu ma znaczenie w kontekście zachowania kompletności regulacji.</p>
376.	GRAI	Art. 103	Należy zsynchronizować przepis z treścią art. 189a § 2 in fine k.p.a. Ustanowienie odrębnej od k.p.a. regulacji dotyczącej administracyjnych kar pieniężnych powoduje przecież, że wówczas działu IVA k.p.a. nie stosuje się w ogóle. Projektowany przepis w tym sensie nie wysławiałby nic zaskakującego, skoro powyższe (w części) potwierdza, niemniej jego dość oczywistą intencją jest wyłączenie stosowania jedynie niektórych przepisów działu IVA k.p.a., tak, jakby więc pozostałe z tego działu miały znajdować zastosowanie. Proponuję zatem uczynić przepis bardziej jednoznacznym i nadać mu treść: „W zakresie określonym przepisami tego rozdziału stosuje się przepisy działu IVA	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi nadano nowe brzmienie.</p>

			ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem art. 189d, art. 189f i art. 189k”.	
377.	KIGEiT	Art. 104	<p>Do należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych nakładanych przez Komisję w związku z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Komisji. przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>Ordynacja podatkowa nie jest aktem stosowanym do kwestii kar administracyjnych. Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wskazuje wprost, że stosuje się ją do egzekucji kar, a ordynację tylko do podatków (art. 2 par. 1 pkt 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji). Analogicznie jak np. w uokk. Wprowadzanie różnych procedur utrudnia obrót, nie sprzyja jasności i jednolitości prawa</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przyjęte przez projektodawcę rozwiązanie jest znane przepisom prawa krajowego i nie stoi w sprzeczności z zasadami dotyczącymi regulowania administracyjnych kar pieniężnych.</p>
378.	PIIT	Art. 104	<p>Do należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych nakładanych przez Komisję w związku z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Komisji. przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji</p> <p>Ordynacja podatkowa nie jest aktem stosowanym do kwestii kar administracyjnych. Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wskazuje wprost, że ją się stosuje do egzekucji kar a ordynację tylko do podatków (art. 2 par. 1 pkt 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji). Analogicznie jak np. w uokk. Wprowadzanie różnych procedur utrudnia obrót, nie sprzyja jasności i jednolitości prawa.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przyjęte przez projektodawcę rozwiązanie jest znane przepisom prawa krajowego i nie stoi w sprzeczności z zasadami dotyczącymi regulowania administracyjnych kar pieniężnych.</p>
379.	KIGEiT	Art. 105	<p>Art. 105. 1. Kto udaremnia lub utrudnia kontrolującemu prowadzenie kontroli, o której mowa w rozdziale 3 ustawy, lub przeprowadzenie czynności podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2</p> <p>2. Tej samej karze podlega przedsiębiorca bądź też uprawniony przedstawiciel strony, w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, nie dostarcza danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, pomimo ich posiadania lub dostarcza dane, które uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca nie przewiduje zmiany przepisów w zakresie wskazanym w uwadze.</p>
380.	PIIT	Art. 105	<p>Art. 105. 1. Kto udaremnia lub utrudnia kontrolującemu prowadzenie kontroli, o której mowa w rozdziale 3 ustawy, lub przeprowadzenie czynności podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Tej samej karze podlega przedsiębiorca bądź też uprawniony przedstawiciel strony, w</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem wprowadzenia sankcji karnych jest</p>

			<p>związku z toczącym się postępowaniem w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, nie dostarcza danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, pomimo ich posiadania lub dostarcza dane, które uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.</p> <p>Sankcje karne, w tym kary inne niż kara grzywny wydają się zbyt rygorystyczne i nieproporcjonalne dla rodzaju naruszeń. Sankcji innych niż grzywna nie przewiduje. m.in. ani uokk ani uodo. Rekomendowane pozostawienie jedynie grzywny.</p>	<p>umożliwienie i niezakłócanego i przeprowadzenia oraz kontroli w postępowania w przypadku, o którym mowa w art. 55 projektu. Przepis nie będzie służył ograniczaniu rozwoju i wdrażania sztucznej inteligencji. Mając na uwadze ryzyka związane ze sztuczną inteligencją zabezpieczenie postępowań i kontroli w proponowany w rozdziale 9 sposób wydaje się optymalny.</p>
381.	KIGEiT	Art. 106	<p>Art., 106. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie czynności w postępowaniu w przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa w art. 55 ustawy, jak również przedsiębiorca lub inna osoba uprawniona w ramach wykonywania obowiązków służbowych przez stronę nie podejmuje działań koniecznych do jego usunięcia podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Sposób sformułowania przepisów oraz zakres kar jest zgodny z zasadami techniki legislacyjnej i spójny z przepisami karnymi określonymi w odrębnych ustawach.</p>
382.	PIIT	Art. 106	<p>Art. 106. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie czynności w postępowaniu w przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa w art. 55 ustawy, jak również przedsiębiorca lub inna osoba uprawniona w ramach wykonywania obowiązków służbowych przez stronę nie podejmuje działań koniecznych do jego usunięcia podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Sankcje karne, w tym kary inne niż kara grzywny wydają się zbyt rygorystyczne i nieproporcjonalne dla rodzaju naruszeń. Sankcji innych niż grzywna nie przewiduje. m.in. ani uokk ani uodo. Rekomendowane pozostawienie jedynie grzywny.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Sposób sformułowania przepisów oraz zakres kar jest zgodny z zasadami techniki legislacyjnej i spójny z przepisami karnymi</p>

				określonymi w odrębnych ustawach.
383.	ICC Poland	Art. 107	<p>Artykuł 107 Projektu przewiduje dodanie do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego odrębnych przepisów dotyczących postępowania w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689. W projektowanym art. 479^{88h} § 2 mowa jednak o zażaleniach na postanowienia „Prezesa Urzędu”, nie zaś Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji. W konsekwencji przepis ten wymaga następującej zmiany:</p> <p>Przepisy art. 479^{88b}, 479^{88d} § 1 i art. 479^{88f} stosuje się odpowiednio do zażeń na postanowienia Prezesa Urzędu Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono brzmienie przepisu zgodnie z propozycją w uwadze.</p>
384.	GRAI	Art. 107	<p>Należy zmienić nowo projektowany art. 479^{88h} § 1 k.p.c. w ten sposób, aby w k.p.c. uregulować procedurę dotyczącą zażeń na postanowienia Komisji – samo wskazanie terminu na wniesienie zażenia do sądu to zdecydowanie zbyt mało (powstałyby m.in. daleko idące wątpliwości zwłaszcza co do wymogów formalnych pisma: czy stosować per analogiam wymogi dotyczące odwołania czy jednak w ramach wykładni systemowej przyjąć mniej sformalizowany charakter zażenia). Wydaje się wystarczające, aby odesłać do odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących rozpoznania odwołań. Propozycja nowego brzmienia przepisu: „Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do zażeń na postanowienia Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, z tym, że zażalenie wnosi się w terminie tygodnia od dnia doręczenia tego postanowienia”.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis nie wymaga dalszego doprecyzowania. Zaproponowane rozwiązanie są wystarczające.</p>
385.	Związek Cyfrowa Polska	art. 107 - art. 479[88h](1) Kodeksu Postępowania Cywilnego	<p>Termin 1 tygodnia na wniesienie odwołania od postanowienia Komisji jest zbyt krótki, w szczególności dla podmiotów o skomplikowanej strukturze organizacyjnej lub w sprawach o zawiłym stanie faktycznym. Rekomendujemy wydłużenie terminu do 2 tygodni, aby zapewnić: odpowiedni czas na wewnętrzną weryfikację, analizę prawną i faktyczną oraz właściwe przygotowanie odwołania.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Tygodniowy termin jest j adekwatny mając na uwadze zapewnienie sprawnego postępowania oraz wystarczający na zajęcie stanowiska przez podmiot. Dodatkowo termin ten jest spójny z terminem przewidzianym na wniesienie zażenia na postanowienie</p>

				określonym w np. w KPA.
386.	PIIT	Art. 107 - art. 479[88h] (2) Kodeksu Postępowania Cywilnego	§ 2. Przepisy art. 479 ^{88b} , 479 ^{88d} § 1 i art. 479 ^{88f} stosuje się odpowiednio do zażeń na postanowienia Prezesa Urzędu . Przewodniczącego Komisji” Projekt ustawy nie przewiduje nigdzie zażeń od postanowień Przewodniczącego Komisji, jeśli o niego chodzi jako “Prezesa Urzędu”.	Uwaga częściowo uwzględniona Zmieniono brzmienie przepisu w następujący sposób „(.) Przepisy art. 479 ^{88c} , 479 ^{88d} § 1, art. 479 ^{88f} i art. 479 ^{88g} stosuje się odpowiednio do zażeń na postanowienia Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji.”.
387.	KIGEiT	Art. 120	Art. 120. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 115 i art. 116, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Art. 120 powinien zawierać enumeratywne wskazanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy zgodnie z terminami wejścia w życie odpowiednich przepisów rozporządzenia. np. Rozdział 6 nie powinien obowiązywać przed 02.08.2026 r., Ponieważ zasadniczym celem ustawy jest uregulowanie kwestii wskazanych w Rozporządzeniu 2024/1689 przepisy ustawy, w tym przepisy intertemporalne, muszą być zgodne z jego treścią. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, aby niektóre przepisy nie zaczęły obowiązywać wcześniej niż wynika to z treści Rozporządzenia i nie wykraczały poza zakres w nim określony. Taka sytuacja byłaby niepożądana i wprowadziła stan niepewności, co do treści obowiązującego prawa. Rozporządzenie ma zapewnić jednolite stosowanie przepisów w całej UE, także, co do czasu obowiązywania regulacji.	Uwaga uwzględniona Przepis został doprecyzowany i dostosowany do terminów obowiązywania przepisów rozporządzenia 2024/1689.
388.	PIIT	Art. 120	Art. 120. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 115 i art. 116, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Art. 120 powinien zawierać enumeratywne wskazanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy zgodnie z terminami wejścia w życie odpowiednich przepisów rozporządzenia. np. Rozdział 6 nie powinien obowiązywać przed 02.08.2026 r. Ponieważ zasadniczym celem ustawy jest uregulowanie kwestii wskazanych w Rozporządzeniu 2024/1689 przepisy ustawy, w tym przepisy intertemporalne, muszą być zgodne z jego treścią. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, aby niektóre przepisy nie zaczęły obowiązywać wcześniej niż wynika to z treści Rozporządzenia i nie	Uwaga uwzględniona Przepis został doprecyzowany i dostosowany do terminów obowiązywania przepisów

			wykraczały poza zakres w nim określony. Taka sytuacja byłaby niepożądana i wprowadziła stan niepewności co do treści obowiązującego prawa. Rozporządzenie ma zapewnić jednolite stosowanie przepisów w całej UE, także co do czasu obowiązywania regulacji.	rozporządzenia 2024/1689.
Uzasadnienie				
1.	GRAI	Uzasadnienie	<p>2. Negatywny wpływ restrykcyjnego podejścia na gospodarkę</p> <p>2.1. Wzrost kosztów operacyjnych dla firm</p> <ul style="list-style-type: none"> Nadmierna biurokracja wymaga od przedsiębiorstw dodatkowych zasobów na spełnianie formalnych procedur, co przekłada się na wyższe koszty operacyjne. Dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) jest to szczególnie uciążliwe, ponieważ mają ograniczone zasoby na obsługę administracyjną. <p>2.2. Hamowanie innowacji</p> <ul style="list-style-type: none"> Długotrwałe procesy uzyskiwania zgód zniechęcają firmy do testowania nowych technologii w Polsce. Brak elastyczności ogranicza możliwość szybkiego reagowania na zmieniające się potrzeby rynkowe i technologiczne. <p>2.3. Ryzyko odpływu innowacyjnych firm za granicę</p> <ul style="list-style-type: none"> Firmy, które napotkają bariery w Polsce, mogą przenieść swoje operacje do krajów oferujących bardziej przyjazne warunki regulacyjne. Odpływ innowacyjnych przedsiębiorstw oznacza utracone miejsca pracy, mniejsze wpływy z podatków oraz spowolnienie transferu technologii. <p>2.4. Ograniczenie konkurencyjności Polski na arenie międzynarodowej</p> <ul style="list-style-type: none"> W warunkach globalnej rywalizacji o inwestycje, zbyt restrykcyjne przepisy stawiają Polskę na mniej korzystnej pozycji wobec innych państw UE i krajów trzecich. Kraje takie jak Niemcy, Francja czy Estonia już wprowadzają elastyczne systemy piaskownic, przyciągając startupy i inwestorów. 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Projekt ustawy został zmodyfikowany m.in. w zakresie redukcji obciążeń związanych z korzystaniem z piaskownic regulacyjnych przy jednoczesnym odesłaniu</p> <p>Dodatkowo, projekt przewiduje preferencyjne traktowanie MŚP (m.in. W obszarze piaskownic regulacyjnych oraz kar).</p>
2.	GRAI	Uzasadnienie	<p>4. Propozycje rozwiązań i rekomendacje</p> <p>4.1. Model „na zgłoszenie” z ograniczoną rolą państwa</p> <ul style="list-style-type: none"> Firmy samodzielnie rejestrują udział w piaskownicy. Organ nadzoru interweniuje tylko w przypadku zagrożeń dla bezpieczeństwa, praw podstawowych lub cyberbezpieczeństwa. Domniemana zgoda po 30 dniach od zgłoszenia zapewnia szybki start testów. <p>4.2. Ograniczenie roli PCA w procesie walidacji</p> <ul style="list-style-type: none"> Proces akredytacyjny powinien być realizowany przez jednostki oceniające zgodność bez konieczności angażowania Polskiego Centrum Akredytacji (PCA), co skróci czas i koszty wdrażania innowacji. <p>4.3. Wprowadzenie mechanizmu „kontroli zarządczej”</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W kwestii piaskownic regulacyjnych należy wskazać, że w tym zakresie zostaną wydane akty delegowane KE, które Polska będzie zobowiązana honorować.</p>

			<ul style="list-style-type: none"> • Każda firma wyznacza osobę odpowiedzialną za zarządzanie ryzykiem i zgodnością. • Raportowanie co 6 miesięcy pozwala na monitorowanie efektów bez zbędnej biurokracji. <p>4.4. System zachęt dla przedsiębiorców</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ulgi podatkowe i regulacyjne dla firm uczestniczących w piaskownicach. • Finansowanie testów AI poprzez granty i vouchery dla MSP. <p>Możliwość uzyskania wstępnej oceny zgodności przed wejściem na rynek.</p>	<p>Rola PCA w projekcie ustawy została ustalona adekwatnie do wymagań regulacyjnych wynikających z AI Akt.</p> <p>W zakresie wprowadzenia mechanizmu kontroli zarządczej należy wskazać, że regulacje w tym zakresie stanowiłaby silną ingerencję w sposób zarządzania podmiotów. Z uwagi na różnorodność podmiotów inne rozwiązania mogą okazać się skuteczne dla administracji w której jest prowadzona kontrola zarządcza a inne w podmiotach prywatnych w których np. funkcjonują komórki compliance. Zasadne wydaje się pozostawienie tej kwestii w gestii poszczególnych podmiotów.</p>
Ocena Skutków Regulacji				
1.	ZPWC	OSR	<p>Jesteśmy zaniepokojeni poziomem finansowania nowej infrastruktury nadzorującej sztuczną inteligencję w Polsce. Nawet docelowe przeznaczenie 31 milionów złotych w roku 2027 wydaje się niewystarczające, aby nowy urząd mógł efektywnie pełnić swoje funkcje. Potrzebujemy wykwalifikowanego personelu z dogłębną wiedzą z zakresu technologii i funkcjonowania AI, prawa autorskiego, ochrony danych osobowych czy</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przychylając się do argumentu wyrażonego w uwadze należy</p>

			cyberbezpieczeństwa. Obawiamy się, że proponowane personelowi Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (KRIBSI) średnie wynagrodzenie brutto na poziomie 15 tys. zł nie będzie wystarczające, aby przyciągnąć takich specjalistów. Podobne wątpliwości odnośnie do adekwatności wynagrodzenia osób stojących na czele Komisji (KRIBSI).	stwierdzić, że określona w projekcie kwota jest wynikiem analiz i ustaleń związanych z ograniczeniami budżetu państwa. Jednocześnie, trudny do przewidzenia w momencie prowadzenia prac nad ustawą wymiar obciążenia zadaniami Komisji może uzasadniać podwyższenie tej kwoty w przyszłości.
2.	GRAI	OSR	<p>Uzasadnienie legislacyjne</p> <p>1. Cel nowelizacji</p> <p>Ułatwienie testowania systemów AI poprzez ograniczenie nadmiernej regulacji i uproszczenie procesu zgłaszania.</p> <p>Zmniejszenie barier administracyjnych w rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce.</p> <p>Stworzenie warunków do samoregulacji rynku, przy jednoczesnym zapewnieniu nadzoru nad kluczowymi kwestiami bezpieczeństwa i etyki.</p> <p>2. Korzyści nowego systemu</p> <p>Redukcja biurokracji: Piaskownica działa na zasadzie zgłoszenia, a nie zgody administracyjnej.</p> <p>Przyspieszenie wdrażania AI: Firmy nie czekają na decyzje urzędników.</p> <p>Wzmocnienie samoregulacji: Firmy same odpowiadają za zgodność testów.</p> <p>Przejrzystość: Organ państwowy interweniuje tylko w wyjątkowych sytuacjach.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>OSR został uzupełniony w zakresie uwagi dot. celu nowelizacji</p> <p>Uwaga nr 2 jest niezgodna z treścią przepisów projektu ustawy, tym samym OSR nie może zostać uzupełniony w proponowany sposób.</p>